TO THE FIRST EDITION

TO

THE RIGHT HONOURABLE

GEORGE FRANCIS ROBERT, LORD HARRIS,

GOVERNOR OF MADRAS,

FIRST CHANCELLOR OF THE

Madras University

MY LORD.

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, because I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, flexibility, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any other secular study, while its tendency to train the mind to habits of patient research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of the other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G. U. POPE

(1859)

POPE'S THIRD

TAMIL GRAMMAR.

PART I. CATECHISM

இலக்கண நூல்.

முதலாம் பங்கு.

இலக்கண வினாவிடை.

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

செய்யப்பட்டது.

"வினாதல், வினாயவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாகக் கொளினே மடநனி இகக்கும்." [நன். 41.]

MADRAS:
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167 POPHAM'S BROADWAY.
1859.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition, in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

TO THE SECOND EDITION.

The whole has been thoroughly revised, the commentary to the Nannûl greatly enlarged, and numerous additional references inserted. It will be observed that in many cases *transmutations* required by rule have not been attended to. The second edition of the Tamil Poetical Anthology is intended to be the companion to this Grammar, and contains references to it throughout.

OOTAKAMUND, *June*, 1858.

முகவுரை.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்கணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
அலரடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினு விடை இளையோர் பொருட்டே.

க. *தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?*

தட்சணத்தில் வழங்கும் திரவிட பாஷைகளில் ஒன்று. அது கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமானது.

உ. *தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்குகின்றது?*

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருசிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னபட்டணம் என்னுஞ் சில்லாக்களிலும் இலங்கைத்தீவின் வடபுறத்திலும் வழங்குகின்றது.

"குண கடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான்கெல்லையின இருந்தமிழ்க் கடல்." [நன்னூல்.]

ந. *அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?*

செந்தமிழ் என்றும், கொடுந்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம். செந்தமிழ் என்பது செய்யுள்த்தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

ச. *தமிழ்நூல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?*

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம் என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள் ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை உணர்த்துவதாம்.

"இலக்கியம் என்பதிலக்கணச்சான்றாய்
வழங்கி அவ்விலக்கணை மல்கியதாமே"

"இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைத்ததென்று வழங்கப்படுமே." [பேர் அகத்.]

ரு. *அவ்விலக்கியங்களிற் பிரதானமானவைகள் எவை?*

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபாடல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன் பாடிய நைடதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இத்தேசத்தாரும் பிறதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பலஉண்டு.

௬. இலக்கணநூல்களிற் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கணவிளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

௭. தமிழ்ப்பாஷையிற் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திராவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷையின் மொழிகளும், இங்கிலீஷ்ப்பாஷையின் மொழிகளுங் கலந்துவருவதன்றியும், முக்கியமாய்ச் சம்ஸ்கிருத பாஷையின் மொழிகள் அநேகம்வரும்.

௮. தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோகப்படுத்துவதிற் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங் கருதிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில் அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[௨.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதாரணங்களுக்கு இசைவாய் இன்பந்தோன்றப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[௩.] இயன்றமாத்திரம் அந்நியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[௪.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின்வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், எழுதுவதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனித்தல் வேண்டாம்.

௯. இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்,

"பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுஅல கால வகையினானே,"—

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்விகளை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர் கடமை.

முகவுரை முற்றிற்று.

இலக்கண வினாவிடை.(A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம்.(B)

[கவனிப்பு.—அதிக முக்கியமாயிராத சில குறிப்புகள் அடியிற சிறு எழுத்தாற் காட்டப்பட்டன என்றறிக.]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

1. CLASSES OF LETTERS.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துகள் எத்தனை வகைப்படும்?

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து என நான்கு வகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

(A) இலக்கணம் ஆவதென்ன?
இலக்கியத்தின அமைதி ஆம்.

"இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளின்றாகில் எண்ணெயும் இன்றே;
எள்ளினின் றெண்ணெய் எடுப்பதுபோல
இலக்கியத்தினின் றெடுபடும் இலக்கணம." [பேர் அகத்.]

இலக்கண நூல் என்பதென்ன?
இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் நடையை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் என்பது எத்தனை பங்குள்ளது?
எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து பங்குள்ளதென்று கூறுவார்கள்; இவற்றோடு சொற்றொடர் அதிகாரம் என்பதைக் கூட்டினால் ஆறுபங்காகும்.

ORTHOGRAPHY.

(B) எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?
எழுத்தியல், எழுத்துப்புணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்து ஆவதென்ன?
மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஓசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரிவடிவு.

[செவிப்புலனால் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. கட்புலனால் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல். 58.]

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துகள் ஆம்.

[ஆவி எனவும் அச்சு எனவும்படும்.]

3. SHORT VOWELS.

ந.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத்துகள் ஐந்தே.

[குறில் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

ச.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்துகள் ஏழே.(c)

[நெடில் எனவும்படும்.]

☞ [இவற்றுள், ஐ, ஔ இரண்டும் இணை உயிர்கள் எனவும்படும். எப்படிஎனில், அகரமும் இகரமும் சேர்ந்து ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்நது ஔகாரம் ஆம்]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

ரு.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலிற், பொருள்களைக் குறித்துக் காட்டும் அர்த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்து என்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையுஞ், செய்யுளிலே வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் இன்றி பின்நிற்கும் பொருளையும் இடையில்இருக்கும் பொருளையுங் காட்டும்.(D)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அவன், இது, உவன்; மொழிக்கு உறுப்பாய் வந்தன: அகச்சுட்டு.
அம்மனிதன, இவ்வீடு, உவ்விடம்; மொழியைச் சார்ந்து வந்தன: புறச்சுட்டு.

☞ (க.) அம்மனிதன், இம்மனிதன், என்பவை அந்த மனிதன், இந்த மனிதன், என விரியும்.
(உ.) இன்னான், இன்னாள், இன்னது, இன்ன,
அன்னான், அன்னாள், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள்.

(உ-ம்.) "மனத்தான்ஆ'மாந்தர்க்குணர்ச்சி; [வி. 59. 87.]
இனத்தான் ஆம் இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்." [வி. 124.]

DIPHTHONGS.

(C) நெடிலுநெடுமையுந் தீர்க்கமு நெடிற்பெயர். [பேர் அகத்தியம்.]
(D) ... வண்மை சேய்மை பொதுமைக்கணும். [பேர் அகத்தியம்.]

6. INTERROGATIVE LETTERS.

சு.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஓ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்து என்றும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஓ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்.) அவனா, எவன், ஏது, இவனே, மரமோ, யாவை. (E)

☞ (-) ... னிதன் எ-து, எந்தமனிதன் என விரியும்.
(உ.) [யாஅர் எ-து வினாவினைக்குறிப்பு முற்று; அது ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாம். (நன்னூல் 349.) எவன் எ-றும் அதுவே. (நன்னூல் 350.)]

அப்பியாசம். (6.)

"எவர் எவர் எத்திறத்தர் அத்திறத்த ராய் நின்
றவர் அவர்க் காவன கூறி, எவர் எவர்க்கும் [வி. 95. 152. 86.]
உப்பாலாய் நிற்ப மற் றெம்முடையார், தம்முடையான [வி. 86. க. 116.]
எப்பாலு' நிற்ப தென?"

[வி. 93.]

N. B. These exercises should be carefully analyzed, and paraphrased with the help of the references and the Vocabulary at the end.

---

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துகள் ஆம்.

[ஒற்று, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் படும்.]

[நன்னூல் 63.]

---

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்துகள் ஆறும்.

[வன்கணம் எனவும், வன்மை எனவும், வல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 68.]

SPECIAL RULE REGARDING யா.

(E) யாவென் வினாவே அஃறிணைப் பன்மை;
விகுதி பெறும் கால் ஐம் பாலினும் வினா வாம். [பேர்அகத்தியம்.]

(உ-ம்.) யா குறிய? யாவன்? யாவள்? யாவர்? யாது? யாவை?

"யா காவார் ஆயினும் நா காக்க." [வி. 89. 142. 152. 85. 140.]

9. SOFT LETTERS.

௯.—மெல்லெழுத்தெத்தனை?

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்துகள் ஆறும்.

[மென்கணம் எனவும், மென்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

௧௦.—இடைஎழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடைஎழுத்துகள் ஆறும்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

௧௧.—அவ்வெழுத்துகளுக்கு வேறே பெயரும் உண்டோ?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பதும் முதல்எழுத்தென்றும் பெயர் பெறும். மற்றைய எல்லா எழுத்துகளுஞ் சார்பெழுத்தென்னப் படும்.(F)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

[PAIRS OF LETTERS.

இனத்தைக்குறித்துச் சொல்லியது.

(F) மேற்சொல்லிய எழுத்துகளுள் இனஎழுத்துகள் எவை?

ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்,

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர்எழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனம்ஆம.

(உ-ம்.) அகரத்திற்கு ... ... ஆ
இ ... ... ஈ, ஐ
உ ... ... ஊ, ஔ
எ ... ... ஏ
ஒ ... ... ஓ

(உ.) வல்லினஎழுத்துக்கு அதற்கு அடுத்த மெல்லினஎழுத்து இனம்ஆம்.

(உ-ம்.) க் ... ... ங்
ச் ... ... ஞ்
ட் ... ... ண்
த் ... ... ந்
ப் ... ... ம்
ற் ... ... ன்

(ங.) இடையினஎழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவுஞ், சில விடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையாய் வருகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும்.(G)

இதற்கு வடிவு ஃ அல்லது ஃ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்.) இஃது, அஃறிணை.

[உயிரோடும் மெய்யோடுங் கூடியுங் கூடாதுந் தனி நிற்றலால் தனிநிலை எனவும்படும்.]

13. VOWEL-CONSONANTS.

கங.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி ஏறி வருவதால் தோன்றிய இருநூற்றுப்பதினாறும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆம்.(H)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்.)	ககர மெய்யாகிய	க்	என்பதன் மேல்
	அகரம் ஏற	க	எனவும்,
	ஆகாரம் ஏற	கா	எனவும்,
	இகரம் ஏற	கி	எனவும், வரும்.

மற்றையவும் இவ்வாறே.

(G) ஆய்தங் குறில் வலிக் காகு' நடுவே;
அஃதிற்று லளத் திரிந்துழி அஃகும். [தொன்னூல்.]
[நன். 97.]

(H) உயிரே மெய் யணைந் துயிர்மெய் ஆகும்;
அவை இரு நூற்றொரு பத்தாறென்ப. [தொன்னூல்.]

[ANALYSIS OF VOWEL-CONSONANTS.]

இவ்வுயிர்மெய்யெழுத்துகளின் அட்டவணை ஆவது:

		அ புள்ளி நீங்குவது	இ மேல் விலங்கு.	உ கீழ் விலங்கு, இறங்கு கீற்று, மடக்கேறு கீற்று	எ முன் கோடு.	ஒ முன்கோடு, பின்கால்.	ஆ பின்கால் கீழ்ப்பிறை.	ஈ சுழிமேல் விலங்கு.	ஊ பின் வளைதலைக் கீற்று, இறங்கு கீற்றுக் கீழ் விலங்கு மடக்கேறு கீற்றுக்கால்.	ஏ முன்சுழிக் கோடு.	ஐ முன்னிணைக் கோடு. முன் வளைதலைக கீற்று.	ஓ முன்சுழிக்கோடு, பின்கால். முன் சுழிக்கோடு, கீழ்ப்பிறை.	ஔ முன்கோடு, பின்கோட்டுக் கால்.
வல்லின உயிர்மெய், 6 × 12 = 72.	க்	க	கி	கு	கெ	கொ	கா	கீ	கூ	கே	கை	கோ	கௌ
	ச்	ச	சி	சு	செ	சொ	சா	சீ	சூ	சே	சை	சோ	சௌ
	ட்	ட	டி	டு	டெ	டொ	டா	டீ	டூ	டே	டை	டோ	டௌ
	த்	த	தி	து	தெ	தொ	தா	தீ	தூ	தே	தை	தோ	தௌ
	ப்	ப	பி	பு	பெ	பொ	பா	பீ	பூ	பே	பை	போ	பௌ
	ற்	ற	றி	று	றெ	றொ	றா	றீ	றூ	றே	றை	றோ	றௌ
மெல்லின உயிர்மெய், 6 × 12 = 72.	ங்	ங	ஙி	ஙு	ஙெ	ஙொ	ஙா	ஙீ	ஙூ	ஙே	ஙை	ஙோ	ஙௌ
	ஞ்	ஞ	ஞி	ஞு	ஞெ	ஞொ	ஞா	ஞீ	ஞூ	ஞே	ஞை	ஞோ	ஞௌ
	ண்	ண	ணி	ணு	ணெ	ணொ	ணா	ணீ	ணூ	ணே	ணை	ணோ	ணௌ
	ந்	ந	நி	நு	நெ	நொ	நா	நீ	நூ	நே	நை	நோ	நௌ
	ம்	ம	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மே	மை	மோ	மௌ
	ன்	ன	னி	னு	னெ	னொ	னா	னீ	னூ	னே	னை	னோ	னௌ
இடையின உயிர்மெய், 6 × 12 = 72.	ய்	ய	யி	யு	யெ	யொ	யா	யீ	யூ	யே	யை	யோ	யௌ
	ர்	ர	ரி	ரு	ரெ	ரொ	ரா	ரீ	ரூ	ரே	ரை	ரோ	ரௌ
	ல்	ல	லி	லு	லெ	லொ	லா	லீ	லூ	லே	லை	லோ	லௌ
	வ்	வ	வி	வு	வெ	வொ	வா	வீ	வூ	வே	வை	வோ	வௌ
	ழ்	ழ	ழி	ழு	ழெ	ழொ	ழா	ழீ	ழூ	ழே	ழை	ழோ	ழௌ
	ள்	ள	ளி	ளு	ளெ	ளொ	ளா	ளீ	ளூ	ளே	ளை	ளோ	ளௌ

ஆக: குற்றுயிர்மெய், 5 × 18 = 90.

ஆக: நெட்டுயிர்மெய், 7 × 18 = 126.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கச.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல்வதே அளபெடை என்னும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம்.) ஓதல் எ-தற்கு ஓஒதல் என நெட்டெழுத்தோடே அதற்கினமான குறறெழுத்து வந்ததும்; எடுப்பதூம் எ-தற்கு எடுப்பதூஉம் எனக் குறிலே நெடிலாகிப் பின்னர் அளபெடுத்ததும்; சங்கு எ-தற்கு சங்ங்கு என ஒற்றெழுத்து அளபெடுத்ததுங் காண்க.

☞ செய்யுளிலே ஒருவுதல் எ-கு ஓராஅல் எனவும் இதுபோல் மற்றையதும் வரும். இது செயற்கை அளபெடை எனப்படும்.

"இலாஅர்க் கில்லை தமர்." [வி. 125.]

☞ [புலுதம் எனவும் படும்]

---

15. ABBREVIATED உ.

கரு.—குற்றியல்உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறில் ஒழிய மற்றைய எழுத்தின் கடையிற் கு, சு, டு, து, பு, று வரில், இவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உகரங் குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம்.) நாகு,	காசு, மாடு,	எ-ன	நெடிற்றொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
எஃது,	கஃசு,	எ-ன	ஆய்தத்தொடர் மொழிக்குறறியல்	உகரம்,	
வரகு,	பலாசு,	எ-ன	உயிர்த்தொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
எழுத்து,	காற்று,	எ-ன	வன்றொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
குரங்கு,	பண்பு,	எ-ன	மென்றொடர் மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
சால்பு,	வெய்து,	எ-ன	இடைத்தொடர் மொழிக்குறறியல்	உகரம்.	(1)

☞ [மற்றைய உகரம் முற்றுகரம் எனப்படும்.]

---

16. QUANTITY.

கசா.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை யென்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

☞ [ஒற்றுக்கும், குற்றியலிகரத்திறகும், குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும் அரைமாத்திரையும்; குறிலுக்கு ஒரு மாத்திரையும்; நெடிலுக்கு இரு மாத்திரையும்; உயிர் அளபெடைக்கு மூன்று மாத்திரையும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(1) ஐகாரக்குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிககு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் குறைவதாகிய ஐகாரம் ஐகாரக் குறுககம் எனப்படும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) ஐயன், இடையன், பனை.

¶ SHORTENED ஔ, ம், ஃ.

ஔகாரக் குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஔ குறுகும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) மௌவல்.

☞ [மகரக் குறுக்கத்தையும், ஆய்தக் குறுக்கத்தையுங்குறித்து நன்னூல் 96, 97 காண்க.]

17. INTERCHANGE.

கஎ.—போலி என்பதென்ன?

ஔகாரத்திற்கு ... ... அவ் என்றும்,
ஐகாரத்திற்கு ... ... அய் என்றும்,
நகரத்திற்கு ... ... ஞ் என்றும்,
லகரத்திற்கு ... ... ர் என்றும்,
மொழியீற்றுமகரத்திற்கு ன் என்றும்,
குற்றியலுகரத்திற்கு .... அர் என்றும்,
அகரத்திற்கு .... ஐ என்றும் வந்து, ஒத்து நடப்பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஔவியம் = அவ்வியம்; வையம் = வய்யம்; நண்டு = ஞண்டு; கலம் = கலன்; மயல் = மையல்; குடல் = குடர்; அரும்பு = அரும்பர்; இன்பம் = இன்பு.

அப்பியாசம். (17.)

"சேர்க்கை மரன் ஒழியச் சேணீங்கு புட்போல." [வி. 40. 34. 109.]
[மரன் = மரம்.]

"தள்ளரும் பாரந் தாங்கிய ஒட்டகம்." [வி. 153. 121. 87.]
[பாரம்.]

"நுனிக் கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின் [வி. 95. 86.]
உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும்." [வி. 120.]
[கொம்பர் = கொம்பு.]

☞ மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் பதங்களைப் பகுக்க.
இதில் குற்றியலுகரம் உண்டோ?
முற்றுகரம் உண்டோ? எது? எவை?

"வெங்கனலால் அண்டகூடமுஞ் சாம்பராய் ஒழியும்." [வி. 121. 120.]
[சாம்பர் = சாம்பல்.]

18. SANSCRIT LETTERS.

கஅ.—தமிழிலே வழங்கி வரும் வடஎழுத்துகள் எவை?

க்ஷ, ஷ, ஸ, ஜ, ஹ முதலியவாம். இவை சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பக்ஷம்—இது தமிழிலே பட்சம் எனவும் பக்கம் எனவும் வழங்கும்.

பாஷை	பாடை.
புஸ்தகம்	புத்தகம்.
கஜம்	கசம், கயம்.
மோஹம்	மோகம்.
ஹானி	ஆனி. (J)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(J) எழுத்தின் பிறப்பிடங்கள் எவை?
கழுத்து, தலை, மூக்கு, மார்பு என நான்காம்.
[நன்னூல் 74.]

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [நன்னூல் 75.]
உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.
வல்லெழுத்துகள் மார்பில் பிறக்கும்.
மெல்லெழுத்துகள் மூக்கிற் பிறக்கும்.
ஆய்தந் தலையிற் பிறக்கும்.
[நன்னூல் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின் றொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?
உதடு, நாக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நான்கின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.
[நன்னூல் 74.]

☞ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்து நன்னூலில் 74–88. காண்க.]

¶ PECULIARITIES OF PRONUNCIATION. [நன்னூல் 88.]

இவ்வெழுத்துகளில் சில உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?
சில வேறுபடும்.

(க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
அரவு எ-ல் இயல்பான ஓசையைப்பெறும்.
அவன் என்பதின் ஈற்றசையிற் குறுகும்.

(உ.) சில உயிர்கள் ட, ள, ழ, ற முன் தமதியல்பான ஓசையில் வேறுபடும்.
(உ-ம்) இடம், வீடு, வேளை, கீழ், பிறன, பேறு.

(௩.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
மொழிமுதலிலும், உயிரற்றவிடத்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதுங் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
(உ-ம்.) கண், புக்..ல்.
தோன்றல், அடித்தான்.
பானை, அப்பம்.
மற்ற இடங்களில் மந்த ஓசையைப்பெறும்.
(உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.

(௪.) ச இரட்டிக்கிறபொழுதும், ட, ற எனும் ஒற்றுகளின் பின்னுங் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
(உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர் ஊர்ந்த க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ங என்னும் மெய்களுஞ் சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.
[நன்னூல் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
உயிர்களும், ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் மெய்களுங், குகரமுஞ் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.
[நன்னூல் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்று மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?
இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
ர, ழ, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
மற்ற மெய்கள் தம்முடனும் பிறவுடனும் மயங்கிவரும்.
[நன்னூல். 110.]

☞ [எழுத்தின் முதனிலை, கடைநிலை, இடைநிலை ஆகிய மூவகை நிலையைக் நன்னூல் 102–121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

௧௯.—விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அல்வழியிலாவது, பொருந்தும்பொழுது, நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தாகிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும், அவ்விரண்டெழுத்துகளுமாகிலுந், திரிவதுங் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோன்றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சி ஆம். விகாரம் இன்றிப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153–157.]

☞ இவைகளை அறியவேண்டுவதென்னவெனில்:

"மலர்க்கணை தொடுத்தான்" என விகாரம் உண்டான வழியில்,
மலராகிய கணையைத் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்; [வி. 30.]
"மலர்கணை தொடுத்தான்" என இயல்பாக வந்த வழியில்
மலரையுங் கணையையுந் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்.
இவ்வாறு விகாரத்தினாற் பொருள் வேறுபடுதலைக் காண்க.

20. CHANGES.

௨௦.—அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(௧.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்.

(உ-ம்.) என இடத்தில் = எனவிடத்தில், என்பதில்-வ் தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(௨.) ஒரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்.

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பாற்குடம், என்பதில் லகரம் றகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம்

(௩.) இருக்கிற விடத்து ஓரெழுத்து மறைவது கெடுதல்.

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்

21. INFLECTED COMBINATION.

௨௧. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலைமொழியின் இறுதியிலே ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம்.(K)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினன், மரம் வெட்டினன் என்பதில் ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருந்தியது.

கல்லெறிந்தான், கல்லாலெறிந்தான், (மூன்றும்). கொற்றன் மகன், (நான்காம்.). மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்.). சாத்தான் கை, (ஆறும்.). மலை நெல், (ஏழாம்.).

---

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமை அல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) வந்த மனிதன்.

---

§ க. உயிரீற்றுப் புணரியல். [நன்னூல் 162–203.]

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உ௩.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் ஏவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.
தீ + எரியும் = தீயெரியும்.
மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்றும், வகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

(உ-ம்.) நானே + அரசன் = நானேயரசன்.
சே + ஏறி = சேவேறி.

(௩.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக + அரிது = மகவரிது.
பலா + அருமை = பலாவருமை.
திரு + உளம் = திருவுளம்.
பூ + அணை = பூவணை.
எ + அன் = எவன்.
நொ + அதிகம் = நொவதிகம்.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கௌ + அழகு = கௌவழகு.

(K) ஐம்முதல் ஆறுந் தழுவு தொடர் வேற்றுமை
செவ்விதி னிலையும்; எழுவாய், விளி, முற்
றிடை, உரி, எச்சம், அடுக்கு'வமை, உம்மைத்
தழுவு தொடர் அல்வழிச் சந்தி என்ப.—[இலக். விளக்.]

☞ (க.) இடையிலே வரும் யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும். மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்விரண்டும் உயிர்களுக்கு இனமான அரை உயிர்கள் என்னவும் படும்.
(உ.) உலகவழக்கில் உடம்படுமெய் இன்றியும் வழங்கும்.

அப்பிசாயம். (24.)

"வினை வலியுந், தன் வலியு' மாற்ருன் வலியுந், [வி. 152.]
துணை வலியுந் தூக்கிச் செயல்." [வி. 85.]

"மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந் தந் [வி. 96. 95. 74.]
தகுதியான் வென்று விடல்." [வி. 39. 85.]
[இவற்றில் இருக்கிற சந்திகள் எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத:
"பசசோலைக்கு இல்லை ஒலி." [வி. 121.] "வற்றிய ஓலை கலகலக்கும்." "நீரிற் குமிழி இளமை." [வி. 155.]

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப், பதங்களைப் பிரித்து, நிறுத்தங்களோடு எழுத:
"நீரிடை யுறங்குஞ் சங்கநிழலிடை யுறங்குமே ?. 63. 33.]
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குஞ் செய்யா [வி. 152. 37.]
ேரிடை யுறங்குமாமை துறையிடை யுறங்குமிப்பி
போரிடை யுறங்குமன்னம் பொழிலிடை யுறங்குந்தோகை."
[வி. 165.]

24. உ BEFORE A VOWEL, OR ய.

உச.—தனிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறும்?

உயிர் வந்தால் உகரங் கெடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கெட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம்.)	ஆடு	+ அரிது	=	ஆடரிது.
	அஃது	+ இல்லை	=	அஃதில்லை.
	வரகு	+ அரிது	=	வரகரிது.
	கொக்கு	+ ஓடிற்று	=	கொக்கோடிற்று.
	குரங்கு	+ ஏறிற்று	=	குரங்கேறிற்று.
	என்பது	+ யாது	=	என்பதியாது.

☞ செய்வது அரிது, என விகாரமின்றி எழுதுவதும் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எகரவினுவெழுத்துக்குப் பின்னும், மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்? உயிர்எழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

(உ-ம்.) அ + மனிதன் = அம்மனிதன்.
இ + பொழுது = இப்பொழுது.
எ + வகை = எவ்வகை.
அ + யானை = அவ்யானை.
அ + உயிர் = அவ்வுயிர்.

அப்பியாசம். (25.)

"எவ்வதுறைவதுலகம் உலகத்தோ [வி. 24. 95.]
டவ்வதுறைவ தறிவு."
[எ + அது = எவ்வது. அ + அது = அவ்வது.]

"காதலென்ற வெவறு கடலுளாழ்ந்தனன்." [வி. 24. 153. 63. 79.]
[பதம் பிரிக்க.]

"வணிக மாக்களை யொத்ததவ்வாரியே." [வி. 33. 69. 79.]

"நெருநலுளனொருவனின்றில்லை யென்னும் [வி. 125.]
பெருமையுடைத்திவ்வுலகு."
[பதம் பிரித்து, இன்றியமையாத விகாரம் இது எனப்பார்த்து, மற்றதை நீக்கி, நிறுத்தங்களோடு எழுத.]

"எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் [வி. 93.]
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு."

26. WORD IN டு AND று MAKE ட்டு AND ற்று.

உசு.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று, கு, து, பு நிலைமொழியின் ஈற்றில் வரும்பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட், ற், இரட்டிக்கும்
[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் : ஆட்டுக்கால். [வேற்றுமை.]
ஆறு + மீன் ஆற்றுமீன்.
வயிறு + வலி வயிற்றுவலி.

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து இரட்டிக்கும்.
குருடு + கண் = குருட்டுக்கண். [அல்வழி.]
மலடு + பசு = மலட்டுப்பசு.

(ந.) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்துத்தோல்,
வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண்,
என சிலவிடத்து த், க், இரட்டித்து வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருந்து + பை = மருத்துப்பை,
கரும்பு + வில் = கருப்புவில்,
கன்று + ஆ = கற்று,
என சிலவிடத்து வேற்றுமை வழியில் மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
[நன்னூல் 184]

(ரு.) அன்றியும், அன்பு + தளை = அற்புத்தளை,
குரங்கு + மனம் = குரக்கு மனம்,
என சிலவிடத்து, அல்வழியிலும், மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.

அன்றியும், பண்டு + நாள் = பண்டைநாள்,
இன்று + நாள் = இற்றை நாள்,
என சிலவிடத்து ஐகாரச்சாரியை பெற்று வரும். [நன்னூல் 185.]

அப்பியாசம். (26.)

"வேந்தவை இருந்த சீர்." (வேந்து + அவை.) [வி. 152.]

"பளிக்கு மேனிலம்." (பளிங்கு.) [வி. 39.]

"கைவளர் மருந்தவர் அன்றிக் காய்ந்த நோய் [வி. 153. 96. 93.]
மெய்வளர் பிணியுளர் அறிதல் வேண்டிலர்." [வி. 152. 153. 125. 89.]

"விருப்பிலார் இல்லத்து வேறிருந்துண்ணும் [வி. 17. 125. 66. 152.]
வெருக்குக் கண் வெங்கருனை வேம்பாம்." [வி. 121.]

"வேப்பங்காய்." [வேம்பு + அம் + காய். வி. 161. சாண்க.]

"கன்னலின் கருப்புச்சிலை." [வி. 65.]

"நட்பு நார் அற்றன, நல்லாரும் அஃகினார், [வி.95. 82. கு. 93.]
அற்புத்தளையும் அவிழ்ந்தன."

27. க, ச, த, ப DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப் பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாரும்?

உயிருக்குப் பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 165.]

(உ-ம்.) மற்ற, காரியம் .... மற்றக் காரியம்.
இந்த, சந்தம் .... இந்தச் சந்தம்.
வாங்கி, தருவேன் .... வாங்கித் தருவேன்.
சாரை, பாம்பு .... சாரைப் பாம்பு.

ஆகிலும், வினப்பெயருக்கும்; விளிப்பெயருக்கும்; அஃறிணைப்பெயருக்கும்; வினைமுற்றுக்கும்; பெயர்எச்சத்துக்கும்; வினைத்தொகைக்கும்; அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என்பவைகளுக்கும்; மூன்ரும், ஆரும் வேற்றுமையின் உருபுக்கும்; உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயருக்கும்; பொதுப்பெயருக்கும் முன் வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160. 161. 159. 167—203.] (L)

(உ-ம்.) அவனு கொடுத்தான்; அண்ணு கொடும்; செய்தை தம்பி; ஓடின குதிரை; குளிர் காற்று; அது பெரிது; சாத்தனேடு கொண்டான்; எனது தலை; தம்பி கை; நம்பி தந்தான்.

☞ பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடர்ந்துவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்துகள் மிகா.
(உ-ம்.) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன். சபா + சனம் = சபாசனம்.

(L) "எழுவாய்ச் சந்தியின் இசை வலி இயல்பே." [அகத்.]

"வியங்கோள் விகுதி முன் வலி இயல்பாகும்." [அகத்.]
(உ-ம்.) "சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க [வி. 85. 86. 93. 92.]
சொல்லிற் பயனிலாச்சொல்." [வி. 91.]

"இரண்டன் விபத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்." [அகத்.]
(உ-ம்.) "குன்றிய சீரியர் ஆயினுஞ் சீர்பெறுவர், [வி. 87. 93. 142.]
குன்றன்னர் கேண்மை கொளின்." [வி. 109. 93. 152. 86.]

"மூன்றன் உருபினும், ஆறன் உருபினும்,
வல் லெழுத்து மிகுதல் இல் லென மொழிப." [இலக். வி.]

அப்பியாசம். (27.)

"கங்கைத் தீம் புனலுடன்." [வி. 154. 121. 39. 93.]

"உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி." [வி. 86. 111.]
[ஏன் க் இரட்டிக்கவில்லை?]

"நில்லாது செல்வம்." [வி. 89.]

"அறு சுவை யுண்டி." [வி. 159. 96.]

"சோம்பித் திரியேல்." [வி. 86. 92.]

"அலை கடல்." "விரி கதிர்த் திங்கள் ஒத்தான்." [வி. 153. 152.]

"பிணை முகக் களி யானை பன் மாக்களோ [வி. 153. 36. 69.]
டணி வகுத் தென வீர்த்திரைத் தார்த்தலின் [வி. 114. 61.]
மணி யுடைக் கொடி தோன்ற வந்துன்றலாற் [வி. 62. 140.]
புணரி மேற் பொரப் போவது போன்றதே." [வி. 63.]

"........அணியாளோ [வி. 89. 112.]
கண்ணவாத் தக்க க ம்?" [வி. 29. 152. 125.]

".. ......ஐய, கேள்! [வி. 64.]
எய்திய செல்வத்தர் ஆயினுங் கீழ்களைச் [வி. 93.]
செய் தொழிலாற் காணப்படும்."

"தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை!
தீயினும் அஞ்சப் படும்." [வி. 93.]

"சுடச் சுடரும் பொன் போல் ஒளி விடுந் துன்பஞ்
சுடச் சுட நோற்கிற் பவர்க்கு."

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து. (M)

உ௪.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறும்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்.) பல, ஐ ... ... பலவற்றை.
சில, கு ... ... சிலவற்றுக்கு.

§ உ. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உ௫.—தனிக்குறில் அணைந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறும்?

அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மண் + அழகு = மண்ணழகு.

(M) "பல்லவை நுதலிய அகர விறு பெயர்
அற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே." [இலக்கண விளக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

"பொன்னணியும் வேந்தர்." [வி. 152. 149.]

"கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு [வி. 93. 95. 66.]
புண்ணு டையர் கல்லா தவர்." [வி. 91. 95.]
[கண் + உடையவர். புண் + உடையவர்.]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

௩0.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துகள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளின் ஈற்றில் இருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம்.) பொய் + செல்வம் = பொய்ச்செல்வம்.
பாழ் + கொல்லே = பாழ்க்கொல்லே.
கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம.

(உ.) வேற்றுமைவழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம்.) நாய் + கால் = நாய்க்கால்.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.
நீர் + குமிழி = நீர்க்குமிழி.

(௩.) போய், ஆய் என்னும் வினைஎச்சங்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) போய், சொன்னன் ... ... போய்ச்சொன்னன்.
ஆய், போயிற்று ... ... ஆய்ப்போயிற்று.

அப்பியாசம். (30.)

"தளிர்க்கை." [வி. 155.]

"செவி கைப்பச் சொற் பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் [வி. 86. (க.) 87. 62 152.]
கவிகைக் கீழ்த தங்கும் உலகு." [வி. 63.]

"..........அஞ்சல

தஞ்சல் அறிவார் தொழில்." [வி. 95.]

"இன்னுயிர்த்துணை இவன்."
[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் ரகரத்தின்பின் தகரம் இரட்டித்தது.]

"ஆன்படு நெய் பெய் கலனுள்." [வி. 153. 63.]

"தந்தைதாய்ப்பேண்." [வி. 156.]

"உருள் ஆயம் ஓவாது கூறிற் [வி. 153. 90. 86. (உ.)]
பொருள் ஆயம் போஒய்ப் புறமே படும்."

31. ஞ, ம, ந, DOUBLED.

௩௧.—ஞ, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐகாரத்தின் முன்னும் ஞ, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

(உ-ம்.) மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்.
கை + மாறு = கைம்மாறு.
செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி.

அப்பியாசம். (31.)

"பொருள் கெடுத்துப், பொய்ம மேற்கொளீஇ, [வி. 86. (க.)]
அருள் கெடுத்தல்லல் உழப்பிக்குஞ் சூது." [வி. 103.]
எழுவாய்—சூது.

"கைம்மாறு நினக்காற்றல் அரிது." [வி. 73.]

"மைந்நின்ற ஒண்கண்." [வி. 36.]

"மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி, மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!" [வி. 64.]

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ங், ஞ், AND ந்.(N)

௩௨.—மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர சகரங்கள் வரில் முறையே ஙகரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) மனம் + களித்தது = மனங் களித்தது.
மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ் சாய்ந்தது.
பாவம் + தீயது = பாவந் தீயது.
செம் + நெல் = செந்நெல்.

அப்பியாசம். (32.)

"நஞ்சுடைமை தான் அறிந்து, நாகங் கரந்துறையும்."

"நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை; அஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம்." [வி. 121.]

"இனந் தீ தெனினும் இயல்புடையார் கேண்மை [வி. 93. 142.]
மனந் தீதாம் பக்கம் அரிது." [வி. 87.]

(N) "வலி வரின் மஃகான் வருக்கம் ஆகும்,
நவ் வரின் றனிக்குறின் மவ்வு நவ்வாம்;
வவ்வழி இன்றி மகரங் கெடுமே." [தொன்னூல்.]

"சந்தன மென் குறடு தான் றேய்ந்த காலத்துங் [வி. 66. 152. = காலத்திலும்.]
கந்தங் குறைபடா தாதலாற் றந் தங் [வி. 74.]
தனஞ் சிறியர் ஆயினுந், தார் வேந்தர் கேட்டான், [வி. 93.]
மனஞ் சிறியர் ஆவரோ, மற்று?" [வி. 112. 116.]

"செந் நெல்லால் ஆய செழு முனை." [வி. 87.]

"எந்நெறி யானும் இறைவன் றன் மக்களைச் [வி. 59. 113. 38. 69.]
செந் நெறி சேனிற்பச் செயல் வேண்டும்." [வி. 63. 39. 94.]

33. FINAL ம்.

௩௩.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னுந், தொடர் மொழி (வி. 150.) யின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதுங், குறிலணையாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) காலம் + நெடிது = காலநெடிது.
மரம் + மெல்லியது = மரமெல்லியது.

அப்பியாசம். (33.)

"ஆலயந் தொழுவது சாலவு' நன்று." [வி. 152. 95. 120. 93.]

"அறவாழி யந்தணன்." [அறம் + ஆழி.]

"கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்து, பிற் கூம்பாது, [வி. 119.]
வேட்டதே வேட்டதா' நட்பாட்சி; தோட்ட [வேள்வி. 95.]
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து, பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரு' நட்பாரும் இல்."

[கயம் + பூ = கயப்பூ.]

34. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

௩௪.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) மண் + குடம் = மட்குடம்.
மண் + சாடி = மட்சாடி.
மண் + பானை = மட்பானை
முள் + கூர்மை = முட்கூர்மை.
கள் + சொரிந்தான் = கட்சொரிந்தான்.
முள் + புறம் = முட்புறம்.

அப்பியாசம். (34.)

"நட் சிலம்பி அலர்ந்தன நுண்டுகில்." [வி. 37.]

"... கண் கால் கொன்றிட வீழும், அடுத்தூன்று' [வி. 152. 124. 140.]
நல்லான் இல்லாத குடி." [எழுவாய்: குடி.]

"பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை [வி. 63. 95.]
கையல் லதன்கட் செயல்." [வி. 125. 63.]

"கட் புலம்."

"ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன்கட் டங்கிச [வி. 95. 63. 37.]
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்." [வி. 95. 125.]

"செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்." [வி. 63. 131.]

"............கனைபவோ [வி. 81. 112.]
கல குத்திற்றென்று தங் கை." [வி. 79. 114. 74.]

"எண் பொருட ...கச் செலச் சொல்லித், தான் பிறர் வாய் [வி. 93.]
நுண் பொருள் காண்ப தறிவு."
[எழுவாய்: காண்பது. பயனிலை: அறிவு.]

"நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே [வி. 93. 63. 61.]
கல்லார்கட் பட்ட திரு." [வி. 95.]
[நல்லார்கண், கல்லார்கண்]

"............வாழ் நாள்கள் [வி. 153.]
சென்றன! செய்வதுரை." [வி. 79. 95. 84.]
[இயல்பாதலுக்குக் காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO ற்.

௩௫.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய் வேற்றுமை வழியிலுஞ், சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலுங், ககர சகர பகரங்கள் வரில் றகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) பொன் + குடம் = பொற்குடம்.
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பானை = பொற்பானை.
கல் + கூடம் = கற்கூடம்.
விரல் + சிறிது = விரற்சிறிது.
விரல் + புறம் = விரற்புறம்.

அப்பியாசம். (35.)

"கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதுங்குங் கடன் ஞாலம்." [வி. 36. 93. 63. 157.]

"கல்லா தவரு' நனி நல்லர் கற்றூர் முற் [வி. 95. 120. 63.]
சொல்லா திருக்கப் பெறின்." [வி. 90. 86.]

"..........கெடுங் காமம் [வி. 121.]
முற்பயக்குஞ் சின்னீர இன்பத்தின், முற்றிழாய், [வி. 87. 121. 93. 157.]
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது."

"செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம் [வி. 94. 93. 95. 152.]
உயற்பால தன்றிக் கெடும்." [வி. 93. 81.]
[எழு: செல்வம், பயனிலை: கெடும்.]

"குன்று போற் குணத்தான்."

"தன்னைத் தான் காக்கிற் சினங் காக்க." [வி. 85.]

"நிற்கரிய தோன்றில்லை." [வி. 73. 93.]

"அறிவினன் ஆகுவ துண்டோ, பிறிது நோய்
தந் நோய் போற் போற்றாக் கடை." [வி. 59. 95. 91.]

-<<<<>>-

௩௬. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

௩௬.—மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறாம்?

மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.
நாள் + மலர் = நாண்மலர்.

☞ ஞகரத்துக்கு முன்னும் லகர ளகரங்கள் முறையே னகர ணகரங்களாம்.

(உ-ம்.) "கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதுங்குங் கடன் ஞாலம்." [வி. 63. 157.]

அப்பியாசம். (36.)

"நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே."
தில் உள்ள விகாரங்கள் எவை ?]

" .... கெட்டாலும்
மேன்மக்கண் மேன்மக்களே."
[இதை விரித்துக்காட்ட.]

௩௭. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

௩௭.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் எவ்வாறாம்?

(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் வேற்றுமைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரம் ஆகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

(உ-ம்.) மண் + தீமை = மட்டீமை.
முள் + தீது = முட்டீது.

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியிலுந் தகரம் டகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) கண் + திறந்தான் = கண்டிறந்தான்.

(ங.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) நாள் + தோறும் = நாடோறும்.
தங்கள் + தலைமை = தங்கடலைமை.

(ச.) தனிக்குறிலின் பின் நின்ற ளகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) முள் + தீது = முஃடீது.
[நன்னூல் 228.]

அப்பியாசம். (37.)

"தகடூர் பெருஞ் செல்வம்......" [வி. 53. 121.]
[தகள், ஊர்.]

"தெண் டிரைப் பரவை." [வி. 121. 157.]

"மண்டோய் துயர் நீத் தளித்தோய் நீ!" [வி. 95. 153. 152.]

"நுண் டிரைப் புரை நோக்கிய நோக்கு." [வி. 121. 152. 157. 87.]

"விண் டலங் கலங்கிலங்கு திங்கள்." [வி. 152. 3.]
[விண் + தலம்.]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

ங௪.—னகரத்திற்கு முன்னும், லகரத்திற்கு முன்னுந், தகரம் வரில் எவ்வாறும்?

(க.) னகரத்தின் முன்னும் லகரத்தின் முன்னுந் தகரம் வரில் வேற்றுமைவழியில் இரண்டும் றகரம் ஆகும்
[நன்னூல் 209. 229.]

(உ-ம்.) பொன் + தீமை = பொற்றீமை.
கடல் + திரை = கடற்

☞ [நல் + தாள் = நற்றுள்
எ-தில் அல்வழியிலும் இரண்டும் றகரம் ஆயின.]

[நல் + தாமரை = நற்றமரை.]

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் றகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொன்றீது.

☞ "தனக்குவமை இல்லாதான் றுள் சேர்ந்தார்." [வி. 95. (க) 152.]
எ-தில் வேற்றுமை வழியிலுந் தகரம் றகரம் ஆயிற்று.

(௩.) ஓர் றகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) பால் + நீது = பாநீது.

(௪.) தனிக்குறிலின் பின் நின்ற லகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) கல் + நீது = கஃநீது.

[நன்னூல் 228.]

அப்பியாசம். (38.)

....கற் றூண் [வி. 154.]

பிளந்திடுவ தல்லாற் பெரும பாரந் தாங்கிற

நளர்ந்து வளையுமோ தான ?" [வி. 124. 121. 86.]

"பிறர்க்கின்னு முற் பகற செய்யிற் றமக்கின்னு

பிற் பகற றுமே வரும." [வி. 86.]

"கோடிநீக கூறறம்." [வி. 153. 27.]

[கோடு + இல் + நீ + கூற்றம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ந் INTO ன்ன், AND OF ள் AND ந் INTO ண்ண்.

௩௯.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் எவ்வாறும்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்.) நல + நெறி = நன்னெறி.
தெள் + நீர் = தெண்ணீர்.

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) வானத்தில் + நின்று = வானத்தினின்று.
அருள் + நலம் = அருணலம்.

அப்பியாசம். (39.)

"புனனுனி மேனீர் போனிலையாமை எனறெண்ணி [வி. 63 ஆகிய. ஆகும்.]
இனனினியே செய்க அறவினை! ...." [வி. 111. 85. 33.]

"வேனெடுங் கண்ணாய்!" [வி. 155. 121. 93.]
வேல் + நெடும் = வேனெடும்.

.ஒன்றுணர்ந்து

நிற் பாரே நீணெறிசசென்றார்." [வி. 95. 152.]
[நீள் + நெறி = நீணெறி.]

"இருணீங்கி இன்பம பயக்கும் [வி. 137.]

மருணீங்கி மாசறு காட்சியவர்க்கு." [வி. 153. 93.]

40. CHANGE OF ந INTO ன AND ண AFTER THOSE LETTERS.

சo.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறும்?

(க.) தனிக்குறில் அணைந்த ணகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே ணகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்.) கண் + நீர் = கண்ணீர்.
தன் + நலம் = தன்னலம்.

(உ.) தனிக்குறில் அணையாத ணகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்.) கவண் + நெடிது = கவணெடிது.
கலன் + நெடிது = கலனெடிது.

அப்பியாசம். (40.)

"ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு [வி. 61. 95.]
வையத்தின் வான'நணிய துடைத்து." [வி. 93.]

"தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க ! பொய்த்தபின் [வி. 92. 95.]
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்."

பிரதான விகாரங்களின் சுருக்கமான அட்டவணை.

				வினா.
(க.)	இ	யகரத்தின் முன்தோன்றும்.		24.
(உ.)	உ	குற்றியல் உகரம் உயிர் முன்கெடும்.		24.
(ங.)	வ், ய்,	சில உயிர் முன்தோன்றும்.		23.
(ச.)	க், ச், த், ப்,	உயிருக்குப்பின் இரட்டிக்கும்.		27.
(ரு.)	ம்.	கெடும்; ங், ஞ், ந் ஆகத் திரியும்; இரட்டிக்கும்.		32. 33. 31.
(சு.)	ஞ், ந், ய்	இரட்டிக்கும்.		31.
(எ.)	ட், ற்,	மொழி அகத்து இரட்டிக்கும்.		26.
(அ.)	....	மெய்கள் சுட்டின்பின்னும், வினாவின்பின்னும் இரட்டிக்கும்.		25.
(கூ.)	ண்	ட் ஆகத் திரியும்.	[ண்,ள் + க்,ச்,ப் = ட்க், ட்ச், ட்ப்.]	34.
(கo.)	ள்	ட் ஆகத் திரியும்.	... ...	34.
(கக.)	ள்	ண் ஆகத் திரியும்.	[ள் + ம் = ண்ம்.]	36.
(கஉ.)	ன்	ற் ஆகத் திரியும்.	[ன்,ல் + க், ச், ப் = ற்க், ற்ச், ற்ப்.]	35.
(கங.)	ல்	ற் ஆகத் திரியும்.		
(கச.)	ல்	ன் ஆகத் திரியும்.	[ல் + ம் = ன்ம்.]	36.
(கரு.)	த்	ட் ஆகத் திரியும்.	ண் + த் = ட்ட், ண்ட். / ள் + த் = ட்ட், ண்ட், ட்.	37.
		ற் [illegible]த் திரியும்.	ன் + த் = ற்ற், ன்ற். / ல் + த் = ற்ற், ன்ற், ற்.	38.
(கசு.)	ந்	ன் ஆகத் திரியும். கெடும்.	ல் + ந் = ன்ன், ன். / ன் + ந் = ன்ன், ன்.	39.
		ண் ஆகத் திரியும். கெடும்.	ள் + ந் = ண்ண், ண். / ண் + ந் = ண்ண், ண்.	40.

§ ௩. செய்யுள் விகாரங்கள்.

41. POETICAL CHANGES.

௪௧.—செய்யுள்விகாரங்கள் எவை?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்லினத்தை வல்லினம் ஆக்கல்:
[நன்னூல் 155. 156.]

(உ-ம்.) (1.) குறுந்தாள் எ-து குறுத்தாள்,
(2.) ஈந்த — ஈத்து எனவும் வரும்.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெ[illegible]னம ஆக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) புத்தி எ-து புந்தி,
(2.) தட்டை — தண்டை எனவும் வரும்.

(௩.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத் தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) நிழல் எ-து நீழல்,
(2.) பொழுது — போழ்து எனவும் வரும்.

(௪.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்கல:

(உ-ம்.) (1.) பாதம் எ-து பதம்,
(2.) தீயேன் — தியேன் எனவும் வரும்.

(௫.) விரித்தல்; அதாவது, இல்லாத எழுத்தை வ[illegible]ல:

(உ-ம்.) (1.) மக எ-து மகவு,
(2.) வினையுமே — வினையும்மே எனவும் வரும்.

(௬.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) தொழுதார் எ-து தொழா எனவும் வரும்.
(2.) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும், இல்லான் எனவும், இலான் எனவும் வரும்.

(௭.) முதற்குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:
[நன்னூல் 156.]

(உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும். [APHÆRESIS.]

(௮.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) ஓந்தி எ-து ஓதி எனவும்,
(2.) அகங்கை எ-து அங்கை எனவும் வரும். [SYNCOPE.]

(௯.) கடைக்குறை; அதாவது, கடை எழுத்தை நீக்கல்.

(உ-ம்.) நீலம் எ-து நீல் எனவும் வரும். [APOCOPE.]
அரவம் எ-து அரவு எனவும், அரா எனவும்,
நிலா எ-து நிலவு எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும். (0)

(0) "குறிற்கீழ் ஆவே குறுகி உ கரம் பெறும்." [அகத்.]

அப்பியாசம். (41.)

"இழுக்க லுடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்." [வி. 152.]
[ஊன்று கோல்.]

"அருகல தாகிப் பலபழுத்த கண்ணும் [நன்னூல் 444. வி. 143.]
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா." [வி. 157. 89.]
[அலதாகி = அயலதாகி.]

"ஆற்றின் மூழ்கி."
[முழுகி.]

"..........துன்பக் [வி. 66.]
குறைபதி மற்றைப் பெ ரநள்."
[துனபத்துக்கு.]

☞ (க.) இவற்றுள், விரித்தலானது தோன்றல் விகாரம் ஆம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுந் திரிதல் விகாரம் ஆம்; தொகுத்தலும், மூவழிக்குறைதலும், கெடுதல் விகாரம் ஆம்.

(உ.) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும்.

(உ-ம்.) யார் எ-து ஆர் எனவும்,
தசை எ-து சதை எனவும்,
இன்முன் எ-து முன்றில் எனவும் வரும்.

(ந.) வழக்கத்தில்,

இராப்பகல் எ-து ராப்பகல் எனவும்,
போகிறுன் எ-து போருன் எனவும், இவைபோல்வன பலவும், வரும்.

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSCRIT CHANGES.

சஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்ருேடொன்று பொருந்தும்பொழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதும் உண்டு. அவற்றின் விவரம் ஆவது:

க. தீர்க்கசந்தி. (ந.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + அமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
சேன + அதிபதி = சேனதிபதி.
சதா + ஆநந்தம் = சதாநந்தம்.

(௨.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) முனி + இந்திரன் = முனீந்திரன்.
கிரி + ஈசன் = கிரீசன்.
மகி + ஈசன் = மகீசன்.

(௩.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரம் ஆம்.

(உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குரூபதேசம்.
தரு + ஊனம் = தரூனம்.

௨. குணசந்தி. (௨.)

(௪.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) சர்வ + ஈசுரன் = சர்வேசுரன்.
மகா + ஈசன் = மகேசன்.

(௫.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் ஓகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
மந்திர + ஊகி = மந்திரோகி.
தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்.

௩. விருத்திசந்தி. (௨.)

(௬.) அ, ஆ முன், எ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + ஐக்கியம் = ஞானைக்கியம்.

(௭.) அ, ஆ முன், ஒ, ஔ வரில் இரண்டும் ஔகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தின + ஔதனம் = தினௌதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

லக்கண விருவினை

II. ETYMOLOGY.

1: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

௪௩.—தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்? (P)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 259.]

WORD.

(P) சொல் ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளைத் தருகிற எழுத்துகள் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 259. 274.]

KINDS OF WORDS.

தமிழாற் சொல்லப்பட்ட மூவகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்பனவாம்.

[நன்னூல் 260.]

WORDS WITH SINGLE MEANING.

ஒருமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று நின்று தர்தம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம். தனிமொழிகள் எனவும்படும்.

[நன்னூல் 260.]

☞ தொடர் மொழியைக்குறித்து 150 வி. காண்க.

AMBIGUOUS WORDS.

பொதுமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதும் அன்றித், தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளையுந் தரும் மொழிகள் ஆம்.

[நன்னூல் 260.]

(உ-ம்.) வேங்கை எ-து புலி என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஒருமொழி; அன்றியும் வேஙின்ற கை என விரியுங்காலத்தில் தொடர்மொழி ஆயிற்று.

FURTHER DIVISION.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற்சொல் என்றுந், திரிசொல் என்றும், திசைச்சொல் என்றும், வடசொல் என்றும், நாலுவகுப்பாக வகுப்பார்கள்.

[நன்னூல் 270.]

---

44. NOUN. [வி. 48-74.]

சச.—பெயர்ச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம். (௳)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.
நன்மை, தீமை.
செய்தவன், வருவது.

UNEQUIVOCAL PURE TAMIL.

இவற்றுள், இயற்சொல் ஆவதெது?

செந்தமிழ் நாட்டுமொழி ஆகி, யாவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருளை விளக்குஞ்சொல் இயற்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 271.]

EQUIVOCAL PURE TAMIL.

திரிசொல் ஆவதெது?

ஒரு பொருளைக்குறித்துவரும் பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக்குறித்து வரும் ஒரு சொல் ஆகியும், அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடையது திரிசொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

PROVINCIAL WORDS.

திசைச்சொல் ஆவதெது?

கொடுந்தமிழ் நாட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாஷைகளிலிருந்து வந்து, செந்தமிழ் நாட்டு மொழிகளோடு கலந்து வழங்குஞ்சொற்களுந் திசைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

SANSCRIT WORDS.

வடசொல் ஆவது எது?

செந்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பனவாகி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வடசொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

I. (UNMODIFIED.)

இவை தற்சமம் என்றும், தற்பவம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் என்பது ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) அமலம், குங்குமம். [AMALAM. KUNGUMAM.]

II. (MODIFIED.)

தற்பவம் என்பது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) சத்தி, போகி. [SAKTI. B'HÔGI.]

(௳) "உயிர்ப்பொருள், உயிரிலாப் பொருள், இரு வகைய;
ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
மூவகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.
இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளென் றுரைத்தனர் புலவர்." [குவலயானந்தம்.]

"பலபொருட் பெயரே பெயர்ச்சொல் லாகும்." [குவலயா.]

45. VERB. [வி. 75-106.]

சரு.—வினைச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(R)

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

☞ [வினைச்சொல்லை வினை என்பது ஆகுபெயர். (வி. 162.)]

46. PARTICLE. [வி. 107-117.]

சசு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம்.) அதுவே என்பதில் ஏ என்பதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம் என்பதும் இடைச்சொற்கள் ஆம்.

47. QUALIFYING WORD: ADJECTIVE OR ADVERB. [வி. 118-121.]

சஎ.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையுந் தழுவி, அவைகளுக்குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.
மிகவும் உழைத்தான்.

இவற்றில் பெரிய என்பதும், மிகவும் என்பதும் பெயரையும் வினையையுந் தழுவிய உரிச்சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS.

சஅ.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இடுகுறிப்பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும்

(R) "பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல் லென்ப." [குவலயா.]

வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS.

சகூ.—இடுகுறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இடுகுறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம்.) நிலம். கடல். ஆறு. சோறு.

50. APPELLATIVE NOUNS.

ருO.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று, ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

(உ-ம்.) வில்லான். மலைச்சி. கரியன். முடவன்.

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS.

ருக.—பெயர்ச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், திணை, பால், இடம், வேற்றுமை, என நான்கு பொருளை அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS: PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

ருஉ.—திணை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதி ஆம.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை, என
தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம்.
மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(S)

[நன்னூல் 261.]

53. GENDER AND NUMBER.

௫௩.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்டும் பன்மை எனவும்படும். இவை ஒருமையெண் என்றும், பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பால் ஆவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பகுப்பு ஆம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம்.)	ஒருமை.			பன்மை.		
உயர்திணை.	(க.) ஆண்பால்	அரசன்.		(ரு.)	பலர்பால்	புலவர்.
	(உ.) பெண்பால்	மனைவி.				
அஃறிணை.	(ச.) ஒன்றன்பால்	வீடு		(ஞ.)	பலவின்பால்	மரங்கள்.

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

(S) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விகுதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், நம்பி, தம்பி, ஆடூஉ, விடலை, கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அள், ஆள் என்னும் விகுதிகளையுடைய பெயர்களும், இ என்னும் விகுதியைப்பெற்ற அநேகம்பெயர்களும், நங்கை, மகடூ, தையல், இகுளை, மாது, அரிவை, மடந்தை முதலிய பெயர்களும் உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 277.]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் என்னும் விகுதிகளையுடைய பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், மக்கள் முதலியவும் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265, 266.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைக்கானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. .. நான், அடியேன். / பன்மை. .. நாம், அடியேம். } [சொல்லுவோர்.]

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... ... நீ, கொடியாய். / பன்மை. ... ... ங்கள், தேவரீர். } [கேட்போர்.]

(௩.) மற்றப் பொருளைக்கு த்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... ... அவன், மனிதன், வீடு. / பன்மை. ... ... அவர்கள், னிதர், வீடுகள். } [சொல்லப்படுவோர்.]

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம்.

அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242. 291-293.](T)

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE SINGULAR.

௫௬.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்படும்.(U)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

௫௭.—எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,
ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;
என்பவன், என்பவள், என்பது,
என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய
சொல்லுருபுகள் எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும்.(V)

(T) "விபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும்." [குவலயா.]

(U) "பெயரே அன்றிப் பிறஉரு வேலா." [அகத்.]

(V) "பெயர்ப்பின் விகுதி பெறுதலே ஆயவன்,
ஆனவன், ஆவான், ஆகின்ற வன்முதல்
ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அடைதலே." [இல-கொத்து.]

(உ-ம்.) இராசாவானவர் வந்தார்.
பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

☞ இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்று வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மாசனம்.
பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

வை வினையால் அணையும் பெயர்கள். வி. 95 காண்க. 105 வினாவையும் ஒத்துப்பார்க்க.]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

ருஅ.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம். இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

[நன்னூல் 296. 255.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கனம்பண்ணினான்.
பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தாள்.
மரம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [வி. 66.]
வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [வி. 68.]
நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வாங்கினான்.

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

ருகூ.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

ின் பொருள் ஏது, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

[நன்னூல் 297. 256.]

(உ-ம்.)

உருபு.	மூன்றாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
	மண்ணால் / மண்ணான் } ஒரு குடத்தை வனைந்தான்.	
மந்திரி, ஒடு, ஓடு	மந்திரியொடு / மந்திரியோடு } அரசன் வந்தான்......	உடனிகழ்ச்சி.
அவன்,	அவனுடன் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள்.	உடனிகழ்ச்சி.
வாள். கொண்டு	வாள் கொண்டு வெட்டினான்.........	ஏது.

☞, ஏது, காரணம், கருவி, என் ஒரு பொருட்சொற்கள்.

அப்பியாசம். (59.)

"பொன்னால் ஆகிய ஆபரணத்தை அணியும் அரசர்."

"அறத்தான் வருவதே இன்பம்." [வி. 95. 131.]

"இயற்கை அறிவோடு கூடிய கல்வி." [வி. 96.]

"உலகத்தோடொட்ப ஒழுகல்." [வி. 86. (௯.) 85.]

"விலங்கொடு மக்கள் அனையர் [வி. 93. 69.]
இலங்குநூல் கற்றாரோ டேனை யவர்." [வி. 153. 82. (எ.)]

"சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்." [நன். 361.]

"ஊருடன் பகைக்கில் வேருடன் கெடும். [வி. 86. 137.]

60. FOURTH OR DATIVE CASE.

௬0.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம். இதன் பொருள் கொடை, பகை, தகுதி, நிமித்தம் முதலியவை ஆம்.

[நன்னூல் 298.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	நான்காம் வேற்றுமை.	பொருள்.
தரித்திரர்,	கு	தரித்திரருக்குப் பிச்சை கொடுத்தான். [உ சாரியை.]...	கொடை.
வேதம்,	கு	வேதத்திற்கு விரோதமான காரியம். [இன் சாரியை.]...	பகை.
மோதிரம்,	கு	மோதிரத்திற்குப் பொன்.....	நிமித்தம்.
அரசன்,	கு	இவ்வாபரணம் அரசனுக்குரியது.....................	தகுதி.

(க.) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகள் வரும் எனக் காண்க.
(உ-ம்.) தந்தைக்குந் தாய்க்குங் கனஞ்செலுத்தவேண்டும். [உ சாரியை.]
இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்].
மகனுக்கு எனவும், மகற்கு எனவும் வரும்.

(உ.) நிமித்தப்பொருளிலே ஆக என்றும், நிமித்தம் என்றும், பொருட்டு என்றுஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.
(உ-ம்.) எனக்காகச் செய்தான்.
என்னிமித்தம் வந்தான். [வி. 40 காண்க.]
இதின்பொருட்டுப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

"செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு [வி. 90.]
வையகமும் வானகமும் மாறறல் அரிது." [வி. 154.]

:க அன்பு சார்பென்ப; வறியார்

"... ....தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட் [வி. 86. (உ.)]
டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை."

"எல்லுக் குயிஉண்டு; நீர்க்கு நுரைஉண்டு;
புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு. [வி. 153. 65.]

"...............வாங்கி
வளி தோட்டிடுவாரோ? இல்." [வி. 34.]

"ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்." [வி. 159.]

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சுக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பனவாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும் வரும்.(w)

இவற்றின் பொருள், நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

[நன்னூல் 299.]

☞ (க.) ஏதுப்பொருள் மூன்றும் வேற்றுமைக்கு அன்றி, இதற்கு அவ்வளவு சிறப்பல்ல.

(உ.) நின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரோடு வாராமல் தனித்து வழங்குதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) "துன்பத்திலும் வறுமையிலும் நின்று நீங்கினேன்."

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஐந்தாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
மலை,	இன்	மலையின் வீழ் அருவி..........	நீங்கல்.
காக்கை,	இல்	காக்கையிற் கரிது களம்பழம்....	ஒப்பு.
மதுரை,	இன்	மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்..	எல்லை.
கல்வி,	இல்	கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்...	ஏது.

[அப்பியாசம். 61.]

"தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று." [வி. 94. 91.]

"தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை." [வி. 143.]

"ஆவின் இழிந்தது மேதி."

"பந்தி அம் புரவினின்றும் பாரிடை இழிந்து..." [வி. 108. 63.]

ன்.............." [வி. 38. 86. (உ.)]

"அருவிக் குன்றிற் குஞ்சரம்." [வி. 157. ஒப்பு.]

"பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை சிறிதென்ன வேண்டாம்."

"கார்கள் என்ன வருங் கரு மேதிகள்

"ஊரினின் றகன்று...."

"கறவை காண் கன்றின் வெகிக் கண்டடிபணிந்து..."
[கன்றின் = கன்றைப்போல.]

"குன்றின் அனையாருங் குன்றுவர், குன்றுவ [வி. 95.]
குன்றி அனைய செயின்.

THE FIFTH CASE.

(w) "நின்று, காட்டிலு' நிமித்தம், இன்னும்,
ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே." [குவலயா.]

62. SIXTH OR GENITIVE CASE.

சுஉ.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பனவாம்.(x)

இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முதலியவாம்.

☞ [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உளர். குறைபொருள் எனவும்படும்.]

[நன்னூல். 300.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஆறும் வேற்றுமை.
தந்தை,	அது	தந்தையது கை.
தான்,	ஆது	தனது செவி. [வி. 74.]
தான்,	அ	தன கைகள்.
தந்தை,	உடைய	தந்தையுடைய கட்டளை.

☞ (க.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தற்கிழமை என்றும், பிறிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். நன்னூலார் தற்கிழமையை உறுப்புத்தற்கிழமை, பண்புத்தற்கிழமை, ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை, பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை, ஒன்று திரிந்து ஒன்றுதல் தற்கிழமை என நாலு வகையாக வகுத்திருக்கிறார்.

(உ-ம்.) நிலத்ததகலம். சாத்தனதியல்பு. கபிலரதுபாட்டு. சாத்தனதுகை. மஞ்சளது பொடி. மாந்தரது தொகுதி. நெல்லதுகுப்பை. விலங்கினதீட்டம். சாத்தனதாடை.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணை ஒருமை ஆனால் அது, ஆது என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அஃறிணைப் பன்மை ஆனால் அ என்பது வரும். உயர் திணை ஒருமை பன்மைகளுக்கு அது. ஆது, அ என்பவை ஏலாவாம்.

(உ-ம்.) அரசர் குமாரன், அரசருடைய குமாரன், அரசருக்குக் குமாரன்.

☞ அரசரதுகுமாரன் என்பது வழு.

(ங.) உடைய என்பது பெயரெச்சக்குறிப்பு என்றும், இசையெச்சம் என்றும், சொல்லுருபு என்றும் கூறுவார்.

(ச.) உடைய என்பது செய்யுளில் உடை எனவும், இழிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) "கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்."

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE.

சுஙு.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதுஞ் செய்யுளிலே வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடு, அளை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய்,

(x) "அதுவும், ஆதுவும், அவ்வும், உடையவும்,
ஆறன் உருபென்றறைதல் வேண்டும்." [அகத்.]

பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

இவற்றின் பொருள் இடப்பொருள் ஆம்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
வீடு,	இல்	வீட்டில் இருக்கிறன.
அரசன்,	இடத்தில்	அரசனிடத்தில் வந்தான்.
மணி,	கண்	மணியின் கண் ஒளி.
நல்லோர்,	இடத்து	நல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவையும் இவ்வாறே.

☞ (க.) அவ்விடப்பொருளானது, (க) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (ங) காலமிடம், (ச) சினையிடம், (ரு) குணமிடம், (சா) தொழிலிடம் என ஆறுவகையாம்.

இவ்வாறுந் தனித்தனியே தற்கிழமை, பிறிதின்கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்.) மணியின் கண் ஒளி
பனையின் கண் அன்றில் } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று.

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலுஞ் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பர் .... [கால்]
வேலின கடை மணி போல் .... [கடை]
நல்லாரிடைப் புக்கு .... [இடை]
வலைத் தலை மான் அன்ன .... [தலை]
குளை கடல்வாய அமுது .... [வாய்]
தேர்த்திசை இருந்தான் .... [திசை]
அவர் வயிற் செல்லாய் .. .. [வயின்]
ஊற்றூர் முன .... [முன்]
காட்டுச் சார் ஓடுங் குறு முயால் .... [சார்]
கைவலத்துள்ளது .... [வலம்]
இல்லிடப் பரத்தை .... [இடம்]
தன்மேற் கடுவரை நீரிற் கடுத்து வரக்கண்டும் [மேல்]
பிண்டிக்கண்ணூர் நிழற கீழ் .... [கீழ்]
கடைப்புடை கொள்ளிய நீர் .... [புடை]
சுரன் முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை ...... [முதல்]

காதலி பின் சென்றதம்ம .... [பின்]
நம் பாடணையாத நாள் .. .. [பாடு]
கல்லலைச் சலை நீர் .... [அலை]
கோழிக்குரியவை கோடாய் ... .. [தேம்]
அவன் உழை வந்தான் . [உழை]
நிறைதோர் நறவேங்கை நிழல் வழி அசைந்தனன .... [வழி]
உறையுழி யோலைபோல் .... [உழி]
குளிர் காவுளி .... [உளி]
அவருள், பல்லார் அகத்து.. .... [அகம்]
என்னுயிர்ப் புறத்து . ... [புறம்]
ஊரிலிருந்தார் .... [இல்]
நந்தான் . ... [பால்]

☞ (உ.) இவை இடப்பெயர்களாகிச் சொல்லுருபுகளாக வழங்கும்; அன்றியுந் தத்தம் பொருளை உணர்த்திவருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) "கண்ணகன் ஞாலம்." [கண் = இடம்.]
"அகத்திலிருநதான்." [அகம் = உள்ளிடம்.]

முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

"ஆகாதெனினும் அகத்து நெய்யுண்டாகிற் [வி. 89. 142.]
போகாதெறும்பு புறஞ் சுற்றும்."

[அகத்து. வி. 66. வேற்றுமை உருபு தொக்கு நின்றது. வி. 152.]

"மலர் மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் [வி. 95. 152.]
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்...." [வி. 120.]

[மிசை எ-து ஏழன் உருபு.]

"இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா, இறைவன் [வி. 153. 159. 89.]
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு......"
[மாட்டு. வி. 68. 'மாடு எ-து ஏழன் உருபு. இல் தொக்கு நின்றது. வி. 152.]

.நல்லறிவாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்." [வி. 148.]
[இடத்தே = இடத்தில்.]

லாங் கடலுள் வைகும்.'

"முகிற்றலை மதியமன்ன முழு மணி மாடத்திட்ட [வி. 109.]
புகை தவழ்ந்த..." [வி. 79.]

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE.

௬௪.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும், கெடுதலும், மிகுதலும், இயல்பாதலும், ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் ஈற்றின் அழிவுஞ் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.
[நன்னூல் 303—34.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை, பிள்ளை,	ஈறு திரிவது	அம்மா. பிள்ளாய்.
அரசன்,	ஈறு கெடுவது	அரச.
மகன், தம்பி,	ஈறு மிகுவது	மகனே. தம்பீ.
தம்பி,	ஈறு இயல்பாவது	தம்பி.
மக்கள்,	ஈற்றயல் திரிவது	மக்காள்.
தெவ்வர்,	அர், இர் ஆகத்திரிந்தது ...	தெவ்விர்.
சான்றார்,	திரிதல், மிகல்	சான்றீரே!
ஐயன்.	கெடுதல், திரிதல், மிகல் ...	ஐயாவோ.
அடிகள்,	மிகல்	அடிகேள்.
வாயிலான்,	திரிதல், மிகல், கெடுதல்...	வாயிலோயே.

☞ இது விளிவேற்றுமை எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (64.)

"மதிதலத்தீர் கேண்மின்!" [வி. 84.]

"மெய்ய! நின்னுரை வேதம்." [வி. 73.]

"நிரைவீழ் அருவி நிமிர் பொன் சொரியும் [வி. 153.]
வரையே, புனலே, வழையே, தழையே,
விரையார் பொழிலே, விரிவெண்ணிலவே,
உரையீர் உயிர்க்காவலன் உள்வழியே!" [வி. 84.]

65. THE PARTICLES இன், &c. (Y)

சுரு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுஞ், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும் பெறும்.(Z)

(உ-ம்.) கையினால், [கை + இன் + ஆல்.]
பசுவினது, [பசு + இன் + அது.]

☞ (க.) இன் சாரியையானது ஆறுவது முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிழமை, ஏது முதலிய பொருளையுந் தரும். அன் சாரியையும் அவ்வாறு வரும்.

(உ-ம்.) பொன்னின் குடம்.
அரசரின் குமாரன்.
ஏழாவதன் உருபு.

(உ.) ஆ, மா, கோ, ஊ என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது இன் சாரியையாவது னகரச் சாரியையாவது பெறும்.

[நன்னூல் 248.]

(உ-ம்.) ஆவினை, ஆனை, ஊனை.
கோனை, மாவினை.

(ங.) சில உருபுகள் பொருளின்றி நிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லைப் பெறும். [வி. 111.]

(உ-ம்.) அவனோடே, வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

"மெய்மெய்யே! உலகின் வேந்தர்க்கெல்லாம் வேந்தே."

"பொன்னின் குடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால்?" [வி. 143.]

"யாதனின் யாதனி னீங்கியானோதல் [வி. 95. 39.]
அதனின் அதனின் இலன்." [வி. 125.]

66. NOUNS ENDING IN அம்.

சுசு.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது, அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(Y) "எல்லா ஈற்றுஞ் சொல்லுங் காலை
வேற்றுமை உருபிற்கின்னே சாரியை." [இலக். வி.]

(Z) "யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டு முதலாகிய
ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்;
ஆய்தங்கெடுதலா வயினான." [இலக். வி.]

(உ-ம்.) மரம், மரத்தை; நிலம், நிலத்துக்கு.

(க.) வீரமொரு என்பதுபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு. ["சாரியை வேண்டியவழி இன் மையிற் செய்யுள் விகாரம் ஆம்." சூ. 243.]

(உ.) ஆம் என்பதை ஈற்றிலுள்ள பெயர்கள் ஆம் கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) "பூரியர் குழாத்திடை அறிஞர்போலவே." [குழாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

சுஎ.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச் சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகரங்கெடவும், பலர்பா லுக்குரிய விகுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245. 246. 285.]

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.
எல்லாமனிதர்களும்.
மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டு, று.

சுஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று ஈற்றுப் பெயர்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கப் பெறும்.—

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு, ஆட்டை.
ஆறு, ஆற்றை.
[வி. 26. காண்க.]

"ஆட்டின் கழுத்தின் அதர்."

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

சுகூ.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் அர், ஈர், கள், மார் என்பவை யும.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் னகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் விகுதி யைப் பெற்றும், பெருதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278-280.]

(உ-ம்.) தந்தையர், தந்தையார்.
வீடுகள், குருமார்.
மனிதர், மனிதர்கள்.

ஞ (க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது அற்றுச் சாரியைபெறும்.

[நன்னூல் 250.]

(உ-ம்.) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகன் எ-து பன்மையில் மக்கள் எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(ங.) செய்யுளிலே இர் என்னும் விகுதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்.) மகளிர்.

---

70. PARADIGMS:

எO.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்புணர்ப்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	ஒருமை.		பன்மை.
(வி. 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனானவன்.		கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ. (58.)	கணக்கனை	+ ஐ.	கணக்கரை.
ங. (59.)	கணக்கனால் கணக்கனான் கணக்கனோடு, கணக்கனொடு கணக்கனுடன் கணக்கன்கொண்டு	+ ஆல், ஆன், ஓடு, ஒடு, உடன்	கணக்கரால். கணக்கரான். கணக்கரோடு, கணக்கரொடு. கணக்கருடன்.
ச. (60.)	கணக்கனுக்கு கணக்கனுக்காக	+ கு + கு + ஆக	கணக்கருக்கு. கணக்கருக்காக.
ரு. (61.)	கணக்கனில் கணக்கனிலிருந்து கணக்கனினின்று	+ இல். + இல் + இருந்து + இல் + நின்று	கணக்கரில். கணக்கரிலிருந்து. கணக்கரினின்று.
சு. (62.)	கணக்கனுடைய கணக்கனின் கணக்கனது	+ உடைய. + இன் + அது	கணக்கருடைய. கணக்கரின். கணக்கரது.
எ. (63.)	கணக்கனில் கணக்கனிடத்தில்	+ இல் + இடத்தில்	கணக்கரில். கணக்கரிடத்தில், கணக்கரின்கண்.
அ. (64.)	கணக்கனே! (மன்னா!)	+ ஏ	கணக்கரே!

☞ செய்யுளில் தன் என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு. [வி. 108 காண்க.]

(உ-ம்.) கணக்கன்தன்னை [கணக்கன்றன்னை].
கணக்கன்தனக்கு [கணக்கன்றனக்கு].

II. கல்.

தனிக்குறில் அணைந்த மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 29.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
௧.	கல்.	கற்கள், கல்லுகள். [வி. 35. 29.]
௨.	கல்லை. கல்லினை. [வி. 65.]	கற்களை, கல்லுகளை. [கல்லுக்களை.]
௩.	கல்லால், கல்லான், கல்லுடன். கல்லோடு, கல்லொடு. கல்லினோடு.	கற்களால், கல்லுகளால், கற்களுடன். கற்களோடு, கல்லுகளொடு.
௪.	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக.	கற்களுக்கு, கல்லுகளுக்கு. கல்லுகளுக்காக, கற்களுக்காக.
௫.	கல்லில். கல்லிலிருந்து. கல்லினின்று.	கற்களில், கல்லுகளில். கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்று, கற்களினின்று.
௬.	கல்லினுடைய. கல்லின். கல்லினது	கல்லுகளினுடைய, கறகளினுடைய. கல்லுகளின், கற்களின். கல்லுகளினது, கற்களினது.
௭.	கல்லில். கல்லினிடத்தில், கல்லின்கண்.	கல்லுகளில், கற்களில். கல்லுகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்.
அ.	கல்லே!	கல்லுகளே! கற்களே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை	ஒருமை.	பன்மை.
௧.	நரி.	நரிகள்.
௨.	நரியை.	நரிகளை.
௩.	நரியால், நரியினால். நரியோடு.	நரிகளால். நரிகளோடு.
௪.	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிகளுக்கு. நரிகளுக்காக.
௫.	நரியில். நரியிலிருந்து. நரியினின்று.	நரிகளில். நரிகளிலிருந்து. நரிகளினின்று.
௬.	நரியினுடைய. நரியின். நரியினது.	நரிகளினுடைய. நரிகளின். நரிகளினது.
௭.	நரியில், நரியின்கண். நரியினிடத்தில்.	நரிகளில். நரிகளினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!

IV. பசு.

வகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
௧.	பசு.	பசுக்கள்.
௨.	பசுவை, பசுவினை.	பசுக்களை.
௩.	பசுவால், பசுவினால். பசுவோடு.	பசுக்களால். பசுக்களோடு.
௪.	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக.	பசுக்களுக்கு. பசுக்களுக்காக.
௫	பசுவில். பசுவிலிருந்து. பசுவினின்று.	பசுக்களில். பசுக்களிலிருந்து. பசுக்களினின்று.
௬.	பசுவினுடைய. பசுவின். பசுவினது.	பசுக்களினுடைய. பசுக்களின். பசுக்களினது.
	பசுவில், பசுவின்கண். பசுவினிடத்தில்.	பசுக்களில். பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

V. காது.

குற்றியலுகரங் கெட உருபுகள் சேர்ந்தன.
[வி. 24.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது.	காதுகள்.
உ.	காதை.	காதுகளை.
ங.	காதால், காதினால். காதோடு.	காதுகளால். காதுகளோடு.
ச.	காதுக்கு. காதுக்காக.	காதுகளுக்கு. காதுகளுக்காக.
ரு.	காதில். காதிலிருந்து. காதினின்று.	காதுகளில். காதுகளிலிருந்து. காதுகளினின்று.
சு.	காதினுடைய. காதின். காதினது.	காதுகளினுடைய. காதுகளின். காதுகளினது.
எ.	காதில், காதின்கண். காதினிடத்தில்.	காதுகளில். காதுகளினிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!

VI. மாடு.

குற்றியலுகரங் கெட்டு, டகரம் இரட்டிக்க, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
ங.	மாட்டால், மாட்டினால். மாட்டோடு.	மாடுகளால். மாடுகளோடு.
ச.	மாட்டுக்கு. மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்கு. மாடுகளுக்காக.
ரு.	மாட்டில். மாட்டிலிருந்து. மாட்டினின்று.	மாடுகளில். மாடுகளிலிருந்து. மாடுகளினின்று.
சு.	மாட்டினுடைய. மாட்டின். மாட்டினது.	மாடுகளினுடைய. மாடுகளின். மாடுகளினது.
எ.	மாட்டில். மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளில். மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.

குற்றியலுகரங் கெட்டு, றகரம் இரட்டிக்க, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு.	ஆறுகள்.
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.
ங.	ஆற்றால், ஆற்றினால். ஆற்றோடு.	ஆறுகளால். ஆறுகளோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு. ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்கு. ஆறுகளுக்காக.
ரு.	ஆற்றில். ஆற்றிலிருந்து. ஆற்றினின்று.	ஆறுகளில். ஆறுகளிலிருந்து. ஆறுகளினின்று.
சு.	ஆற்றினுடைய. ஆற்றின். (ஆற்று.) ஆற்றினது.	ஆறுகளினுடைய. ஆறுகளின். ஆறுகளினது.
எ.	ஆற்றில். ஆற்றின்கண். ஆற்றினிடத்தில்.	ஆறுகளில். ஆறுகளினிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!

VIII. மரம்.

அம் கெட்டு, அத்துச்சாரியை தோன்ற, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 66.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மரம்.	மரங்கள். [வி. 32.]
உ.	மரத்தை.	மரங்களை.
ங.	மரத்தால், மரத்தினால். மரத்தோடு, மரத்தான்.	மரங்களால். மரங்களோடு.
ச.	மரத்துக்கு. மரத்துக்காக.	மரங்களுக்கு. மரங்களுக்காக.
ரு.	மரத்தில். மரத்திலிருந்து. மரத்தினின்று.	மரங்களில். மரங்களிலிருந்து. மரங்களினின்று.
சு.	மரத்தினுடைய. மரத்தின். (மரத்து.) மரத்தினது.	மரங்களினுடைய. மரங்களின். மரங்களினது.
எ.	மரத்தில், மரத்தின்கண். மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களில். மரங்களினிடத்தில்.
அ.	மரமே!	மரங்களே!

அப்பியாசம். (70.)

"கண்ணிற்கணிகலங் கண்ணோட்டம்." [வி. 131.]
[கண் + இன் + கு.]

"அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள் [வி. 109. 93.]
சொல்லின் மாத்திரையிற் கடல்தூர்ப்பன [வி. 95. + ஆகிய.]
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தாள், அது [வி. 152.]
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்."

"மண்ணினை மறைத்தன வளர்ந்த மாக்கொடி; [எழு: கொடி.]
விண்ணினை மறைத்தன விரிந்த மாத்துகள்!"

"செங்கைச் சூல வெந்தீயினைத் தீயதன் [வி. 154. 93.]
வெங்கட் டீயொடு மேற்செல வீசினான்." [வி. 121. 37.]

"ஆதியை ஓத அறிவுண்டாமே." [வி. 162.]

"புவியினில் வேந்தர் எல்லாம்."

"நல்லாற்று னாடி அருள் ஆள்க! பல்லாற்றுற் [வி. 85.]
றேரினும் அஃதே துணை." [வி. 142.]
[ஆறு, ஆற்றான், ஆற்றால்.]

"தண் கயக்குற்ற போது."
[கயத்தில்.]

"சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ அற்று."
வி. 86. இரீஇ அற்று. வி. 137.]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக. அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும். பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250. 251. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	அது, அஃது.	அவை, அவைகள்.
உ.	அதை, அதனை.	அவற்றை, அவைகளை.
௩.	அதினால், அதனால். அதால். [அத்தால் எ-து வழு.] அதோடு, அதினோடு.	அவற்றால், அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ச.	அதற்கு, அதிற்கு. [அதுக்கு.]	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு. அவைகளுக்கு.
௫.	அதில், அதனில். அதிலிருந்து, அதினின்று.	அவற்றில், அவைகளில். &c.
	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய. அதனது.	அவற்றின். [அவற்று.] அவற்றினுடைய. அவைகளின். அவைகளினுடைய.
	அதில், அதனில். அதனிடத்தில். அதினிடத்தில், அதின்கண்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில். அவைகளில், அவைகளிடத்தில். அவற்றின் கண்.

72. DECLENSION OF THE FIRST PERSONAL PRONOUN.

௭௨.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான், என்பது என் எனத் திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும், நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம்.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நாம், நாங்கள்; யாம், யாங்கள்.
உ.	என்னை.	நம்மை; எங்களை.
௩.	என்னால், என்னோடு. என்னுடன்.	நம்மால், நம்மோடு; எங்களால், எங்களோடு.
௪.	எனக்கு, எனக்காக. [எற்கு.]	நமக்கு, நமக்காக; எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.
௫.	என்னில், என்னின். என்னிலிருந்து	நம்மில், நம்மின்; எங்களில், எங்களின்.
௬.	என், எனது, என. என்னுடைய, என்னின்.	நம், நமது; எம், எங்கள்; நம்மின், எம்மின். நம்முடைய, எங்களுடைய.
௭.	என்னிடத்தில், என்னில்.	நம்மில், நம்மிடத்தில்; எம்மிடத்தில்.

நாம் எ-து முன்னிலையோரையுங்குறிக்கும். நாங்கள் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுந் தன்னைச்சேர்ந்தவரையுங் குறிக்கும்.

அப்பியாசம். (72.)

"யான், என தென்னுஞ் செருக் கறுப்பான் [வி. 87. 95.]
வானோர்க் குயர்ந்த உலகம் புகும்." [வி. 93. 137.]

"யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை." [வி. 94. 79.]

"எனக்குத் தாய் ஆகியாள் என்னை ஈங்கிட்டுத் [ஆகியாள்=ஆனவள். வி]
தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்—தனக்குத் தாய்
ஆகியவளும் அது ஆனாற்றாய்த் தாய்க்கொண்
டேகும் அளித்திவ்வுலகு." [வி. 93.]

"தேர்மிசை நம் வாயில் கடிதேகுதல் செய்வானோ?" [வி. 63. 120.]

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

௭௩.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும், நீம் எனவுந் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும். [நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நீ.	நீர், நீங்கள், நீவிர், நீயிர்.
உ.	உன்னை, நின்னை.	உம்மை, உங்களை.
௩.	உன்னால், நின்னால், மு-ன.	உம்மால், உங்களால், மு-ன.
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு.] உனக்காக, நினக்காக.	உமக்கு, உங்களுக்கு. உமக்காக, உங்களுக்காக.
௫.	உன்னில், உன்னின், நின்னில். உன்னிலிருந்து, மு-ன.	உம்மில், உங்களில். உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து, மு-ன.
௬.	உன், உனது, உன, நின்னுடைய. உன்னுடைய, நின், நின, உன்னின்.	உங்கள், உங்களுடைய. உங்களின், உங்களது.
எ.	உன்னில், உன்னிடத்தில், உன்கண்.	உம்மில், உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.

☞ செய்யுளில் நும்மை, நும்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

"............வைகலுங்
கூற்றம் அளந்து நுந்நாள் உண்ணும்."

"........... பேரர் வலாப்!
நல்கும் நானிலம் நானே நினக்கென்றான்."

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எச.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கை இடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுகளில் தம் எனத் திரியும்.

[நன்னூல் 147.]

(உ-ம்.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தாம், தாங்கள்.
உ.	தன்னை.	தம்மை, தங்களை.
௩.	தன்னால், தன்னோடு. தன்னொடு, தன்னுடன்.	தம்மால், தங்களால், தம்முடன். தம்மோடு, தங்களோடு, தங்களுடன்.
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு. தங்களுக்காக.
௫.	தன்னின், தன்னில். தன்னிலிருந்து, தன்னினின்று.	தம்மில், தங்களில். தம்மின்.
௬.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன, தனது.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம.
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னில், தன்னிடத்து. தன்னின்கண்.	தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில், தம்மின்கண்.

☞ (க.) தாம் என்பது இரட்டித்து, தத்தம் எனவுந், தந்தம் எனவும், வழங்கும். அதின் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்.) "தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவா தொழுக அறம் வளரும்."

"தம் பொருள் என்ப தம் மக்கள்;
அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும்."

(உ.) நான், நீ, தான் என்னும் பெயர்களாற் சில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) தந்தை, எந்தை; தம்பி, எம்பி, தங்கை.

~~~~~~

அப்பியாசம். (74.)

"நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந், தன்னை [வி. 37.]
நிலை கலக்கிக் கீழிடுவானு', நிலையினு'
மேன்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானுந், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்."

"தற் காத்துத் தற் கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்."

[தற் = தன் = தன்னை. வி. 153. தற் = தன் = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

~~~~~~

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS

எரு.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விகுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப் பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322. 133.]

---

76. ROOT.

எசா.—இவற்றுள், பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) நட, படி, விடு, இரு, போ.

☞ (க.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிகளை அடியாகவுங்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) சித்திரம் — சித்திரித்தான். } [பெயரடி.]
அங்கிகாரம் — அங்கிகரித்தான். }
நிகர் — நிகர்த்தான். [இடையடி.]
வெள் — வெளுத்தான்.' [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதனிலை, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும். (AA)

(ங.) நன். 388-ல் கண்ட உரிப்பெயர் அடியாக வினைவிகற்பங்கள் எல்லாம் பிறக்கும். உதாரணங்கள் அவ்விடத்துக் காண்க.

அப்பியாசம். (76.)

"நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை ....."
[ஊங்கு என்னும் இடைச்சொல்லாற் பெயரெச்சம் உண்டாயிற்று.]

"அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு' மரம்போல்வர் [வி. 93.]
மக்கட்பண் பில்லா தவர்." [வி. 152. 34.]
[எழு: இல்லாதவர். பயனிலை: போல்வர்.]

"முல்லை! முறுவலித்து நகுதிர் போலும்." [வி. 84]

77. TERMINATIONS. [நன்னூல் 140.] (BB)

எஎ.—விகுதி ஆவதென்ன?

திணை, பால், இடம், முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விகுதி.

[நன்னூல் 324-337. 133.]

☞ (க.) விகுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விகுதிகளோடு வழங்குகிற வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்றுவினை எனவும்படும். [நன்னூல் 323.]

(AA) "பெயரே ஏற்றி, மற்றேன்றினை வேண்டா
தேற்பது வினை, வினைக் குறிப்பு முற்றே." [தொன்னூல்.]

"பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.
பகுதியே வலெனும் பகாப்பதம் ஆகும்." [தொன்.]

"பெயர்வினை இடை உரி நான்கடி யானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேசினர் புலவர்." [இலக்கணக் கொத்து.]

(BB) "என், ஏன், எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;
ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன்
அள், ஆள், அர், ஆர், உ, அ ப்படர்க்கை
வினையின் விகுதி மீண்டுள பிறவும்,
கள்ளெனப் பலவொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம்." [தொன்.]

(உ-ம்.) [வி. 79. 80. 81. காண்க.]

			பகுதியும், விகுதியும்.
ஆண்பெண் பொதுப்பால்.	தன்மை ஒருமை.	என், என். [நன். 331.] [கு, டு, து, று, அல், அன்.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	முன்னிலை ஒருமை.	ஆய், இ, ஐ, [நன. 335.] ஓய்.	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோய்.
பலர்பால்.	தன்மை பன்மை.	ஓம், அம், எம், [நன். 332.] ஆம். எம, கும், டும், தும், றும்]	வந்தோம், வந்தனம்,* வந்தேம்.
	முன்னிலை பன்மை.	ஈர், ஈர்கள், [நன் 337.] மின்.	வந்தீர், வந்தீர்கள். வந்திர், வந்தனிர்.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 325.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள். [நன். 326.]	வந்தாள, வந்தனள்.*
பலர்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கள், [நன். 327.] அர், ப, மார்.	வந்தார், வந்தார்கள். வந்தனர்,* நடப்ப. நடமார்.
ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	து, அது. [நன். 328.] [று, டு.]	வந்தது.
பலவின்பால்.	படர்க்கை.	அ, ஆ. [நன். 329.]	வந்தன,* நடவா.

* அன் சாரியை பெற்றது காண்க.

78. TENSES.

௭௮.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்.

போனகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, விகுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாற் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 423. 133.]

☞ இடைநிலை இன்றி வழங்குவனவும் உண்டு, அவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணைகளிற் காண்க. (CC)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE.

௭௯.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

த், த்த், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம். (DD)

[நன்னூல் 142.]

(CC) "க, ட, த, ற ஒற்றின் ஐம்பான் மூவிடத்
திறந்தகாலந் தருந்தொழில் இடைநிலை." [இலக். வி.]

(DD) "கு, டு, து, று என்னுங் குன்றியலுகரமோ
டும் மூர் க, ட, த, ற, இறுதியும், பம்மார்
மின்னென்னீறும், வியங்கோட்பகுதியும்,
ஏவலு'மறையும் என்பன எதிர்வுஞ்
செய்யு'நிகழ்பெதிர்வு மெய்பெறத்தரூஉம்
இடைநிலைஎலா தென்மனர் புலவர்." [இலக். வி.]

	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினைமுற்று.
க.	செய்	த்	என்	செய்தேன்.
உ.	படி	த்த்	என்	படித்தேன்.
ந.	நட	ந்த்	ஓம்	நடந்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
ரு.	பெறு	ற்	அது	பெற்றது.
சு.	தொகு	க்	அது	தொக்கது.
எ.	அனுப்பு	இன்	ஈர்	அனுப்பினீர்.

☞ சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினைமுற்றும்.

(உ-ம்.) தழுவு, — தழீஇனேன்.
வினை, — வினைஇனேன்
உறு, — உறீஇனேன்.

"அறன்அழீஇ அல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறன்அழீஇப் பொய்த்து நகை.

போனகாலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.) — பகுதி: செய். II. (த்த் என்னும் இடைநிலை.) — பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை. (செய்)	பன்மை. (செய்)	ஒருமை. (படி)	பன்மை. (படி)
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தனென்.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி. [வாழ்தி.]	செய்தீர் செய்தீர்கள். செய்திர், செய்தனிர்.	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள். [நகுதிர் = நக்கீர்.]
(ந.) படர்க்கை.	செய்தான். செய்தனன்.	பலர்பால். செய்தார். செய்தார்கள் செய்தனர்.	படித்தான் படித்தனன்.	படித்தார். படித்தனர்.
	செய்தாள். செய்தனள்.		படித்தாள். படித்தனள்.	படித்தார்கள்.
	செய்தது.	பலவின்பால். செய்த.	படித்தது.	பலவின்பால். படித்தன. படித்த.

III. (ந்த் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: நட.

இடம்.		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		நடந்தேன். நடந்தனென்.		நடந்தோம். நடந்தாம், நடந்தேம். நடந்தனம். நடந்தனெம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		நடந்தாய். நடந்தி. நடந்தை.		நடந்தீர். நடந்தீர்கள். நடந்திர். நடந்தனிர்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	நடந்தான். நடந்தனன்.	பலர்பால்.	நடந்தார். நடந்தார்கள் நடந்தனர்.
	பெண்பால்.	நடந்தாள். நடந்தனள்.		
	ஒன்றன்பால்.	நடந்தது.	பலவின்பால்.	நடந்தன. நடந்த. [நடந்ததுகள்.]

(IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: உண்.

இடம்.		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		உண்டேன். உண்டனென்.		உண்டோம். உண்டனம். உண்டாம். உண்டேம். உண்டனெம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		உண்டாய். உண்டனை. உண்டி.		உண்டீர். உண்டீர்கள். உண்டிர். உண்டனிர்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	உண்டான். உ டனன்.	பலர்பால்.	உண்டார். உண்டார்கள். உண்டனர்.
	பெண்பால்.	உண்டாள். உண்டனள்.		
	ஒன்றன்பால்.	உண்டது.	பலவின்பால்.	உண்டன. உண்ட. உண்டதுகள்.

V. (ற் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: கல்.

இடம்.		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		கற்றேன். கற்றனென்.		கற்றோம். கற்றேம். கற்றனம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		கற்றாய். கற்றி, கற்றை. [என்றி.]		கற்றீர். கற்றீர்கள்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	கற்றான். கற்றனன்.	பலர்பால்.	கற்றார். கற்றார்கள்.
	பெண்பால்.	கற்றாள். கற்றனள்.		
	ஒன்றன்பால்.	கற்றது.	பலவின்பால்.	கற்றன. கற்ற. [கற்றதுகள்.]

VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: தொகு.

இடம்.		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		தொக்கேன். தொக்கனென.		தொக்கோம். தொக்கேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		தொக்காய். தொக்கை.		தொக்கீர். தொக்கீர்கள்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	தொக்கான். தொக்கனன்.	பலர்பால்.	தொக்கார். தொக்கார்கள்.
	பெண்பால்.	தொக்காள். தொக்கனள்.		
	ஒன்றன்பால்.	தொக்கது.	பலவின்பால்.	தொக்கன. தொக்க.

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

இடம்.		பகுதி. ஒருமை.		அனுப்பு. பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		அனுப்பினேன். அனுப்பினென்.		அனுப்பினோம். அனுப்பினம். அனுப்பினேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		அனுப்பினாய். அனுப்பினை.		அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினிர்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	அனுப்பினான். அனுப்பினன்	பலர்பால்.	அனுப்பினார். அனுப்பினார்கள். அனுப்பினர்.
	பெண்பால்.	அனுப்பினாள். அனுப்பினள்.		
	ஒன்றன்பால்.	அனுப்பிற்று. (போயிற்று.) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சுது எ-ன வழு.]	பலவின்பால்.	அனுப்பின. [அனுப்பினதுகள்.]

அப்பியாசம். (79.)

"ஆக்கம் இழந்தேம் என்றலறுவார்
ஊக்கம் ஒருவந்தங் கைத்துடையார்."

"சிந்தை செய்கையிற் றிகைத்தனை." [வி. 156.]

"ஏங்கினாள், இனைத்தாள், திகைத்தாள், மனம்
வீங்கினாள், விம்மினாள், விழுந்தாள், அரோ!" [வி. 116.]

"பெரும் பொருள் வைத்திர்; வழங்குமின்!" [வி. 84.]

"...............இதுவேண்டும் எனாமுன் [வி. 91. 143.]
றந்தனஞ் என்றனன் ...."

"புண்டரீக மென் பதத்தினைப் புகழ்ந்தனள், புகழ [வி. 155. 93. 140.]
வண்டறு மது மாலை கைக்கொடுத்தனள், மகிழ்ந்து." [வி. 91.]

"நின்றனற்றி வாழ்தி எனினு'நின் வாழ்நாட்கள் [வாழ்தி = வாழ்த்தி.]
சென்றன செய்வதுரை!"
[வாழ்—வாழ்ந்தேன்—வாழுவேன்.]

"பல்லான்றகேள்விப் பயன் உணர்வார் பாட்டின் [வி. 95.]
தல்லல் உழப்ப தறிதிரே!"

"இம்மேதினி புரந்தோன்." [வி. 95.]

"ஆர்த்தனர், களித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வேர்த்தனர், தடித்தனர், சிலிர்த்து மெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனர் சீணிதி சொல்லினர்க் கெலாம்."

"முற்றும் உணர்ந்தனரில்லை, முழுவதூஉங்
கற்றனம் என்று களியற்க!........."

"செய்தான் இருவினையின் பயத்தைச் சேருஞ் சென்றென்றி,
எய்தான் பயத்தைப் பிறனே துய்த்தல் இயல்பென்றி."
[என், என்றேன், என்றி.]

"மிக்கார் தங் கேட்டின் கண் மேன்மையில்லாச் சிறியார் போல்
நக்காங்கே எயிறுடைந்த நறவமுல்லை; நாள்வேங்கை
தக்கார்போற் கைம்மறித்த காந்தள்; அந்தோ, தகாதெனவே
தொக்கார் போற் பன் மாவும் மயிலுந் தோன்றித துளங்கினவே."
[மிகு. நகு. தகு. தொகு. 95 வி.]

"ஆழ் திரைக் கடல் அகடு கிண்டொழுகியதன்றே."

"அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதன்றே." [ஆயது = ஆனது. வி. 95.]

"நன்றென வணங்கினர், நால்வர் ஓடினர்." [வி. 159.]

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

௮0.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆநின்று, ஆகிய இவ்வைந்தும் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல் 143.]

(உ-ம்.)

	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினை முற்று.
	படி......	கிறு............	ஏன்......	படிகிறேன்.
	படி	க்கிறு	ஏன்......	படிக்கிறேன்.
	செய்	கின்று	ஓம்......	செய்கின்றோம்.
ச.	அழி	க்கின்று	ஆன்......	அழிக்கின்றான்.
இ.	நட	ஆநின்று	ஆய்......	நடவாநின்றாய்.

நிகழ்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.) பகுதி: செய். — II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.) பகுதி: படி.

இடம்.		I. ஒருமை.	I. பன்மை.	II. ஒருமை.	II. பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		செய்கிறேன் [செய்கின்றேன். செய்யாநின்றேன்.]	செய்கிறோம்.	படிக்கிறேன்.	படிக்கிறோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுபால்.		செய்கிறாய். செய்கிறை.	செய்கிறீர். ...கள்.	படிக்கிறாய	படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.
(ந.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	செய்கிறான். [செய்கின்றான். செய்யாநின்றான்.]	பலர்பால். செய்கிறார்.	படிக் ...ன	பலர்பால். படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள்.
	பெண்பால்.	செய்கிறாள்.	செய்கிறார்கள்	படிக்கிறாள்.	
	ஒன்றன்பால்.	... செய்கின்றது.	பலவின்பால். ... செய்கின்ற.	படிக்கிறது.	பலவின்பால். படிக்கின்றன. படிக்கின்ற.

III. (கின்று என்னும் இடைநிலை.) பகுதி: வாழ். — IV. (க்கின்று என்னும் இடைநிலை.) பகுதி: நட.

இடம்.		III. ஒருமை.	III. பன்மை.	IV. ஒருமை.	IV. பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		[வாழுகிறேன்.] வாழ்கின்றேன்.	[வாழுகிறோம்.] வாழ்கின்றோம். வாழ் ... ...ாழ்கின்றனெம்.	[நடக்கிறேன்.] நடக்கின்றேன். [நடவாநின்றேன்.]	நடக்கின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		[வாழுகிறாய்.] வாழ்கின்றாய். வா...	வாழ்கிறீர் ...ழ்கின்றீர். ...ழ்கின்றீர்கள்.	நடக்கின்...	...ர். நட... ...ர்கள் நடக்கின்றனிர்.
(ந.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	[வாழ்கிறான்.] வாழ்கின்றான். வாழ்கின்றனன்.	பலர்பால். [வாழுகிறார்+கள்] வாழ்கின்றார். வாழ்கின்றனர். வாழ்கின்றார்கள்.	நடக்கின்றான்.	நடக்கின்றார்.
	பெண்பால்.	[வாழ்கிறாள்.] வாழ்கின்றாள். ...னள்.		நடக்கின்றாள்.	நடக்கின்றார்கள்.
	ஒன்றன்பால்.	[வாழுகிறது.] வாழ்கின்றது.	பலவின்பால். [வாழுகின்றன.] வாழ்கின்றன. வாழ்கின்ற. [வாழ்கிறதுகள்.]	நடக்கின்றது.	பலவின்பால். நடக்கின்றன. நடக்கின்ற. [நடக்கின்றதுகள்.]

V. (ஆநின்று என்னும் இடைநிலை.)			
பகுதி: [illegible].			
இடம்.		ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		போதாநின்றேன். போதாநின்றனென்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		போதாநின்றாய்.	போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால்.	போதாநின்றான்.	பலர்பால். போதாநின்றார்.
	பெண்பால்.	போதாநின்றாள்.	பலர்பால். போதாநின்றார்கள்.
	ஒன்றன்பால்.	போதாநின்றது.	பலவின்பால். போதாநின்றன. போதாநின்ற. [போதாநின்றதுகள்.]

அப்பியாசம். (80.)

“பண்புகொள் குணங்கள் நிரம் பாணிப் பாடுகின்றான்.”

“கரைசெலிர் கருந்துயர்க்கடலில வீழ்கின்றாய்.”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

அக.—வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்மூன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 144.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினை முற்று.
செய் ...	வ்	என்	செய்வேன்.
உண் ...	ப்	ஓம்	உண்போம்.
நட	ப்ப்	ஆய்	நடப்பாய்.

வருங்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்:

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		செய்வேன். செயவென். செய்கு. செய்வல்.		செய்வோம். செய்வம். செய்வேம். செய்தும். செய்கும்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		செய்வாய். செய்வை. [செய்தி.]		செய்வீர். செய்வீர்கள்.
(ந.) படர்க்கை.	ஆண்பால்	செய்வான். செய்வன்.	பலர்பால்	செய்வார். செய்வார்கள்.
	பெண்பால்	செய்வாள். செய்வள்		
	ஒன்றன்பால்	செய்யும். செ	பலவின்பால்	செய்யும். செய்வ. செய்குவ.

II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: உண்.

		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		உண்பேன். உண்கு.		உண்போம். உண்கும்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		உண்பாய். உண்டி. [போதி.]		உண்பீர். உண்பீர்கள்.
(ந.) படர்க்கை.	ஆண்பால்	உண்பான்.	பலர்பால்	உண்பார். உண்பார்கள். உண்ப. எனமர். [என்மனர்.]
	பெண்பால்	உண்பாள்.		
	ஒன்றன்பால்	உண்ணும். உண்பது.	பலவின்பால்	உண்ணும். உண்ணுவ. [உண்பதுகள்.]

III. (ப்ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: நட.

		ஒருமை.		பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.		நடப்பேன். நடப்பென். நடப்பல்.		நடப்போம். நடப்பேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.		நடப்பாய். ப்பை. [வெள்குதி.]		நடப்பீர். நடப்பீர்கள்.
(ந.) படர்க்கை.	ஆண்பால்	நடப்பான். நடப்பன்.	பலர்பால்	நடப்பார். நடப்பார்கள். நடப்ப. நடமார்.
	பெண்பால்	நடப்பாள். நடப்பள்.		
	ஒன்றன்பால்	நடக்கும். நடப்பது.	பலவின்பால்	நடக்கும். நடப்பன. [நடப்பதுகள்.]

☞ (ச.) செய்யுளில் கு என்னுஞ் சாரியையும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்குவேன்.

(உ.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவின்பாலிலும் இடைநிலை கெட, உம் என்னும் விகுதி சேரும். பெரும்பாலும் பிறவினைகளிலே க்க் பகுதிக்கும் அவ்விகுதிக்கும் நடுவே வரும். விகாரமும் வருவதுண்டு.

(உ-ம்.) செய்யும். படிக்கும். ஆம், [ஆகும்.] போம், [போகும்.] சாம், [சாகும்.] கூஉம், [கூவும்.]

அப்பியாசம். (81.)

"யாமும் அவ்வயின் வருதும்........"

"நின்று மாதவம் புரிதியே னினைவு முற்றுதி........" [ஏல். செய்வாய்ஆனால்.]

"வல்லூற்றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்."

"மூன்றுலகினுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவாள்."

"ஓரா அறும் ஒட்டவுஞ் செய்பவோ?"

"கெடுவல்யான் என்ப தறிக, தன்னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ அல்ல செயின்"

"உள்ளத்தால் உள்ளலுந்தீதே பிறனபொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வேம் எனல்."

"அன்றறிவாம் என்னாதறஞ் செய்க."

"...............கற்பினள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன் போன்ம்."

[போன்ம் = போலும். நன். 96. 120. 341.]

"...... ....மிதிலையார் கோமான்
புரியும் வேள்வியுங் காண்டு' நாம்."

"............நின் கருத்தினை முடித்தும் என்றனன்றன்."

"சிறையால் அகப்படுத்தல் ஆகா தறைகோ." [சொல்லுவேனோ?]

"வன்ன வாய்ச் செழுங் கமலத்தில் வண்டு பாண் மிழற்றும்;
அன்னம் அங் கருஞ் சேறிடை ஆமை கண் படுக்கும்;
பன்ன நீர்ச்செழும் பணைதொறும் பணிலமுத்தீர்க்கும்;
கன்னலார் மலர்ப்பொதும்பரிற் களிமயில் அகவும்."

"மலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? வால் வளை பார்த்து மேயும்
அலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? யாதென அறைவன், மாதோ?"

"படிகொலே புரிவ மாதர் படைநெடுங் குவளைக் கண்ணே;
அடிமிசை முறை யிட்டென்றும் அரற்றுவ சிலம்பே; சூழ்ந்து
கடிமது நுகர்வ அன்னோர் கருங்குழற் காமர் வண்டே."

"வேண்டி ஈதியோ, வெள்குதியோ, விம்மனேயால்
மாண்டு போதியோ, மறுத்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?"

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

அஉ.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான கள் எவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் ந்த் என்னும் இடைநிலையும், த்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.		நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
அழி	தன்வினை.	அழிகிறேன	அழிந்தேன்	அழிவேன்.
	பிறவினை.	அழிக்கிறேன	அழித்தேன்	அழிப்பேன்.

இவைமுதலியவும் அவ்வாறெனக் காண்க.

(உ.) தன்வினையாகி ங்கு, கு, ம்பு, சு, டு, து, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	அடங்கு, ...	அடங்குகிறேன், ...	அடங்கினேன், ...	அடங்குவேன்.
பிறவினை.	அடக்கு, ...	அடக்குகிறேன், ...	அடக்கினேன், ...	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு.......	புலம்புகிறேன், ...	புலம்பினேன், ...	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு, ...	பேசுகிறேன், ...	பேசினேன், ...	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு, ...	அனுப்புகிறேன், ...	அனுப்பினேன், ...	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு, ...	பாய்ச்சுகிறேன், ...	பாய்ச்சினேன், ...	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடு.... ...	பாடுகிறேன், ...	பாடினேன், ...	பாடுவேன்.
பிறவினை.	காட்டு, ...	காட்டுகிறேன், ...	காட்டினேன், ...	காட்டுவேன்.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே என றும், போனகாலத்திலே ந்த் என்றும், வ(ல ப்ப் என்றும், இடை நிலைகளைப் பெறும்.

ஆகார வீற்றுச் சிலவினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
நட ...	நடக்கிறேன் ...	நடந்தேன், ...	நடப்பேன்.
பற ..	பறக்கிறேன்,...	பறந்தேன், ...	பறப்பேன்.
—	—	—	—
ஏமா...	ஏமாக்கிறேன்...	ஏமாந்தேன், ...	ஏமாப்பேன்.

(௪.) ண், ளு ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ...	உண்கிறேன்,...	உண்டேன், ...	உண்பேன்.
ஆளு, ...	ஆளுகிறேன்,...	ஆண்டேன்,...	ஆளுவேன்.

(௫.) ன், லு ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும், முறையே, கிறு, ன், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தின்,......	தின்கிறேன்,. ..	தின்றேன், ...	தின்பேன்.
செல்லு,..	செல்லுகிறேன்,....	சென்றேன், ...	செல்லுவேன்.
சொல்லு,.	சொல்லுகிறேன், ..	சொன்னேன், ...	சொல்லுவேன்.

(௬.) தனிக் குறிலை அணைந்த டு, று, கு, ஈற்றுப் பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு,. ...	படுகிறேன், ...	பட்டேன், ...	படுவேன்.
பெறு,...	பெறுகிறேன், ...	பெற்றேன், ...	பெறுவேன்.
தகு.	தகுகிறேன், ...	தக்கேன்,.........	தகுவேன்.

(௭.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்.)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(௧.)	வா,	வரு-கிறேன்,	வந்தேன்,	வருவேன்.
	தா,	தரு-கிறேன்,		தருவேன்.
	எல்,	எற்-கிறேன்,	எற்றேன்,	எற்பேன்.
(௨.)	கல்,	கற்-கிறேன்,	(க)ற்றேன்,	கற்பேன்.
	கேள்,	கேட்கிறேன்,	கேட்டேன்,	கேட்பேன்.
	நில்,	நிற்-கிறேன்,	நின்றேன்,	நிற்பேன்.
(௩.)	இரு,	இருக்-கிறேன்,	இருந்தேன்,	இருப்பேன்.
	விள்[ளு,]	விள்ளு-	விண்டேன்,	விள்ளுவேன்.
(௪.)	ஈனு,		ஈன்றேன்,	ஈனுவேன்.
	போடு,	போடு-கிறேன்,	போட்டேன்,	போடுவேன்.
	கொள்[ளு,]	கொள்ளு-கிறேன்,	கொண்டேன்,	கொள்ளுவேன்.
		-கிறேன்	கண்டேன்,	காண்பேன்.
(௫.)	வாழு, வாழ்.	வாழு-கிறேன்,	வாழ்ந்தேன்,	வாழ்வேன்.
(௬.)	பெய், செய், நெய், வை, பொரு, அழு, உழு, தொழு,	-கிறேன்,	-தேன்.	-வேன்.
(௭.)	விழு,	விழு-கிறேன்,	விழுந்தேன், வீழ்ந்தேன்.	விழுவேன்.
(௮.)		…றேன்,	ஆனேன், ஆ… ஆயினேன்,	ஆவேன். ஆகுவேன்.
	போ, போ(கு)	போகிறேன், போகுகிறேன், போ	போனேன், போகினேன்…. போயினேன், போந்தேன்….	போவேன் போகுவேன், போகுவேன்.
(௯.)		சாகிறேன்,	செத்தேன்,	சாவேன். சாகுவேன்.
(௰.)	வே,	வேகிறேன்,	வெந்தேன்,	வேகுவேன். வேவேன்.
	நோ,	நோகிறேன்,	நொந்தேன்,	நோகுவேன். நோவேன்.

அப்பியாசம். (82.)

"விண்டு நீங்கினர் விண்ணவர், இரு சுடர் மீண்ட, [வி. 79. 159.]
எண்டிசா முகம் இருண்டது, சுழன்ற தெவ்வுலகும்." [வி. 37.]
[பகுதிகள்: விள்ளு. மீளு. இருளு. சுழலு.]

"மூண்டெழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வினை." [வி. 153. 121.]

"……கற்றோர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாஞ் சிறப்பு."

[கல், செல், சென்றேன், சென்று, சென்ற.]

"மடங் கொன்ற் றிவகற்றுங் கல்வி."

"வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை; வென்றதூஉந் [வி. 92. 124. 142. 95.]
தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கி அற்று [வி. 137.]

"நட்ட செந் நெல்." [நடு.]

வரி புக்கொளிக்கும்..." [புகு.]

"பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்,
அருள் அற்றார் அற்றார், மற்றாதல் அரிது." [அறு.]

"நா செற்றுவிக்குள் மேல் வாரா முன்னல்வினை.
மேற் சென்று செய்யப்படும்." [செறு.]

"கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின் [வி. 85. 140. 95.]
நிற்க அதற்குத் தக."
[கல். நில்.]

"...........மெல்லிய வாழைக்குத்
தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்......"
[ஈறு, ஈனாநேன், ஈன்ற.]

"........ ...எரியிற் [போல வி. 61.]
சீறி வைதனர், செருக்கினர், நெருக்கினர், செறுத்தார்."

தொழுதுண் சுவையினும் உழுதுண் இனிது." [வி. 96.]

"கல்லிடைப் பிறந்து, போந்து, கடலிடைக் கலந்த தீர்த்தம்." [வி. 63.]

"இங்கிப்பால் எனைத் திருடுங் கள்ளனைக்
கண்டேனா, கண்டேன்; இவன் பேர் நெஞ்சம்!
பொய்க்குற்ற நெஞ்சதனா லென்கொல்
நொந்தேன்: இன்று பொன்று விப்பேன்."
[காண். உழு. நோ.]

௮௩. PARADIGM OF THE VERBS.

௮௩.—இம்மூன்று காலங்களும் விகுதிகளோடே வழங்குகிற அட்டவணையைச் சொல்லு?

[நன்னூல் 324. 145.]

	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
ஒரு — தன்மை	படிக்கிறேன், செய்கிறேன், படிக்கின்றனென், நடவாநின்றேன்,	படித்தேன், செய்தேன், நடந்தனென், நடந்தென். உண்டு, [நன்னூல் 331.] வந்து,	படிப்பேன். செய்வேன். நடப்பனென். நடப்பல், உண்கு. காண்பன். வாழ்து, சென்று.
முன்னிலை.	படிக்கிறாய், செய்கின்றாய், நடவாநின்றாய். [படிக்கிறை.]	படித்தாய், நடந்தனை, நடந்தி, நடந்தோய், [நன். 394.]	படிப்பாய், [நன். 335.] படிப்பை, செய்வாய். போதி.
	படிக்கிறான், படிக்கின்றனன்,	படித்தான், செய்தான், படித்தனன், செய்தனன்,	படிப்பான். [நன். 325.] படிப்பன், செய்வான்.
	படிக்கிறாள், படிக்கின்றனள்,	படித்தாள், செய்தாள், படித்தனள், செய்தனள்,	படிப்பாள். [நன். 326.] செய்வாள். செய்வள்.
	படிக்கிறது, [நன். 328.]	படித்தது, செய்தது, சொல்லினது. சொல்லிற்று, சொல்லியது.	படிக்கும், படிப்பது. செய்யும், செய்வது.
	படிக்கிறோம், [நன். 332.] செய்கிறோம். படிக்கின்றோம். நடவாநின்றோம்.	படித்தோம், நடந்தாம், நடந்தனம், நடந்தேம், நடந்தனெம், உண்டும்,	படிப்போம், படிப்பேம். செய்வோம். வாழ்தும், படிப்பாம். செய்கும். சேறும்.
முன்னிலை.	படிக்கிறீர்கள், படிக்கிறீர், [நன். 337]	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், நடந்தீர்கள், நடந்தீர், நடந்திர், நடந்தனிர்,	படிப்பீர்கள், செய்வீர்கள். படிப்பீர், செய்வீர்.
பலர்பால்.	படிக்கிறார்கள், படிக்கிறார், படிக்கின்றனர், செய்கிறார்கள். நடவாநின்றார்கள்.	படித்தார்கள், படித்தார், நடந்தனர்,	படிப்பார்கள், செய்வார்கள். படிப்பார், செய்வார். [நன்.327.] நடப்பர். என்ப, என்மர் என்மனார்.
பலவின்பால்.	படிக்கின்றன, [நன். 329.] செய்கின்றன. [படிக்கின்றதுகள்.]	படித்தன, செய்தன, நடந்தன, செய்த. நடந்த, [படித்ததுகள்.]	படிக்கும், செய்யும். நடப்பன. [நன். 348.] [படிப்பதுகள்.]

[இவை முதனிலை, இடைநிலை, கடைநிலை எனப் பகுத்துக் காண்க.]

84. IMPERATIVE.

அச.—ஏவல் ஆவது [நன்னூல் 335.](EE)

ஏவல் ஆவது …ருள்ள வினையாகி முன்னிலை இடத்தையே பெறும். …யே வழக்கமாய் ஒருமையே

(EE) "ஏவல் ஒருமைக்கியலும், ஆய், இ, மோ;
ஏவல் பன்மைக் கீர், இர், மின், மினிர்.
இருமைக்கோரோவிடத்தாகும் குவ்வே." [இலக். திரட்டு.]

வல் ஆம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை ஏவல் ஆம். செய்யுளிலே பல விகுதிகளையும் பெறும்.

(உ-ம்.) ஒருமை.

படி.	படியும். படியுங்கள்.
செய்யுளில்:	செய்யுளில்:
உரையாய், உரைமோ,*	உரையீர், உரைமின், உரைமினோ,
உரைதி, போதி, அருள்தி,	உரைதீர், உரைதிர். [போதிர், அருள்திர்.]
கேட்டி, (கேள் + தி.)	கேளீர், { கேண்மின். சொல்லுமின், கேண்மினீர்.
அருளுகு, இருக்கு.	அருளுகு,
[வாராய். தாராய்.]	[வம்மின். தம்மின்.]

☞ [வருங்காலத்து வினைமுற்றுகளையும் வியங்கோள் வினைமுற்றையும் ஒத்துக்காண்க.]

அப்பியாசம். (84.)

"வஞ்சரோ மகனே, உனை மா நிலம் [வி. 42.]
தஞ்சமா நீ தாங்கென்ற வாசகம்." [வி. 120.]

"மைந்த, நீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் எனபார்."
[கோடி = கொள்ளு.]

"கோமகறகினிய தெய்வப் படைக்கலங் கொடுத்தி." [வி. 60.]
[கொடுத்தி = கொடு.]

"தென் காலே, இனி நீங்கரும்புதியே! நாண் மலர்காள், அரும்புதிரே!" [வி. 64. 36.]

"...............அரக்கியைக்
கோறி என்றெதிர் அந்தணன் கூறினன்." [வி. 94.]

"..................பெறுகென அளித்தனன் அரியால்."

"சொல்லுமின் அடிகள் நீரும் போக்த ஆறெனக்கும் எனா."

"..................மணியாலுந்
தூர்மினென்டு வீதியினை! ...." [வி. 40.]

"கல்லியல் ஆதி........" [நீ கல்லின் தன்மையைப் பொருந்து.]

85. THE OPTATIVE.

அரு.—வியங்கோள் ஆவதென்ன?

வியங்கோள் ஆவது இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய், மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளும் உள்ள வினை ஆம். இதற்கு விகுதிகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவை ஆம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

ஒ நான்	வாழ்க,	வாழ்வேனாக,	செய்யக்கடவேன்.
நீ.........	வாழிய,	வாழ்வாயாக,	செய்யக்கடவாய்.
அவன் ...	வாழியர்,	வாழ்வானாக,	செய்யக்கடவான்.
அவள்......	கொள்ளல்,	வாழ்வாளாக,	செய்யக்கடவாள்.
அது		வாழ்வதாக,	செய்யக்கடவது.
நாம்	வாழ்க,	வாழவோமாக	செய்யக்கடவோம்.
நீர்.........	வாழிய,	வாழ்வீராக,	செய்யக்கடவீர்.
நீங்கள் ...	வாழியர்,	வாழ்வீர்களாக,	செய்யக்கடவீர்கள்.
அவர்கள்...	கொள்ளல்,	வாழ்வார்களாக,	செய்யக்கடவார்கள்.
அவை ...		வாழ்வனவாக,	செய்யக்கடவன.

அப்பியாசம். (85.)

"ஏழினோ டேழ் எனும் உலகும் எஞ்சினும் [= பதினான்கு.]
வாழி நின் புகழ், என்று வாழ்த்தினர்."

"காக்க பொருளாக அடக்கத்தை."

"அடிகள் சொற்றக, என்றலும் அந்தணன் அறைவான். [என்றலும் = சொன்னவுடனே.]

"தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை [வி. 61.]
அம்மா பெரிதென்றகமகிழ்க! தம்மினுங் [வி. 117. மகிழ்க = மகிழாதே!]
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக! கற்றதெல்லாம்
எற்றே இவர்க்கு நாம் என்று."

"கழனி வாழ்கென வான்முனி வித்தனர் கலிபபு." [பகு: வித்து. விகு: ந்,னர்.வி.95. 152.]
[வாழ்கு = வாழ்க.]

"மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந் தங் [வி. 95. 93.]
தகுதியான் வென்று விடல்."

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அசு.—வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிகுதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிகுதிகளைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுகளைக்கொண்டு முடிவது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றும். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விகுதியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் ஈற்றிலுள்ள ன் கெடவும் போனகாலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 322. 342. 343.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினையெச்சம்.
படி.........	த்த்	உ	படித்து.
அனுப்பு......	இன்	னகரங் கெட	அனுப்பி.
இருத்து......	இன்	னகரங் கெட	இருத்தி, இரீஇ.
செய்.........	த்	உ...........	செய்து.

☞ (க.) செய்யுளிலே, செய்பு, செய்யா, என்பவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகி என்பது ஆய் எனவும், போகி என்பது போய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

"வஞ்சித்தொழுகு' மதியிலிகாள்! யாவரையும்
வஞ்சித்தோம் என்று மகிழன்மின்; [வி. 92.]
வஞ்சித்த
எங்கும் உளன் ஒருவன் காணுங்கொல், என்றஞ்சி [வி. 125. 137. 116.]
அங்கங் குலைவதறிவு."

"புணரி நீர் சூழுந்து பூவுலகில் யாவும்
உணரினினக்கில்லை ஒப்பு..." [சூழுந்து = சூழ்ந்து.]

"கொம்குயிர்த்த பூந்தடத்துலாய்."
[உலாய் = உலாவி.]

"காட்டிடம் படர்ந்து போகி நாடுது' காங்கள்.'

"ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையான் உழை."
[வினாய் = வினாவி.]

"கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார், கல்லவை [கற்று. ஆயார் = ஆனவர்.]
துவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள்..." [துவ்வி.]

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் விகுதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வராதும் இல், இன் என்னும் விகுதிகளைப் பெறவும், வருங்காலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
செய்		ஆல், இல், இன்,........	செய்தால், செய்யில், செய்யின்.
படி..........	த்த்	ஆல், இல், இன்,..	படித்தால், படிக்கில், படிக்கின்.
அனுப்பு ...	இன்...........	ஆல், இல், இன்,....	அனுப்பினால், அனுப்பில், அனுப்பின்.

☞ (ங.) ஆடிய, ஆடியர், நடப்பான், செய்வான், விடுபாக்கு, நடந்தக்கால், என்பனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (FF)

அப்பியாசம். (86. உ.)

காணிய யானுஞ் சென்றேன். [காணும்படி.]

"விண்ணின்று பொய்ப்பின்."

[பொய் + ப்ப் + இன்.]

"வானம் வறக்கு மேல்."

[வருங்காலத்துப் பெயர் எச்சத்தோடு ஏல் என்று வந்தது.]

"தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி [வி. 92.]

தின்னுயிர் நீக்கும் வினை." [வி. 142.]

[நீ + ப்ப் + இன். = நீப்பின். ப்ப் எ-து செய்யுள் விகாரம்.]

"ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர், [வி. 89. 93.]

இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கறிந்து."

[படு + பாக்கு = படுபாக்கு.]

"நன்றி ஒருவற்குச் செயதக்கால்..."

[செய்தக்கால் = செய்தால். இதிற் செய்த எ-து பெயர்எச்சம் ஆனால் செய்தகால் எ-து, ககரம இரட்டிக்காமல் இருக்கவேண்டும்.]

"குன்றிக்கால்" = குன்றியக்கால். [செய்யுள் விகாரம்.]

"ஏதிலார் குற்றம் போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்

றீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு?"

[காண் + கு + இல். வி. 108.]

"வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யுந் தன்னெஞ்சந் [வி. 152. 153.]

தான் அறி குற்றப்படின்."

[படு + இன் = படின்.]

"வருந்தித் தாங் கற்றன ஓம்பாது மற்றும்

பரிந்து சில கற்பான் றொடங்கல், கருந் தனங்

கைத் தலத்த உய்த்துச் சொரிந்திட்ட ரிப்பரித்தாங் [கையிலிருக்க.]

கெய்த்துப் பொருள் செய்திடல்."

"ஆடன் மான் றேர்க்குழாம் அவனி காணிய [வி. 65.]

வீடெனும் உலகின் வீழ் விமானம் போன்றன."

(ரு.) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு க்க என்னும் விகுதியையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விகுதியையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் ஆம்.

(FF) "பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்தென்னும்
அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
என்னக் கிளவியும் அவற்றியல்பினவே." [தொல்.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விகுதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.
படி......	க்க	படிக்க.
அனுப்பு...	அ	அனுப்ப.
செய் ...	அ	செய்ய.

☞ (க.) செய்யுளில் செய்க, செய்குப, நடப்ப எனவும், இவைபோல்வனவும், வரும்.

(உ.) வினை எச்சம், வினைக்குறை, எனவும படும்.

அப்பியாசம். (86. ௩.)

"தந்தை மகற் காற்று நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்."

[இரு + ப்ப் + அ = இருக்க.]

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES.

அஎ.—பெயரெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்று விகுதிகளைப் பெறாமல் அ, உம் என்னும் எச்சவிகுதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆம்.

பெயரெச்சங்கள் மூவகை ஆம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகர விகுதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 340.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி......	த்த்	அ......	படித்த.
செய்	த்	அ......	செய்த.
அனுப்பு.			அனுப்பின. அனுப்பிய.

(க.) நடத்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகின என்பது ஆயின, ஆன, ஆகிய, ஆய எனவும் வரும்.
போகின, போயின, போன என்றும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவிகுதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்ஆம்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி....	க்கிற	அ..........	படிக்கிற.
செய்....	கிற	அ..........	செய்கிற.

(௩.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத்துப் பெயர் எச்சமாகவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) படிக்கும்.
செய்யும்.

☞ ஆகும் என்பது ஆம் எனவும், போகும் என்பது போம் எனவும், உலாவும் என்பது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். நன்னூல் 341.]

அப்பியாசம் (87.)

"தொழுத கையினன்." [வி. 93.]
[தொழு, தொழுதேன், தொழுத.]

"துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ' மழை."
[துப்பு = நன்மை, உணவு. ஆய = ஆன.]

"நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது."
[நுணங்கு + இன் + அ. வணங்கு + இன் + அ. னகரம் யகரம் ஆனது செய்யுள்விகாரம்.]

"உலகந் தழீஇய தொல்பம்."
[தழுவு + இன் + அ + து = தழுவினது = தழீஇயது [வி. 95.]

"விண்ணவர் போய பின்னர்."
[போய = போன.]

"............அப்பாற்
போன பின் பவங்கடீர்க்கும் புனித மா நதியை உற்றார்."

"..............பண்டோர்
ஆறு போகிய ஆறு போம் ஆறுபோன்றதுவே."

"ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு."
[அவாவும் = அவாம்.]

"சாந் தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாம் அவரை [வி. 124.]
ஆந் தனையுங் காப்பர் அறிவுடையோர்."

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம். } செய்யுள்விகாரம்.]
சா + கு + உம் = சாகும், சாம். }

"வேம் என்னெஞ்சம்."
[வேம = வேவும், வேகும்.]

"பொன்றும் போதற்றதற்றது போலுமே."

88. NEGATIVE VERBS. (GG)

௮௮.—எதிர்மறை

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை எனப் படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விகுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

௮௯.—எதிர்மறைவினைமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விகுதியும் இடைநிலையின்றிப் புணர்வது எதிர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம். (HH)

[நன்னூல் 395.]

பகுதி.	விகுதி.		முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.		
செய் ... படி...... நட...... பாடு......	என்,	ஒருமை.	செய்யேன். படியேன்.	நடவேன்.	பாடேன்.
	ஆய்,		செய்யாய். படியாய்.	நடவாய்.	பாடாய்.
	ஆன்,		செய்யான். படியான்.	நடவான்.	பாடான்.
	ஆள்,		செய்யாள். படியாள்.	நடவாள்.	பாடாள்.
	ஆது, ஆ,		செய்யாது. படியாது. செய்யா. படியா.	நடவாது. நடவா.	பாடாது. பாடா.
செய்.... படி...... நட...... பாடு ...	ஓம், எம்,	பன்மை.	செய்யோம். படியோம், படியேம்; நடவோம், நடவேம்; பாடோம்		
	ஈர், ஈர்கள்,		செய்யீர். படியீர். செய்யீர்கள், படியீர்கள்.	நடவீர். நடவீர்கள்.	பாடீர். பாடீர்கள்.
	ஆர், ஆர்கள்,		செய்யார். படியார். செய்யார்கள். படியார்கள்.	நடவார். நடவார்கள்.	பாடார். பாடார்கள்.
	ஆ,		செய்யா. படியா.	நடவா.	பாடா.

(GG) "எதிர்மறைக் கிடைநிலை இன்றி, என், எம், ஓம்,
ஆய், ஈர், ஆன், ஆள், ஆர், ஆ, அது, அ
ஐம்பான் மூவிடத் தாகும் என்ப." [தொன்னூல்.]

(HH) "நிலைமொழி மறையே, வருமொழி மறையே,
இருமொழி மறையே, எனமூ வகை மறை." [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) உண்ணாது வந்தான். உண்டு வாரான். உண்ணாது வாரான்.

"விதிச்சொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருநவும்,
மறைச்சொன் விதிப்பொருள் ஆகி வருநவும்,
விதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறுநவும்,
மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுநவும்,
உள என மொழிகுவர் ஒரு புடை பெயரே."

☞ ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்த்தும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆவன:

	போனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.)	நடந்திலன், நடந்திலாய்,	நடக்கின்றிலன், (முதலியவும்.)	நடக்கலன், (முதலியவும்.)
(உ.)	நடவாதிருந்தான், நடவாதிருந்தாய்,	நடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	நடவாதிருப்பான், (முதலியவும்.)
(ங.)	நடந்ததில்லை.	நடக்கிறதில்லை, (முதலியவும்.)	நடப்பதில்லை, (முதலியவும்.)

அப்பியாசம். (89.)

"தீவினையார் அஞ்சார், விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு."

"ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருநாளைக்கேல் என்றால் ஏலாய்;
ஒருநாளும்
என்னோவறியாய், இடும்பை கூர் என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது."

"நாழி முகவாது நானாழி."

"செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தும் கேட்கலார்."
[கேட்கலார் = கேளார். கு, அல் என்பன சாரியை.]

"பெறும் அவற்றுள் யாம் அறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பேறல்ல பிற."

"இழைத்த நாள் எல்லை இகவா ....."

"ஈறினல்லறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்
சீறினின்றிது செப்புகின்றேன் அலேன்"

"ஒட்டகந் தெள்ளு கண் கரும்பியாவையுந் தின்கில." (வி. 24.)
[தின்கில = தின் + கு + இல. வி. 125.]

.....கடைகள்
இனிதுண்ணேம், ஆரப் பெறேம் யாம் என்னு'
முனிவினுற் கண்பாடிலர்."

"பிணங்குவான் பேரிடர் பிணக்க'நண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்லை, நீ உறங்குவாய் என்றான்."
[உணங்குவாய் அல்லை = நீ உணங்கவில்லை. [வி. 125.]

"பிறந்திலன் பரதன் பெற்றதால் என்றாள்."

(உ-ம்.) அழுக்காறு. [உடன்படாமை.]
அழுக்கறுமை. [உடன்படல்.]

"உள்ளங்கையின் உரோமம் முளைத்தாயின் அறிவிலான் அடங்குவான்." [முளையாமை அடகாமை எ-னத் துணிவு.]
உண்டு நடத்தலைச் செய்யான்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS.(II)

௯0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறாம்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	விகுதி.	எதிர்மறை வினையெச்சம்.
படி......	ஆமல்,	படியாமல், படியாமை, படியாது, படியா.
அனுப்பு...	ஆமை,	அனுப்பாமல், அனுப்பாமை, அனுப்பாது, அனுப்பா.
செய் ...	ஆது,	செய்யாமல், செய்யாமை, செய்யாது, செய்யா.
நட	ஆ.	நடவாமல், நடவாமை, நடவாது, நடவா.

இரு என்னுந் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு. (வி. 124.)

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.

[89 வினு காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

"வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின்." [வி. 153.]

[படாஅமை = படாமை, படாமல்.]

"தளரா வளர் தெங்கு." [வி. 153.]

[தளரா = தளராமல்.]

"அவன் உரைகொடாது விட்டான்." [வி. 152.]

"கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்

குரிமை உடைத்திவ் வுலகு." [வி. 29. 93.]

"கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது

தூக்கங் கடிந்து செயல்." [வி. 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

௯௧.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆத, ஆ என்னும் விகுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம்.(JJ)

(உ-ம்.)

பகுதி.	விகுதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.	
		படியாத,	படியா.
	ஆத, ஆ	நடவாத,	நடவா.
செய்		செய்யாத,	செய்யா.
அனுப்பு......		அனுப்பாத,	அனுப்பா.

(II) "எதிர்மறை எச்சந் தேற்றும் விகுதி

ஆமல் ஆதாமை ஆவெனல் ஆமே.' [இலக். திரட்டு.]

(JJ) "எதிர்மறைப் பெயர் எச்சந் திசை வலி இயல்பும்

ஈறு கெடுங்கால் மிகுதலும் ஆகும்."

(க.) அன்றியும்,

படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
நடவாதிருந்த, நடவாதிருக்கின்ற, நடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆ என்னும் ஈற்றுடைய எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தோடு மை என்னும் விகுதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [வி. 94. காண்க.]

(உ-ம்.) "உருவு கண்டெள்ளாமை வேண்டும்;
உருள் பெருந்தேர்க் கச்சாணி அன்னார் உடைத்து."

அப்பியாசம். (91.)

"காக்கின் என், காவாக்கால் என்?"

"இனியார் தந் நெஞ்சத்து நோய்உறைப்ப அந்நோய்
தணியாத உள்ளம் உடையார்."

"மொய்ம் மாண் வினைவேர்அற வென்றெழிவான் மொழியா முன்னம்
விம்மா அழுவாள். ...."

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விகுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைஒருமை ஏவல் ஆம். அன்மின் என்னும் விகுதி சேர்ந்தால் அதின் பன்மை ஆம்.

(உ-ம்.) (KK)

பகுதி.	விகுதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி......	ஏல், அல். அன்மின்.	ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியன்மின்.

செய்யுளிலே செய்யற்க, கொள்ளற்க எனவும் வரும். [செய் + அல் + க. வி. 76.96.85.]
வழக்கத்திலே படியாதே, படியாதேயும், படியாதேயுங்கள்,
படியாதிரு, படியாதிரும், படியாதிருங்கள், எனவும் வரும்.

வாழற்க, வாழானுக,
வாழாதிருப்பானாக,
வாழாதிருக்கக்கடவன்,
வாழாமலிருக்கக்கடவார். } இவை எதிர்மறைவியங்கோள்வினைமுற்று.

மகிழ்க என்பது போல்வனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (92.)

"ஏகல் என்பதியானும் உரைக்கிலன்."

"பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகன்எனல்;
மக்கட் பதடி எனல்." [வி. 85.]

"அஞ்சல், அஞ்சல் என்கிலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே."
[என்கிலாத = என்னாத. (என், கு, இலாத.)]

(KK) "எதிர்மறை ஏவற் கேலே, அல்லே,
அன்மோ, அற்க ஆகும் ஒருமை;
ஆமின், அன்மின, அற்பீர் பன்மை." [இலக். திரட்டு.]

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கேள்.—குறிப்புவினை ஆவதென்ன ?(LL)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்குஞ் சொல் குறிப்புவினை ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) முதற்று, முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்குறிப்புகளாம்.

செல்வர் = செல்வத்தை உடையவர்.
வினையாய்! = வினையை உடையவனே!
இறைவ! கொடியை! = கொடுமையையுடையவனுயிருக்கிறுய்.
நீரே! தண்ணியை. தீயே! வெய்யை.
இவை தீய. இவை நல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்கும் உரிய விகுதிகளையும் பெறும்.(MM) [வி. 77. காண்க.]

☞ இன சாரியை பெயர்க்கும் விகுதிக்கும் நடுவே வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) [நன்னூல் 325. &c.]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலர்பால்.	பலவின்பால்.
(க.) தன்மை.	க. நல்லேன், அடியேன.			நல்லேம்.	
	உ. நல்லேனை.			நல்லேமை.	
	ங. நல்லேனுல்.			நல்லேமால்.	
(உ.) முன்னிலை.	க. நல்லாய, நலலோய், இறையோய்.			நல்லீர்.	
	உ. நலலாயை.			நல்லீரை	
	ங. நல்லநயால்.			நல்லீரால்	
(ங.) படர்க்கை.	க. நல்லன, கண்ணன, தீயவன், நல்லான், நல்லோன்.	நல்லள், கண்ணள, தீயவள், நல்லாள்.	நல்லது. கட்டு. தீயது. அரிது. நனறு.	நல்லவர். நல்லார். தீயோர். ஈலலவர்கள். நல்லோர். [நன. 394.]	நல்லவை. தீயன. தீய. அரிய.
	உ. நல்லனை.	நல்லளை	நல்லதை.	நல்லாரை.	நல்லவற்றை.
	ங. நல்லனுல்.	நல்லளால்.	நலலதால்	நல்லாரால்.	நல்லவற்றுல்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

☞ (க.) இவை முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையைப்போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்று, மற்றொன்றை வேண்டாது நிற்பது வினைக்குறிப்புமுற்று எனப்படும்.

(LL) "வினைக்குறிப் பென்ப வினைபோல் விகுதி
பெற்றிடம் பாற்கும் பெயர்பகு பதமே."

(MM) "பொருள் இடங்காலஞ் சினை குணந் தொழிலே
குறிப்புவினையி னெறிப்படு முதனிலை." [இலக். விள.]

(உ-ம்.)

(க.) நேற்று / இன்று / நாளை } வில்லன். [இது குறிப்பு வினைமுற்று.]

[வில்லனுயிருக்கிறன், இருந்தான், இருப்பான் என விரித்துக்கூறில் வில்லன் எ-து பொருட்பெயர் ஆம்.]

(உ.) கரிய, கொடிய. [இவை குறிப்புவினைப்பெயர்எச்சம் எனப்படும்.]
[ஆகிலும் வி. 121 காண்க.]

(ங.) நாள் அன்றிப் போனன். / காலம் இன்றி வந்தான். } [இவை குறிப்புவினைவினையெச்சம்.]

அப்பியாசம். (93.)

"வகை தெரிவான் கட்டே உலகு."
[கண் + து = கட்டு = கண்ணையுடையது.]

"உணரற் பாற்று."
[பால் + து = பாற்று = உணரும் பகுதியை யுடையது.]

"அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை
இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்."
[நெஞ்சு + இன் + ஆர் = நெஞ்சையுடையவர்கள்.]

"வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு."
னய = அனை + அ
யது = அனை + அது.]

"மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல், அனைத்தறன்; [வி.66. 63. 85. ஆதல்=ஆகல்=ஆ + தல்.]
ஆகுல நீர பிற."
[இலன் = இல் + அன் = இல்லாதவன்.
அனைத்து = அனை + து = அனையது = அவ்வளவையுடையது.
நீர = நீர் + அ = தன்மையை யுடையன.]

"அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்."
[இயல்பிற்று = இயல்பு + இன் + து = இயல்பினை உடைத்து.]

"வாரம் பட்டுழித் தீயவு' நல்லவாம்;
தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவாம்;
ஓரும் வையத் தியற்கை அன் றோ? என
வீர வேனெடுங் கண்ணி வி ளம்பினள்." [கண்ணையுடையவள்.]

"பொன்னனங் கொம்பனாள்."
[அனாள் = அன்னாள் = அன்னதன்மையையுடையவள்.]

"தேனவிழ் நறு மலர்த் தண்ணங் தாரினன்,
ஊன் எனப் பெயரிய நாம வேலினன்."
[பெயரிய = பெயரையுடைய. வேலினன் = வேலினையுடையவன்.]

"பொருசிலை வேனில்வேள் அனைய பொறபினன்,
அருவரை ஆம் என அகன்ற மார்பினன்,
கரைபொரு முடைதிரைக் கடல் அத் தானையான்,
திருகுவஞ் சனக்களி றனைய சீற்றத்தான்."

"....................விசையன் என்பான்

கை அவாஞ் சிலையினானைக் கண்டுவந் தருகு சார்ந்தான்."

"தேம் படு தாரினீர்க்குஞ் செல்வற்குஞ் செய்ப செய்தேன்." [செய்ப=செய்யத்தகும் காரியங்களை.]

"................ .....ஓது நூல்
மல்கு கேள்விய வள்ளல்............"

"பைந் துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க என்பார்."

"பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?"
(அன் சாரியை.)

94. VERBAL NOUNS.

௯௪.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை? (NN)

கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, வு, பு என்னும் விகுதிகளையும்; க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு முதலிய விகுதிகளையுங் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 286.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விகுதி.	தொழிற் பெயர்.
படி	{ த்தல், ப்பு.........	படித்தல், படிப்பு.
	{ க்குதல் க்கை	படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்.........	அறிதல், அறியல்.
	{ வு	அறிவு.
செய்............	{ அல்...............	செய்யல்.
	{ கை...............	செய்கை.
தொடர், முடி......	பு...............	தொடர்பு, முடிபு.

(க.) இவை வினைப்பெயர் எனவும் வினையடிப்பெயர் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதனிலையாகிய வினையின் பொருளே பொருள் ஆவதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(ங.) சொல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதனிலைகளோடு தல் என்னும் விகுதி புணரும்பொழுது முதல் நீளுவதும் அன்றி விகாரமும் படும்.

(உ-ம்.) சொல் + தல் = சோறல்.
செல் + தல் = சேறல்.
வெல் + தல் = வேறல்.
கொள் + தல் = கோடல்.

(ச.) மை என்னும் விகுதி வினைப் பகுதியோடும் போனகால நிகழ்கால பெயரெச்சங்களோடும் எதிர்மறை ஆகா விகுதியோடும் மற்றைய பல விகுதிகளோடும் புணரத் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

(NN) "வினைப்பெயர் அனைத்தும் தொழில் எனப் படுமே." [குவலயா.]

(உ-ம்.) தாழ் .. .. தாழ்மை, (வினைப்பகுதி.)
படிக்கின்ற ... ... படிக்கின்றமை, (நிகழ்காலம்.)
படித்த ... ... படித்தமை, (போனகாலம்.)
படியா ... ... படியாமை, (எதிர்மறை.)
நன் ... ... நன்மை, (உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

"எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல்."

"நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை."
[கற்றல் = கல் + தல்.]

"பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே [வி. 93.]
நல்லார் தொடர்கை விடல்."

"வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்.........."

"அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்."

"அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை,—கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்."

"அனையவன் வரவுகேட் டலங்கல் வீரனும்
இனிதெதிர்கொண்டு தன் னிருக்கை எய்தினன்."

"சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய,அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்."

"கனவினும் இன்னாது, மன்னோ, வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு."

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பாலுக்குரிய விகுதிகளைக் கூட்டினால், அந்தந்தக் காலத்துக்கும் பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகுதியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடை நிலைகளையும், ஐம்பாலுக்குரிய விகுதிகளையுங் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்கள் உண்டாம்.

[நன்னூல் 286.]

☞ [இவை வினையால் அணையும்பெயர் எனப்படும்.]

(உ-ம்.)

காலம்.	பெயரெச்சம்.	வினைப் பெயர்கள். ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்.	பலவின்.
நிகழ்காலம்.	படிக்கிற —	படிக்கிறவன்,	—வள்,	—வர்கள், —வர்,	—து,	—வை.
போனகாலம்.	படித்த —	படித்தவன், [படித்தோன், நன். 394.]	—வள்,	—வர்கள், [படித்தோர்.]	—து,	—வை.
வருங்காலம்.	படிப்ப — செய்ப — செய்வ —	படிப்பவன், [படிப்போன்.] செய்பவன், [செய்வோன்.]	—வள், —வள்,	—வர்கள், [படிப்போர்.] —வர்கள், [செய்வோர்.]	—து, —து,	—ப்பவை. —ய்பவை. செய்குப. படுவ. கேட்குந.

☞ (க.) படர்க்கை இடத்து வினைமுற்றும் பெயராக வழங்குவது உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்து வினைமுற்றுஞ் சிறுபான்மையாய்ச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) "மலர் மிசை ஏகினன் மாணடி சேர்ந்தார்
நில மிசை நீடு வாழ் வார்."
[எ-தில் ஏகினன், சேர்ந்தார்
என்னும் வினைமுற்றுகள் வினைப்பெயர்கள் ஆயின.]

வந்தேனை, செய்தாயை,
செய்வோனை, வந்தோயை, எ-ன போல்வனவும் வரும்.

(உ.) எதிர்மறை வினையெச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதவன், செய்யாதவர், செய்யாதோர்.
இல்லாதவன், இல்லாதான், இல்லாதார், இல்லார்.

(ஙு.) வினைப்பகுதியோடு ஞ ன், ந ன், ந முதலியவை சேர்ந்து வினைப்பெயர்கள் ஆம். [நன். 141.]

(உ-ம்.) அறி .... அறிஞன் = அறிபவன்.
உழு .... உழுநர் = உழுதுகொள்ளுவோர்.
வரு .... வருந = வருபவைகள்.

(ச.) அஃறிணை வினைப்பெயர்களின் நான்காம் வேற்றுமை காரணப்பொருளைக் மிக வழங்கும்.

(உ-ம்.) "நாயகன் எனை நன்னெறி உய்ப்பதற்
கேயதுண்டோர் பணி யென்றியம்பினன்."
[உய்ப்பது + அன் + கு.]

அப்பியாசம். (95.)

"நன்றி மறப்பது நன்றன்று, நன்றல்ல [வி. 93.]
தன்றே மறப்பது நன்று."

"கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல், வாலறிவ [வி. 116. 93.]
னற்று டொழாஅர் எனின்." [வி. 38. 37.]

[கற்றதனால் = கற்றது + அன் + ஆல்.]

"நின்றனின் அந்தணர் இல்லை, நிறைந்தோய்!" [நன். 353.] [வி. 70. நின் + தன்.]

[நிறைந்தோன் = நிறைந்தவன்.
நிறைந்தோய் = நிறைந்தவனே! [வி. 64.]

"இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை
துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கட் செயல்." [வி. 64.]

"படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்." [பயனிலை: செய்யார்.]

"நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம்
மலையினு' மாணப் பெரிது." [வி. 61. 113.]

[அடங்கியான் = அடங்கினவன்.]

...............சிறியர் [வி. 93.]

செயற்கரிய செய்கலாதார்." [செயல் + கு.]

[செய்கலாதார் = செய்யாதார். கு, அல்: சாரியைகள்.]

"ஆதிவேதம் பயந்தோய் நீ! அலர் பெய் மாரி அமைந்தோய் நீ!

நீதி நெறியை உணர்ந்தோய் நீ! நிகரில் காட்சிக் கிறையோய் நீ!

நாதன் என்னப்படுவோய் நீ! நவை செய் பிறவிக் கடலகத்துன் [வி. 153. 63.]

பாத கமலந் தொழுவேங்கள் பசையாப் பவிழுப்பணையாயே! [வி. 6. 89.]

[பயந்தோய் முதலியவற்றிலும் பயந்தாய் என்னும் முற்றுவினை பெயராகி வழங்கியது. தொழுவேங்கள் என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றுவினை பெயராக வந்தது.—]

"தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற், றேரின், [வி. 30. 119. 137. 116.]
அருளாதான் செய்யும் அறம்."

[எழுவாய்: அறம். பயனிலை: அற்று.]

"தவஞ் செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்."

"மடியிலா மன்னவன் எய்தும் [வி. 137.]

அடி அளந்தான் றாஅயதெல்லாம் ஒழுங்கு."

[தாஅயது = தாவினது. ஒழுங்கு = கிரமமாக.
பயனில: எய்தும்.]

"...............செவ்வியோர் [வி. 152.]

ஆர்வம் மன்னவற் காயுதம் ஆவதே."

"செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்."

---

96. OTHER NOUNS DERIVED FROM VERBAL AND OTHER ROOTS.

௯௬.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும் வேறே பெயர்கள் உண்டோ?

வினைப்பகுதிகள் விகுதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விகுதிகளைப்பெற்றும், பெயர்களாக வழங்குவதும் உண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விகுதிகளை இறுதியிற் பெற்று விகுதிப்பெயர்களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.) பகுதி.		பெயர்ச்சொல்.
	தல் என்னும் விகுதிகெட்டது ...	அறி, கெடு, சுட்டு.
அறை,		அறை.
கெடு,	{ தல் என்னும் விகுதி கெட்டு முதனிலை விகாரப்பட்டது ,,	கேடு.
பெறு,	விகாரம், ...	பேறு. [போர்.]
கொள்,	விகாரம், ...	கோள்.
படு,	விகாரம், ...	பாடு.
உண்,	விகாரம், ...	ஊண்.
இடு,	... ...	ஈடு.
விடு,	தி, விகாரம். .	விடுதி, வீடு, உண்டி. [ண்+த்=ண்ட்] [கெடுதி.
தின்,		தீன்.
பற,	ஐ,	பறவை.
பொறு,		பொறை.
தொல்,		தொல்லை.
வகு,	ஐ, ப்பு, ...	வகை, வகுப்பு.
நல்,	அம், ...	நலம்.
ஓடு,	அம், தோன்றல்விகாரம்.	ஓட்டம்.
ஒழுக்கு,	அம், ...	ஒழுக்கம். [ஆக்கம்.]
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
தொடு,		தொடி.
கல்,		கல்வி. [மனைவி.]
ஊர்,		ஊரி.
உதவு,	இ,... ...	உதவி.
மாண்,	பு, ...	மாண்பு.
அறி,	ஞன், ...	அறிஞன்.
ஓர்,	ச்சி, ...	ஓர்ச்சி.
வீசு,	தோன்றல்,.	வீச்சு.
ஆள்,	சி, ...	ஆட்சி.
நல்,		நன்மை.
நன்,	கு, றி,.	நன்கு, நன்றி.

இவற்றுள். (க.) ஐ விகுதி செயப்படுபொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விகுதி வினைமுதற் பொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) "சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி,
இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும்."

[கொல்லுகின்றது = கொல்லி.]

(ங.) அம் விகுதி செயப்படுபொருளையும், உண்டாக்கப்பட்டதையும் உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியனாற் செய்யப்பட்ட நூல் = அகத்தியம்.(00)

97. KINDS OF VERBS.

௯௭.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

௯௮.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினைஅன்றிக் காலந்தெரிகின்ற வினைகள்யாவுந் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) நட, வா, நடப்பி, வருவி.

☞ இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல், இடைநிலை முதலியவைகளாற் காலந் தெரிய நிற்பனவாகிய தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

௯௯.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(00) "முதனிலை இன்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்." [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) பூசல்.

"ஆழம் உறுதலால் ஆழி என்றோதுக."

"பறத்தற் றொழிலாற் பறவை எனப்படும்."

"திரையப் படுதலாற் றிரை எனச் செப்புக."

"தோழமை கொளலாற் றோழி எனச் சொலே."

"இழைக்குந் தொழிலால் இழை எனப்படுமே."

"வேட்டைக்குப் பகுதி வேண், அவா ஆகும்."

"கூறுப்படுத்தலாற் கூற்றெனப்படும்." (பேர் அகத்.)

100. INTRANSITIVE VERBS.

௧௦௦.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான்; (இதை நடந்தான என வாராது)

101. TRANSITIVE VERBS.

௧௦௧.—செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொன்றான்; (மிருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.)

இ-ரு முடிந்தான் எ-து பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

௧௦௨.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான். அளித்தான. [அவன் தானாக நடந்தான, அளித்தான் என்றாகும்]

103. VERBS CAUSAL.

௧௦௩.—பிறவினை ஆவதென்ன? (PP)

தன் எழுவாய் அல்லாத பிற கர்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் விகுதிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

(உ-ம்) (க.) நட-ப்பி-க்கிறான், செய்விக்கிறான், } என ப்பி, வி, த்து, ச்சு, என்னும் விகுதிகள்
நட-த்து-கிறான, பாய்ச்சுகிறான், } வந்தது காண்க.

(உ.) எழு-ப்பு-கிறான், } என எழும்பு, அடங்கு என்னும் வினைப்பகுதிகளில் மகரம் பகர
அட-க்கு-கிறான், } மாகவும், ஙகரம் ககரமாகவும் விகாரப்பட்டது காண்க.

(ங.) உரு-க்கு-கிறான், } என உருகு, அழி என்னும் வினைகளில் ககரம் இரட்டித்தது.
அழி-க்கிறான், }

(ச.) அகற்று-கிறான், என அகல் என்னும் வினையில் து என்னும் விகுதி வர, ல்+த=ற்ற.

(PP) "முன்னர் ஓதிய முதனிலை இறுதியின்
விப்பி என்பவற் றொப்பது தனிவரின்
ஏவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின்
மேவருபகுதி ஆம் என மொழிப." (இலக். வி.)

அப்பியாசம். (103.)

"முழுதும் வேள்வியை முற்றுவித்தாசனு' முடிந்தான்."

"மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மேற் புலம் போக்கார்."

104. ACTIVE VERBS.

௧0௪.—செய்வினை ஆவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டுவந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொற்றன் கட்டினன்.

105. PASSIVE VERBS.

௧0௫.—செயப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தாற் செயப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வி. 124. க.]

(உ-ம்.) நடப்பிக்கப்படுகிறான்.
இவ்வீடு கொற்றனால் கட்டப்பட்டது.
உண்ணப்படு

(க.) உண் என்னும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்ந்து செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) அடியுண்டான்.
தள்ளுண்டான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடியோடு சேர்ந்து, வினைச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்.) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.
துன்பம் + படு = துன்பப்பட்டான்.

(ங.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது சிறபான்மையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

௧0௬.—விதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை விதிவினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) நடந்தேன், எ-து விதி வினை.
நடவேன், எ-து மறை வினை.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (III.) இடையியல் 352-373.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

கoஎ.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விகுதி உருபுகளும், (௩.) இடைநிலை உருபுகளும், (௪.) சாரியைகளும், (௫.) உவமைச்சொற்களும், (௬.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

108. INCREMENTS.(QQ)

கoஅ.—சாரியைகள் எத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம் நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகள் ஆம்

[நன்னூல் 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், என்பதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம். (108.)

"ஆற்றங் கரையின் மரமும், அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும், அன்றே?"

109. WORDS OF COMPARISON.

கoகூ.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர், நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம். [நன்னூல் 408.]

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதற்கொப்ப.

(QQ) சாரியை ஆவதென்ன?
ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாவது, ஒரு விகுதியாவது, வேற்றுமையின் உருபாவது வந்து சேரும்பொழுது இடையில் அர்த்தம் இன்றித் தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை எனப்படும்.

(உ-ம்.)	நடந்தனன்.	(அன்சாரியை:	விகுதிப் புணர்ச்சி.)
	புளியமரம்.	(அம்சாரியை:	பதப்புணர்ச்சி.)
	மரத்தை.	(அத்துச்சாரியை:	உருபுப்புணர்ச்சி.)

(க.) இவற்றுள், வினை எச்சங்களாகி, உவமைச் சொற்களாக வழங்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றுமைகளைக் கொள்ளும்.

(உ.) ஆங்கு என்பது போல என்று பொருள் கொடுக்கும்.

(உ-ம்.) "மறை வழிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்

பறை அறைந்தாங் கோடிப் பரக்கும்!"

(ங.) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு.
வழக்கத்திலே, செய்திருப்போல, செய்தாப்போல் என வரும்.

(ச.) ஆனற் போல, முதலியவற்றில் போல வருங்காலத்து வினை எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

(ரு.) கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, பொருவ, ஒப்ப, இகல, எதிர, சிவண, மலைய, துணை, தூக்கு, கேழ், செத்து என்பனவுஞ் செய்யுளிலே வரும்.

அப்பியாசம். (109.)

"முருந்தனைய மூரலார்த் மிகுநிலை மொழியலாமோ?"

"வண்டு தொடர் நறுந் தெரியல் உயிர் அனைய கொழுநர்."

"குன்றுறழ் வரிசிலை கொணர்மின் ஈண்டென."

"கொடியன மகளிர்."

[அன = அன்ன.]

---

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்கள் எவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்ரு, எனு, அந்தோ முதலியவுந் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம். [நன்னூல் 353.]

☞ (க.) இவற்றுள், என, என்று, என்ரு, எனு ஆகிய நான்கும் வினை எச்சங்களாம். என்பவன் முதலிய ஐந்தும் வினையால் அணையும் பெயர்கள் ஆம். [வி. 57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) தோறும், தொறும், என்பன காலத்தையும் இடத்தையுங் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) "தாதுகு சோலை தோறும், சண்பகக் காடு தோறும்,
போதவிழ் பொய்கை தோறும், புதுமணற் றடங்க டோறும்,
மாதவி வேலிப் பூக' வனந்தொறும், வயல்க டோறும்,
ஓதிய உடம்பு தோறும், உயிர் என உலாய தன்றே."

---

111. USES OF ஏ.

கக௧.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறுவகைப் பொருளைத் தரும். அவையாவன: [நன்னூல் 354.]

(க.) பிரிநிலை: (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்து நிற்கும் பிரிநிலை.]
(உ.) வினா: (உ-ம்.) நீயே தந்தாய்? [நீயா தந்தாய்? என வினாவி நிற்கும்.]
(ங.) எண்: (உ-ம்.) நிலமே சலமே தீயே வளியே. [எண்ணி நிற்கும்.]
(ச.) ஈற்றசை: (உ-ம்.) பகர்ந்தனனே. [ஒருபொருளும் இன்றி ஈற்றிலே நிற்கும்.]
(ரு.) தேற்றம்: (உ-ம்.) சன்மார்க்கருக்கே புகழ். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.]
(௬.) இசைநிறை: (உ-ம்.) ஏயே இவள் ஒருத்தி. [பொருளின்றி இசைநிறைத்து நிற்கும்.]

அப்பியாசம். (111.)

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு."

"............யாரே
அழுக்கழுகு செய்வார்?"

"வெறுப்பு வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம் வேண்டக் கொண்டார் தொடர்பு."

"நன்றுணர்விைனொரடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவிற்று." [வி. 93. விழைவினையுடையது.]

---

112. USES OF ஓ.

கக௨.—ஓகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஓ எட்டுப் பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 355.]

...த்தல்: (உ–ம்.) அவனோ செய்தான். [பலரி... ம் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(௨.) ஒழியிசை: (உ–ம்.) வேலைசெய்யவோ போகிறாய்? ...மா இருக்கப்போகிறாய் எ... பொருளைத் தரும் ஒழியிசை.
(௩.) எதிர்மறை: (உ–ம்.) நானோ சொன்னேன்? [நான் சொல்லவில்லை.]
(௪.) வினா: (உ–ம்.) அவனோ?
(௫.) தெளிவு: (உ–ம்.) நன்றோ அன்று, தீதோ அன்று. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத்துத் தெளிவு.]
(௬.) கழிவு: (உ–ம்.) நைதல் இன்றி நல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும்.[கழிவிரக்கப்பொருள்.]
(௭.) சிறப்பு: (உ–ம்.) ஓ ஓ பெரியவன்! ஓ ஓ சிறியவன்!
(௮.) அசைநிலை: (உ–ம்.) ஓ ஓ உவமன்!

அப்பியாசம். (112.)

"ஒரோ விடத்து," [சில விடத்து, சிறபான்மையாய்.]
(ஒரு, ஓ, இடத்து.)

"எவ்வுயிருங் காக்க ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ?"

"கருதிய ஆருமோ கருமம்,"

"செல்வனை இன்று நாடிச் சேவடி தொழுதல் ஒன்றோ,
அல்லதிவ் வுடம்பு நீங்கி வேற்றுல கடைதல் ஒன்றோ,
எல்லையில் இரண்டில் ... றே இப்பகல் முடிப்பன் யானே."

"சிறப்பீனுஞ் செல்வமும் ஈனும்,
அறத்தினூஉங் காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு."

---

113. USES OF உம்.

கக௩.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 358—361.]

(க.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) வருதலும் தீது. [வாராமையும் தீது.]
(உ.) சிறப்பு: (உ-ம்.) குறவரும் மருளுங் குன்றம்.
(ங.) ஐயம்: (உ-ம்.) பத்தாளும், எட்டாளும்.
(ச.) எச்சம்: (உ-ம்.) சாத்தனும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்றி.]
(ரு.) முற்று: (உ-ம்.) தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். [முற்றுப் பொருளைத்தரும்.]
(சு.) எண்: (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
(எ.) தெளிவு: (உ-ம்.) அரசனும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்று தெரிந்த இடத்தில் நிற்கும் தெரிநிலை.]
(அ.) ஆக்கம்: (உ-ம்.) பாலே மருந்தும் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]

☞ (க.) ஐந்தாம் வேற்றுமையோடு உம் சேர்ந்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளையும் பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) "அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்."

☞ (உ.) "மற்றவன் சொன்ன வாசகங் கேட்டலும்."

[கேட்டலும் = [illegible]னே.]

சில விடத்து உம் என்பது உ[illegible]ன்றர்த்தங்கொள்ளும்.

அப்பியாச[illegible] 3.)

"தானந் தவம் இரண்டும்."

"கணமேயுங் காத்தல் அரிது."

"நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை."

"இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு?"

---

114. SIGNS OF QUOTATION, என, என்று.

கககச.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 356. 360. 361.]

(க.) உவமை: (உ-ம்.) கொடும்புலி பாய்ந்தெனப் பாய்ந்தான்.
(உ.) எண்: (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
(ங.) குணம்: (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
(ச.) வினை: (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
(ரு.) பெயர்: (உ-ம்.) உறையூர் என்று சொல்லப்படுவது. [ஊரினது பெயர்.]
(சு.) இசை: (உ-ம்.) ஒல்லென ஒலித்தது.
(எ.) குறிப்பு: (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.

☞ செய்யுளிலே என்று, என, ஒடு என்னும் இடைச்சொற்களும் எண்ணுப் பொருளிலே வரும்.
[நன்னூல் 428, 9.]

அப்பியாசம். (114.)

"பூசனை கூந்தன் மாதர் பொம்மெனப் புகுந்து மொய்த்தார்."

"பெய்யெனப் பெய்யு மழை."

"ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்."

115. EUPHONIC PARTICLES.

௧௧௫.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி ஓசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச்சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 368.]

(உ-ம்.) "சொல்லேன் றெய்ய" என்பதில் தெய்ய என்பது வெறும் இசைநிறை ஆம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

௧௧௬.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச்சொல் அசைநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 367.]

(உ-ம்.) "கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொல்" என்பதில் கொல் என்பது வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

"யாதானு' நாடாம் ஆல், ஊராம் ஆல், என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத ஆறு?"

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. வி. 59. 86. (2) ஒத்துப்பார்க்கும்பொழுது
ஆல் என்பது காரணத்தைக்காட்டும் என்று விளங்கும்.
இதிலும் அந்தப்பொருளைப் பெறாதோ?]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

௧௧௭.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சிஇடைச்சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஓஒ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலியவை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலியவை அச்சத்தையும்; எள, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்; ஓகோ, ஓஒ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையுங் காட்டுகிற இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 372.]

அப்பியாசம். (117.)

"கல்லாத புல்லியனேன் சீசீ நான் அசனாதம் காணு' நாட்கள்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதொன் றெனு' என்றும் எழினுட் காணேன்."

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 374-392.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

கக அ.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும், வினைஉரிச்சொல் என்றும், வகை ஆம். [நன்னூல் 374 (IV)]

119. ADJECTIVES.

ககக.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்

(க.) சில விடத்து, பெயர் [illegible] உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்.) பொற்சிலை என்பதில், பொன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக் காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [வி. 150 காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன, ஆகிய என்னும் பெயரெச்சங் கள் புணர்வதினுற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை, கருமையாகிய மேகம்.

(ங.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச்சொற்கள் ஆகும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மரம், மரக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டுக்கால்.
எருது, எருத்துமாடு.

☞ [இவை ஆறும் வேற்றுமையின் தொகை என்று சொல்வதுந் தகும்.]

(ச.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) பல, நல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

"வளி வழங்கு' மல்லன் மா ஞாலம்."

"கல்லாதவரு' நனி நல்லர் கற்ருர் முற்
சொல்லாதிருக்கப் பெறின்."

"மாணடி."

"கண்ணேட்டம் என்னுங்கழி பெருங் காரிகை."

(RR) "உரிச்சொல் லென்ப உரியபற் குணசொல்
ஆகிப் பெயர்வினை அணைந்து வருமே." [தொன்.]

120. ADVERBS. [நன்னூல் 388.]

கஉ0.—வினையுரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொற்களாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பேசினன். நனி வருந்தினன்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச்சொல் ஆகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினன்.
[ஆக, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றுவரும்;
சந்தோஷமாகப் பேசினன்,
நன்மையாச் சொன்னன்,
சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினன்,
சநதோஷமுடையவனாய்ப் பேசினன்,
எனவும் வரும்.]

☞ ஆய் = ஆகி. [வி. 86.]

"பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுந்துவன்; நற் காளை யாய்ப் பாவைமாராற்
சாலவருந்துவன்; விருத்தன் ஆகிக் குடும்பத்தாற் றளர்ந்து சாவன்;
ஏல இவன் எக்காலத் தென் செய்வான்? மாயக் கூத்திருந்த ஆறே
ஞாலம் எலாம் ஆடரங்காய்ப் பொறிமேளமாய் மனப்பேய் நடிக்கும் அன்றே."

(ஙா.) சில வினைகளின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

"ஆலயந் தொழுவது
சாலவு' நன்று."

"காலை செய்வோம் என்றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச் செய்வாரே தலைப்படுவார்."

"கடலில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை."

"........................மெய்
காப்பே நிலையாப் பழிநாண, நீள்கதவாச்
சேர்ப்பார், நிறைத்தாழ் செறித்து."

"நீடுவாழ்வார்."

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉக.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) சிறு கலம்

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) சிறு + இன்பம் = சிற்றின்பம்.
குறு + இயல் = குற்றியல்.
குறு + ஏவல் = குற்றேவல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ங.) சில விடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்.) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
கரு + மேகம் = கார்மேகம்.
சிறு + அடி = சீறடி.

(ச.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்.) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெருங் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடுங் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து ஈற்றுகரங்கெட இய என்னும் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சிறு + தகப்பன் = சிறியதகப்பன்.

(சா.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) பசு + கிளி = பைங்கிளி.
செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

"ஆருயிர்." "நுண்ணறிவு." [அருமையான உயிர். நுண்மையான அறிவு.]

"அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்."

"சிற்றின்பஞ் சின்னீரதாயினும் அஃதுற்றார்
மற்றின்பம யாவையும் கைவிடுப;
முற்றுந் தாம்
பேரின்ப மாக்கடல் ஆடுவார் வீழ்பவோ,
பாழின்பப் பாழ்ங் கும்பியில்."

[சிறு + இன்பம் = சிற்றின்பம். சிறு + நீர = சின்னீர.
மறு + இன்பம் = மற்றின்பம். பெரு + இன்பம் பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்ங்கும்பி.]

"பொற்புறு நெடிய வேற் கட் பூங் கொடி."

"பரியது கூர்ங் கோட்டதாயினும் யானை
வெரூஉம் புலி தாக்குறின்."
[கூர்ம் = கூர்மையான.]

"வெவ்விடம் அனையான்."
[வெம்மையான விஷம்.]

"பாசிழை மகளிர்." [வி. 69 157.]
[பாசு = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

க௨௨.—மேற்சொன்ன நாலுவகையான சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதியாது?

பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், நட, நல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பொன்னன், நடந்தான், நன்மை, அந்தில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

க௨௩.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந் துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253. 442–444.]

(உ-ம்.) கூனி, என்பதில், பகுதி, கூன்; விகுதி, இ எனக்காண்க.
செய்தான், என்பதில், பகுதி, செய்; விகுதி, ஆன்; இடைநிலை த் எனக்காண்க.
உண்டனை, என்பதில், பகுதி, உண்; விகுதி, ஐ; இடைநிலை ட்; சாரியை அன் எனக்காண்க.
குறைந்தான், என்பதில், பகுதி, குறை; விகுதி, ஆன்; சாரியை அத்து; கெடுதல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSCRIT PATRONYMICS, &C.

☞ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஔ எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஔ எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி லிருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்கள் ஆகும்.

(உ-ம்.) சிலையால் ஆகும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதிகன் எனவும்,
கிரியில் பிறந்தவள் கௌரி எனவும்,
சூரன் மகனைச் சௌரி எனவும்,
சனகன் மகளைச் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகனைச் சௌமன் எனவும்,
இவைபோல்வனவும் வடமொழிகளிலே வரும்.

SANSCRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர, வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அநு, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166 வினுவுங் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பாராமுகம், அபகீர்த்தி, சங்கதி, அநுபவம், அவமானம், நிர்க்குணம், துர்க்குணம், விகாரம், ஆசாரம், நிவிர்த்தி, அதிமதுரம், அபிவிருத்தி, சுதினம், உற்பாதம், பிரதியுபகாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉ௪.—துணைவினை ஆவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி, மற்ற வினையெச்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினை ஆம். இவற்றுள்:

PASSIVE VERBS.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையையுண்டாக்குந் துணைவினைகள் ஆம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.
உண்ணப்பட்டது.

[படு என்னும் பகுதி பிறவினையாகித் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

"அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் [வி. 93.]
செவ்வியான் கேடு' நினைக்கப் படும்."

"பேதைப்படுக்கும் இழவூழ்."

"நல்வினைக்கம் அல்லதல்லற் படுத்தும்." [வி. 125.]

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையையுங், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையுங் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், என்பதில் இரு என்பதின் நிகழ்காலமானது துணைவினையாகிக்கட்டின செய்கை முடிவாயிற்று என்று உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இங்கே வருமுன்னே கட்டியிருந்தான், என்பதில் இரு என்பதின் போன காலமானது துணைவினையாகிக், கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

அப்பியாசம். (124. உ.)

"இருந்த கனி ஒழியத் தீவினியால்
நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு."

"கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து......... .."

"..............நல்லார்
அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆக்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார்,—பேசார் பிறர்க்கு."

NEGATIVE VERBS.

(௩.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்து எதிர்மறைவினைமுற்று ஆகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதிருக்கிறான்.
செய்யாமலிருந்தான்.
செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(௪.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினையின் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிறதிலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.

[வரல் ஆகாது. வி. 89 காண்க.]

☞ ஆம் என்பது சிலவிடத்து பொருளின்றியும் வரும்.(88)

(உ-ம்.) "மெலியார் விழினும் ஒரு ஆற்றான் உய்ப,
வலியார் மற்றொன்றானும் உய்யார்: நிலைதப்பி
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம், வீழினுமம்
உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற."

அப்பியாசம். (124. ௪.)

"மறப்பினும் ஓத்துக் கொளல் ஆகும்."

"சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறுவிரல் வைத்தெண்ணலாம்."

(88) "ஆம் என்னும் இடைச்சொல் பெயர் அனைத்திலும் வருமே."

(உ-ம்.) மண்ணாங்கட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(ரு.) கோள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகள் ஆகி, அசைநிலைகளாகவுஞ், சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும்.(TT)

(உ-ம்.) "வாங்கிக் கொண்டேன்," என்பது எனக்காக வாங்கினேன் என்றர்த்தங்கொள்ளும்.

[இது தற்பொருட்டு வினை எனவும் படும்.]

"தருமஞ் செய்துகொண்டு வருகிறான்," என்று வழக்கமாய்ச் செய்தான் என்றர்த்தங்கொள்ளும்.

எறிந்துபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கினுன் என்றர்த்தங்கொள்ளும்.

அனுப்பிவிட்டான், வந்திட்டேன், } என்பதில். { விடு, இடு, என்னும் வினைகள் அர்த்தமின்றி அசைநிலைகளாக வந்தன.

☞ [விடு என்பது துணிபு வினை எனவும்படும்.]

அப்பியாசம். (124. டு.)

"ஆவி நீத்துக் கிடந்திடும் யாக்கை."

"துண்டும் இன்னலும் வறுமையுந் தொடர்தரத் துயரால்
நண்டு வந்தனை இரந்தவர்............"
[தொடர்தர = தொடர. தரு என்பது அர்த்தமின்றி வந்தது]

"தமர் என்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமர் அன்மை தாம் அறிந்தார் ஆயின், அவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமர் அன்மை
தம்முள் அடக்கிக் கொளல்."

125. DEFECTIVE VERBS.

கஉடு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கிய வினையானது குறைவினை ஆம். இவைகளின் முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணை ஆவது:

[நன்னூல் 339.]

(TT) "இட்டு, விட் டிரண்டும் வினையிடைச் சொல்லே." [அகத்.]

	பகுதி.	விகுதிகளைப் பகுத்துக்காண்க.	
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்து, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாது.	
2.	போது,	போதும், போதாது, போதாத, போதாமை.	
3.	தகு,	தகுவேன், தக, தக்க, தகுந்த, தகும், தகுதி, தக்கவன், தக்கது, தகை, தகைமை, தகேன், தகாது, தகாத.	
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம், வேண்டியது, வேண்டுவது. [வேண்டுகிறேன் முதலியவும் வருங்கால் அர்த்தம் வேறே.] ☞ இவ்விரண்டுந் தேற்றவினை எனவும் படும்.	
5.	மாட்டு,	மாட்டேன், மாட்டாத, மாட்டாமல். மாட்டாய், மாட்டான், மாட்டாள், மாட்டார், மாட்டோம், மாட்டாது, மாட்டா. [இது வலிமைவினை எனவும் படும்.]	
6.	கட,	கடவேன், கடமை, கடன். கடவாய். கடவோம், கடவான், கடவாள், கடவது, கடவீர், கடவார்.	
7.	கூடு,	கூடும், கூடாது, கூடாத, கூடிய.	
8.	வேறு,		இவை குறிப்புவினை முற்றுகள் ஆம்: நன். 339. வி. 93 காண்க.
9.	இல்,	இல்லேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை, இல்ல. இல்லேம், இல்லீர், இல்லார், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்று. இல்லது.	
10.	அல்,	அல்லேன், அல்லை, அல்லான், அல்லீர், அல்லன், அல்லார். அல்லது, அல்லாமல், அல்லாது, அல்லாத, அன்று.	
11.	உள்,	உளன், உள்ளது, உள்ள, உண்டு. ☞ ஆகு, ஆயிரு என்னும் வினைகளோடு வரும்.	

அப்பியாசம். (125.)

"பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்."

"இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்
புலன் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்."

[இலம் = இல்லாதவர்களாயிருக்கிறோம்.
இல் = வினைத்தொகை. 153.]

"பேதைமை அன்ற தறிவு."
[அன்றது = அன்று + அது = அல்லாதது. வி. 93.]

"மனைத் தக்க மாண்புடையாள்."

"....................முற்ற
முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரே
அழகுக்கழகு செய்வார்?"

"இருவேறுலகத்தியற்கை:
திருவேறு, தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு."

"சில கற்றார் கண்ணும் உள[illegible] பலகற்றார்க்
கச்சாணி அன்னதோர் சொல்."

"அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ!"

"தெருளும் நல்லறமும் மனச்செம்மையும்
அருளும் நீத்தபின்னாவதுண்டாகுமோ?"

"அவ்வவர் துறை தொறும் அறந்திறம்பலர்."
[திறம்பு + அலர். வினைப்பகுதியோடு மறைவினை வந்துசேர்ந்தது.]

"எனக்கு நல்லையும் அல்ல நீ; என்மகன் பாதன்
தனக்கு நல்லையும் அல்லை; அத்தருமமே நோக்கில்
உனக்கு நல்லையும் அல்லை; வந்தூழ்வினை தூண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லினை; மதியிலா மனத்தோய்!"

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினு விடை.

III. SYNTAX.

மூன்ருவது: சொற்ருெடரதிகாரம்.

126. SYNTAX.

௧௨௬.—சொற்ருெடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து நிற்குந் தன்மையே சொற்ருெடர் ஆம்.

☞ இந்தத்தொடர் தொகாநிலைத்தொடர் என்றும், தொகைநிலைத்தொடர் என்றும், இரண்டு வகை ஆம். 150 காண்க.

தொகைநிலைத்தொடர் ஆறு வகையாம். [151. 157. வி. காண்க.]

தொகாநிலைத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம். அவற்றுள்,

(௧.) எழுவாய்த்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தன் வந்தான்.
(௨.) விளித்தொடர்:	(உ-ம்.) தம்பி கேளாய்.
(௩.) வேற்றுமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினுன்.
(௪.) வினைமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) செய்தான் அவன்.
(௫.) பெயரெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன்.
(௬.) வினையெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) நடந்து வந்தான்.
(௭.) இடைச் சொற்ருெடர்:	(உ-ம்.) மற்றைக் காரியம்.
(௮.) உரிச்சொற்ருெடர்:	(உ-ம்.) நனிவருந்தினுன்.
(௯.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு பாம்பு. [நன்னூல் 436.]

127. A SENTENCE.

௧௨௭.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

௧௨௮.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கர்த்தா.

[நன்னூல் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடிந்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாய் ஆம்.

☞ சிலவிடத்து வினைமுதல் எனவுஞ் செய்பவன் எனவும் படும்.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

க௨௯.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலை ஆம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT.

க௨௯*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

(உ-ம்.) (க.) அரசன் உண்டான். [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு.]
(உ.) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளில்லா வினைமுதலின் முடிபு.]
(ங.) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான். [செயப்படுபொருள் இரண்டுடை வினைமுதலின் முடிபு.]
(ச.) அரசனாற் பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு.]
(ரு.) அரசனாற் பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

(சு.) தச்சன் மரத்தைச் செதுக்கினான்.
அவன் வாளால் மரத்தை வெட்டினான்.

(எ.) பசுவினைப் பாலைக் கறந்தான். } [ஈருருபு இணைந்து இரண்டு செயப்படு பொருள் வந்தன.]
யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான். }

☞ வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றும், நான்காம், ஆறும் வேற்றுமைகளோடும் வரும்.

(உ-ம்.) [அவராற் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
அவரது வருகை.]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

கங0.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து, திணைபால் தோன்றுவதால் ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறான்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

கநுக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன் எவன்? [எவன் நல்லவன்]
வேம்பன்றோ காக்கை விரும்புங் கனி. [ஆகும்.]
அவன் நல்லவன். [ஆயினன், ஆயிருக்கிறன்.]
கல்வி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது.]

132. DEPENDANT WORDS.

கநுஉ.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்.) "நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான்" என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்; இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சாத்தன் (வயிறார) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வாளான் (மருவாரை மாய) வெட்டினன்.

அப்பியாசம். (132.)

"வண்டுகள் (இனிது) பாடும்."

"செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்."

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவந்தபோழ்தில் வெருவந்து வெய்து) கெடும்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (vv)

கநுங.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும் பலபயனிலையுங் கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுங்கொள்ளும்; பல பயனிலையுங்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினை ஆம்.

[நன்னூல் 319. 396.]

(vv) "உருபு தொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
பொருள் செல் மருங்கின் ஒரு சொலான் முடிதலும்;
முற்றியன் மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தந்தம் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஎஞ்சு கிளவியுஞ்
சொன்முறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னது முடிய முடிதலுமாபே." [இலக். வி.]

(உ-ம்.) ஆதாமும் ஏவாளுந் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய்
ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதாம் பாவஞ் செய்து நிர்ப்பாக்கியனாகிப் பசாசின் வல்லமைக்குட்பட்டான்,
என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையைக்கொண்டது.

☞ (க.) "கற்றுங் கேட்டுங் கற்பனைகடந்தான்" எ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குநிற்க,
எண்ணும்மை வந்தது. [நன். 362.]

(உ.) செய்யுளில் வினைஎச்சம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றுவினை வாக்கியத்தின் நடுவிலும்
வருதலும் உண்டு. [நன். 351.]

(உ-ம்.) "பழுதில் மாதவன் பின்னொன்றும் பணித்திலன் இருந்தான்."
"காண மறுகினர் வீழும் மாதர்."

(ந.) எழுவாயைச் சேர்ந்த அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
"தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவி, நல்லவை மருவி
ஒழுகலே ஒழுக்கம்." [எழுவாய்: ஒழுகல். பயனிலை: ஆம்.]

அப்பியாசம். (133.)

"படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்,
இடறிய பரம்பிற் காந்தும் இன மணித் தொகையு' நெல்லும்,
மிடைபசுங் கதிருமீனு' மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,
கடைசியர் முகமும் போதுங் கண் மலர்ந்தொளிரு' மாதோ!"

---

134. CONCORD.

௧௩௪.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையவேண்டும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல் இசையவேண்டும்.

[நன்னூல் 319. 416.]

(உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

---

135. MANY SUBJECTS.

௧௩௫.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவரிற் பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வரிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்.) மனிதனும் இஸ்திரீயும் வந்தார்கள்.
மாமுங் கனியுங் கெட்டன.

அப்பியாசம். (135.)

"சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்."

"...................கொடியேன்பால் [வி. 93. 63.]
வாராய் ஒரு நாண், மண்ணும் விண்ணு' மகிழவே?" [வி. 89. 36. 140.]

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கஙசு.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய்கள் அடுக்கி வரில் எவ்வாறாம்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடம் ஆம். முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடம் ஆம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.
நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

137. ANOMALIES.

கஙஎ.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்களிலே வழங்கிவருகிற நடை ஆம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஓரிடத்திற் பிற இடமும், ஒரு திணையிற் பிறதிணையும், ஒருபாலிற் பிறபாலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் ௩௭6. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரிந்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிள்ளைகள் வந்தது என்பதில் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. நீயோ அவனோ ஆர் வந்தார் என்பதில், ஓரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது. அவர் என்று தரும் என்பதில் உயர்திணை ஆண்பாலுக்கு அஃறிணை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) "வரம்பெலா' முத்தந் தத்து' மடையெலாம் பணில'மா நீர்க்
குரம் பெலாஞ் செம்பொன், மேதிக் குழி எலாங் கழுநீர்க் கொள்ளை
பரம்பெலாம்............"

அப்பியாசம். (137.)

"அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரம் தளிர்த்தற்று."
[தளிர்த்து + அற்று = தளிர்த்தாற் போலும்.]

தின்றற்றே = தின்றாற் போலும்.
போயற்று = போனாற் போலும்.

"அந்தணர் என்போர் அறவோர்."
[எனப்படுவோர்.]

"எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்."
[எண்ணி + ஆங்கு = எண்ணினபடியே.]

"............கன்று பிரிந்துழிக்
கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலங்கினள்."
[பிரிந்துழி = பிரிந்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கஙஎ.*—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமைஉருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரின் உழா அர் என்பது
எரினல் எனப்பொருள் கொள்ளும்.

தொடுத்த உருவத்தா னீண்ட உயர் மாங்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

"பாசத்தின் வீக்குவார்." [பாசத்தினல்.]

"காலத்தினற் செய்த நன்றி." [காலத்தில்.]

"செவியிற் சுவை உணரா, வாய் உணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்?"

[செவியினல்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கஙஅ.—கொடுந்தமிழிலே மரியாதைப்பன்மை ஆவதென்ன?

கொடுந்தமிழிலே மரியாதையாய்ப் பேசும்பொழுது ஒருமையில் வந்த பன்மை மரியாதைப்பன்மை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனர் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN திணை.

கஙகூ.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது.

[நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்று சொல்லாமல், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றுவது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றுவது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கச0.—மூன்றும் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்லப்போனன், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போனன், என்பதாம்.

உன்னை வருவான்.

(௨.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும்.
ஒளிவர இருள் போயிற்று.
அப்படியிருக்க நாம் போகவேண்டும்.
சூரியன்பட வந்தான்.

(௩.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா வர.

(௪.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க நான் கொடுத்தேன்.
மழைபெய்ய நெல் விளைந்தது.
தேமா வருநதுஞ் சுழல்கால் வர.

(௫) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்) ஒழிய. தவிர.

அப்பியாசம். (140.)

"கற்பக் கழிமடம் அஃகு' மடம் அஃகப்
புற்கந் தீர்ந்திவ்வுலகிற் கோள் உணரும்."
(கற்ப = கற்க.)

"சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை."

"கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்."

"ஐயனும் அச்சொற் கேளா, ஆயிரமௌலியானைக்
கை தொழுதாசை வெள்ளங் கடலெனத் தொடர்ந்து, சுற்றத்
தெய்வகீதங்கள் பாடத், தேவரு'மகிழ்ந்து வாழ்த்தத்,
தையலார் இரைத்து நோக்கத், தாரணி தேரிற் சென்றான்."

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

௧௪௧.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் எப்பொருளைத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மையோடே நிச்சயப்பொருளும் எண்பொருளுந் தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்லியிருந்தும் அவன் செய்யவில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் உக்குரலிட்டும் அடித்துக்குத்தியும் வந்தார்கள்; என்பது எண் பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO "ALTHOUGH."

கசஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வாறாம்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைகொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னாலும் அவன் போகமாட்டான். [188 வி. காண்க.]

குறி எனினும்
ஆனாலும்
ஆகிலும்
ஆயினும்
என, விகற்பப் பொருளில் வரும்.

[ஆவது, னும், எனவும் அப்பொருளைத்தரும்.]

(உ-ம்) "மணி எனினும், பணியெனினுந் தேடல்வேண்டும்."

பத்தானாலும், ஐந்தானாலுங் கொடு.
அவனாகிலும் இவனாகிலும் வர வேண்டும்.

உயிரெழுத்தாவது, மெய்யெழுத்தாவது மிகும்.
வல்லெழுத்தேனும் மெல்லெழுத்தேனுந் தோன்றும்.
சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று.

"ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பயன் உண்டாயின்,
நன்றாகா தாகி விடும்"

அப்பியாசம். (142.)

"பிறந்திறந்து போயபின் பெறுவதும் இழப்பதும் புகழேல்!
சிறந் திறமயினும் நியாயமே திறமயினும், நெறியின
திறந் திறமயினுஞ் செயதவந் திறமயினுஞ் செயிர்தீர்
மறந் திறம்பினும், வானமுறை திறம்புதல் வழக்கோ?"

"ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை."

"அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்,
இழப்பினும் பிற்பயக்கு' நற்பாலவை." [வி. 93.]

143. THE RELATIVE VERBAL MODE.

கசங.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) பெயரெச்சம் ஆனது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன். சிறந்த மகிமை.

(உ.) பெயரெச்சம் ஆனது தனித்து வழங்குவதுமல்லாமல் ஒன்றும், பலவுமான இடைமொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற பொருள் அனேகருக்குத் தெரியாது.

(ஈ.) அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் கடைசியெச்சந் தவிர முந்தின எச்சங்களெல்லாம் முதல் வினையெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந்தின பெயரெச்சங்கள்தொழிற்பெயராகத் திரிதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய நடந்துவந்த துரை இறந்து போனார்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றினவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்தவருமாயிருந்த துரை இறந்து போனார்.

☞ முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வரும்.

(உ-ம்.) "எண்ணித் துணிக கருமம், துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்ப திழுக்கு."

"தொடங்குங்காற் றுன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்."

"நன்றாற்றல் உள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண் பறிந்தாற் றாக்கடை."

☞ மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகாதெனக் காண்க.
செய்தக்கால், முதலியவும் வினை எச்சங்கள் என்று நன்னூலில் [சூத் 343.] காண்க.
(உ-ம்.) "இளம்பிறை ஆயக்கால்." (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

"அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை."

"மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி."

"கல்வித் தோறின்னுங் குறுங்கர ஈய்."

"சாவா மருந்து" = சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து.

"அகில அகன்ற அறிவு."

144. DEPENDANT SENTENCES.

கசச.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும் பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேறொரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பதினாற் பிரிக்கப்

பட்டு, முதல் எழுவாயையும், பயனிலையையுந் தழுவி, இடைவாக்கியம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்து, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அறிவித்தான்; இதில், கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசரு—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயர் ஆனது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல், வினைச்சொல்லின் தன்மையாயும் வரும்.

(உ-ம்.) "தீயோரைக் காண்பதுந் தீதே."

"சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய,
சொல்லிய வகையைச் செய்யல் அரிதாம்."

அல் என்னும் விகுதியை உடைய தொழிற்பெயர் உறு என்னுந் துணைவினையோடு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) "மூங்கையான் பேசல் உற்றான் எனன யான் மொழியல் உற்றேன்."

அப்பியாசம். (145.)

"வரலாறு" = வரவினுடைய வகை.

"நின்ற நாள் யார்க்கும் உணர்வரிது."

[உணர்வு = உணர்தல்.]

"..............நின் குலத் தொல்லோர்
மறத்தல் செயகிலாத் தருமத்தை மறப்பதும் வழக்கன்று."

"என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை."

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசசு.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினை வருமா?

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கசஎ.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையும் குறிக்குமா?

விரைவினாலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங் காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருகிறேன், எ-து சீக்கிரமாய் வருவேனென்றும் அர்த்தங்கொள்ளும். நான் சாப்பிட்டாயிற்று எ-து நான் சாபபிடுகிறது சீக்கிரமாயாகும் என்றும் அர்த்தங் கொள்ளும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசஅ.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினாற் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[ன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச செய்தாயேயானாற செத்தாய்,
நமக்காக ஒருபாலகன பிறந்தான; என்பவை நிசசயமாய்ச
சாவாய் என்றும, நிசசயமாயப் பிறப்பான் என்றும, பொருள் கொள்ளும்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கசகூ.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத் தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அவன் தருமங் கொடுப்பான்.
முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள்.
"நெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்."

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இரா, பகல்... ....இராப்பகல்.
ஆதி, அந்தம், இல்லாதவன்............ஆதியந்தமில்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச் சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ-ம்.) மரம் வெட்டினன். [ஐ என்பது தொக்கு.
அடி சேர்ந்தார். ஊர் நீங்கினன். கல்லெறிந்தான. கைக்களிறு. சாத்தன்கை.

அப்பியாசம். (152.)

"............ .....மிகச் சுடர்க்கெலாம்
நாயகம் அனையதோர் மாலை நல்கினன்."

"அறத்தாறு" = அறத்தினுடைய வழி.

"பாம்பிற் கொருதலை காட்டி, ஒருதலை
தேம்படு தெண் கயத்து மீன் காட்டும், ஆங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர் ...."

[தலையை. கயத்தில். மீனுக்கு.]

"......பித்தி! நிற் பிறந்த சேயொடும்
நீ துயர்படுக.. ...."

[நிற் = உன்னிடத்தில்.]

"பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல், சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு." [பெருக்கத்து = பெருக்கத்தினிடத்தில்.]

"அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும, அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்."

[ஏழன் உருபு விரிதலுந் தொக்கும் வந்தது.]

"மடல் பெரிது தாழை; மகிழ் இனிது கந்தம்."

[தாழையினிடத்தில். மகிழம் பூவில்.]

"மகன் அறிவு தந்தை அறிவு."

"நீங்கான் வெகுளி, நிறையிலன், எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது."

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருரு.—வினைத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவிகுதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல்யானை. [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுகிற, கொன்ற என்றர்த்தங்கொள்ளும்.
வளர்தெங்கு. கோவில். [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றர்த்தங்கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

"காய் கனற் றலை செய் சொரிந்தென."

"ஊறு செய் நெஞ்சம்."

"எண்ணருங் கனக மாரி எழு திரைக் கடல்கள் தூர்த்த."

"... ....அடல் வீரன்
தூண்டு புரவிப் பொருவிற் சுந்தர மணித் தேர்."

"தேனிரைத்துயர் மொய்வரைச் சென்னியின் [வி. 40. 93. 152. 65. உயர்ந்த, மொய்த்த.]
மேனிரைத்து, விசும்புற—வெள்ளி வெண் [வி. 39. 63. 140. 154.]
கோனிரைத்தன போற் கொழுந் தாரைகள் [வி. 39. 95. 121. எழுவாய: தாரைகள்.]
வானிரைத்து, மணந்து, சொரிந்தவே." [வி. 86. 133. 79.]

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருச.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) செந்தாமரை. [எ-து செம்மையுள்ள தாமரை, என விரியும்.]
பெயர்ச்சொல். [எ-து பெயராகிய சொல், என விரியும்.]
வேங்கை வரிப் புலி.

☞ குணத்தொகை எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (154.)

"யாக்கை அகத்துறுப் பன்பு

[ஆகிய அன்பு.]

"அன்பானினைவாரதுள்ளக் கமலம்." [வி. 39. 95. 62. 24. 33. 27.]

"குணம் என்னுங் குன்றேறி நின்றார்"
[என்னும் எ-து விரிந்து வந்தது.]

"ஒண்ணுதலார்." [ஒள்ளிய நுதலினை உடையார்.]

"அறவாழிக் கரை கண்டான்"

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

௧௫௫.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன்மலர் எ-து பொன்னைப்போலும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

"துயர் ஆழி நெடுங் கடலுட் டுயில்கினனே." [வி. 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

௧௫௬.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அவனிவன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

"நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வு."

"இம்மை மறுமை இன்பங்கள்."

"நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை அற்று."
[எழிலும் நலமும்.]

"மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி எனப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கைஅவாவினைக் கைகலாய்
கலங்காமற் காத்துய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்."

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கருஎ.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விகுதி ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) "பூங்குழல்" எ-து விரியுங்கால் பூவை அணிந்த குழலாள், எனவரும்.
"இருநீர் வியன் உலகம்" எ-து கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமி, என விரியும்.(WW)

அப்பியாசம். (157.)

"நன்மை புரியாது நாள் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்."

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறத்தே இருந்து பெரிதாகும்.]

"நாம நீர் வைப்பு."

"பொத்த நூற்கல்லு." [நூலிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

"தநைய' மலர்த்தார் அண்ணல்."

"வாவுமான் தேரிற் செல்வான்."

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &c.

கருஅ.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ்வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து அவற்றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள், முதலியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) நன்மை தீமைகளுக்கு. மரம், வீடு முதலியவைகள். இராசா, மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள்.
அன்ன வஸ்திராதிகள்.

(WW) "அறுதொகை அறைகுவர் அறிவுடையார் பலர்
படுதொகை பொடுதொகை எழென் பார்சிலர்."

(உ-ம்.) போசாத்தா! (போக்கப்படு சாத்தா.)
செய் குன்று. (செய்யப்பட்டதாகிய குன்று.)
பால் கறந்தது. (பால் கறக்கப்பட்டது.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)
[இலக்கணக் கொத்து.]

159. NOUNS OF NUMBER.

௧௫௯.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவ து:

[நன்னூல் 188--199. 288, 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்லெழுத்துக்கு முன்.	மெல்லெழுத்துக்கு முன்.	ட எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்று 1. (நன். 189.)	ஓராயிரம். [1000.] ஒவ்வொன்று.	ஒரு (கலம்,) ஒன்றேகால்.	ஒரு (நூல்,)	ஒரு (வழி.)
இரண்டு 2. (நன். 189.)	ஈராயிரம். [2000.] இவ்விரண்டு.	இரு (கலம்,)	இரு (நூல்,)	இரு (வழி.)
மூன்று 3. (நன். 190.)	மூவ்வாயிரம். [3000.] மூவாயிரம்.	முக் (கலம்,)	முந (நாழி,)	முவ் (யாழ்.) முவ் (வளை.) மூ (வளை.)
நான்கு 4. (நன். 191.)	நாலாயிரம். [4000.]	நாற் (கலம்,)	நான் (மணி,) நன்னான்கு,	நால் (யானை.) நால் (வகை.)
5. (நன். 192.)	ஐயாயிரம். [5000.] ஐவைந்து.	ஐங் (கலம்,)	ஐம் (மூன்று,)	ஐவ் (வகை.)
6.	ஆறுயிரம். [6000.] அவ்வாறு.	அறு (கலம்,)	அறு (மணி,)	அறு (வழி.)
எழு 7.	எழாயிரம். [7000.]		எழு (மாதம்.)	
எட்டு 8. (நன். 193.)	எண்ணாயிரம். [8000.] எவ்வெட்டு.	எண் (கலம்,)	ர (மணி,)	எண் (வளை.)
ஒன்பது 9. (நன். 194.)	தொள்ளாயிரம். [900.]			
பத்து 10. (நன். 197.)	பதினொன்று. [11.] பன்னிரண்டு. [12.] பத்தங்கம்.		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டீறுக நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத் திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

"விறல் கொள் வேந்தனுக் குரியவர் இருவரில்...

"அறம் என்னப்பட்ட யாவும் மன்னுயிர்க்கு ஓர் உயிராகவும், மனத்திற்கு ஓர் அணியாகவும், நெஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும் வழங்கும் இயல்பினை உடையன."

160. THE CARDINAL POINTS.

கசுO.—*திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?*

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும், முதல் நீண்டும், மற்ற மொழிகளோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு,	வட,	வடமேற்கு,	வடமலே,	வடகிழக்கு.
	தெற்கு,	தென்,	தென்மேற்கு,	தென்மொழி,	தென்கிழக்கு.
	கிழக்கு,	கீழ்,	கீழ்கடல்,	கீழ்த்திசை.	
	மேற்கு,	மேல்,	மேல்கடல்,	மேற்றிசை.	

161. NAMES OF TREES.

கசுக.—*சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?*

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்கள் முன் வல்லினம் வா சிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) + காய் = அத்திக்காய்.
டு + காய் = கடுக்காய்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காய் = மாங்காய்.
[பலா + காய் = பலாக்காய்.]
களா + பழம் = களம்பழம்.
விள + காய் = விளங்காய்.

(௩.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரங் கெட, அம்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதளை + காய் = மாதளங்காய்.
பனை + காய் = பனங்காய்.

(௪.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர்கள் முன்னுஞ் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காய் = புளியங்காய்.
புன்கு + காய் = புன்கங்காய்.
ஆல் + காய் = ஆலங்காய்.

(௫.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர்கள் முன் காய் வரில், ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

கசுஉ.—*ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?*

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்தமான வேறொருபொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே வழங்குவன ஆகுபெயர் ஆம். இவற்றுள்:

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகு பெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகு பெயர்.

(ங.) கார்காலத்துப் பயிரைக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சினையாகுபெயர்.

(ரு.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குண வாகுபெயர்.

(சு.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தி னால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால், காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரம் என்னும் இலக்கண மாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவியாகிய நூலுக்கும் பெ யர்; ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கர்த்தாவாகுபெயர்.

(கூ.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பெண் டுக்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

"கார் மினேநெல்லாய தென நூல் கருது' மார்பன்."

"மலர்மிசை ஏகினன்."

163. PRESCRIPTION.

கசுங.—மரபு

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால், அறிவு டையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

கசுச.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றர்த்தங்கொள்ளும். ஆகிலும், பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு என்பவை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாந்தரத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்.) இதை அறியும்படி (படியாக, படிக்கு) வந்தேன்.
நீ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

"இறல் உறும்படி இயற்றவர் இடை அறு இன்னல்."

"கண்ணுமையாக் காட்டிற் கருங் கற்றவனைக்கும்
உண்ணும்படி அறிந்தூட்டும் அவர்."

165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

கசுரு.—இங்கிலீஷ் இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்துத் தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

, என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.
; என்பது இரு மாத்திரை
: என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.
. என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.
! என்பது அதிசயக்குறிப்பு.
? என்பது வினாக்குறிப்பு.
§ என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.
¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

கசுசு.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த விகுதிகள் சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங் கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிரர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்மெய்முன் அ என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) நிர்ப்பாக்கியம், நிராசாரம், அரூபம்.
அசட்டை, அநாதி.

———

நிமலன், குதர்க்கம்,
வியோகம், சுபுமிசகன்

[இவை எதிர்மறைப் பகுபதங்கள் எனப்படும். வி 123 (உ) காண்க]

சொற்றொடரதிகாரம் முற்றிற்று.

வெண்பாவியற்சுருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறெழுத்தாகிலும் ஒருநெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றடுத்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தனித்தும் ஒற்றடுத்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்ந்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

தேமா = நேர் நேர் புளிமா = நிரை நேர்	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
கூவிளம் = நேர் நிரை கருவிளம் = நிரை நிரை	இவ்விரண்டும் விளச்சீர்.

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை, நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சீராம்.

உதாரணவாய்பாடு.

தே மாங் காய் = நேர் நேர் நேர்
புளி மாங் காய் = நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய் = நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய் = நிரை நிரை நேர்
} இவை காய்ச்சீர்.

தே மாங் கனி = நேர் நேர் நிரை
புளி மாங் கனி = நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி = நேர் நிரை நிரை
கரு விளங் கனி = நிரை நிரை நிரை
} இவை கனிச்சீர்.

இக்கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும் வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் ஓரசையும் சீராய்க் கடையில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன்னும் காய்ச்சீர் முன்னும் நேர்வருவதும், வெண்டளையெனப்படும்.

வெண்தளை = வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றாலும் யாப்பென்றாலும் தளையே. வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை வெண்டளையின்றி வேறுதளை வெண்பாவில் வராது. இப்படிப்பட்ட தளை தப்பாமல் ஈற்றடி முச்சீராயும் மற்றையடி நாற்சீராயும் வருவது வெண்பா என்னப்படும். ஈற்றடியின் கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும், நாள், மலர், என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

"வெந்தறுகண் வேழத்தை" என்கிறபாட்டின் கடைச்சீ இது-மலர் என்னும் வாய்பாடாய் வந்தது.
"பாண்டவரின் முன்றோன்றல்" என்பதன் கடைச்சீர் புலர்ந்து-பிறப்பு என்னும்வாய்பாடாய்வந்தது.
"பேராசமெங்கள்" இப்பாட்டின் கடைச்சீர் சேய்-நாள் என்கிறவாய்பாடாய் வந்தது.

வெண்பாவியற்சுருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறிலெழுத்தாகிலும் ஒருநெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றடுத்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலுநெடிலுமாவது, முன்போல் தனித்தும் ஒற்றடுத்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்ந்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

தே மா = நேர் நேர்
புளி மா = நிரை நேர் } இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.

கூ விளம் = நேர் நிரை
கரு விளம் = நிரை நிரை } இவ்விரண்டும் விளச்சீர்.

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை, நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சீராம்.

அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எதுகையென்றும், அவ்வவ்வடிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஔ-இவைகளும் இ-ஈ-எ-ஏ-இவைகளும். உ-ஊ-ஒ-ஓ-இவைகளும்	தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்.
ச - த - இவையும் ந - ஞ - இவையும் ம - வ - இவையும்	தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்

மோனையாகிய மெய்கள் அவ்வுயிர்களாயினும் இவ்வுயிர்களாயினும் ஏறப்பெற்றேவரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்ற வேற்றானைக் குருநாடன் பாலனோதான்."
"தீதோவப் பார்காத்த சேய்."
"வழியவார்த்தா லன்ன மாகீற்றார் நாகம்." இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது காண்க.

எதுகையுமிவ்வாறே இந்நளவெண்பாவிற் கண்டுகொள்க.

எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோ குறிலோ ஒன்றியேவர வேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்றவேற்றானை" என்பதற்கு
"எற்று நீர்ஞாலம்" என்று வருவதேயல்லது
'ஏற்றுநீர்ஞாலம் என்று வரமாட்டாதெனஅறிக.

தனிச்சீரென்பது முன்இரண்டடிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

ம்படியான வில் என உபமேயத்தை யதன்சொல்லாற்சொல்லாமல் உயர்வினால் உபமானச் சொல்லால் இலக்கணையாற் சொல்வதற்கு, உயர்வு நவிற்சி யலங்காரம்அல்லது உருவக வுயர்வு நவிற்சி யலங்காரம் எனப்பெயர்.

(c) 60-வது செய்யுளில் இலங்கைவேந்தனும் என்பதில் உள்ளதற்கு நிரல் நிறை என்னு மலங்காரம் எனவும், நிரனிறைப்பொருள்கோள் எனவும்பெயர். பொருள்கோள் எட்டு வகைப்படும். நன்னூல் பொதுவியல் சூ-60-முதல் 68-வரையில் இதைக்காண்க. Vide notes on the 6th stanza.

XVIII. Prosody - யாப்பியல் - கம்பராமாயணக்கருப்பொருளிலுள்ள விருத்தச்செய்யுட்களி னியல். பொதுவாகப் பாவினங்கட்கு உறுப்புகள்,

(a) எழுத்து, (b) அசை, (c) சீர், (d) தளை. (e) அடி, (f) தொடை, என்னும் ஆறும்.

(a) A letter - எழுத்து - என்பது எழுத்திலக்கணத்திற்சொல்லிய முதல், சார்பு என்னு மிருவகை எழுத்துக்களுமாம். செய்யுளடிக்கு எழுத்து எண்ணுகையில் மெய்கள் எண்ணப்படா.

(b) Metrical syllable. அசை - என்பது எழுத்துக்களாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவதாம்.

அவ்வசை (1) நேரசை (2) நிரையசை யென இருவகைப்படும்.

(1) நேரசையாவது, ஒருகுற்றெழுத்தாயினும் ஒரு நெட்டெழுத்தாயினும் தனித்தாவது ஒற்றடுத்தாவதுவருவதாம். உ-ம். அ, ஆ, அல், ஆல்.

(2) நிரையசையாவது - இருகுறிலாயது, குறிலும்நெடிலுமாவது முன்போல் தனித்தாயினும் ஒற்றடுத்தாயினும்வருவதாம். உ-ம். கர, கரா, கரம், கராம்.

(c) Metrical feet - சீர் என்பது மேற்சொல்லிய அசை சிலவேளை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருதலால் ஓரசைச் சீர் (2) ஈரசைச்சீர், (3) மூவசைச்சீர், (4) நாலசைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம். உ-ம்.

தே மா - நேர் நேர்
புளி மா - நிரை நேர் } இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.

கூ விளம் - நேர் நிரை
கரு விளம் - நிரை நிரை } இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்

மேற்சொல்லிய மாச்சீரும் விளஞ்சீரும் அகவற்கே யுரியனவாய் இயற்சீரெனவும் அகவற் சீரெனவும்படும்.

(3) மூவசைச்சீராவது மேற்சொல்லிய நேர் நேர் முதலிய நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையும் தனித்தனி கூடிவருதலாகிய எட்டுச்சீர்களுமாம்.

உ-ம். தே மாங் காய் - நேர் நேர் நேர்
புளி மாங் காய் - நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய் - நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய் - நிரை நிரை நேர் } இவைகாய்ச்சீர்.

தே மாங் கனி - நேர் நேர் நிரை
புளி மாங் கனி - நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி - நேர் நிரை நிரை
கரு விளங் கனி - நிரை நிரை நிரை } இவைகனிச்சீர்.

மற்றைச்சீர்களு மிப்படியே வரும்.

நாலசைச்சீர்க்கு உ-ம்.

தே மாந் தண் பூ - நேர் நேர் நேர் நேர்.
புளி மாந் தண் பூ - நிரை நேர் நேர் நேர்.
கரு விளந் தண் பூ - நிரை நிரை நேர் நேர்.
கூ விளந் தண் பூ - நேர் நிரை நேர் நேர்.
தே மா நறும் பூ - நேர் நேர் நிரை நேர்.
புளி மா நறும் பூ - நிரை நேர் நிரை நேர்.

௧௫ விள நறும்பூ - நிரை நிரை நிரை நேர்.
௧௬ விள நறும்பூ - நேர் நிரை நிரை நேர்.

இத்தன்மைய நாற்சீர்கள் கலியி னுள்ளும் அகவலுள்ளும் வருவன.

(d) Connection of feet. தளை-என்பது நின்ற சீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ் சீரின் முதலசை ஒன்றியாவது ஒன்றாமலாவது கூடிநிற்பதாம். நேரசைச் சீர்முன் நேரசையும், நிரையசைச் சீர்முன் நிரையும் வருதற்கு ஒன்றிவருதல் என்றும், இவை மாறு பட்டு வருதற்கு ஒன்றாததென்றும் சொல்லப்படும். (இத்தளைகள் பலவகைப்படுமாகையின் அவற்றையிங்குசொல்லிற் பெருகும்.)

(e) Line. அடி-என்பது மேற் சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்து வருவதாம். அவ்வடியானது, குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் இருசீரால் வருவனகுறளடி யெனவும், முச்சீரால் வருவன சிந்தடி யெனவும், நாற்சீரால் வருவன அளவடி அல்லது நேரடியெனவும், ஐஞ்சீரால் வருவன நெடிலடி யெனவும், ஐந்தின் மேற்பட்ட சீரால் வருவனவெல்லாம் கழிநெடிலடி யெனவும் படும்.

(f) Consonance. தொடை-என்பது பலவடிகளிலேனும் பலசீர்களிலேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வரத் தொடுப்பதாம். இத்தொடை (1) எதுகைத் தொடை, (2) மோனைத் தொடை என இருவகைப் படும்.

(1) Rhyme. எதுகைத் தொடையாவது - அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பதாம் உ-ம். "காடுகோசல நாடு மாநதிபுனற்சரயு ஆடுநின்கொடியயோத்திமாநகர்" இவ்விரண்டடிகளிலும் முதலெழுத்துக்களிரண்டும் நெடிலாகவும், இரண்

APPENDIX

CLASS I.

Idiomatic Tamil sentences translated.

1. அவர்கள் வழக்கு இன்னும் இழுப்பிலிருக்கிறது. Their (case) suit is still pending.

2. அவன் இளகின மனதுடையவன். He is a person of a compassionate disposition.

3. அவன்காரியம் இன்னும் இறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is not (thriving) prospering.

4. நோயாளிக்குச் சோற்றிறக்கமில்லை. A sick person has no appetite.

5. அவன் இப்போபின்னைக்கென்று போக்குச்சொல்லுகிறான். He puts things off from day to day.

6. ஊசிமுனைநாட்டும் இடமுங் கொடுக்க மாட்டேன் என்று துரியோதனன்சொன்னான். Said Duriyodana that he would not give any ground, not even so much as a needle's end would cover.

7. அந்தநியாயத்தில் ஊன்றிப்பேசுகிறான். He lays stress on this argument.

8. அக்கோட்டைக்குப் போட்ட முற்றுகை எடுபட்டுப் போயிற்று. The siege of that fort was raised.

9. உனக்கு எழுத்துவாசனைதெரியுமா? Can you read and write at all?

10. அந்தப் பிரயோஜனத்துக்கு என்னை ஒப்புக்கு அழைத்தான். He invited me to the ceremony for form's sake.

11. என்கையிலிருக்கிறது ஒற்றையோ இரட்டையோ? Is what I have in my hand odd or even?

12. இந்தக்காரியத்தைக் குறித்து கங்கணம் கட்டிக் கொண்டாள். She is bent upon carrying out this business.

இலக்கண வினு விடை.

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கசுஎ.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றிவற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச செய்யப்படுவன யாப்பு என்னப்படும்.

யாபபு, செய்யுள், பா, பாடடு, கவி ஒருபொருட் பெயர்கள் ஆம்.

[நனனூல 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I) யாப்புறுப்பியல்.

§ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கசுஅ.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிரையசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR P(

கசுகூ.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும், நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்) க எ-டு, குறில் தனியே வந்த நேர்
கல் எ-டு, குறில் ஒற்றடுத்து வந்த நேர்
கா எ-டு, நெடில் தனியே வந்த நேர்.
காம் எ-டு, நெடில் ஒற்றடுத்து வந்த நேர்.

170. SHORT SYLLABLES.

கஎ0.—நிரையசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிரையசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அறி எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை.
சுறு எ-து, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இணைந்து வந்த நிரை.
மரம் எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை.
விளாம் எ-து, குற்றெழுத்தும நெட்டெழுத்தும் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

§ உ. சீர்.

171. METRICAL FEET.

கஎக.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்.

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

கஎஉ.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

கஎ௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்று நேரசைச் சீர் எனவும், நிரையசை தானே நின்று நிரையசைச் சீர் எனவும் இருவகை ஆம்.

நேரசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு நாள்.

நிரையசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் ஈற்றிலே வரும்.

அவற்றோடு முறையே குற்றியலுகரஞ்சேர்ந்து காசு எனவும் பிறப்பு எனவும் வருவதும் உண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

174. FEET OF TWO அசை.

கஎச.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். அது, நேர் நேர்; நிரை நேர்; நிரை நிரை; நேர் நிரை, என நான்கு வகை ஆம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரணவாய்பாடாம்.

☞ இவை அகவற்சீர் எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீர் ஆம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும், நிரையசையுந் தனித்தனி கூடிவர எட்டுவகை ஆம். அவையாவன:

(க.)	நேர்	நேர்	நேர்	... உதாரண வாய்பாடு	தே மாங் காய.	இவை நான்கும் வெண்சீர் எனவும் படும்.
(உ.)	நிரை	நேர்	நேர்	... . உ–டு	புளி மாங் காய்.	
(ங.)	நிரை	நிரை	நேர்	.... உ–டு	கரு விளங் காய்.	
(ச.)	நேர்	நிரை	நேர்	.... உ–டு	கூ விளங் காய்.	
(ரு.)	நேர்	நேர்	நிரை	.... உ–டு	தே மாங் கனி.	இவை நான்கும் வஞ்சிச்சீர் எனவும் படும்.
(சு.)	நிரை	நேர்	நிரை	.... உ–டு	புளி மாங் கனி.	
(எ.)	நிரை	நிரை	நிரை	.... உ–டு	கரு விளங் கனி.	
(அ.)	நேர்	நிரை	நிரை	.... உ–டு	கூ விளங் கனி.	

[யாப்பருங். 12.]

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎசு.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால் வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

தண்பூ	என	நேர்	நேரும்.	கூட்டிற் பதினாறும்.
நறும்பூ	என	நிரை	நேரும்.	
தண்ணிழல்	என	நேர்	நிரையும்.	
நறுநிழல்	என	நிரை	நிரையும்.	

☞ இவை பாட்டில் மிகவும் வழக்கானம்.

[யாப்பருங். 13.]

§ ங. தளை.

177. CONNECTION OF FEET.

கஎஎ.—தளை ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

கஎஅ.—ஆசிரியத்தளை என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிரையோடு நிரையும் ஒன்றுவது ஆசிரியத்தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) "திரு மழை தலைஇய,
இருணிற விசும்பின,
விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப்,
பண்ணமைத் தவர்தேர் செனற வாறே."

இதிற், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளி மா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிரைமுன் நிரையும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்பா.

கஎகூ.—வெண்டளை ஆவதென்ன?

மா முன் நிரையும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்டளை.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) "உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும்,
உருள்பெருந்தேர்க் கச்சாணி யனார் உடைத்து."

[இதிற், கருவிளம், தேமாங்காய், தேமா, கருவிளங்காய, தேமாங்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ௪. அடி.

180. LINES.

கஅ0.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடி ஆம்.

[யாப்பருங். 23.]

☞ அவ்வடி இரு சொல் வரும் குறளடி எனவும்,
மூன்று சொல் வரும் சிந்தடி எனவும்,
நாற் சொல் வரும் அளவடி எனவும்,
ஐந்து சொல் வரும் நெடிலடி எனவும்,
மிக்க சொல் வரும் கழிநெடிலடி எனவும்,
ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

§ ரு. தொடை.

181. CONSONANCE.

கஅக.—தொடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துகள் இசையத்தொடுப்பது தொடை ஆம். [யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

கஅஉ.—எதுகைத்தொடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துகள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, இரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) "மலர்மிசை யேகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்."

[மல என்பதற்கு நில என்பது எதுகையாம்.]

☞ கட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதுகையாம், பாட்டென்பது எதுகை ஆகாது.

183. ALLITERATION.

கஅ௩.—மோனைத்தொடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

அ,	ஆ,	ஐ,	ஔ.		ஒன்றுக்கொன்று மோனை ஆம்.
இ,	ஈ,	எ,	ஏ,	யா.	
உ,	ஊ,	ஒ,	ஓ,		
ச,	த,				
ஞ,	ந,				
ம,	வ,				

(உ-ம்.) மேற்கண்ட குறளில் மகரமோனையும் நகர மோனையுங் காண்க.

[யாப்பருங். 33.]

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கஅ௪.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் முதலியவாம்.

[யாப்பருங். 52, 53, 54.]

☞ மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ ௧. வெண்பா.

185. THE VENPÂ.

௧௮௫.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(௧.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்;
(௨.) அளவடியாலே நடக்கும்; ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்;
(௩.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் ஆம்;
(௪.) அதற்கு உரிய தளை ஆகிய வெண்டளை அன்றிப் பிறதளை வாரா. [யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPÂ.

௧௮௬.—வெண்பா எத்தனைவகை ஆம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகை ஆம். [யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

௧௮௭.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டடியால் வருவது குறள் ஆம். [யாப்பருங். 57.]

(உ-ம்.) "கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்."

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும்; உருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி அன்னார் உடைத்து."

[ஒரு விகற்பத்தினாலும் இரு விகற்பத்தினாலும் வந்தது.]

188. SAVALEI.

௧௮௮.—சவலைவெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) "அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றாதளவல்ல
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்:
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே: சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்."

189. NÊRISEI.

கஅக.—நேரிசை வெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) "தம்மை இகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றி மற்
றெம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால்,
உம்மை
பெருவாய் நிரையத்து வீழ்வர்கொல் என்று
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்."

190. INNISEI.

ககo.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியுமாக வருவது இன்னிசை வெண்பாவாம். [யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) "இன்றுகொல், அன்றுகொல், என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி,
ஒருவுமின் றீயவை; ஒல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்."

§ உ. ஆசிரியப்பா.

191. ÂSIRIYAM METRE.

ககக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தளை அன்றி வெண்டளையும் வரும்.

(ந.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(ச.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பாலும் வரும்.

☞ ஆசிரியம் எனவும் அகவல் எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 66. &c.]

(உ-ம்.) "நீரிடை நுரையி னேர்கெடும் இளமையே;
காரிடை மின்னிற் கடிதிறும் புகழே;
தேரிடை உருவிற் செல்வ மாறுமே;
தாரிடை மதுவினிற் றவிழ்க்தொழி இன்பமே!"

§ ந. கலித்துறை.

192. CALITTUREI METRE.

ககஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) ஒரே எதுகையான நான்கு நெடிலடி வரப்பெறும்;

(உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;

(ங.) ஒவ்வோரடியின் முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும் இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;

(ச.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் என்றாவது, கருவிளங்காய் என்றாவது வரும்;

(ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;

(சு.) நேரசை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு உயிர் எழுத்து வரும்;

(எ.) நிரையசை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினேழு எழுத்து வரும.

☞ இது கட்டளைக்கலித்துறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்.) "எரிஎனக் கென்னும், புழுவோ எனக்கெனும், இந்தமண்ணுஞ்
சரிஎனக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனுந், தான்புசிக்க
நரிஎனக் கென்னும், புன்னாய் எனக்கென்னும் இந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன் வளர்த்தேன்! இதனால் என்ன பேறெனக்கே?"

§ ச. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

ககங.—விருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;

(உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;

(ங.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் தேமா ஆயினும் புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயீற்றுச் சீருக்குக் காயீற்றுச்சீருங், கனியீற்றுச்சீருக்குக் கனியீற்றுச்சீரும் வரும மற்றவைகளும் இவ்வாறே.

சீர் தம்முன்மாறி வரில் சந்தபேதகமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்.) "கடுமனவன் பெய்கனைலித் கொடிதூர்கு மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணா
நெடுவெயிரத் தினும்வலித கடல்பருகி மேருவினை நேரே பேர்த்துச்
சுடுகனலை விழுங்குகினு' நிறத்தரிது; புலன்முழுதுந் தோன்றா மூலங்
கெடும்முலகி தண்டெனினுண் டிலதாகி விலகிதனைக் கெடுத்தல் வேண்டும்."

யாப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

V. RHETORIC.

ஐந்தாவது: அணி அதிகாரம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

௧௯௪.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலைபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தனவாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

௧௯௫.—அவ்வணி எத்தனைவகை ஆம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகை ஆம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

௧௯௬.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தருவது சொல்லணி ஆம். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணி கெடும் ஆதலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்) "முல்லை நகைத்தன" என்பதற்கு "முல்லை பூத்தன" எனிற் சொல்மாறவே அணி நில்லாமையாற் சொல்லணி.

§ ௧. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

௧௯௭.—சொல்லணி எத்தனைவகை ஆம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகை ஆம். அவையாவன:

(௧.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகையினும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதம்முதலிய பலவாருன கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளைமாறி அடைத்துப் பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

[தண்டி அலங். III. 1.]

"எழுத்தின் கூட்டம் இடைபிறிதின்றியும்
பெயர்த்தும் வேறே பொருடரின் மடக்கே."

198. INVERSION.

கக௯.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துகளை ஆவது சொற்களையாவது அடிகளை ஆவது மாறி நிற்கும்படி புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவிறி = விசிறி.
ஞிமறு = மிஞிறு.
இது எழுத்து மறிநிலை என்னப்படும்.

இல்முன் = (
நகர்ப்புறம் = புறநகர்.
இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

"கரையாடக் கெண்டை கயத்தாட மஞ்ஞை
சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்த முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனே."

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [நன்னூல் 419.]

"நடுக்குற்றுந் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத் தான் றுய்ப்பினு' மீண்டுங்கால் ஈண்டும்
இடுக்குற்றுப் பற்றினு' நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்."

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

ககக.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) "மாந்தர்க்கெல்லாம் கேள்வியால் அறிவும்;
அறிவினுற் கல்வியும்; கல்வியாற் புகழும்;
புகழாற் பெருமையும்; வினைந்து வரும்."

"கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்புதல்வனே ஈர்ங்கவி."

200. REPETITION.

உ00.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கி வருவன ஆம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று."

"துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாயதூஉ மழை."

"வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகும் என் றின்புறுவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்."

"ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினிற் சீரேறி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்."

201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.

உ0க.—சித்திரவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யானை, குதிரை, ஒட்டகை இவை முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

☞ இவை சிறந்தவை அல்ல; ஆதலால் உதாரணங் காட்டவில்லை.

§ உ. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

உ0உ.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது, அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.

(உ-ம்.) பவளவாய் எ-கு, சொல் மாறி, துகிர்போன்ற செவ்வாய் எனில், சொன் மாறினும் பொருண் மாறாமையாற் பொருளணி.

203. ESSENTIAL QUALITIES.

உ0ம.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) "அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

-து. அரசனுக்கு இவ்வியற்கை இன்றியமையா;
ஆதலில், இது தன்மையணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

"எவ்வகைப் பொருளு' மெய்வகை விளக்குஞ்
சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை ஆகும்.
அதுவே, பொருள் குணஞ்சாதி தொழிலொடு புலன் ஆம்."

204. COMPARISON.

உ0௪.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனு னும் ஒத்தனவாகக் காட்டல் ஆம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) "புறக்குன்றி கண்டனையர் ஏனும்
அகக்குன்றி மூக்கிற் கருமை யுடைத்து."

எ-து. குன்றியானது புறத்துச் செம்மையும் மூக்கிற் கருமையும் உடையதுபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தாற் புறத்துச் செம்மையும் அகத்துக் கருமையும் உடையார், ஆதலில் பண்புவமையணி.

(உ-ம்.) "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்."

எ-து. கண்ணாடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றுதல்போல, முகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றுதலாற், தொழிலுவமையணி.

(உ-ம்.) "மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்."

எ-து. மரமானது பிணியாளருக்கு மருந்தாய்ப் பயனுதல்போலப் பெருந்தகையான் செல்வமானது வறுமையாளருக்குப் பயனுதலாற் பயனுவமையணி.

(உ-ம்.) "அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு."

எ-து. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாதமாத்திரையின் இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றும உணர்தலானும்; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இது திட்டாந்தவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) "வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று."

எ-து. நல்லார் போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பசு புலியின்றோலைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலும். எனவே, பசு புலியின்றோலைப்போர்த்துக் கொள்ளுதல் இல்லாமையால், இல்பொருளுவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

"பண்புந் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந்
தொப்புமை தோன்றச் செப்பின் அஃதுவமை."

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

உ0ரு.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணந், தொழில் பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றுமலும், உவமை யுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணி ஆம்.

[நன்னூல் 451. ஒத்துப்பார்க்க.]

(உ-ம்.) "அறவாழி அந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்தலரிது."

எ-து. கடவுளுடைய பாதத்தைத் தோணியாக உருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்க உருவகவணி; இதனை ஏகதேச உருவகவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தல் அரிது."

எ-து. துறந்தார் இருத்தற்கு அசையாமையும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணங்களை உருவகஞ் செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) "சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி
இனமென்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்."

எ-து. நெருப்பு தான் சேர்ந்த இடத்தையே சுடும்; சினமானது தான் சேராத இடத்தையுஞ் சுடுமென்று அதிகமாய்ச்சொல்லி உருவகஞ் செய்தமையால் இது மிகையொற்றுமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

"உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்
தொன்றென்மாட்டின், அஃதுருவகம் ஆகும்."

206. ANTITHESIS.

உ0சு.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள் வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதல் ஆம்.

(உ-ம்.) "தீயினாற் சுட்டபுண்ணுள்ளாறும்; ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு."

எ-து. தீயுங், கொடுஞ்சொல்லுஞ், சுடுந்தொழிலினால் ஒக்கும்; ஆயினும், தீயினாற் சுடப்பட்ட புண் ஆறுதலினாலும், நாவினாற் சுடப்பட்டவடு ஆறாதலினாலுந் தீயினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

"கூற்றினுங் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேற்றுமை படவரின் வேற்றுமை அதுவே.
அதுவே, குணம் பொருள் சாதி தொழிலொடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ0எ.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும் வருவது பின்வருநிலை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) "நோயெல்லா' நோய் செய்தார் மேலவா' நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டுபவர்."

எ-து. நோயென்னுஞ் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வநதமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

"முன்வருஞ் சொல்லும பொருளும் பலவயிற்
பின்வரு மென்னிற் பின்வரு நிலையே."

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

உ0அ.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து, அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) "பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்."

எ-து. எளியவரென்றெண்ணிப், பலரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏகமாய்த் திரண்டபோது அழிந்துபோவான், என்பது தோன்ற, மயிலிறகுகளை ஏற்றிய வண்டிலும் அச்சமுறியும் என்றமையால், இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

"கருதிய பொருடொகுத்ததுபுலப் படுத்தற்
கொத்த தொன்றுரைப்பின் அஃ தொட்டென மொழிப."

209. CONTRAST.

உ0கூ.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்து

(உ-ம்.) "நன்றே தரினு' நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்."

எ-து. நியாயம் இன்றித் தேடிய பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது நன்மையே தரினும் விடுக எனப்பின்னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

"முன்னத்தின் மறுப்பின் அது முன்னர் விலக்கே
மூவகைக் காலமு' மேவியதாகும்."

210. IRONY.

உக0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்தலும் ஆம்.

(உ.–ம்.) "தேவர் அனையர் கயவர், அவருந்தா
மேவன செய்தொழுகலான்."

எ–து. அறிவீனர்கள் தீயவழியின் நடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றுணராது, தங்கள் விருப்பப்படியே நடக்கின்றமையால், தம்மிச்சைப்படி நல்லவழியிலொழுகுகின்ற தேவருக்கொப்பென்றார்; ஆதலில், மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

"புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவையும் இன்னவென் றறைகுந ருளரே."

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன்மேம்பாட்டுரை அணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ–ம்.) "என்னைமுன் னில்லன்மின் தெவ்விர், பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்."

எ–து. பகைவரே, என்னரசன்முன் நில்லாதுபோங்கள்; நின்றவர்களை எல்லாங் கல்லாகநிற்கச் செய்தேன் யான்; எனத் தன்னைத் தானே புகழ்ந்தமையால் தன்மேம்பாட்டுரை அணி.

[தண்டி அலங். II. 44.]

"தான்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுரை."

212. THE GARLAND.

உக௨.—மாலைஉவமை அணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலைஉவமை அணிஆம்.

(உ–ம்.) "அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
நண்பென்னு' நாடாச் சிறப்பு."

எ–து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; அவ்வார்வமுடைமையானது நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பை ஈனும், என்றமையால் மாலை உவமை அணி.

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உக௱.—ஒப்புமைக் கூட்ட அணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும், பழிப்பினாலேனும், இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) "அவை அஞ்சி மெய் விதிர்ப்பார் கல்வியும், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆகுலச்சொல்லும், நவை அஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமும், நல்கூர்ந்தார் இன்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று."

~~~~~~~~~~~

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

"கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படும் அதுவே."

அணி அதிகாரம் முற்றும்.
~~~~~~~~~~~

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆறாவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER.

உகச.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலும் ஆம்.

☞ இஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆகிய மூன்று வகையுடையதென்பாரும் உண்டு. அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவுந் துறவறம் எனவுஞ் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உகஎ.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்கள் ஆம்.

218. PLEASURE.

உ௧௨௰௮.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுப விப்பதே ஆம்.

219. HEAVEN.

உ௧௧௯.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SU DIVISIONS.

௨௨௦.—இப்பொருளை இன்னும் நூலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்திணை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.

இலக்கண வினு விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD

TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

I. NANNÛL.

இலக்கண நூல்,

இரண்டாம் பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

I. பவணந்தி முனிவர் செய்த

மூலமும் பொழிப்புரையும்.

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

"கூற பழகு குத்திரத்தின கோள்" [ஙன 9]

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1858.

TO THE STUDENT.

1. The learner may imagine that the assistance afforded to the student in this Edition of the Nannûl is less than that given in other Editions. It is not really so. The Vocabulary at the end, the prose rendering, the summaries, and the references to the foregoing catechism afford all the help any real student ought to require. The shortest road to Tamil Scholarship is to work independently of verbal commentaries.

2. There are many native works on Grammar. But the Nannûl supersedes them all. The *Tolkâppiyam* and others will not repay the labour of perusal. The student of Tamil Grammar may safely end his studies here.

3. The metre is that called *நிலைமண்டிலம்*. See *யாப்பருங்*. 71. The lines are equal, and consist of four feet each. These feet must correspond in the several lines.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

I. நன்னூல்.

PREFACE.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல [வி. 153. 152.]
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல் ஈ
றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்,
மன இருள் இரிய, மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு மொழியுளுங்,
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்

அரும் பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்,
தொகை வகை விரியிற் றருகெனத், துன்னார்
இகல் அற நூறி, இருநில முழுவதுந்
தனதெனக் கோலித், தன் மத வாரணந்
திசை தொறு நிறுவிய திறல் உறு தொல்சீர்க்
கருங் கழல் வெண் குடைக் கார் நிகர் வண் கைத்
திருந்திய செங் கோற் சீயகங்கன்,
அருங் கலை விநோதன், அமர் ஆபரணன்,
மொழிந்தனன்; ஆக, முன்னோர் நூலின் [சூ. 7.]
வழியே, நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்,
பொன் மதிற் சநகைச் சன்மதி முனி அருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத் திருந் தவத் தோனே.

[இது நூல் செய்தோன் பெயர் முதலிய பதினொன்றையும் விளக்கிநின்றது. (சூ. 47. 48. காண்க.)]

அவையாவன:

க.	நூல்செய்தோன்	பவணந்தி;
உ.	நூலின் வழி	முனனோர் நூலின் வழி;
ங.	எல்லை	சொல்லிய நானெல்லை;
ச.	நூலின பெயர்	நன்னூல்;
ரு.	யாப்பு	தொகை, வகை, விரி;
சா.	நூல் குறித்த பொருள்	அரும்பொருள ஐந்தும்;
எ.	கேட்போன்	சீயகங்கன் என்னும அரசன்;
அ.	நூற்பயன்	மாண்பொருள் முழுவதும்;
கூ.	காலம்	சீயகங்கன அரசாண்டகாலம்;
க0.	காரணம்	யாவரும் உணரும்படி;
கக.	அவைக்களம்	சீயகங்கன் அவைக்களம்.]

INTRODUCTION: GENERAL PREFACES.

நன்னூல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை, பதிகம, அணிந்துரை, நூன்முகம,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

[பாயிரம் இத்தனைவகை என்பது.]

உ. பாயிரம் பொது சிறப் பென இரு பாற்றே.

[மேல், பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என)ரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ங. நூலே, நுவல்வோ னுவலுந் திறனே,
கொள்வோன், கோடற், கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவை பொதுப் பாயிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை மாணுக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணுக்கனது வரலாறும்,

அவன் கேட்டலின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பாயிரம் ஆம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

[நூலின் வரலாறு.]

ச. நூலின் இயல்பே நுவலின், ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற் பொருட் பயத்தோ டெழு மதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியின் ஓத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங், காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின், இருவகைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல், முதலாக இங்ஙனம் விகற்பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. THREE KINDS OF CLASSICAL WORKS.

[நூல் இத்தனைவகை என்பது.]

ரு. முதல், வழி, சார்பென நூன் மூன் றாகும்.

[முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

[முதனூல் இன்னதென்பது.]

சா. வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூல் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன், ஆதிக்கண்ணே செய்தது யாது அது முதனூல் ஆம்.]

7. SUPPLEMENTAL CLASSICS.

[வழிநூல் இத்தன்மைத்து என்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி,
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழி நூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந், தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரண மாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வு டையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது (சூ. 429.) வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

[சார்புநூல் இத்தன்மைத்தென்பது.]

அ. இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனூல், வழிநூல் என்னும் இருதிறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை உடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST: QUOTE THE VERY WORDS OF ANCIENT AUTHORS.

[வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் பொதுவிதி.]

கூ. முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள். [வெண்பா.]

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலச்சினையாகவும்; முன்னோர் நூலையே கூறாது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய் தோம் ஆயினும், ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல்

ம சாாபுநூற்கும் இலக்கணம்; ஆதலின், இந்நூலகத்து வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர்; ஆதலின், அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோவளக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

[நூலினது பொருட்பயன்.]

கO. அறம், பொருள், இன்பம், வீ டடைத னூற்பயனே.

[வி. 215.]

["அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடடைதலும்" ஆகிய இந்நான்கும் நூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

[நூல் செய்பவனது மனத்தின் கொள்கைகள்.]

கக. எழு வகை மதமே: [1]உடன்படன், [2]மறுத்தல்,
[3]பிறர் தம் மதமேற் கொண்டு களைவே,
[4]தாஅ ஞட்டித் தனது நிறுப்பே,
[5]இருவர் மாறுகோள் ஒரு தலை துணிவே,
[6]பிறர் நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்,
[7]பிறிதொடு படாஅன் றன் மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன: இங்ஙனம் "பிறர் மதத்தை உடன்படல்" முதலியவாக விதந்தன ஆம்.]

12. THE TEN FAULTS.

[நூலுக்கு உண்டாகும் பத்துவகைக் குற்றங்கள்.]

கஉ. [1]குன்றக் கூறன், [2]மிகை படக் கூறல்,
[3]கூறியது கூறன், [4]மாறுகொளக் கூறல்,
[5]வழூஉச் சொற் புணர்த்தன், [6]மயங்க வைத்தல்,
[7]வெற்றெனத் தொடுத்தன், [8]மற்றொன்று விரித்தல்,
[9]சென்று தேய்ந் திறுத [10]னின்று பய னின்மை,
என்றிவை ஈரைங் குற்ற நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன: "குன்றக்கூறன்" முதலியவைக ளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

[நூற்கு உண்டாகும் பத்துவகையான அழகு.]

கந. [1]சுருங்கச் சொல்லல், [2]விளங்க வைத்தல்,
[3]நவின்றோர்க் கினிமை, [4]நன்மொழி புணர்த்தல்,
[5]ஓசை உடைமை, [6]ஆழம் உடைத் தாதல்,
[7]முறையின் வைப்பே, [8]உலக'மலை யாமை,
[9]விழுமியது பயத்தல், [10]விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[நூலிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: "சுருங்கச்சொல்லல்," முதலியவாம். இலக். அகராதி காண்க.].

---

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

[முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்திகள்.]

கச. [1]நுதலிப் புகுதல், [2]ஓத்துமுறை வைப்பே,
[3]தொகுத்துச் சுட்டல், [4]வகுத்துக் காட்டல்,
[5]முடித்துக் காட்டல், [5]முடிவிடங் கூறல்,
[6]தான் எடுத்து மொழிதல், [7]பிறன்கோட் கூறல்,
[8]சொற் பொருள் விரித்த [9]றொடர்சொற் புணர்த்தல்,
[10]இரட்டுற மொழிதல், [11]ஏதுவின் முடித்தல்,
[12]ஒப்பின் முடித்தல், [13]மாட்டெட்றிக் தொழுகல்,
[14]இறந்தது விலக்கல், [15]எதிரது போற்றல்,
[16]முன்மொழிந்து கோடல், [17]பின்னது நிறுத்தல்,
[18]விகற்பத்தின் முடித்தல், [19]முடிந்தது முடித்தல்,
[20]உரைத்தும் என்றல், [21]உரைத்தாம் என்றல்,
[22]ஒருதலை துணிதல், [23]எடுத்துக் காட்டல்,
[24]எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
[25]இன்ன தல்ல திதுஎன மொழிதல்,
[26]எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

[27]பிறர்நூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்,
[28]தன்குறி வழக்க' மிகஎடுத் துரைத்தல்,
[29]சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
[30]ஒன்றின' முடித்தல், [31]தன்னின' முடித்தல்,
[32]உய்த்துணர வைப்பென உத்திஎண் ணான்கே.

[முப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: "நுதலிப்புகுதல்," முதலியவாம். இலக் அகராதி காண்க.]

15. CRITICAL ACUMEN.

[நூலுக்குரிய மேற்சொல்லிய உத்தி இன்னதென்பது.]

நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி,
ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம்எனத்
தகும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உ;

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும் உலக வழக்கோடும் பொருந்த உணர்த்தி, அப்பொருளை மற்றோர் இலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து, அவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித், தக்கவையாகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

[ஓத்து என்கிற நூலின் உறுப்பு இன்னதென்பது.]

கசூ. நேரின' மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப, உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒருசாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல, ஒருசாதியாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்துறுப்பாம் எனச் சொல்லுவர், உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் மெய்ம்மொழிகளை உடையபுலவர்.]

17. SECTION: படலம்.

[படலம் என்னும் நூலுறுப்பின் இலக்கணம்.]

கஎ. ஒருநெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

[ஒரு வழிப் படாது, விராய பொருளோடு பொருந்திப், பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

[சூத்திரத்துக்கு இலக்கணம்.]

கஅ. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து, இனிதாக விளங்கினாற்போலச், சில்வகை எழுத்துகளான் இயன்ற யாப்பின்கண், பல்வகைப்பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறித்து, இனிதாக விளக்கி, அப்பலபொருள் திண்மையும் நுண்மையுஞ் சிறந்து வருவன சூத்திரங்கள் ஆம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

[சூத்திரம் ஆம் ஆறு உவமையால் உணர்த்துகின்றது.]

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந், தவளைப்
பாய்த்துப், பருந்தின் வீழ் வன்ன சூத்திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும், நான்கினையும் போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

[சூத்திரங்களுக்குக் காரண வகையால் வரும் பெயர் வேறுபாடு.]

உ0. பிண்டந், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவுந், தொகை எனவும், வகை எனவுங், குறி எனவுஞ், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய் வரும் புறனடை எனவுங், கூறுங் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்.)	பிண்டம்.	56–சூத்திரம்.
	தொகை...	57–சூத்.
	வகை...	58–முதலியசூத்.
	குறி...	63–சூத்.
	செய்கை.	293–சூத்.
	புறனடை...	கடைசிச்சூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.

[உரையினது பொது இலக்கணம்.]

உக. [1]பாடங், [2]கருத்தே, [3]சொல்வகை, [4]சொற்பொருள்,
[5]தொகுத்துரை, [6]உதாரணம், [7]வினா, [8]விடை, [9]விசேடம்,
[10]விரி[11]வதி காரங், [12]துணிவு, [13]பயனோ
[14]டாசிரிய வசனம், என் றீரேழ் உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

[காண்டிகை உரையினது இலக்கணம்.]

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு, மூன்றினும்;
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்;
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

[மேற்கூறிய பதினான்கினுள் கருத்துரையும், பதப்பொருளும், உதாரணமும் ஆகிய மூன்றனையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டனையுங் கூட்டி உரைத்தலானுஞ், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY: விருத்தி.

[விருத்திஉரை இலக்கணம்.]

உரு. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன் உரை யானும், பிறர் நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டிகை உரைபோற் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையில் நில்லாது, அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத், தான் உரைக்கும் உரையானும், ஆசிரியவசனங்களானும், மேற்கூறிய காண்டிகை உறுப்பு ஐந்தனுேம், ஐயந்தீரச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல் = *thread.*

[நூல் என்னும் பெயர் வந்த ஆறு.]

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப், பனுவல் இழை ஆகச்,
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா,
எஞ்சாத
கையே வாய் ஆகக், கதிரே மதி ஆக,
மை இலா நூல்முடியும் ஆறு. [வெண்பா.]

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதலின் நூல் என்றது உவமை ஆகுபெயர் ஆம்.] .

25. A நூல் USED TO MEASURE TIMBER.

[நூல் என்னும் பெயர்.]

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா
மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் மாண்பு. [வெண்பா.]

[அந்நூல்போற் செப்பஞ் செய்தலானும், நூல் என்றது உவமை ஆகு பெயர் ஆம்.]

---

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

[ஆசிரியனது வரலாறு.]

உசு. [1]குலன்; [2]அருள்; [3]தெய்வங் கொள்கை; [4]மேன்மை;
[5]கலைபயில் தெளிவு; [6]கட்டுரை வன்மை;
[7]நில, மலை, நிறைகோல், மலர், நிகர் மாட்சியும், (27-30. சூத்.)
[8]உலகியல் அறிவோ [9]டுயர் குணம்; இனையவும்;
அமைபவ னூல்உரை ஆசிரி யன்னே.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH. GREATNESS, POWER, PATIENCE, PRODUCTIVENESS.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்துக் காட்டியது.]

உஎ. [1]தெரிவரும் பெருமையுந், [2]திண்மையும், [3]பொறையும்,
[4]பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தெரிவருங் கல்வியின் பெருமையும், தெரியவரிய கல்வியின் உள்வலியும், தெரிவரிய கல்வியின் கனமும், மாணாக்கர் செய்கின்ற கல்வி முயற்சிக்குத்தக்கபடி அவர்க்கு நூற்பயன் அளித்தலும் ஆசிரியனது மாட்சி.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN. GREATNESS, RESOURCES, FIRMNESS, REPUTATION, DISINTERESTEDNESS.

[இதுவும் அது.]

உஅ. [1]அளக்கல் ஆகா அளவும், [2]பொருளும்;
[3]துளக்கல் ஆகா நிலையுந் [4]தோற்றமும்;
[5]வறப்பினும் வளந் தரூஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மதிக்கக்கூடாத கல்வி அளவும், மதிக்கக் கூடாத பல நூற்பொருளுடைமையும், பிறரால் தள்ளி உரைக்கக் கூடாத கல்வியின் உறுதிநிலையும், நெடுந்தூரத்திலும் விளங்குகின்ற கல்வியின் உயர்புகழும், பொருள் வருவாய் சுருங்கினும் மனங்கோணுமலே மாணுக்கர்க்கு நூற்பொருள் அளித்தலும் ஆசிரியனுக்குப் பொருந்தின மாட்சி.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE. RESOLVES DOUBTS, IMPARTIALITY.

[இதுவும் அது.]

உகூ. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையு' மிகு' நிறை கோற்கே.

[பயனி: மிகும்.]

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மாணுக்கர்க்குத் தான் கற்ற கல்விப்பொருளைச் சந்தேகம் நீங்கும்படி அறிவித்தலும், அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது மனக்கோட்டம்இன்றி மெய்மையோடுகூடி, நடுவுநிலையின் பாற்படுதலும், ஆசிரியனுக்கு மிகமாட்சி.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER. AUSPICIOUS, NECESSARY, HONOURED BUT GENTLE, CHEERFUL.

[இதுவும் அது.]

௩0. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா
தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்,
பொழுதில் முக' மலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. கல்வியின் நற்கருமத்திற்கு இன்னுன் என்று யாவராலும் எடுக்கப்பட்டவனுகி, அக்கருமம் அவனின்றி முடியாததாகி, அவனைக் கண்டமாத்திர

மே யாவருந் தலைமேற்கொண்டு வணங்க, அதனாற் செருக்கிக் கனங்காட்டாதவன் ஆகித் தான்கற்ற நூற்பொருளை மாணாக்கர்க்காயினும் பிறர்க்காயினும் உணர்த்த வருங்காலத்தில் முகமலர்ச்சி உடையவன் ஆதல் ஆசிரியன் மாட்சி.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

[இவர் ஆசிரியர் ஆகார் என்பது.]

௩௧. [1]மொழி குணம் இன்மையும்; [2]இழி குண இயல்பும்;
[3]அழுக்கா[a] றவா,[b] வஞ்சம்,[c] அச்சம்[d] ஆடலும்;
[4]கழற் குட[a]' மடற் பனை,[b] பருத்திக் குண்டிகை,[c]
முடத் தெங்[d] கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர் ஆசிரியர் ஆகுதலே.

[எழு: உடையோர் பயனி: இலர்.]

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. THE IMMETHODICAL TEACHER. A JAR OF MARBLES. NO SETTLED PLAN.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்தது.]

௩௨. பெய்த முறை அன்றிப் பிறழ உடன்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[எழு: செய்தி. பயனி; சீர்.]

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாங் கற்கும்போது கற்றநூல் வரிசைப்படி தம்மாணாக்கரைக் கற்பிக்கப் புகாமல், பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் விரைந்து கற்பிக்கப் புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடு கொண்ட கருத்து.]

33. THE INACCESSIBLE TEACHER. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

[இதுவும் அது.]

௩௩. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாமாகவே சொல்லக் கொள்வதல்லது மாணாக்கர் விரும்பிப்போய்க்

கேட்கச் சொல்லாமைக்கு ஏதுவாகிய இடத்தில் இருப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

34. THE HALF-INSTRUCTED TEACHER. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH: HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

[இதுவும் அது.]

௩௪. அரிதிற் பெய்க்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தம்முணர்வு சிறிதாதலால் சிறிது சிறிதாகத் தாங் கற்ற வாறே, மாணாக்கன் உணர்வு பெரிதாயினும் ஈயப்புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

35. THE TEACHER WHO NEGLECTS HIS OWN PUPILS TO ATTEND TO OTHERS. THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS FRUIT INTO _ STRANGER'S GROUNDS.

[இதுவும் அது.]

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே.

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. பல்வகை உதவி வழிபாடு செய்யும் மாணாக்கர்க்கின்றிப் பிறர்க்கு நூற் பொருள் அளிப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

[ஆசிரியன் கற்பிக்கும் ஆறு.]

௩௬. ஈதல் இயல்பே இயம்புங் காலைக்:
காலமும், இடனும் வாலிதி னோக்கிச்;
சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
விரையான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து;

கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்தவன் உளங்கொளக்,
கோட்டமில் மனத்தி னூல் கொடுத்தல் என்ப.
[எழு: இயல்பு, புலவர். பயனி: கொடுத்தல், என்ப.]

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

௩௭. WHO ARE TO BE TAUGHT: SIX CLASSES OF PERSONS.
[மாணாக்கரது வரலாறு.]

௩௭. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,
பொருணனி கொடுப்போன், வழிபடு வோனே,
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

[இவ்வறுவர்க்குஞ் சொல்லப்படுவது நூல்.]

௩௮. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS EIGHT COMPARISONS.
[மாணாக்கர் குணத்தை உவமையாகக் காட்டியது.]

௩௮. அன்னம், ஆவே; மண்ணொடு, கிளியே;
இல்லிக் குடம்,ஆ டெருமை, செய்யரி,
அன்னர் [illegible],இடை, கடை மா[illegible]க்கர்.
[சூ. 455 காண்க.]

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணாக்கர்; மண்ணுங் கிளியும் போல்வார் இடைமாணாக்கர்; இல்லிக்குடமும் ஆடும் எருமையும் செய்யரியும் போல்வார் கடைமாணாக்கர்.]

௩௯. WHO MUST NOT BE TAUGHT: FIFTEEN FAULTS.

[கற்பிக்கப்படார் இவர்.]

௩௯. களி, மடி, மானி, காமி, கள்வன்,
பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
துயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன், தறுகணன், பாவி,
படிறன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

[மாணாக்கன் நூலைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரலாறு.]

௪௦. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:
பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன் குறிப் பிற் சார்ந்
திரு என இருந்து, சொல் எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவி வாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போ எனப் போதல், என்மனார் புலவர்.

[கற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF STUDY.

[மாணாக்கன் நூலைக் கற்கும் ஆறு.]

௪௧. நூல் பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,
வினாதல், வினாயவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடம்நனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு நூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. LEARN A SECOND TIME.

[இரண்டுவிசை பிழை அறக் கேட்கவேண்டும்.]

௪௨. ஒருகுறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது, இருகால் கேட்பானாகில் அந்நூலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்]

43. MASTER IT BY A THIRD HEARING.

[மூன்றுதரங் கேட்டால் மற்றவர்க்குச் சொல்லத் தெரியும்.]

சா. முக்காற் கேட்பின் முறைஅறிந் துரைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறைஅறிந்து உரைப்பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.

சச. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கூ றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

யன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்கூறல்லது பற்றான்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY *teaching* WHAT HAS BEEN LEARNT.

சரு. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மைஅறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையாற் காற்கூறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணாக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆகக் குற்றம் அற்ற புலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

[ஆசிரியனை மாணாக்கன் வழிபடும் வழிபாடு.]

சசா. அழலி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி,
நிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

௩. சிறப்புப்பாயிரத்து இலக்கணம்.

47. WHAT A SPECIAL PREFACE SHOULD CONTAIN.

[சிறப்புப் பாயிரத்தின் பொது இலக்கணம்.]

௪௭. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நுதலிய பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய்,எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செப்புவ தாகுஞ் சிறப்புப் பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத் திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS.

[இதுவும் அது.]

௪௮. காலங், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை யேற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

[நூற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

சஅ. முதனூல், கருத்தன், அளவு,
பொருள், செய்வித்தோன், தன்மை முத ம,
இடுகுறி யானுநூற் கெய்தும் பெயரே.

[“முதனூல்” முதல் “தன்மை” ஈறாகக் கூறிய எழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் நூற்குப் பெயர்வரும்.]

(உ-ம்.) பாரதம், அகத்தியம். காலடிநானூறு, களவியல், அகப்பொருள், சாதனாகனம, சிந்தாமணி, நிகண்டு. [பிறவும் அன்ன.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

[நூல் யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி.]

ருo. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

[சிறப்புப்பாயிரங் கூறுதற்கு உரியார் இவர்.]

ருக. தன்ஆசிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மாணாக்கன், தகும்உரை காரன், என்
றின்னோர் பாயிரம் இயம்புதற் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் கூறவேண்டிய முகாந்திரம்.]

௫௨. தோன்று தோற்றித், துறை பல முடிப்பினுந்
தான் தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத நுட்பங்களை எல்லாந் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான் ஆயினுந் தன்னைத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றாம். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

[தற்புகழ்ச்சியும் ஒரோ வழி குற்றம் அன்று.]

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,
மன்னிய அவை இடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயின் தன்னைப்புகழ்தலுந் தகுதிஆம் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

[இருவகைப்பாயிரங்களும் நூற்கு இன்றி அமையாதன.]

௫௪. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தநூலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

[பாயிரம்இல்லது பனுவல் அன்று என்பதற்கு உதாரணம்.]

1. மாடக்குச் சித்திரமு' மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆட'மைத்தோ' ணல்லார்க்' கணியும்போ
'ஞடி, முன்
ஐ'துரையா நின்ற அணிந்'துரையை எந்நூற்கும்
பெய்'துரையா வைத்தார் பெரிது. [வெண்பா.]

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்குஞ் சித்திரமுதலிய மூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங்களையும் உரைத்து, எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில், பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்ரும்.]

சிறப்புப் பாயிரத்திலக்கணம் முற்றும்.

நன்னூல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(I.) எழுத்தியல்.

[அகத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

56. AN INVOCATION.

[நெசு. பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த
நான்முகற் றொழுது நன் கியம்புவன் எழுத்தே.]

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY: 12.

[எழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது.]

நஎ. எண், பெயர், முறை, பிறப் புருவ மாத்திரை,
முதல், ஈ றிடைநிலை, போலி, என்று;
பதம், புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

[இச்சூத்திரந் தொகுத்துச்சுட்டல். சூ. 14 காண்க.]

§ க. எழுத்துகளின் எண்.

58. A LETTER DEFINED: OF TWO KINDS, PRIMARY AND DEPENDANT.

[எழுத்து இன்னதென்பது.]

நஅ. மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல் சார் பெனஇரு வகைத்தே.

[வி. 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாகி வரும் ஒலி யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்து என்றும், சார்பெழுத்து என்றும், இரு வகையினை உடைத்து.]

[வருவன எல்லாம் வகுத்துக் காட்டல்.]

59. 30 PRIMARY LETTERS: VOWELS (SOUL) AND CONSONANTS (BODY.)

[முதலெழுத்தின் விரி.]

௫௯. உயிரும் உடம்புமா' முப்பது' முதலே.

[வி. 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல்எழுத்துகள் ஆம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY OR DEPENDANT LETTERS.

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

௬0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள பொற்றள
பஃகிய இ, உ, ஐ, ஔ, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்துகள் ஆம்.]

61. 369 SECONDARY, DEPENDANT LETTERS. THEIR CLASSES AND NUMBERS.

௬௧. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பானேழ்;
உகரம் ஆறு றைகான் மூன்றே;
ஔகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு: சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றொழி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு [12 X 18], குறுகாத ஆய்தம் எட்டு [சூ. 90.], உயிர்அளபெடை இருபத்தொன்று [சூ. 91.], ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு [சூ. 92.], குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழு [சூ. 93.], குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறு [சூ. 94.], ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 95.], ஔகாரக் குறுக்கம் ஒன்று [சூ. 95.], மகரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 96.], ஆய்தக்குறுக் கம் இரண்டுடனே [சூ. 97.]: சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்நூற்றறு பத்தோன்பதாம் [370—1.] என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

§ உ. எழுத்துகளின் பெயர்.

62. NAMES OR NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

சுஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வி. 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்.) மரம் ... ... இடுகுறிப் பொதுப்பெயர். [ARBITRARY GENERIC NOUNS.]
பனை ... ... இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். [ARBITRARY SPECIFIC NOUNS.]
அணி ... ... காரணப் பொதுப்பெயர். [APPELLATIVE GENERIC NOUNS.]
முடி ... ... காரணச் சிறப்புப்பெயர். [APPELLATIVE SPECIFIC NOUNS.]
மறவன், பங்கயம், முள்ளி, ... காரண இடுகுறிப்பெயர். [BOTH APPEL. and ARBITRARY.]

63. VOWELS—12. CONSONANTS—18.

[ஒருசார் எழுத்தினது பெயர்.]

சுா௩. அம்முதல் ஈராறு ஆவி; கம்முதல்
மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[வி. 11.]

[அகரமுதல் ஔகாரம் ஈறுகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈறுகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களாற் சொன்னர் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS—5.

[குறுகிய ஓசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

சுாசு. அவற்றுள்,—
அ, இ, உ, எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வி. 3.]

[ஆவி, மெய், என்றவற்றுள் இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்துகள் ஆம்.]

65. LONG VOWELS—7.

[நீடித்த ஓசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

௬௩. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, நெடில்.

[வி. 4.]

[இவ்வேழும் நெட்டெழுத்துகள் ஆம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS—3.

[சுட்டிக்காட்டும் உயிர் எழுத்துகள்.]

௬௬. அ, இ, உம் முதல் தனிவரிற், சுட்டே.

[வி. 5.]

[இம்மூன்றெழுத்தும் (மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும்,) முதற்கண் தனித்து(ச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்த)வரிற் சுட்டெழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன், } DEM. LETTERS. புறத்தும்; அவன், இவன், உவன், } DEM. WORDS. அகத்தும் வந்தன.

☞ அவன் என்பதன்கண் அகரம், அறம் என்பதின்கண் அகரம்போலப், பின் எழுத்துகளோடு தொடர்ந்துநின்று ஒரு பொருளை உணர்த்தாது, வேறுநின்று, சுட்டுப்பொருளை உணர்த்தலின் அகத்து வரும்; இதனையுந் "தனிவரின்" என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS—5.

[வினா எழுத்துகள்.]

௬௭. எய், யா முதலும்; ஆ, ஓ, ஈற்றும்;
ஏ, இரு வழியும் வினா ஆகும்மே.

[வி. 6.]

[(புறத்தும், அகத்தும், மொழி)முதற்கண் எகரமும், யாவும்; ஈற்றின்கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமுந் வினாப்பொருள் உணர்த்தவரின்) வினா எழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன்? யாவன்? } ... ... முதற்கண் வந்தன. INITIAL.
கொற்றனா? கொற்றனோ? ... ஈற்றின்கண் வந்தன. FINAL.
ஏவன்? கொற்றனே? ... ... ஈரிடத்தும் வந்தன. BOTH.
} இவையும் அகத்தும், புறத்தும் வருவது காண்க.

68. STRONG OF HARD CONSONANTS—6. [TENUES OR SURDS.]

[வல்லின மெய்யெழுத்துகள்.]

௬௮. வல்லினம் க, ச, ட, த, ப, ற, என

[வி. 8.]

ரம் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS—6. [NASALS.]

[மெல்லின மெய்யெழுத்துகள்.]

௬௯. மெல்லினம் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, எனஆறே.

[வி. 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

[இடையின மெய்யெழுத்துகள்.]

௭0. இடையினம் ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என

[வி. 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. RELATIONSHIPS OF LETTERS. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

[எழுத்துகளின் இனபேதங்கள்.]

௭க. ஐ, ஔ, இ, உச் செறிய, முதலெழுத்
திவ்விரண் டோரினம் ஆய்வரல் முறையே.

[வி. 11. F.]

[(இனம்இல்லாத) ஐகார ஔகாரங்கள் (ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய) இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த, முதல் எழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஓரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால், அவை இனஎழுத்தென்றும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ; இ, ஈ; உ, ஊ; எ, ஏ; ஐ, இ; ஒ, ஓ; ஔ, உ;
க, ங; ச, ஞ; ட, ண; த, ந; ப, ம; ய, ர; ல, வ; ழ, ள; ற, ன;
என, இரண்டிரண்டு ஓர் இனமாய் வந்தது காண்க.

72. THE GROUND OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS—5.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான முயற்சி, அளவு, பொருள், வடி
வான வொன் றுதி யோர் புடை யொப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால் இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ என்பன இரண்டிற்குந் தானங் கண்டம் [சூ. 75.]
முயற்சி, அங்காத்தல் [சூ. 76.]
குறிலினது விகாரமே நெடில் ஆதலால் பொருள் ஒன்று;
வடிவு அ, ஆ.
☞ இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

§ ௩. எழுத்தின் முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

[எழுத்தினது முறை.]

எ௩. சிறப்பினும், இனத்தினுஞ், செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்தல் தானே முறை யாகும்மே.

[சிறப்பினானும், இனத்தினானும் பொருந்தி, இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே (எழுத்தினது) முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) குறிலினது விகாரம் நெடில், ஆதலால் குறில்முன் நிற்பது சிறப்பினால்.
வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்னிற்றல்போல வல்லெழுத்து முன் நிற்பது சிறப்பினால்.
நெடிலும் மெல்லெழுத்தும் இனமாய்ப் பின்னிற்பது இனத்தினால்.

§ ௪. எழுத்தின் பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

[எழுத்துகளின் பிறப்பைப் பற்றிய பொதுவிதி.]

எ௪. நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப,
எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி,
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்,
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.
[வி. 18. J.]

[(ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின், ஒரு ஆற்றானுங் குறைவின்றி) நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி

எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன் ஆம் அணுத்திரள் ஆனது உரம் முதலிய நான் கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ் முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ் வேறு எழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT; NASALS, THE NOSE; TENUES, THE CHEST.

[முதலெழுத்துகளுக்கு பிறப்பிடம்.]

எரு. அவ்வழி,—

ஆவி இடைமை இட'மிட'ரும்;
மேவு' மென்மைமூக்' குரம்பெறும் வன்மை:

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால்: ஆவி, இடையினம், என்னும் இருவகை எழுத்தினது இடம் மிடறும்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப் பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

---

76. அ, ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

[சில எழுத்திற்கு முயற்சிவகையால் பிறப்பு.]

எசு. அவற்றுள்,—

முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

[மேல் இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள், அகர ஆகாரங்கள் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ HOW PRONOUNCED.

[சில உயிர் எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எஎ. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, அங் காப்போ
'டண்பல்-முத'ல்நா விளிம்'புற வருமே.

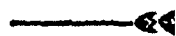
[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடிநாவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ BY THE LIPS.

[சில உயிர்எழுத்து உதடுகளின் முயற்சியால் பிறத்தல்.]

எஅ. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க, ங; ச, ஞ; ட, ண HOW PRONOUNCED.

[சில மெய்யெழுத்துகள் உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எகூ. க, ங, வும், ச, ஞ, வும், ட, ண, வு முதல் இடை

நா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[455 சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும்; பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த, ந DENTALS.

[முன்னம்பல் அடியாகிய இடத்தில் பிறக்கும் எழுத்துகள்.]

அ0. அண்பல் அடி, நா முடி உறத் த, ந, வரும்.

[அண்பல்அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப, ம LABIALS.

[ப, ம பிறக்கும் முயற்சி.]

அக. மீகீழ் இதழ் உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும், மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

[ய பிறக்கும் முயற்சி.]

அஉ. அடி நா அடி அணம் உற யத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

83. ர, ழ LINGUALS.

[ர், ழ் பிறக்கும் முயற்சி.]

அங. அண்ணநுனிநா வருட ர, ழ, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வும், ழவ்வும், பிறக்கும்.]

84. ல, ள HOW PRONOUNCED.

[ல், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அச. அண்பல் முதலும் அண்ணமு' முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

வும் நிரன்நிறைப்பொருள். சூ. 455 காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும் பிறக்கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

[வ் பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. மேற்பல் இதழ் உற மேவிடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

86. ற, ன HOW PRONOUNCED. ROUGH PALATALS.

[ற், ன் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசா. அண்ண நுனிநா நனி உறில் ற, ன, வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் றவ்வும், னவ்வும், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம் முயற்சி.]

அஎ. ஆய்தக் கிடந் தலை; அங்கா முயற்சி.
சார்பெழுத் தேனவுந் தம் முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடந்தலை, முயற்சிஅங்காத்தலாம்; ஒழிந்த சார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணத்திற்குப் புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்
திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.
[வீ. 18. J.]

[(பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும்,) எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் (என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலி) முயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவரும் ஆறு.]

அகூ. புள்ளி விட் டவ்வொடு முன் உரு வாகியும்,
ஏனை உயிரோ டுருபு திரிந்தும்,
உயிர் அள வாய்,அதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடும் ஒற்று முன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.
[வீ. 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடுகூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டும், தன்மாத்திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய்த், தன்வரிவடிவினது

விகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும், உயிர் ஒலிபின்னும், ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. ÂYTHAM BETWEEN A SHORT VOWEL AND A HARD VOWEL CONSONANT.

[முற்றாய்தம் வரும் ஆறு.]

கூO. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்தே.

[வி. 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தங் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல்எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃது. அஃபு, சுஃறு
[வல்லினவகையால் ஒருமொழிக் கண்வந்தது.]
அஃகடிய, அஃறிணை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.]

"விலஃஃகி வீங்கிருள் ஓட்டுமே, மாதர்
இலஃஃகு முத்தின் இனம்."
[செய்யுள் விகாரத்தால்வந்தது.]

முற்றாய்தம் எட்டு. [சூ. 61.]

91. POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[செய்யுளில் உயிர் அளபெடை வரும் ஆறு.]

கூக. இசைகெடில் மொழி முதல், இடை, கடை நிலை நெடில்
அளபெழும்; அவற்றவற் றினக் குறில் குறியே.

[வி. 14.]

[(செய்யுட்கண்) இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத் தத்த மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வாஅகை, ஈஇகை, ஊஉகம், பேஎகன், தைஇயல், தோஓளை, மௌஉவல்.

[இவை முதனிலை அளபெடை.]

2. படாஅகை, பரீஇகம், கழூஉமணி, பரேஎரம், வளைஇயம்,
பரோஒரம், மனௌஉகம்.

[இவை இடைநிலைஅளபெடை.]

3. கடாஅ, குரீஇ, குழூஉ, மிலேஎ, கடைஇ, அரோஓ, அனௌஉ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக, இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [சூ. 61.]

4. குரீஇ, ஆடேஎ, மகடூஉ.

[இவை இயற்கைஅளபெடை; மற்றவை செய்கைஅளபெடை.]

92. THE POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[செய்யுளில் ஒற்றளபெடை வரும் ஆறு.]

கூஉ. ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம்,
அளபாம் குறில் இணை, குறிற் கீழ், இடை கடை;
மிகலே அவற்றின் குறி ஆம், வேறே.
[வி. 11.]

[(செய்யுட்கண் இசைகுன்றின்,) குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், (அவ்வோசை நிறைக்கத்,) தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின்கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்ங்கம், முறஞ்ஞ்சு, முறண்ண்டு, பருந்ந்து, அரும்ம்பு, முரன்ன்று, குரல்ல்கள், திரள்ள்கள், விரஃஃகி.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

2. மங்ங்கலம், மஞ்ஞ்சு, மண்ண்டு, பந்ந்து, எஃஃகு.

[இவை குறிற்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

3. பரண்ண், மரம்ம், நலன்ன், குரல்ல், திரள்ள்.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

4. மண்ண், அம்ம், பொன்ன், கல்ல், கொள்ள்.

[இவை குறிற்கீழ், மொழியீற்றில் அளபெடுத்தன.]

ஆய்தம் மொழியின் இறுதியில் குறிலிணைக்கீழுங் குறிற்கீழும்வாரா; அவ்விரண்டையும் விலக்கி (4 × 11=44—2=42) ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டாம். [சூ. 61.]

௯௩. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம் வரும் ஆறு.]

௯௩. யகரம் வரக் குறள் உத் திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய.

[வி. 24.]

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகி வர, நிலைமொழிக்கு ஈறாகிநின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின் கண் இகரமுங் குற்றியல்இகரங்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நாகு + யாது = நாகியாது. [முதலியவும் அவ்வாறு. சூ. 94 காண்க.]
கேண்மியா, செல்மியா.

☞ [குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறினும், அசைச்சொல் மியாவினும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம். சூ. 61 காண்க.]

௯௪. SHORTENED உ. [SEE 164.]

[குற்றியல் உகரம் வரும் ஆறு.]

௯௪. நெடிலோ டாய்தம் உயிர், வலி, மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்
அஃகும்; பிற மேல் தொடரவும் பெறுமே.

[வி. 15.]

[தனிநெடில் எழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், (மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஔகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த) உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், (வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் ஒழித்து ஒழிந்த) இடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு, மொழிஇறுதிக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின், அவ்வுகரம் தன்மாத்திரையிற் குறுகும்; அது தன்மாத்திரையில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்திரையின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவு மேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) நாகு, காசு, காடு, காது, காபு, காறு.................... நெடிற்றொடர்...... (௬.)
எஃகு, கஃசு, கஃடு, இருபஃது, அஃபு, கஃறு......... ஆய்தத்தொடர்...... (௬.)
வரகு, பலாசு, முரடு, எருது, துரபு, கயிறு.............. உயிர்த்தொடர்...... (௬.)
சுக்கு, கச்சு, கட்டு, கத்து, கப்பு, கற்று.................... வன்றொடர்......... (௬.)
கங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, அம்பு, கன்று........... மென்றொடர்........ (௬.)
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்து, ஆய்பு............................ இடைத்தொடர்..... (௪.)

ஆக, குற்றியல் உகரம் முப்பத்துநான்காகும். முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கூறினர். [சூ. 61 காண்க.]

95. SHORTENED ஐ AND

[ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள் வரும் ஆறு.]

தற்சுட் டளபொழி ஐம்மூ வழியும்
நையும்; ஔவு முதல் அற் றுகும்.
[வி. 15. I.]

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித் தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்து முன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும். ஔகார மும் தன்பெயர்கூறும் அளவிற் குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும்.]

(உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... ...மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறையன். ... மொழியிடையில்.
3. குவளை, திணை. ... ...மொழியீற்றில்.

4. மௌவல்

96. SHORTENED ம்.

[மகரக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூசு. ண,ன,முன்னும் வஃகான் மிசையு மக் குறுகும்.
[வி. 15. I.]

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட, அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் (தன் அரைமாத்திரையிற்) குறுகும்.]

(உ-ம்.) 1. மருளினும் எல்லாம் மருண்ம்.
2. திசைஅறி மீகாமனும் போன்ம். } 120, 341 சூத்திரங்கள் காண்க.
3. தரும் வளவன்.

97. SHORTENED ஃ.

[ஆய்தக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின் ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.
[வி. 15. I.]

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் "குறில் வழி ல,ள,த்தவ் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறூஉம்," என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அரைமாத்திரையில் குறுகும்.]

(உ-ம்.) கல் + தீது = கஃறீது.
முள் + தீது = முஃடீது.
[228 சூத்திரங்காண்க.].

§ ரு. எழுத்துகளின் உருவம்.

98. எ AND ஒ, AS WELL AS MUTE CONSONANTS, SOMETIMES HAVE A DOT.

[புள்ளி வழங்குமாறு.]

கூஅ. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்;ஆண்
டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பலவேறுவகைப்பட வரைந்து வழங்கும் பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித்தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும் எகரமும், ஒகரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து வரைந்து, ஏகார ஓகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித், துணியப்படும் தொல்லைவடிவினது உறுப்பாய புள்ளியைப் பெறும்.]

(உ-ம்.) எ,ஏ; ஒ,ஓ; கெ,கே; கொ,கோ; க,க்; ஙு,ங்.

§ சு. எழுத்துகளின் மாத்திரை.

99. QUANTITY.

[அந்தந்த எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை இவ்வளவென்பது.]

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டாநெடில்; ஒன்றே
குறிலோ டைஔக் குறுக்கம், ஒற்றள
பளை ஒற் றி,உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;
கால்குறள் மஃகான் ஆய்த மாத்திரை. [எழு: மாத்திரை.]

[வி. 16.]

[உயிர்அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும்; ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை அரையும்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்உம்.]

100. A MEASURE.

[மேற்சொல்லிய மாத்திரைக்கு அளவு.]

கOO. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[மாத்திரை வரைஅறுத்துச் சொன்ன எழுத்துகளுக்குப் புறனடை.]

கOக. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசை விளி பண்டமாற் றாதியின்.

[(முதல், சார்பனைத்தும் ஆய) ஆவியும், ஒற்றும், (மேற்கூறிய) அளவிறந்து மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும், இசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுங்களத்துப் போரேறி
நாவலோ ஓஓஓவென் றிசைக்கு நாளோதை—
மாவலவன்
கொல்யானை மேல்இருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு.

§ எ. மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துகள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

[மொழிக்கு முதலாகநிற்கும் எழுத்தைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

கOஉ. பன்னீர் உயிருங், க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய,
ஞ, ஙு, சர், ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழி முதல்.
[வி. 18. J.]

[பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யும், மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறிய பொதுவிதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

௧0௩. உ, ஊ, ஒ, ஓ, அலவொடு வம் முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) வளி, வாளி, விளி, வீளி, வெளி, வேளை, வைக்கோல், வௌவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதுவும் அது.]

௧0௪. அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ, யம் முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூகி, யோகம், யௌவனம்.

105. WHEN ஞ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதுவும் அது.]

௧0௫. அ, ஆ, எ, ஒவ்வோ டாகு ஞம் முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கல்.

106. WHEN ங் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதுவும் அது.]

௧0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே.

[மூன்றுசுட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின் பின் அகரத்தை ஒட்டி ஙவ்வும் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம்.

§ ௮. மொழிக்கீறுகும் எழுத்துகள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

[எழுத்துகள் மொழிக்கு இறும் இலக்கணத்தைப் பற்றிய பொதுவிதி.]

௧௦௭. ; ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, மெய்;
சாயும் உகர'நால் ஆறும் ஈறே.

[வி. 18. J.]

[(தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும்) ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙனம் கூறிய இருபத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறும்.]

(உ-ம.) 1 ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ சுட்டும் அ, இ, உ; வினவும் எ; உயம உருபடியாகிய ஒ; வின, பலா, கரி, கடு, சே, தை, கோ, கௌ
2. உரிஞ, மண, பொருந், மரம, பொன, வேய, வோ, வேல், தெவ், வீழ், வாள், அஃகு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஔ ARE FINAL: SPECIAL RULE.

[மேறகூறியதிற்குச் சிறப்புவிதி.]

௧௦௮. குற்'றுயிர் அளபின் ஈறு'ம்; எகர'மெய்
யோடே' லாதொ'ந் நவ்வோ' டாம்;ஔ
ககர வகரமோ' டாகும் என்ப.

[குற்றுயிர்ஆனது அளபெடையின்கண், வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த், தனித்து ஈறும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறும்; ஔகாரம் ககரவகரங்கள் இரண்டுடனும் ஈறும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆஅ, ஆஏ; நொ; கௌ, வௌ.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST ACCORDING TO THE PRONUNCIATION

[எழுத்தினது முதலும் இறும் ஆம் ஆறு.]

௧௦௯. நின்றநெறி யேஉயிர் மெய்ம்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறுயாது என்னின்,—ஒற்றுமுன்னும் உயிர்பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே, மெய்அதன்முதல்ஆம், உயிர் அதன் ஈறும்.]

§ கூ. மொழிக்கு இடையாகும் எழுத்துகள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS. க, ச, த, ப DO NOT COALESCE WITH OTHER CONSONANTS, BUT OCCUR DOUBLED. OF THE OTHER 14, ர, ழ ARE NEVER DOUBLED. THE OTHER CONSONANTS OCCUR DOUBLED AND IN COMBINATION WITH OTHERS. FOR VOWEL-CONSONANTS THERE IS NO RULE.

கக0. க,ச,த,ப, ஒழித்தஈர் ஏழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித் தீரெட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு மொழி இடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்களவின்றே.

[வி. 18. J.]

[(மெய்பதினெட்டனுள்) க, ச, த, ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினென்குமெய்யும், பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார ழகாரம் என்னும் இரண்டனையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யுந் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலை (மெய்ம்மயக்கம்) ஆம். இவ்விரண்டுபகுதிமயக்கமும் மொழிக்கு இடையேவரும். இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும், மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. சக்கு, கச்ச, பத்து, செப்பு. [தம்மோடுதாமே மயங்கின.]
2. சேர்தல், வாழ்தல். [தம்மோடு பிறவே மயங்கின.]
3. அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்ஞை, மஞ்ச; வட்டம், வட்கல்; வண்ணம், வண்டு; வெநநீர், வேநது; அம்மை, அம்பு; வெய்யர், வெயது; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்யாது; கொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கறபு; அன்னை, அனபு. [தம்மோடு தாமும் பிறவும மயங்கின.]

111. ங் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE ய்.

[வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

கக்க. ஙம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[ஙகரம் முன்னர்க் ககரமும்; வகரம் முன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) சங்கன்; தெவ்யாது.

112. AFTER ஞ் AND ந் MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

[இதுவும் அது.]

ககஉ. ஞ, ந, முன் தம் இனம், யகரமோ டாகும்.

மெய் முன்னருந் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், உரிஞ்யாது; கந்தன், பொருந்யாது.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND ற்.

[இதுவும் அது.]

ககந. ட, ற, முன் க, ச, ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் க, ச, ப என்னும் மூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, நுட்பம்; கற்க, கற்சிறார், கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், ற், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

[இதுவும் அது.]

ககச. ண, ன, முன் இனங், க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வவ்வரும்.

ய்முன்னருந் தமக்கு இனமாகிய ட, றக்களுங், க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. விண்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்ஞமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது.

2. புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்ஞமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

[இதுவும் அது.]

மம்முன் ப, ய, வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) கலம் பெரிது. கலம் யாது. கலம் வலிது.

116. AFTER ய், ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [சூ. 102.]

[இதுவும் அது.]

கக௬. ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய் வரும்.

[இம்மூன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய் / வேர் / வீழ் } கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, நீண்டது, மாண்டது, ஞானறது, யாது, வலிது.

வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, பாழ்க்கிணறு. [சூ. 224.]

117. AFTER ல் AND ள் ARE FOUND க், ச், ப், வ், ய்.

[இதுவும் அது.]

கக௭. ல, ள, முன் க, ச, ப, வ, ய ஒன் றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருங் க, ச, ப, வ, ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.

(உ-ம்.) வேல் / வாள் } கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது.

118. ALL EXCEPT ர் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED. [COMP. சூ. 110.]

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

கக௮. ர, ழ அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார ழகாரம் அல்லன (ஆகிய வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க, ச, த, ப, நான்கும்,) தம் முன் தாம் உடனின்று மயங்கும்.]

(உ-ம்.) அக்கம், அங்ஙனம், அச்சம், அஞ்ஞானம், அட்டை, அண்ணு, அத்தை, அந்நிலம், அப்பம், அம்மை, அய்யன், அல்லி, அவ்வை, அள்ளல், அற்றம், அன்னை.

119. WHAT DOUBLE LETTERS MAY FOLLOW ய், ர், ழ்.

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை. மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காதன இவை.]

ககக. ய, ர, ழ ஒற்றின்முன் க, ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம,
ஈரொற் றாம்; ர, ழத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய, ர, ழ என்னுமூன்றொற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றுந் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார ழகார ஒற்றுந் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்குறுப் பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) வேய் / வேர் / வீழ் } க்குறை, ச்சிறை, த்தலை, ப்புறம். [க, ச, த, ப ஈர் ஒற்றாய்நின்றன.]

வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு. [சூ. 224.]
தேய்ஞ்சது, கூர்ஞ்சிறை, பாழ்ஞ்சுனை.
காய்ந்தனம், சேர்ந்தனம், வாழ்ந்தனம். [வி. 79.]
வேய்ம்புரம், ஈர்ம்பணை, பாழ்ம்பதி.
} [ங், ஞ், ந், ம் ஈரொற்றாய் நின்றன.]

---

120. ல், ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE FOLLOWED BY ம்.

[செய்யுளில் ஈர் ஒற்றாய் நிற்பன இவை.]

க௨0. ல, ள மெய் திரிந்த ன, ண முன் மகார
நைந்தீர் ஒற்றாம், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்களின் முன்வரும் மகர ஒற்று, முன்னர்க்கூறிய ஆறே, குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம், செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம்.) திசை யறி மீகானும் போன்ம். [போலும்.]
மயிலியன் மாதர் மருண்ம். [மருளும்.]

[சூ. 96 காண்க.]

121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

[மொழியின் முதல் இடை இறு ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் ஆவதோர் புறனடை.]

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) "அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர் யவ்வுந்தோன்றும்,"
[என்றதில், லகாம், மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றுள் என்ற சுடன் இறுதியிலே நின்ற ளகா ஒற்றேடு மயங்கியும் நின்றது.]

---

§ கO. எழுத்துகளின் போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

[மொழியின் கடையில் உண்டாகும் போலி.]

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ டுறழா நடப்பன உளவே.

[வி. 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் னகரத்தோடு ஒத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இது மொழிஇறுதிப்போலி.)

123. அ AND ஐ INTERCHANGED IN THE BEGINNING AND MIDDLE OF WORDS.

[மொழிமுதற் போலியும், மொழி இடைப்போலியும்.]

கஉ௩. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்குஞ் ச, ஞ,ய முன்.

[வி. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகாரங்கள் வேற்றுமையின்றி ஒத்து நடப்பன ஆம், சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வரும் ஆயின்.]

(உ-ம்.) பசல்... ... ... பைசல். அமச்சு .. .. அமைச்சு.
மஞ்சு ... ... மைஞ்சு.
மயல்... .. ... மையல். அரயர் ... ... அரையர்.
(மொழிமுதற்போலி.) (மொழிஇடைப்போலி)

124. ந CHANGED INTO ஞ.

[மொழிஇடைப் போலி.]

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகான் உறழும், என்மரும் உளரே.

[வி. 17.]

[(மொழியிடைக்கண்) சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின் பின்னும் (இயல்பாய் வரும்) நகரத்தோடு ஞகரம் உறழும், என்றுசொல்லுவாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) ஐந்நூறு ... ... ஐஞ்ஞூறு.
செய்ந்நின்ற ... ... செய்ஞ்ஞின்ற.

☞ [இப்போலி அருகி வரும்.]

நண்டு-ஞண்டு, நாயிறு-ஞாயிறு, ஆறு-யாறு, என மொழி முதலினும் போலி வரும்.

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஔ; அ+வ்=ஔ.

[எழுத்துப் போலி.]

கஉரு. அம் முன் இகரம் யகரம் என்றிவை
எய்தின் ஐ, ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ
டுவ் வும், வவ் வும் ஔ ஓர் அன்ன.
[வி. 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் (தம்முள்ஒத்து) எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமுந் (தம் முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின்) ஔ என்னும் நெட்டெழுத்தொலிக் கும்.]

(உ-ம்.) அஇ = ஐ.

"கய் வேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன
மெய வேல பறியா நகும்." [கை.]

"அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமுஞ் [ஔவியம்.]
செவ்வியான கேடு' நினைக்கப்படும்."

§ கக. எழுத்துகளின் சாரியைகள்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉசு. மெய்கள் அகரமு' நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஔக் கானும், இருமைக் குறில் இவ்
விரண்டொடு காரமும் ஆஞ் சாரியை பெறும் பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற் றுள் ஐகார ஔகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க் குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலுங் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டுடனே கரச்சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஔகான்.
அகாரம், அஃகான, அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT TO THE ABOVE RULES.

[இந்த இயலுக்குப் புறனடை.]

கஉஎ. மொழி யாய்த் தொடரினு' முன் அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும், அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றுற்பிறழாது, முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும் உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[புறத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

[க.] தமிழ் மொழி ஆக்கம்.

§ க. பதம்.

128. WORDS.

[எழுத்தினால் பதம் ஆவதும் அதன் வகையும்.]

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந், தொடர்ந்தும் பொருட்டரில்
பதம் ஆம்; அது பகாப் பதம், பகு பதம் என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும், இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும், பிறபொருளைத் தரும் ஆயின், அது பதம் ஆம்; அப்பதம் பகாப் பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியஆகி நடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

[ஓர் எழுத்தொரு மொழி இந்த நாற்பத்திரண்டும்.]

கஉகூ. உயிர், மவில் ஆறும்; த, பநவில் ஐந்தும்;
க, வ, ச, வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;
ஆறு நெடி னொ, து, வாங்குறில் இரண்டோ
டோர் எழுத் தியல் பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும் (6), மவ்வருக்கத்தும் (6), அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத்தும் (5), பவ்வருக்கத்தும் (5), நவ்வருக்கத்தும் (5), ஐவ்வைந்தும்; கவ்வருக்கத்தும் (4), வவ்வருக்கத்தும் (4), சவ்வருக்கத்தும் (4), நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும் (1); ஆகும் நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்பதும், நொவ்வும், துவ்வும் (2), ஆகுங் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டுடனே ஓரெழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினஆம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	ஆ. ஈ. ஊ. ஏ. ஐ. ஓ.	=6
	(2.)	மா. மீ. மூ. மே. மை. மோ.	=6
	(3.)	தா. தீ. தூ. தே. தை........	=5
	(4.)	பா. பூ. பே. பை. போ.......	=5
	(5.)	நா. நீ. நே. நை. நோ	=5
	(6.)	கா. கூ. கை. கோ.............	=4
	(7.)	வா. வீ. வே. வை............	=4
	(8.)	சா. சீ. சே. சோ.............	=4
	(9.)	யா..	=1
	(10.)	நொ. து........................	=2
			42

130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;
COMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 9 LETTERS.

[தொடர் எழுத்தொரு மொழி.]

௧௩௦. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,
எழுத்தீ றாகத் தொடரும் என்ப.

[வி. 122.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீறாகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீறாகவுந், தொடரும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) அணி (2), அறம் (3), அகலம் (4), அருப்பம் (5), தருப்பணம் (6), உத்திரட்டாதி (7). [பகாப்பதம்.]

கூனி (2), கூனன் (3), குழையன் (4), பொருப்பன் (5), அம்பலவன் (6), அரங்கத்தான் (7), உத்திராடத்தான் (8), உத்திரட்டாதியான் (9)......... [பகுபதம்.]

§ ௨. பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

[பகாப்பதம் இன்ன என்பதும், இவ்வளவின என்பதும்.]

௧௩௧. பகுப்பால் பயன்அற் றிடுகுறி ஆகி,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின், அப்பகுப்பால் பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் விளைவதின்றிக், காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது, இடுகுறியாய்ப், பகுதிவிகுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலந் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) பனை, நீர்.............................. பெயர்ப்பகாப்பதம்.
நட, வா.............................. வினைப்பகாப்பதம்.
மன், மற்று.............................. இடைப்பகாப்பதம்.
உறு, கழி, நனி.............................. உரிப்பகாப்பதம்.

§ ௩. பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

[பகுபதம் இன்ன என்பதும், இவ்வளவின என்பதும்.]

௧௩௨. பொருள், இடங், காலஞ், சினை, குணந், தொழிலின்,
வருபெயர், பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[இங்ஙனங் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறுங் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களுந், தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) பொன்னன....... (பொன் + அன்) ... பொருள். }
அகத்தன்.......... (அகம் + அன்) இடம். }
ஆதிரையான...... (ஆதிரை + ஆன) காலம். } பெயர்ப்பகுபதம்.
கண்ணன்.......... (கண் + அன்) சினை. }
கரியன்............. (கரு + அன) குணம். }
ஊணன்.......... (ஊண் + அன்) தொழில். }

(2.) நடந்தான்.
நடக்கின்றான். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.
நடப்பான்.

[முதலியவும் அன்ன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

[பகுபத உறுப்புகள் இவ்வளவின என்பது.]

க௧௩. பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை,
சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப் பதங்களும்.

மாட்டெறிகதொழுகல் எனனும் உத்தி. சூ. 14.]

[வி. 123.]

[இங்ஙனங் கூறிய "பகுதி" முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பனவற்றைக் கருதி, அறிவுடையோராற் கூட்டி முடிப்ப, எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடியும்.]

§ ௪. பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

[பகுதிகள் இவை.]

க௧௩௪. தத்தம் பகாப்பதங் களேபகுதி ஆகும்.

[வி. 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளுந், தத்தம் முதனிலை ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. ABSTRACT NOUNS (USED AS ROOTS) DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

க௧௩௫. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வி. 94.]

[இங்ஙனங் கூறிய பதினொன்றும்; இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும்; (பெருமை, அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும்,)

இவை போல்வன பிறவுஞ்; (சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும், பகுதிஆய) பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. VARIOUS CHANGES OF THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.
[இப்பண்புப் பகுதிகளுக்கு உண்டாகும் விகாரங்கள்.]

கஙசு. ஈறுபோ தல் இடை உகரம் இய் யாதல்,
ஆதிநீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்,
தன் ஒற் றிரட்டல், முன் நின்ற மெய் திரிதல்,
இன மிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.
[வி. 121.]

[மேற்செம்மை, சிறுமை, முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விகுதி போதலும்; இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும்; முதல் நின்ற குறில் நெடில் ஆதலும்; முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும்; இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும்; முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும்; வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும்; இவைபோல்வன பிறவும்; அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நன்மை ... நல்லன். [ஈறு கெட்டது.]
(2.) சிறுமை ... சிறியன். [ஈறுகெட்டு, உகரம் இகரமாகத் திரிந்தது.]
(3.) பசுமை ... பாசி. [ஈறுகெட்டு, ஆதி நீண்டது.]
(4.) பசுமை ... பைங்கண். [இடைநின்ற உயிர்மெய்யும் மைவிகுதியுங் கெட்டு, அகரம் ஐகாரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுந்தது.]
(5.) வெறுமை ... வெற்றிலை. [மைவிகுதிபோய், இடையிலே ஒற்று இரட்டித்தது.]
(6.) செம்மை ... சேதாம்பல். [ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டு, மகார ஒற்று தகாமாய்த் திரிந்தது.]
(7.) நெடுமை ... நெடுங்காலம். [மைகெட்டு இனம் மிகுந்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES. SPECIAL RULE.
[தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் சிறப்புவிதி.]

கஙஎ. நட, வா மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந் திரும், தின்,
தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
றெய்திய இருபான் மூன்றும் ஈற்றவும்,
செய் என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு என்று

முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றும் உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுகரமும் ஆகிய ஈற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகள் எல்லாஞ், செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்வினை, பிறவினை, சிறப்புவிதி.]

கருஅ. செய் என் வினை வழி விப், பி, தனி வரில்
செய்வி என் ஏவல் இணையின் ஈர் ஏவல்.
[வி. 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விகுதியினுள் ஒன்று வரும் ஆயின் செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச், செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விகுதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) நடப்பி, வருவி.
நடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

போக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, நடத்து, எழுப்பு, பயிற்று. } பிறவிகுதிகளும் வந்தன.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

கருகூ. விளம்பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேறாதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறாதலும் விதி ஆம், விலக்கு அன்று.]

(உ-ம்.) நடந்தினன், நடப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான்.

§ ரு. விகுதி.

140. THE PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS, AND OF A FEW VERBAL DERIVATIVES.

[விகுதிகள் இனைய என்பது.]

கசO. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ; கு,டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம்; எம்,ஏம், ஓமோ டும்மூர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும், பிறவும்,
வினையின் விகுதி; பெயரினுஞ் சிலவே.
[வி. 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவுந், தெரிநிலை வினையின் விகுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விகுதி ஆம்.]

§ சு. இடைநிலை.

141. THE MEDIAL FORMATIVE PARTICLES OF NOUNS NOT PARTICIPIAL.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.
[வி. 95.]

[(அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும்) இலக்கியங் கண்டு, அதனுக்கு (அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே) இலக்கணமாகக் கூறலின், மேற்கூறிய பகுதியையும் விகுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது, அதனை, வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு, இடைநிலை என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிஞன்........................... ஞ் இடைநிலை.
புலைச்சி........................... ச் இடைநிலை.
பரிவான்........................... வ் இடைநிலை.

142. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PAST TENSE.

[இறந்தகால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசஉ. த,ட,ற,ஒற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திறந்த காலந், தருந்தொழில் இடைநிலை.
[வி. 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னுங் குற்றொற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடந்தான், கண்டான, சென்றான், அனுப்பினான.

143. THE MEDIAL PARTICLES OR SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

[நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசஊ. ஆநின்று, கின்று, கிறு,மூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை
[வி. 80.]

[ஆநின்று என்பதூஉங், கின்று என்பதூஉங், கிறு என்பதூஉம், ஐம்பால் மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடவாநின்றான், நடக்கின்றான, நடக்கிறான.

144. MIDDLE PARTICLES OR SIGNS OF THE FUTURE TENSE

[வருங்கால வினைக்கு உரிய இடைநிலைகள்.]

கசச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர்பொழு
திசைவினை இடைநிலை ஆம்,இவை சில இல.
[வி. 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; (இம்முக்காலமும் முறையே காட்டுந் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீறாய இடைநிலைகள்) சில முற்றுவினை எச்ச வினைகட்கு இல ஆம்.]

(உ-ம்.) நடப்பான், வருவான்.

145. DIFFERENT VERBAL FORMS IN WHICH TIME IS INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

[மேலே "சில, இல" என்றவை இவை என்பது.]

கசரு. றவ்வோ டுகர உம்மை நிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவுங், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின்னேவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பாந்தஞ்
செலவொடு, வரவும்; செய்யு நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வி. 83.]

[றகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டீறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டீறும் இறந்தகாலமும்; ககரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டீறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீறும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும்; பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிகுதி எச்சவிகுதிகளோடு புணர்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சூத்திரத்து "இவை சிலஇல" என்றவற்றுள்.]

(உ-ம்.)	சென்று, சென்றும்............	போனகாலம்.	சேறு, சேறும்..................	எதிர்காலம்.
	வந்து, வந்தும்.	போனகாலம்.	வருது, வருதும்..................	எதிர்காலம்.
	உண்டு, உண்டும்............	போனகாலம்.	உண்கு, உண்கும்..............	எதிர்காலம்.
	உண்மின், உண், உண்ணுப்...	எதிர்காலம்.	உண்க, வாழிய, வாழியர்.........	எதிர்காலம்.
	சேறி, உண்மார்......	எதிர்காலம்.	உண்ணும்................... ...	நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும்.
	உண்ப	எதிர்காலமும் இறநதகாலமும்.		
	உண்ணேன்.................	முக்காலம்.		

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்]. இவை போல்வன வருவனவாம.

[உ.] வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSCRIT, AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

[ஆரிய மொழி திரிந்து, தமிழ்மொழியாந்தன்மை. பொதுவிதி.]

கசசு. இடையி னைங்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,
அல்லா அச்சை வருக்க முதல் ஈ

றியவ்வாதி நான்மை, ளவ்வாகும், ஐயைம்
பொது எழுத் தொழிந்த நால் ஏழுந் திரியும்.
[வி. 18.]

யமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறனுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், ஈற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், கனைத்தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், ள வ்வும், ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைக ளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் ளகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSCRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.
[மேற்கூறியதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசஎ. அவற்றுள்,
ஏழாம் உயிர் இய்யும், இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்;
மேல் ஒன்று ச,டவும்; இரண்டு ச,தவும்;
மூன்றே அ,கவும்; ஐந்திரு கவ்வும்,
ஆ,ஈ றையும்; ஈயீ றிகரமும்.
[வி. 18.]

[மேல் "திரியும்" என்றவற்றுள், சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இக ரமும், இருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக் கத்துள் எடுத்துச் சொல்லுமெய் ஒரோஇடத்து யகரமும் ஆம்; முப்பத் தொன்றுமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகரமும் ஆம்;

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்; முப்பத்துமூன்றுமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும் ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) இடபம், மிருகம்;
(2) நகம், நாகம், நிமகம்;
(3) சலவாதி, விசயம், சர்ச்சரை;
(4) பீடம், பீடை, திடம்;
(5) தலம், தினம், தரை;
(6) பலம், பந்தம், பாரம்;
(7) பங்கயம்;
(8) சாலை, சூலை, மயானம்;
(9) சட்டி, இடபம்;
(10) சித்தி, சூத்திரம், சேனை; ஆதனம், வாதனை;
(11) அரன், அரி, சிங்கம், மோகம்;
(12) பக்கம், தக்கணம்;
(13) மாலை = மாலா.
புரி = புரீ.
சபை = சபா.
சயம்பு = சயம்பூ.

148. WORDS WHICH IN SANSCRIT BEGIN WITH ர், ல் or ய் TAKE அ, இ, உ.

[இதுவும் அது.]

கசஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கிம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வடமொழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றுயிரும் இங்ஙனஞ் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்கு முன்னர் வரும்.]

(உ-ம்.) அரங்கம், [*Ranga.*] இராமன், [*Râma.*] உரோமம், [*Rôma.*]
இலாபம், [*Lâb'ha.*] உலோபம், [*Lôb'ha.*]
இயக்கன், [*Yaksha.*] இலங்கை, [*Lankâ.*]

149. SANSCRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ந் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

[இதுவும் அது.]

கசகூ. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமும்,
மிசை வரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம் பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்கால், பின்னிற்கும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்

கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப் பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்கியம், [*Vâkya.*] வக்கிரம், [*Vakra.*] சுக்கிலம், [*Sukla.*]
பதுமம், [*Padma.*] பக்குவம், [*Pakva.*]
அரதனம், [*Ratna.*]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL, AND THOSE COMMON TO SANSCRIT AND TAMIL.

[தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துகள் இவை என்றும், தமிழிற்கும், ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்துகள் இவை என்றும்.]

கரு0. ற, ன, ழ, எ ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிரளபல்லாச் சார்புந் தமிழ்; பிற பொதுவே.

[ந் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, எகர, ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும் அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

பதவியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சியின் ஆறு உணர்த்துவது.]

§ க. புணர்ப்பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

[புணர்ச்சி இன்னது என்பது.]

கருக. மெய்உயிர் முதலீ றாம்இரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[வி. 19—40.]

[மெய்யையும் உயிரையும், முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களுந், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல், பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம். [சூ. 165]
(2.) பாலொடு தேன். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு. [சூ. 179.]
(3.) அறுந்துபோயிற்று. ... ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு. [சூ. 184.]
(4.) கட்டிக்கொண்டான். ... ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம். [சூ. 165.]

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATIONS OF WORDS

[அல்வழி வேற்றுமை என்பன இவை என்பது.]

கருஉ. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறும்; அல்வழி
தொழில், பண்பு, உவமை, உம்மை, அன்மொழி
எழுவாய், விளி, ஈரெச்ச முற்றிடை, உரி,
தழுவு தொடர் அடுக்கென ஈரேழே.
[வி. 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ் சூத்திரத்து (சூ. 292.) ஐமுதலிய ஆறு உருபுந் தொக்கும், விரிந்தும் வரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகை நிலையும் (சூ. 402.), எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகா நிலையும் (சூ. 415), எனப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினன்காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்) (1)	பொன்னுடையான் [இரண்டாம.]	வேற்றுமைத் தொகை நிலை	(2) பொன்னையுடையான.	வேற்றுமைத் தொகா நிலை. [வி. 152.]
	கல்லெறிந்தான [மூன்றாம]		கல்லால எறிந்தான	
	சாத்தன மகன [நாலாம]		சாத்தனுக்கு மகன.	
	மலைவீழ அருவி [ஐந்தாம]		மலையினவீழ அருவி	
	மலையுச்சி [ஆறாம]		மலையினது உச்சி.	
	மலை முழை [ஏழாம.]		மலையினகண்முழை	

[II. அல்வழி.]

தொகைநிலை.

(3) கொல்யானை. [வினைத்தொகை] — கொன்ற யானை / கொல்கின்ற யானை / கொல்லும யானை. [வி 153.]
(4.) கருங் குவளை. .... கருமையாகியகுவளை. [பண்புத்தொகை. வி 154]
ஆயன் சாத்தன .... ஆயனாகிய சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை]
(5.) மதிமுகம். .... மதியைபபோன்றமுகம் [உவமைத்தொகை. வி 155.]
(6.) இராப்பகல். .... இராவும் பகலும [உம்மைத்தொகை. வி. 156]
(7.) பொற்றொடி. .... பொற்றொடியை அணிந்தவள். [அன்மொழித்தொகை வி.157]
(8.) கொற்றன வந்தான........................ எழுவாய்த்தொடர்.

தொடர்நிலை. வி. 126. 151.

(9.) கொற்றா கொள். .... விளித்தொடர்.
(10.) உண்டசாத்தன். .... தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
பெரியசாத்தன். .... குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
(11.) உண்டுவந்தான். .... தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.
விருந்தின்றி உண்ணான் .... குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
(12.) உண்டான் சாத்தன .... தெரிநிலை முற்றுத்தொடர்
குழையன் கொற்றன். .... குறிப்புமுற்றுத்தொடர்.
(13.) அணங்குகொல் .... இடைத்தொடர்.
(14.) கனிபேதை .... உரித்தொடர்.
(15.) பாம்பு பாம்பு. .... அடுக்குத்தொடர்.

153. NATURAL COMBINATION OF WORDS WITHOUT EUPHONIC CHANGES.

[இயல்புப்புணர்ச்சி.]

கருரு. விகாரம் அனைத்து மேவல தியல்பே.

[வி. 19.]

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம) பொன + மலை = பொனமலை.

§ உ. விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF EUPHONIC CHANGES.

[விகாரப்புணாச்சி.]

கருச. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்
மூன்றும் மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வி. 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனுஞ், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவுந் தோன்றுதலுந், திரிதலுங், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம்)	பூ	+ கொடி	=	பூக்கொடி. / பூநகொடி	[தோனறல்.]
	பல	+ தலை	=	பஃறலை	[திரிதல்]
	நிலம்	+ வலயம	=	நிலவலபம.	[கெடுதல்.]

155. POETICAL AND ANOMALOUS CHANGES.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருரு. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,
விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ் செய்யுள் வேண்

[வி. 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வரும் மேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறுக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாஞ் செய்யுளகத்து, அடி தொடை (வி. 180. 181.) முதலிய நோக்கி அமைக்க வேண்டும் இடத்து.]

156. BY POETICAL LICENSE WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருகூ. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வி. 42.]

[அடி, தொடை, முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மரூஉப்போலச் செய்யுட்கண் மரூஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னும் மூன்றிடத்துங் குறைந்து வருதலுஞ் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்) மரையிதழ் புரையும் அஞ்செஞ் சீறடி ..... தாமரை இதழ் [முதற்குறை.]
வேதின வெரிநி னோதிமுது போத்து .... ஓந்தி. [இடைக்குறை]
நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப.... . ... நீலம். [கடைக்குறை.]

---

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE

[ஓர் சந்தேகம் அகற்றுகின்றது.]

கருஎ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்.

[ஒரு புணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்று ஐயுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்) நிலம் + பனை = நிலப்பனை [கெடுதலுந் தோன்றலும்]
பனை + காய் = பனங்காய். [மூன்று விகாரங்களும்.]

§ ஈ. பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ, ந, ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருஅ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கு
முன்வரு ஞ,ந,ம,ய வக்கள் இயல்பும்;
குறில்வழி யத்தனி ஐ,நொ,து முன்மெலி
மிகலும் ஆம்; ண,ள,ன,ல வழி நத் திரியும்.

[வி. 31. 39. 40.]

[(இயல்பாகவும், விதியாகவும்,) இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அல்வழி வேற்றுமை

ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரவொற்றே ஓரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொ, து, என்பவற்றிற்கு முன்னர் வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன் இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித் திரியும்]

(உ-ம்.) (1.) விள + / பலா + / புளி + } நீண்டது / ஞான்றது / மாண்டது / யாது / வலிது { = விளஞான்றது, விளநீண்டது. &c [இயல்பு] / = பலா ஞான்றது, பலா நீண்டது &c. / = புளி ஞான்றது, புளி நீண்டது. &c. } அல்வழி.

(2) விள / பலா / &c. } + ஞாற்சி, நீட்சி. &c. { விள ஞாற்சி / விள நீட்சி / &c. } வேற்றுமை.

[பிறவும் அன்ன.]

(3) மெய், கை, + { ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, / ஞாற்சி, நீட்சி &c. = { மெய்ஞ்ஞான்றது. / மெய்ஞ்ஞாற்சி. / கைஞ்ஞான்றது / கைஞ்ஞாற்சி. / மெய்ந்நீண்டது. / மெய்ந்நீட்சி / கைந்நீண்டது. / மெய்ம்மாண்டது / கைம்மாண்டது. / &c. } [மெலி மிகுந்தது]

[இருவழியும்.]

(4.) நொ, து, + ஞெள்ளா, நாகா, மாடா = { நொஞ்ஞெள்ளா. / துஞ்ஞெள்ளா. / நொந்நாகா. / துந்நாகா / நொம்மாடா. / தும்மாடா. } [மெலிமிகுந்தது]

[அல வழி.]

(5.) மண் + நன்று, நன்மை = மண்ணன்று. மண்ணன்மை.
முள் + நன்று, நன்மை = முண்ணன்று. முண்ணன்மை.
பொன் + நன்று, நன்மை = பொன்னன்று. பொன்னன்மை.
கல் + நன்று, நன்மை = கன்னன்று. கன்னன்மை.
} ண, ள, ன, ல முன் நகரந் திரிந்தது.

[இருவழியும்.]

---

159. EPICENE NOUNS, AND THOSE OF THE HIGHER CLASS UNITE WITH WORDS BEGINNING WITH A HARD CONSONANT WITHOUT CHANGE.

கருகூ. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய்
வலிவரின் இயல்பாம்; ஆவி ய, ர, முன்
வன்மை மிகா; சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[வி. 27.]

[இருதிணைப் பொதுவானபெயர்க்கும், உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈறான மெய்கள் வல்லினமுதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரகரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க, ச, த, ப

க்கள் மிகாவாம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்க ளோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவன வும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்திதாய் + { குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது, கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியள், சிறியள், தீயள், பெரியள்.
குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது. கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியள், சிறியள், தீயள், பெரியள்.

[அல்வழி வேற்றுமை இரண்டிடத்தும் வலிவர இயல்பாதல் காண்க.]

குமரன் + கோட்டம் = குமரக்கோட்டம், குமரகோட்டம்.

சேரன் + சோழன் + பாண்டியன = சேரசோழ பாண்டியர்.

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கசுO. ஈற்றியா வினா,விளிப் பெயர்முன் வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[மூன்றீற்று வினா முன்னும், யா என்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீறு ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல் பாம்.]

(உ-ம்.) நம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
நம்பி யோ கொண்டான.
யா குறிய.
நம்பி கொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL, OR IN ய், ர், ழ்.

கசுக. ஆவி ய,ர,ழ இறுதிமுன் னிலைவினை,
ஏவல்,முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[வி. 27.]

[உயிரையும், ய,ர,ழ என்னும் மூன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடை விகுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும், ஏவல் வினைமுன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை
உண்டாய்
உண்டிர்
தாழ் } கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா.

நடகொற்றா, நடக்கொற்றா.

§ ச. உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

[உடம்படு மெய்கள்.]

கசுஉ. இ, ஈ, ஐவழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் என்றாகும்.
[வி. 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படுமெய் என்று வரும்.]

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS: EXCEPTION TO (162. 158.)

[162. 158. எய்திய விதிவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்.]

கசுஙு. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிற வரின் அவையும்; தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.
[வி. 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களுஞ்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழி யகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. எவ்வணி? எவ்யானை?
2. அவ்வணி, அவ்யானை. இவ்வணி, இவ்யானை. உவ்வணி, உவ்யானை.
3. எக்குதிரை? அக்குதிரை. இக்குதிரை. எங்ஙனம்? இங்ஙனம்.

ஆ, + இடை, = ஆயிடை = அவ்விடம்.

164. FINAL உ BOTH ABBREVIATED AND NATURAL. [EXCEPTION TO 162.]

[SEE சூ. 94.]

[162-ல் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வருத்தல்.]

கசுச. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;

யவ்வரின் இய்யாம் முற்றும் அற்றொரோவழி.

[வி. 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்கு ஆதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத் திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) நாகு, எஃகு, வரகு, கொக்கு, குரங்கு, தெள்கு } + அரிது, அருமை &c. { நாகரிது, எஃகரிது, வரகரிது, கொக்கரிது, குரங்கரிது, தெள்கரிது. நாகருமை, எஃகருமை, வரகருமை, கொக்கருமை, குரங்கருமை, தெள்கருமை.

கதவு { + அரிது = கதவரிது. + அருமை = கதவருமை + யாப்பு = கதவியாப்பு } முற்றுகரங் கெட்டதூஉந் திரிந்ததூஉங்காண்க

"தன முகமாகத தான அழைபபதுவே,"
எ-தில் குற்றியல உகரம கெடாமல் வகர உடம்படுமெய பெற்றதுகாண்க.

§ ரு. உயிரீற்று முன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE.]

[உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணரும் ஆறு.]

கசுரு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்

க, ச, த, ப மிகும், வித வாதன மன்னே.

[வி. 27.]

[இயல்பினானும், விதியினானும், இறுதிஆக நின்ற உயிர்களின் முன்னர்வரும் க, ச, த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும், விதந்து சொல்லாதன.]

(உ-ம்.) 1. ஆட + { கொண்டான, செயதான், தக்கவன், போனன் } = { ஆடக்கொண்டான், ஆடச்செய்தான், ஆடத்தக்கவன், ஆடப்போனன். } அல்வழி.

2. விள + கோடு &c = விளக்கோடு [அல்வழி.]

3. தாழ + கோல் = தாழக்கோல். [விதியினுல்.]

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.—(165.)]
[மரப்பெயர்முன் வரும் வல்லெழுத்து.]

கசுசு. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து
வரப்பெறு நவும்உள, வேற்றுமை வழியே.
[வி. 161.]

[உயிர்ஈற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப் பெறுவனவுஞ் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளங்காய்

§ சு. அகரஈற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]
[அகரவீற்றுச் சொல்லுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

கசுஎ. "செய்யிய" என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்
பெயரின் எச்சம், முற்று, ஆறன் உருபே,
அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம, முன் இயல்பே.
[வி. 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரஈற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.)	உண்ணிய கொண்டான	வினைஎச்சம்.
	உண்ட குதிரை	பெயர்எச்சம.
	உண்டன குதிரைகள	வினைமுற்று.
	தன கைகள்	ஆறன உருபு.
	பல குதிரைகள்	அஃறிணைபபன்மை.
	அம்ம கொற்ற	அம்ம.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.
[வியங்கோள் முற்றுச்சொற்கு எய்தாததெய்துவித்தல்.]

கசுஅ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்
ஏகலும் உரித்து, அஃதேகினும் இயல்பே.
[வி. 85.]

["வாழிய" என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து; குறைந்து, இகர ஈறாய் நின்றாலும், வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழி கொற்ற.

169. EXCEPTION TO (165.): *சாவ.*

[சாவ என்னும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தல்.]

௧௬௯. சாவ என் மொழி ஈற் றுயிர்மெய் சாதலும் விதி

[வி. 86.]

["சாவ" என்னும் செய என் எச்சவினைச் சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதியாம்.]

(உ-ம்.) சாக் குத்தினான். [சாவக்குத்தினான்]

170. EXCEPTION TO (165.): *பல* AND *சில* DOUBLED.

[வருமொழிக்கு எய்தியது பிறழாமற்காத்தலும், சிறப்புவிதியும், நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்.]

௧௭௦. பல, சில, எனும் இவை தம்முன் தாம் வரின்
இயல்பும் மிகலும், அகரம் ஏக
லகரம் றகரம் ஆகலும், பிற வரின்
அகரம் விகற்பம் ஆகலும், உள பிற.

[பல, சில என்னும் இவ்விரு சொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் றகரம் ஆகலும், இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நிற்றலும் நீங்கலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. பல பல, சில சில, } என இயல்பாயின. 2. பலப்பல, சிலச்சில. } எனமிக்கன.

3. பற்பல, சிற்சில. } அகரம் கெ, லகரம் றகரமாயிற்று. [வி.35.] பல்பல, சில்சில. } சிறுபான்மையாய் வரும்.

4. பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை.
சில + யானை = சில்யானை, சிலயானை.
பல + தாழிசை = பலதாழிசை, பஃறாழிசை.
பல + ஞானம் = பன்ஞானம்.
பல + நாள் = பன்னாள் [வி. 39.]
பல + அணி = பல்லணி, பலவணி. [வி.29.]
} எனப் பிறவர அகரம் விகற்பம் ஆயிற்று.

§ எ. ஆகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ.

[ஆகார இற்றுச்சொற்களிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

கஎக. அல்வழி ஆ, மா, மியா, முற்று, முன் மிகா.

[வி. 27.]

[அல்வழி (க்கண்,) ஆ (வும்,) மா (வும் ஆகிய இருபெயரும்,) மியா (என்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஃறிணைப்பன்மை எதிர்மறை) முற்று (வினையும் நிற்க, இவற்றின்) முன் (வரும் வல்லினம்) மிகா.]

(உ-ம்.) ஆ + குறிது = ஆகுறிது. [சிறிது, தீது, பெரிது]
மா + குறிது = மாகுறிது.
கேண்மியா + கொற்று = கேண்மியாகொற்று. [சாத்தா, தேவா, பூதா]
உண்ணா + குதிரைகள = உண்ணாகுதிரைகள. [செந்நாயகள, தகர்கள், பன்றிகள்.]

உண்ணாகிடந்தன என்று { உண்ணாதனஆகிய குதிரைகள கிடந்தன [வினையால் அணையும்பெயர். சூ.286]
உண்ணாதனவாய்க்கிடந்தன. [வினைமுற்று வினைஎச்சம் ஆயிற்று. சூ. 351.]

உண்ணாகுதிரைகள. [எதிர்மறைப் பெயர்எச்சம். சூ. 340.]
உண்ணாக்கிடந்தன. [உண்டுகிடந்தன. சூ 343.]

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

[நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

கஎஉ. குறியதன் கீழ் ஆக் குறுகலும், அதனோ
டுகரம் ஏற்றலும், இயல்பும் ஆந் தூக்கின்.

[வி. 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ் (நின்ற) ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உகரம் பெறுதலும், (அவ்விரண்டும் இன்றித் தன்) இயல்பின் நிற்றலும், ஆகிய மூன்று விதியும் பெறுஞ் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) "நில விரி கானல் வாய்."................ நிலா விரி: (குறுகல்.)
கனவு.................................. கனா. (குறுகலோடு உ பெற்றது.)
"நிலா வணங்கு வெண்மணன் மேனின்று." (இயல்பு.)

§ ௭. இகரவீற்றுச் சிலசொற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING *அன்றி, இன்றி.*

[இகர இற்று வினை எச்சக்குறிப்பிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல். முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

௧௭௩. அன்றி, இன்றி என் வினை எஞ் சிகரந்
தொடர்பினுள் உகரம் ஆய் வரின் இயல்பே.

["அன்றி," "இன்றி" என்னும் வினையெச்ச (க்குறிப்புச்சொல்லினது-ஈற்று) இகரஞ்செய்யுட்கண் உகரமாய் வரும்ஆயில் (க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) "நாளன்றுபோகி." .... நாள், அன்றி.
"விண்ணின்றுபொய்ப்பின்". .... விண், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165) SPECIAL RULE REGARDING *நாழி* AND *உரி.*

[எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுகின்றது.]

௧௭௪. உரிவரின் நாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட,
மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே
யகர உயிர் மெய் ஆம், ஏற்பன வரினே.

[உரி (என்னும் அளவுப்பெயர்) வரின், நாழி (என்னும் அளவுப்பெயரி)னது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒற்று வரும்; உரி (என்னும் அளவுப்பெயரின்) பின் யகர உயிர்மெய் வரும்; (அவ்வுயிர்மெய் வருதற்கு) ஏற்ற (வருமொழிகள்) வரும்ஆயின்.]

(உ-ம்.) 1. நாழி + உரி = நாடுரி [நாவுரி என இக்காலத்து வழங்கும்.]
2. உரி + உப்பு= உரிய வுப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.) SPECIAL RULE REGARDING *புளி, sourness.*

[எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி.]

௧௭௫. சுவைப்புளி முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.
[வி. 161.]

[புளி (என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறு) சுவையுள் ஒன்றை (உணர்த்தும் பெயர்) முன் (வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற்கு) இனம் ஆய மெல்லினமும் (ஒரோவழி) மிகும்.]

(உ-ம்.) புளி { + கறி = புளிங்கறி.
{ + சோறு = புளிஞ்சோறு.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, AT THE END OF IMPERSONAL NOUNS, BEFORE STRONG LETTERS.

[எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

௧௭௬. அல்வழி இ,ஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

[இகர ஐகார ஈற்று (அஃறிணைப் பெயர்) முன் (வல்லினம் அல்வழிக்கண்வரும்) ஆயின் இயல்பாயும், (பொதுவிதியான்) மிகுந்தும், (ஒன்றற்கே ஒருகால்) மிகாதும் (ஒருகால்) மிகுந்தும் புணரும்.]

(உ-ம்.)
1. பருத்தி + குறிது = பருத்தி குறிது.
   யானை + குறிது = யானை குறிது. } [இயல்பாயின.]
2. ஆடி + திங்கள் = ஆடித்திங்கள்.
   சித்திரை + திங்கள் = சித்திரைத்திங்கள். } [மிக்கன.]
3. இனி + குறிது = இனிகுறிது, இனிக்குறிது.
   தினை + குறிது = தினைகுறிது, தினைக்குறிது. } [விகற்பித்தன.]

§. ௧. ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + பீ.

[இ குறுகும் என்று எய்தாதது எய்துவித்தல். வல்லினத்திற்கு எய்தியது பிறழாமற் காத்தல்.]

௧௭௭. ஆமுன் பகர ஈ அனைத்தும்வரக் குறுகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ (என்னும் பெயர்) முன் (நின்ற) பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்கணங்களும் வரில் குறுகும்; குறுகி, விதி இகர ஈறாகநின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் (மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள்) இயல்பைப்பெறும்.]

(உ-ம்.)
ஆ + பீ = ஆப்பி.
ஆப்பி + அரிது = ஆப்பியரிது. } அல்வழி.
ஆப்பி + குளிச்சி = ஆப்பிக்குளிச்சி வேற்றுமை.

[பகர ஈ என்பது இடக்கரடக்கல், சூ. 267 காண்க.]

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, நீ, மீ.

கஎஅ. பவ்வீ, நீ,மீ, முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம்; வலிமெலி மிகலும் ஆம் மீக்கே.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கர்ப்பெயரும், நீ (என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும்,) மீ (என்னும் மேலாய பண்பை யும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இட முதலியவற்றையும் உணர்த்தி நிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க, இவற்றின்) முன் (வரும் வல் லினம்) அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; (இங்ஙனம் புணரும்) மீ (என்னும் சொற்குமுன் அல்வழிக்கண்) வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. பீ + குறிது = பீகுறிது.
நீ + குறியை = நீகுறியை.
மீ + கண் = மீகண். } [இயல்பாயின]

2. மீ + கூற்று = மீக்கூற்று.
மீ + தோல் = மீந்தோல். } [மிக்கன.]

§ க௦. உகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.); WORDS IN உ.

[முற்றுகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு.]

கஎகூ. மூன்று றாறுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வி. 27.]

[(முற்றுகரவீற்று) மூன்றும் உருபே, ஆறும் உருபே, (இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும்) எண்ணே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என் னும் இவற்றின்முன் (வரும் வல்லினம்) இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) 1. சாத்தனொடு கொண்டான். [மூன்றும் வேற்றுமை.]
2. சாத்தனது கை. [ஆறும் வேற்றுமை.]
3. ஒரு புலி. [இயல்பாய வந்த எண்.]
4. இரு செவி. [விகாரத்தால் வந்த எண்.]
5. தரு சோறு. [வினைத்தொகை]
6. அது குறிது. [சுட்டுப்பெயர் அல்வழி]
7. அது கொண்டான். [சுட்டுப்பெயர் வேற்றுமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

அது BEFORE அன்று IN POETRY.

கஅ0. அதுமுன் வருமன் றுனறுந் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்று என்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் முதல் நீளுஞ் செய்யுளகத்து.]

(உ-ம்.) அது + அன்று = அதான்று.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN UNINFLECTED COMBINATION.

[குற்றியலுகரவீற்றுள் சிலவற்றிற்கு.]

கஅக. வன்றொடர் அல்லன முன் மிகா, அல்வழி.

[வி. 27.]

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் (பகுதிக் குற்றுகர ஈற்றின்) முன்னும் (வரும் வல்லினம்) மிகா, அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.) நாகு + கடிது = நாகு கடிது. [நெடிற்றொடர்.]
எஃகு + சிறிது = எஃகு சிறிது. [ஆய்தத்தொடர்.]
வரகு + தீது = வரகு தீது. [உயிர்த்தொடர்.]
குரங்கு + பெரிது = குரங்கு பெரிது. [மென்றொடர்.]
தெள்கு + சிறிது = தெள்கு சிறிது. [இடைத்தொடர்.]

[சூ. 94 காண்க.]

182. SHORTENED உ IN INFLECTED COMBINATION.

[இதுவும் அது.]

கஅஉ. இடைத்தொடர், ஆய்தத் தொடர், ஒற் றிடையின் மிகா நெடில், உயிர்த்தொடர் முன் மிகா வேற்றுமை.

[வி. 27.]

[இடைத்தொடர் (முன்னும்), ஆய்தத்தொடர் (முன்னும்), ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் (முன்னும்), உயிர்த்தொடர் முன்(னும்), (வரும் வல்லினம்) மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) தெள்கு + கடுமை = தெள்கு கடுமை. [இடைத்தொடர்.]
எஃகு + கடுமை = எஃகு கடுமை. [ஆய்தத்தொடர்.]
நாகு + கடுமை = நாகு கடுமை. [ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
வரகு + பெருமை = வரகு பெருமை. [உயிர்த்தொடர்.]

[சூ. 94 காண்க.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERMINATIONS டு, று. THE FORMER WORD QUALIFIES THE LATTER, AND THE SONANT IS DOUBLED AND SO CHANGED INTO A SURD.

[புறனடையும் சிறப்புவிதியும்.]

கஅ௩. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்
டறஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வி. 26. 68.]

[நெடிற்றொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகளுள்ளும், (அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்து ஆறனுள்) டகார றகாரமான இரண்டொற்றும், பெரும்பாலும், வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாற்றுச்செவி. }

காடு + அரண் = காட்டரண். [அல்வழியிலும்.]
காடு + அகம் = காடகம். [இயல்பு]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN SHORTENED உ, AFTER A SOFT CONSONANT.

[மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகள்.]

கஅ௪. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில்
தம்இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வி. 26.]

[மென்றொடர் (க்குற்றுகர) மொழிகளுள் சில வேற்றுமைக்கண் தமக்கு இனம் ஆன வன்றொடர் ஆதலே ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

(உ-ம்.) 1. குரங்கு + கால் = குரக்குக்கால்.
2. கழஞ்சு + கோல் = கழச்சுக்கோல்.
3. எண்கு + குட்டி = எட்குக்குட்டி.
4. மருந்து + பை = மருத்துப்பை.
5. கரும்பு + வில் = கருப்புவில்.
6. கன்று + ஆ = கற்றா.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL SHORTENED உ CHANGED INTO ஐ.

கஅரு. ஐயீற் றுடைக் குற் றுகரமும் உளவே.

[வி. 26.]

[ஐ (காரச் சாரியையை) இறுதியிலே பெற்று வரும் (மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
இன்று + தினம் = இன்றைத்தினம்.
அன்று + கூலி = அற்றைக்கூலி.

186. EXCEPTION TO (165): WORDS IN SHORTENED உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

[குற்றுகரவீற்றுந் திசைப்பெயர்க்கு.]

கஅசு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,
நிலை ஈற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்,
றகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வி. 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து, நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், (அதன்மேல் நின்ற) ககர ஒற்றுங் கெடுதலும், (அங்ஙனம் நின்ற) றகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயுந் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + கிழக்கு = { வடகிழக்கு.
தெற்கு } { தென்கிழக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை.
மேற்கு + திசை = மேற்றிசை, மேல்திசை.

மேலைத்திசை, கீழ்த்திசை, திசைச்சேரி } எனவும் வரும்.
வடக்கூர், வடக்குமலை, தெற்குமலை }

187. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு FOLLOWED BY காய்.

[தெங்கு என்னும் பெயர்க்கு.]

கஅஎ. தெங்கு நீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங், காய் வரின்.
[வி. 161.]

[காய் என்னும்சொல் வரும்ஆயின், தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER WHEN FORMED INTO COMPOUNDS.

[ஒன்றுமுதல் எட்டீற்று எண்ணுப்பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

கஅஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதல்,எட் டீறும் எண்ணுள்
முதல்ஈர் எண்முத னீளு மூன் றாறேழ்
குறுகும் ஆறேழ் அல்ல வற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி, என்மனார் புலவர்.
[வி. 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும் வரின் (நிலைமொழி ஆகநின்ற) ஒன்றுமுதல் எட்டீறும் எண்களுள் (1)முதற்கண்ணவாய ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல் நீளும்; (2)மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறுகும்; (3)ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், (4)ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிருங் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) 1. ஒன்று: ஓராயிரம், ஓர்கழஞ்சு, ஓர்கலம், ஓர்மரம்.
இரண்டு: ஈராயிரம், ஈர்கழஞ்சு, ஈர்கலம், ஈர்மரம்.
2. மூன்று: முப்பது, முக்கழஞ்சு, முக்கலம், மும்மரம்.
ஆறு: அறுபது, அறுகழஞ்சு, அறுகலம், அறுமரம்.
ஏழு: எழுபது, எழுகழஞ்சு, எழுகலம், எழுமரம்.
3. சூ. 189.—193 காண்க.
4. ஏழு: எழ்கடல்.

☞ இரண்டாயிரம், மூன்றுபிடி, நான்குபொருள், எனவும் வரும்.

189. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188.): REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

[இதுவும் அது.]

கஅகூ. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,—
இரண்டன் ஒற்றுயிர் ஏக,—உவ் வருமே.
[வி. 159.]

[(மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றுயிர்மெய் ஏகும் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) ஒன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று, ரகர ஒற்றாக; இரண்டென்னும் எண்ணினது (ணகர) ஒற்று (ம் ரகரததை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிருங்) கெட, (அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும்) உகரம்வரும்.]

(உ-ம) ஒன்று ... ... ஒன், ஓன், ஓர், ஓர், ஒரு.
இரண்டு. .... இர், ஈர், இரு.

190. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188). REGARDING மூன்று.

ககo. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.
[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) மூன்றென்றும் எண்ணினது (னகர) ஒற்றுக் கெடுதலும், வரும் ஒற்றாகத்திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம.) மூன்று .... மூ, மு
முவிடம். முக்காழி...... .... முப்பது மும்மொழி.

191. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188). REGARDING நான்கு.

கககூ. நான்கன் மெய்யே ல, ற, ஆகும்மே.
[வி. 159]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட (சூ. 188.) நின்ற) நான்கென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று லகர ஒற்றும், றகர ஒற்றுயுந் திரியும்.]

(உ-ம்.) நான்கு...... .... நால், நாற்.

192. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.): REGARDING ஐந்து.

கசுஉ. ஐந்தன் ஒற் றடைவதும், இனமுங், கேடும்.
[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) ஐந்தென்னும் எண்ணினது (நகர) ஒற்று வரும் ஒற்றாகியும், அதற் கினம் ஆகியுங், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்மூன்று. ஐவ்வணம்.
ஐங்கலம். ஐங்கழஞ்சு.
ஐயம்பு. ஐயொன்று.

193. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.): எட்டு MAKES எண்.

கசுஙு. எட்டன் உடம்புணவ் வாகும் என்ப.
[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) எட்டென்னும் எண்ணினது (டகர) ஒற்று ணகர ஒற்றாகும், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) எண்பது, எண்ணூறு, எண்கலம்.

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

[ஒன்பது என்னும் எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

கசுச. ஒன்பா னொடுபத்து, நூறும் ஒன்றின்
முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு
தகர நிறீஇப், பஃ தகற்றி, னவ்வை
நிரலே, ண, ளவாத் திரிப்பது நெறியே.
[வி. 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணரும் ஆயின் (அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள்) முன்னதாகிய (நிலைமொழியினின் றும்) ஏனைவருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், (நிரனிறை வகை யானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவுந்) திரித்து, (நிலைமொழிக்கு முதற்கண்)

ஒகர உயிரோடு தகர மெய்யை (அதற்காதாரம் ஆக) நிறுத்தி, அந்நிலை மொழி இறுதிக்கண் பஃதைக்கெடுத்து, (அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற) னகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றாயும்,ளகர ஒற்றாயுந் திரிப்பது முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) ஒன்பது { + பத்து = (1.) ஒன்பது நூறு, (2.) தொன்பது நூறு.
+ நூறு = (1.) ஒன்பது ஆயிரம், (2) தொன்பது ஆயிரம்.
(3.) தொன் நூறு, (4.) தொண்நூறு, (5.) தொண்ணூறு.
(3.) தொன்ஆயிரம், (4.) தொள்ஆயிரம், (5.) தொள்ளாயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): *பத்து* AFTER NUMERALS.

௧௯௫. முதல் இரு நான்காம் எண் முனர்ப் பத்தின்
இடைஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
என இரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.
[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் (வரும்) பத்தென்னும் எண்ணிடை நின்ற (தகர) ஒற்று (ஒருகாற்) கெடுதலும், (ஒருகால் இடையே தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட்டு) ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்விரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒரு பஃது. &c.

196. EXCEPTION TO (165.): 10, 20, &c., WITH UNITS FOLLOWING THEM.

௧௯௬. ஒருபஃ தாதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
எண்ணும், அவை ஊர் பிறவும், எய்தின்
ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.
[வி. 159.]

[ஒருபஃதாதி (ஆய எட்டெண்களின்) முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதெண்ணும், அவைஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணரும் ஆயின் ஆய்தங்கெட அந்நிலைக்களத்து (இயல்பாய) தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்று,
இருபத்திரண்டு, இருபத்தொன்றேகால்.
முப்பத்துமூன்று, எண்பத்தெண்கலனே ;

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES இன் OR இற்று.

௧௯௭. ஒன்றுமுதல் ஈரைந் தாயிரங், கோடி
எண்ணிறை, அளவும், பிற, வரில் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய் கெடுத் தின்னும், இற்றும்,
ஏற்ப தேற்கும்; ஒன்பதும் இனைத்தே.
[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமுங், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் (நிலைமொழிஆகிய) பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து, (அந்நிலைக்களத்து) இன்சாரியை எனும், இற்றுச்சாரியை எனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணுதிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும், இற்றெனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்.) பதினொன்று, பதிற்றொன்று, பதின்மடங்கு.
ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதிற்றொன்று.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

௧௯௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின் ஈற் றுயிர்மெய்
கரந்திட ஒற்று னவ் வாகும் என்ப.
[வி. 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய்கெடத் தகர ஒற்று னகர ஒற்றாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

௧௯௯. ஒன்ப தொழித்தஎண் ஒன்பதும் இரட்டில்
முன்னதின் முன் அல ஓட உயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.
[வி. 159.]

[ஒன்பது (என்னும் எண் ஒன்றனையும்) ஒழித்து நின்ற (ஒன்றுதி பத்திறன) எண் ஒன்பதனையும் இரட்டித்துக்கூறின், (நிலைமொழி) முதலெ

முத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாங்கெட, உயிர் (முதலான எண்) வரின் வகர ஒற்று, மெய் (முதலான எண்) வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், முறைமை (ஆம்.)]

(உ-ம) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, ஐவ்வைந்து, அவ்வாறு.
மும்மூன்று, நன்னான்கு.
எவ்வேழு, எவ்வெட்டு.
பப்பத்து

§ கக. ஊகாரஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

௨00. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 119.]

[பூ என்னும் (பலபொருட) பெயர்ச்சொல் முன் (வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி,) அவற்றிற்கினம்ஆகிய மெல்லொற்றுகளும் மிகும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = [illegible]டி
பூ + சோலை = [illegible]லை
பூ + தடம் = பூந்தடம்
பூ + பணை = பூம்பணை.
} இன மென்மை தோன்றியது.

பூ + கொடி = பூக்கொடி.
பூ + சோலை = பூச்சோலை.

§ கஉ. ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.). ஏ AND ஒ FINALS.

௨0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன் வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[இடைச்சொல் ஆய,(ஆறு) ஏகாரத்தின் முன்னும், (எட்டு) ஒகாரத்தின் முன்னும், வல்லினம் (வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) அவனே கொண்டான்.
அவனோ கொண்டான்.

§ கரு. ஐகார ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): AND SPECIAL RULE REGARDING FINAL ஐ.

உ0உ. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி
ஈற்றழி வோடும் அம் ஏற்பவும் உளவே.
[தொ. 161.]

[ஐகார ஈற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வரும் ஆயின், இறுதி ஐகாரங் கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும்; ஐகாரங்கெட்டு, அம்முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. புன்னை + கானல் = புன்னையங்கானல்.
2. தாழை + காய் = தாழங்காய்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ0௩. பனை முன்
கொடி வரின் மிகலும், வலி வரின் ஐ போய்
அம்மும், திரள்வரின் உறழ்வும், அட் ன்
கட் டந்நீ ளது ம் வேற்றுமை.

[பனை (என்னும் பெயர்) முன் கொடி (என்னும் பெயர்) வரும்ஆயின், வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் (நிலைமொழி ஈற்று) ஐகாரங் கெட்டு, அம்பெறுதலும்; திரள் (என்னும் பெயர்) வரும்ஆயின் வந்தது மிகுந்தும், தம்முள் உறழ்தலும்; அட்டு (என்னும் பெயர்) வரும்ஆயின் ஐகாரங் கெட, வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆதலும், ஆம்வேற்றுமைக் கண்.]

(உ-ம்.) 1. பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
2. பனை + காய்&c. = பனங்காய், பனஞ்செறும்பு, பனந்தூண், பனம்பழம்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

§ க. மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

[மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வந்து புணரும் ஆறு.]

உ0௪. உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வி. 19]

[(நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற) மெய்யின்மேல் (வருமொழிமுதல்) உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்புப் புணர்ச்சியே ஆம்.]

(உ-ம்.) தோன்றல் + அழகன் = தோன்றலழகன். [அல்வழி]
வேல் + எறிந்தான் = வேலெறிந்தான். [வேற்றுமை.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABLIC WORD.

[எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி.]

உ0௫. தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டும்.

[வி. 29.]

[தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மண் + அரிது = மண்ணரிது. [அல்வழி.]
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி. [வேற்றுமை.]

§ ௨. மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

[ய ஒழிந்த பத்துமெய்முன் வரும் யகரத்திற்கு.]

௨௦௬. தன் ஒழி மெய்முன் யவ் வரின் இகரந்
துன்னும் என்று, துணிநரும் உளரே.

[யகரந்தன்னை ஒழிந்த (ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து) மெய்முன்னும் வந்தால், தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அறிதிற்கொள்வாருஞ் சிலர் உளர்.]

(உ-ம்.) மண் + யாது = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

[முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவலுக்கும்.]

௨௦௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றிறு தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வன் மெய் வரின்
உவ்வுறும்; ஏவல் உறா சில சில்வழி.

[(ய, ர ழக்களை ஒழிந்த) எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், (மேல்விதந்த) யகரம் ஒழிந்த மெய்வரும் ஆயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா, சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) 1. திண் { + கடிது = திண்ணுக்கடிது. [அல்வழி.]
+ கடுமை = திண்ணுக்கடுமை. [வேற்றுமை.] }

2. உண் + சாத்தா = உண்ணுசாத்தா.

பல், பல்லு; கல், கல்லு; வாழ், வாழு,
எனபனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதி.]

௨௦௮. நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கவ்வும் ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு (உகரச்சாரியையே அன்றி) அகரச்சாரியையும் ஆம், வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருந் + கடுமை = பொருநக்கடுமை, பொருநுக்கடுமை.

§ ௯. ண,ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ற்: SPECIAL RULE.

[ணகர னகரங்கள் புணரும் விதம்.]

உ0௯. ண,ன வல் லினம்வரட் ட,ற வும்; பிற வரின்
இயல்பும் ஆகும், வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினும் இயல்பா கும்மே.
[வி. 34. 35. 37. 38.]

[ணகார னகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், றகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் மூவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) சிறுகண் + களிறு = சிறுகட்களிறு.
பேர்அமர்க்கண் + பேதை = பேர் அமர்க்கட்பேதை. [வேற்றுமைவழி.]
பொன் + தட்டு = பொற்றட்டு.

(2.) மண், பொன். } + நீட்சி, வன்மை. [இயல்பு. வேற்றுமைவழி.]

(3.) மண், பொன். } + கடிது, நீண்டது, வலிது. [இயல்பு. அல்வழி:]

210. EXCEPTION TO (209.): ண் AND ன் DROPPED BEFORE ந.

[அவ்விரண்டிற்றுள் ஒரு சார்பினவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

உ௧0. குறில் அணை வில்லா ண,னக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.
[வி. 40.]

[(தனிக்) குறில் (ஒன்றனையும்) ஒழிந்து (ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்) சார்ந்த ணகார னகாரங்கள் (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம் (மயக்கவிதி இன்மையில்) திரிந்த இடத்து (இயல்பாகாது,) கெடுதலைப் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) (1.) தூண் + { நன்று = தூணன்று, நன்மை = தூணன்மை.

(2.) பயன் + { நன்று = பயனன்று. நன்மை = பயனன்மை.

211. EXCEPTION TO (209.): CERTAIN NOUNS IN ண்.

[ணகர இற்றுள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வருத்தலும்.]

உகக. சாதி, குழூஉப், பரண், கவண், பெயர் இறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண், பிற
டவா கலும்மாம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி (பற்றியுந்,) திரள் (பற்றியும், வரும் பெயர்களும்,) பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி (ணகரம்) வேற்றுமைக்கண் ணும் (வல்லினம்வந்தால்) இயல்பாம்; (எண்ணல் அளவை அன்றி) உண விற்குரிய (எள்ளின் திரிசொல் ஆய) எண் (என்னும் பெயருஞ், சாண் (என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்லெழுத்துகள்வரில் திரிந்து) டகரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) உமண் + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கால் = கவண்கால்.

எண் + கடிது = எட்கடிது [எண்கடிது சூ. 208.]
சாண் + கோல் = சாட்கோல். [சாண்கோல்]

212. EXCEPTION TO (208.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ன இற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வருத்தல்.]

உகஉ. னஃகான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அஃகான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[னகர (ஈற்றுச்) சாதிப்பெயர் (வல்லினம் வர ஈறு திரியாது) இயல்பா தலும், அகர (ச்சாரியை) பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் (புணர்ச் சிக்) கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயினக்குடி.

213. EXCEPTION TO (208.): THE WORD மீன்.

[மீன் என்னும் மொழியைப் பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகரு. மீன்றவ் வொடுபொரூஉம், வேற்றுமை வழியே.

[மீன் (என்னும் மொழிஇறுதி னகரம்) வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்து வரின்) றகரத்தோடு உறழ்ந்து வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீற்கண்.

214. EXCEPTION TO (208.): THE WORD தேன்.

[தேன் என்னும் மொழியைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகச. தேன் மொழி மெய் வரின் இயல்பு மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலி வரின்
ஈறுபோய் வலி மெலி மிகலும் ஆம், இரு வழி.

[தேன் (என்னும்) சொல் (மூவின) மெய்யும் வரின் (இறுதி னகரம்) இயல்பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெடுதலும், வல்லினம் வரின் இறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெட வந்த வல்லினமாதல், அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம், இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் + கடிது &c. = தேன்கடிது. தேன்சிறிது. தேன்தீது. தேன்பெரிது. &c.
தேன் + கமெை = தேன்கமெை. தேன்மலிவு.

தேன் + மொழி = தேமொழி.

தேன + குழம்பு = தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

215. EXCEPTION TO (208.): THE WORD எகின்.

உகரு. மரம் அல் எகின் மொழி இயல்பும், அகர
மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் (பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும்) எகின் என்னும் சொல் (வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி) இயல்பாதலும், (இரு வழியும்) அகரச் சாரியையைப்பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல், அவற்றிற்கினமாதல், மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின + கால = எகின்கால். [வேற்றுமை.]

எகின + புள் = எகினப்புள், எகினம்புள். [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகினக்கால், எகினங்கால்.

216. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS குயின், ஊன்.

[இவ்விரண்டு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உகசா. குயின், ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் (என்னும்பெயரும்,) ஊன் (என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி) வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) குயின்கமெை. ஊன்கிமெை.

217. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS மின், பின், பன், கன். [COMP. 207.]

[இந்த நான்கு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உகள. மின், பின், பன், கன் றொழிற்பெயர் அனைய;
கன், அவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும்.

[இந்நான்கு சொல்லுந் தொழிற்பெயர்போல (யவ்வல்) மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், "கன்" என்னுஞ்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று, வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல், அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடிது = மின்னுக்கடிது.
பின் + கடிது = பின்னுக்கடிது.
பன் + கடிது = பன்னுக்கடிது.
கன் + கடிது = கன்னுக்கடிது.

கன் + தட்டு = கன்னார்தட்டு.
கன் + தூக்கு = கன்னார்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு.

218. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS தன், என், நின்.

உகஅ. தன், என், என்பவற் றீற்று னவ் வன்மையோ
டுறழு நின்ன றியல்பாம் உறவே.

[("தான்" என்பது) "தன்" என்றும், ("யான்" என்பது) "என்" என்றும், (வரும் விகார) மொழிகளின் ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரின் (பொது விதியானே றகரமாய்த் திரிதலும், அவ்விதி ஏலாது) இயல்பாதலும் ஆம். ("நீ" என்பது "நின்" (என) நின்ற விகார) மொழி ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரில் (திரியாது) இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.
என் + பகை = என்பகை, எற்பகை.
நின் + பகை = நின்பகை.

§ ௪. ம் ஈறு.

219. FINAL ம்: GENERAL RULE.

[மகரஇறு புணருஞ் செய்கை.]

உகக. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.
[வி. 32. 33.]

[மகர (ஈற்றுச்சொற்கள்) இறுதி மகரம் கெட (விதிஉயிர் ஈறாய் நின்று) இயல்புயிர் ஈறுபோல (உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும்,) வல்லி

னம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல் பாகவும், புணர்வனவும், வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாய்த் திரிவனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வட்டம்.		
+ ஆழி = வட்டவாழி.	நாம் + கடியம் = நாங்கடியம்.
+ கடல் = வட்டக்கடல்.	நம் + கை = நங்கை.
+ சேமி = வட்டசேமி.	நும் + செவி = நுஞ்செவி.
+ வாரி = வட்டவாரி.	நும் + தலை = நுந்தலை.

220. EXCEPTION TO (219.): SOME WORDS IN ம்.

உ௨0. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி உறழ்வும்;
அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல் பும் உள.

[வேற்றுமைக்கண், மகர இறுதி கெட, (அவற்றின்முன் வரும்) வல்லின மாதல் அவற்றிற்கு இனமாதல் மிகுதலும்; அல்வழிக்கண், உயிரும் இடையினமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) குளம் + கரை = குளக்கரை, குளங்கரை.
பழம் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): நும், தம், எம், நம்.

௨௨௧. நுந்,தம்,எம்,நம், ஈறு மவ்வரு ஞ,ந,வே.

[இந்நான்கு (விகார மொழிகள்) ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, நக்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.) நும் + ஞாண் = நுஞ்ஞாண்.
தம் + நூல் = தந்நூல்.
எம் + நாள் = எந்நாள்.
நம் + ஞானம் = நஞ்ஞானம்.

222. EXCEPTION TO (219): THE WORD அகம்.

௨௨௨. அக முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடை யன கெடும்.

[அகம் (என்னும் இடைப்பெயர்) முன்னர்ச் செவி, கை (என்னும் சினைப்பெயர்) வரின் (நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கினமாத் திரிதலே அன்றி, அதன்) இடைநின்ற ககர (ஒற்று)ம் (அதனை ஊர்ந்த அகர உயிருங்) கெடும்.]

(உ-ம்.) அகம் + கை = அங்கை.
அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS ஈம், கம் AND உரும். [COMP. 207.]

உஉ௩. ஈமுங், கம்மும், உருமுந், தொழிற்பெயர் மானும்,
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் (இருவழியும் முதனிலைத்) தொழிற் பெயர் போல (யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று) முடியும்; (இவற்றுள்,) முதற் கணின்ற ஈமும், கம்மும் வேற்றுமைக்கண் (உகரச் சாரியை அன்றி) அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + கடிது = ஈமுக்கடிது.
ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம்.
கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

---

§ ரு. ய், ர், ழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ர், ழ்.

[ய, ர, ழக்கள் க, ச, த பக்களோடு புணரும் ஆறு.]

உஉச. ய, ர, ழ முன்னர்க் க, ச, த, ப அல்வழி
இயல்பு மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ டுறழ்தலும், விதிமேல்.
[வி. 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னுங் க, ச, த, பக்கள் வரின், அல்வழிக்கண், இயல்பாதலும், மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண், மிகுதலும், வல்லினமாதல் மெல்லினமாதல் மிகுதலும் விதி ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) வேய் + கடிது = வேய்கடிது. மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி.
வேர் + சிறிது = வேர்சிறிது. கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்.
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது. கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர். } [அல்வழி.]

(2.) நாய் + கால் = நாய்க்கால். | வேய் + குழல் = வேய்ங்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால். | ஆர் + கோடு = ஆர்ங்கோடு, ஆர்க்கோடு.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால். | } [வேற்றுமை.]

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

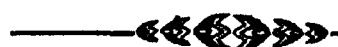
[இந்த இரண்டு சொற்களுக்கு எய்தாதது எய்துவிக்கிறது.]

உஉரு. தமிழ் அவ் வுறவும் பெறும், வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

["தமிழ்" என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின்
ரச் சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும்; "தாழ்" என்னுஞ் சொல்லுங்

"கோல்" என்னுஞ் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியை யைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)		அரசன்	= தமிழரசன்.
	தமிழ் +	பல்லவதரையர்	= தமிழப்பல்லவதரையர்.
		நாகன்	= தமிழநாகன்.
		வளவன்	= தமிழ வளவன்.
	தாழ் +	கோல்	= தாழக்கோல்.

226. SPECIAL RULE REGARDING THE WORD கீழ்.

உஉகூ. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

["கீழ்" (என்னும் சொல்) முன் (வரும்) வல்லினம் (ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் மிக்கும்வரும்,) விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.)	கீழ்	+ குலம்	= கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்.
		+ சாதி	= கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி.

§ சு. ல், ள், ஈறு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட், OR INTO ன் AND ண், OR UNALTERED.

[ல,ளக்களின் புணர்ச்சி.]

உஉஎ. ல,ள,வேற் றுமையில் ற,டவும்; அல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரின் ஆம்; மெலி
மேவி ன,ண,வும், இடை வரின் இயல்பும்,
ஆகும் இருவழி யானும், என்ப.

[வி. 34. 35.]

[லகார ளகாரம் (ஆன இரண்டீறும்) வல்லினம் வரின், வேற்றுமைக்கண் (முறையே) றகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே றகார டகாரங்களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்கள் ஆம்; இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.)	(1.)	கல் + குறை	= கற்குறை.		[வேற்றுமை.]
		முள் + குறை	= முட்குறை.		[வேற்றுமை.]
	(2.)	கல் + குறிது	= கல்குறிது,	கற்குறிது.	[அல்வழி.]
		முள் + சிறிது	= முள்சிறிது.	முட்சிறிது.	[அல்வழி.]
	(3.)	கல் + மேல்	= கன்மேல்.		[வேற்றுமை.]
		முள் + மேல்	= முண்மேல்.		[வேற்றுமை.]
		கல் + மலை	= கன்மலை.		[அல்வழி.]
		முள் + முடி	= முண்முடி.		[அல்வழி.]

(4.) கல் + யாது = கல்யாது.
முள் + வலிது = முள்வலிது. } [அல்வழி.]

கல் + யாப்பு = கல்யாப்பு
முள் + வன்மை = முள்வன்மை. } [வேற்றுமை.]

228. ல் AND ள் INTO ஃ: SUPPLEMENTAL TO (227)

[இவ்விரு ஒற்றினுக்கும் எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி.]

௨௨௮. குறில்வழி ல,ளத் தவ்வணையின் ஆய்தம்
ஆகவும் பெறூஉம் அல்வழி யானே.
[வி. 37. 38.]

[(தனிக்) குறிலின் பின் (னின்ற) லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வரும் ஆயின் (றகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி) ஆய்தம் ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தீது = கஃறீது.
முள் + தீது = முஃடீது.

229. EXCEPTION TO (227.): ல் AND ள் BEFORE த AND ந

[எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

௨௨௯. குறில்செறி யா ல,ள, அல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடும், ஈர் இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும், வலிவரின்
இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.
[வி. 37. 38. 39.]

[(தனிக்) குறில் (ஒன்றனையுஞ்) சாராது வரும் லகார ளகாரங்கள், அல்வழிக்கண் வந்த தகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; இருவழிக் கண்ணும், வந்த நகரந் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; வல்லினம் வரின், (அல்வழிக்கண், உறழாது) இயல்பாதலுந், திரிதலும், (வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும்,) பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) (1.) வேல் + தீது = வேறீது
வாள் + தீது = வாடீது. } [அல்வழி.]

(2.) வேல் + நன்று = வேனன்று.
வாள் + நன்று = வாணன்று } [அல்வழி]

வேல் + நன்மை = வேனன்மை
வாள் + நன்மை = வாணன்மை } [வேற்றுமை]

(ம.) கால் + கடிது = கால்கடிது.
தேன் + சிறிது = தேன்சிறிது.

அழுகல் + காய் = அழுகற்காய்.
வாள் + படைக்கையன் = வாட்படைக்கையன்.

---

230. VERBAL NOUNS IN ல், ள். [COMP. 207.]

உ௩௦. ல,ள,இறு தொழிற் பெயர் ஈர் இடத்தும் உவ்வுறு
வலி வரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (விகுதி பெற்ற) தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (முதனிலைதிரிந்த) தொழிற்பெயரும் (முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுமோ பெருவோ என்று ஐ உறற்க:) இருவழியும் உகரம் பெருவாம்; (வல்லினம் வரின்) அல்வழிக்கண் (உறழாது) இயல்பாவனவும் சிலஉள.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடிது = ஆடற்கடிது, ஆடல்கடிது. } [அல்வழி.]
கோள் + கடிது = கோட்கடிது, கோள்கடிது. }

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை. } [வேற்றுமை.]
கோள் + கடுமை = கோட்கடுமை. }

ஆடல் + நன்மை = ஆடனன்மை.
கோள் + நன்மை = கோணன்மை.

---

231. EXCEPTION TO (227.): THE WORD வல். [COMP. 207.]

[எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

உ௩௧. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்று இரு வழியும்;
பலகை,நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவவும் ஆம்.

["வல்" (என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின்) தொழிற்பெயரே போல (இருவழியும் உகரச் சாரியை) பெறும்; பலகை, நாய் (என்னும் இருபெயர்) வரினும், (பிறபெயர் வரினும்,) வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியை (யும் உகரச் சாரியையும்) பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) வல் + கடிது = வல்லுக்கடிது. [அல்வழி.]
வல் + கடுமை = வல்லுக்கடுமை. [வேற்றுமை.]

(2.) வல் + பலகை = வல்லப்பலகை, வல்லுப்பலகை.
(3.) வல் + நாய் = வல்லநாய், வல்லுநாய்.

232. EXCEPTION TO (227.): THE FOUR WORDS நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உ௱௩௨. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அல்வழி யானும் றகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் (வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைபோல) றகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

(உ-ம்.) நெற் கடிது | கொற்கடிது
செற் கடிது | சொற்கடிது.

233. EXCEPTION TO (227.): இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உ௱௩௩. இல்என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[(இல்லிடத்தை உணர்த்தாது) இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் "இல்" என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் மிகுதலும், (இவ்விரு விதியும் பெறாது) இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்) இல் + பொருள் = இல்லைபொருள், இல்லைப்பொருள்
இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. EXCEPTION TO (227.): THE WORDS புள் AND வள். [COMP. 207.]

உ௱௩௪. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் (இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித்) தொழிற்பெயர் போல (உகரச் சாரியை பெற்றும்) புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடிது, கடுமை = புள்ளுக்கடிது, புள்ளுக்கடுமை.
வள் + கடிது, கடுமை = வள்ளுக்கடிது, [illegible]ளுக்கடுமை.

§ ௭. வ், ஈறு.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

[வகர இற்றுச் சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தோடு புணருஞ் செய்கை.]

உ௱௩௫. சுட்டு வகரமூ வினம்உற முறையே
ஆய்தமு மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[("அவ்," "இவ்," "உவ்" என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச்) சுட்டு (ப்

பெயர் ஈற்று) வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரமுறையானே ஆய்தமும், வரும் மெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அவ் + கடிது = அஃகடிய.
அவ் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்.
அவ் + யானை = அவ்யானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE. [COMP. 207.]

[தெவ் என்னும் மொழி யவ்வல்லாத மெய்களோடு புணருஞ் செய்கை.]

உ௱௩௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே;
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

["தெவ்" என்னும் சொல் (யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத்) தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; (அவற்றுள்) மகரம் வருங்கால் (உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி ஈற்று) வகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) தெவ் + கடிது = தெவ்வுக்கடிது.
(2.) தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்.

237. CHANGES IN THE INITIAL OF THE SECOND WORD IN A COMPOUND. த AND ந AFTER ன, ல AND ண, ள.

[வருமொழிக்கு முதலாகிய மெய்களுள் திரிதற்கு உரியன இவை.]

உ௱௩௭. ன, ல முன் ற, ன வும்; ண, ள, முன் ட, ண வும்;
ஆகுந் த, நக்கள் ஆயுங் காலே.

[வி. 37. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் றகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரம்ஆம்; ணகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் ணகரம்ஆம், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)
(1.) த { பொன் + தீது, தீமை = பொன்றீது, பொற்றீமை.
கல் + தீது, தீமை = கற்றீது, கற்றீமை.
மண் + தீது, தீமை = மண்டீது, மண்டீமை.
முள் + தீது, தீமை = முட்டீது, முட்டீமை.
(2.) ந { பொன் + நன்று, நன்மை = பொன்னன்று, பொன்னன்மை
கல் + நன்று, நன்மை = கன்னன்று, கன்னன்மை.
மண் + நன்று, நன்மை = மண்ணன்று, மண்ணன்மை.
முள் + நன்று, நன்மை = முண்ணன்று, முண்ணன்மை.
} [இருவழியிலும்.]

§ ௮. புறனடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS. THE RULES LAID DOWN IN THE NEXT CHAPTER ARE ANALOGOUS TO THOSE IN THIS AND THE PRECEDING CHAPTERS.

உ௱௮. உருபின் முடிபவை யொக்கு மப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றநும. ௬ 315 காண்க. [எல்லா + அற்று + அ + உம்.]
எல்லாவற்றுக்கோடும் எனப் பொருட்சந்தியிலும் அற்று எ-ம், உம் எ-ம் வந்தன.

239. ANALOGY AND THE "USUS LOQUENDI" TO BE OUR GUIDES IN ANOMALIES AND CASES NOT SPECIFIED.

[இப்புணரியலுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உ௱௯. இடை, உரி, வடசொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉம் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும், உரிச் சொல்லினும், வடசொல்லினும், (உயிரீறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில், தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென) ஓதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉமொழிகளும், (இருவகை வழக்கினும் நடக்கும் முறைமை அறிந்து, அதற்குப்) பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

(உ-ம்.) ஆன்கன்று [வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிலே இடைச்சொல் இயல்பாயிற்று. ௬. 216]
நடகதோன் [உரிச்சொல் முன் மெலி மிகுந்தது.]
தனதடம். [வடசொல் முன் வலி இயல்பாயிற்று]
இல்முன் எ-கு முன்றில். [இலக்கணப்போலி.]
அவிசன் தந்தை எ-கு அசெந்தை. [மரூஉமொழி.]

மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(V.) உருபு புணரியல்.

[இஃது வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும் ஆறு கூறுவது.]

§ க. உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES. THE TERM OF THE NOM. IS COUNTED. 8 x 5=40.

[எட்டுருபுகள் சாரும் இடவகையால் இத்துணைத்தென்பது.]

உ௪0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குருபும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.
[வி. 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, (எழுவாய் வேற்றுமையான) பெயர்முதலாக (விளி ஈறாக நின்ற) எட்டு உருபினையும், உறழ (வேற்றுமை) உருபுகள் நாற்பதாம்.]

(உ-ம்.) நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ, என் ஒருவன் என்னும் வாய்பாட்டு உயர்திணை, ஆண்பால் பெயரோடு எட்டு உருபுகளும் வந்தன. மற்றவைகளும் இப்படியே.

241. SIGNS OF CASE, WHERE PLACED AND FOR WHAT PURPOSE.

[வேற்றுமை உருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வரும் இடமும்.]

உ௪௧. பெயர்வழித் தம்பொருள் டரவரும் உருபே.

[(வேற்றுமை) உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப், பெயர்க்குப்பின் வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

[ஐம் முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணரும் ஆறு.]

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்ஈற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்கு மன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[(தொகாநிலையாகிய (சூ. 415.) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையே நின்று நிலைமொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும்) ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும் ஆக உடைய (ஐம்முதலிய) வேற்றுமை உருபு ஆறும், (இடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும்) புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும், (போன இரண்டியல் உள்ளும்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் (இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.)]

(உ-ம்.) நம்பிகண் வாழ்வு. [சூ. 159. 209. இயல்பாயின.]
பழிக்கஞ்சி. [சூ. 165. ககரம் இரட்டித்தது.]

---

§ உ. சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: *சாரியை.*

[சிறப்புவிதி: சாரியை வரும் ஆறு.]

உசரு. பத முன் விகுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.
[வி. 108.]

[பதத்தின்முன் விகுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும், இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆம்.]

---

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

[சாரியை இவை என்கின்றது.]

உசச. அன், ஆன், இன், அல் அற் றிற் றத்தம்
தம், நம, நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன,
இன்ன பிறவும், பொதுச்சா ரியையே.
[வி. 108.]

[அன்னும், ஆனும், இன்னும், அல்லும், அற்றும், இற்றும், அத்தும், அம்மும், தம்மும், நம்மும், நும்மும், ஏயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும்,

குவ்வும், னவ்வும், இவைபோல்வன பிறவும், (விகுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணுந், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலிற்) பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம.)	ஒன்றன்கூட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன.]
	வண்டின்கால். [இன்]	தொடையல். [அல்]
	பலவற்றை. [அற்று.]	பதிற்றுப்பத்து. [இற்று.]
	மாத்திலை. [அத்து.]	புளியமகாய். [அம்.]
	எல்லார் தம்மையும். [தம்.]	எல்லார் நம்மையும். [நம்.]
	எல்லீர் நுமமையும். [நும்.]	கலனே துணி. [ஏ]
	நடந்தது. [அ.]	சாத்தனுக்கு. [உ.]
	பண்டைகால். [ஐ.]	உய்குவாய. [கு.]
	ஆன்கன்று. [ன.]	அவன றனையும். [தன.]
	அவனறன். [தான.]	அவர்தாம். [தாம்.]
	புற்றருசோறு. [ஆம.]	

§ ரு. சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

[நிலைமொழியோடு உருபு புணர்தற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

உசரு. எல்லாம் என்ப திழிதிணை ஆயின்
அற்றோ டுருபின் மேல் உம் உறுமே;
அன்றே னம்மிடை அடைந்தற் றுருகும்.
[வி. 67.]

["எல்லாம்"(என்னும் பொதுப்பெயர்) அஃறிணைக்கண் ஆனகாலை அதனோடு (ஆறு) உருபும் புணரின், இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலை இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) எலலாம், எல்லாவற்றையும் முதல்.
எல்லா நம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசசு. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றுமமை
தள்ளி நிரலே தம்,நும், சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.
[வி. 67.]

["எல்லாரும்" (என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும்),"எல்லீரும்" (என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புண

ரும் இடத்து) அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற (முற்) றும்மைகளைத் தள்ளி, (அந்நிலைக் களங்களில்) படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நும்முச் சாரியையும் பொருந்த, அவற்றால் தள்ளுண்ட (முற்)றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம.) எல்லார் தம்மையும். எல்லாரையும். எல்லீர் நும்மையும் எல்லீரையும். } எனவரற்றேமெ. இவ்வாறு ஒட்டுக.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உ௪எ. தான், தாம், நாம், முதல் குறுகும்; யான், யாம்,
நீ நீர், என், எம், நின், நும், ஆம் பிற
குவ்வின் அவ்வரு நான்கா றிரட்டல்.

[வி. 72-74.]

[(இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து,) "தான்," "தாம்," "நாம்" என்னும் மூன்று பெயரும் (நெடில்) முதல் குறுகி, (முறையே "தன்னை," "தம்மை," "நம்மை" என) வரும்; "யான்," "யாம், நீ, நா (என்னும் நான்குபெயரும் முறையே) "என்னை," "எம்மை," "நின்னை," "நும்மை" என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வுருபு புணரும் இடத்து இடையே ("தனக்கு" என) அகரச் சாரியை வரும்; குவ்வுருபின் அகரச் சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் (இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆயதனிக் குறில்முன்) ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

[இப்பெயர்களைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உ௪அ. ஆ, மா, கோ, ன அணையவும் பெறுமே.

[வி. 65.]

["ஆ" (என்னும் பெயரும்,) "மா" (என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும்,) "கோ" (என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து,) ன(கரச்சாரியை) பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆனை. [ஆவினை.] ஆனுக்கு. [ஆவினுக்கு. ஆவுக்கு.]
கோ, கோனை. [கோவை.]
மா, [மாவை.]

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY.

[செய்யுளிலே, சில எண்ணுப்பெயர்களைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

௨௪௯. ஒன்று முதலெட் டீறும் எண்ணூர்
பத்தின் முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழிய, மேல்
எல்லாம் ஓடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டீறும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண் முன்னர் (உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே) ஆன்சாரியை வரின், (அப்பத்தென்னும் எண்ணினது) பகர ஒற்றொன்றுமே நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்துங் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒருபானை. [ஒருபதை. ஒருபஃதை.]
இருபது, இருபானுக்கு. [இருபதை. இருபஃதை.]

ஒன்பது, ஒன்பானை. [ஒன்பதை. ஒன்பஃதை.]

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

௨௫௦. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வி. 71. 69.]

[(அஃறிணைப் பன்மையவாய) வகர ஈற்று (மூன்று) சுட்டுப்பெயர்க்கும் (உருபுகள் புணரும் இடத்து) அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்.) அவை, அவற்றை, [அவற்றினை.]
இவை, இவற்றை, [இவற்றினை.]
உவை, உவற்றை, [உவற்றினை.]

251. THE DECLENSION OF அஃது, இஃது AND உஃது.

௨௫௧. சுட்டின் முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வி. 71.]

[(அஃது, இஃது, உஃது எனவரும்) மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு (உருபுகள் புணரும் இடத்து,) இடையே அன் சாரியைவரின், (மொழி முதற் சுட்டெழுத்துகள் மூன்றின் முன்னின்ற) ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அஃது, அதனை, [அஃதை, அதை.]
இஃது, இதனை, [இஃதை, இதை.] } விகற்பித்து வரும்.
உஃது, உதனை, [உஃதை, உதை.]

252. *அத்து* LOSES ITS INITIAL *அ*. [EXCEPTION TO (162.).]

[*பிறிது விதி.*]

உருஉ. அத்தின் அகரம்

[வி. 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், (இய

கர (உயிர் ஈற்றின்) முன்வரின், (வகர உடம்படு மெய் பெறாது,) கெடும்]

(உ-ம்.) மாத்தக்குறை [மா + அத்து + குறை. அகரங்கெட்டது.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

[*சாரியைக்காவதோர புறனடை.*]

உருரு. இதற்கிது சாரியை எனின்அள வின்மையின்,
விகுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை
நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும்
ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[(விகுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண்) இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப்புகின், வரையறைப்படாமையின், விகுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருபுப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப் பகுத்து, இடையே நின்ற (ஏகாரம் அகரம் முதலிய) எழுத்துச் சாரியையினையும், (அன், ஆன்முதலிய) பதச் சாரியையினையும், (இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்றா) இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

(உ-ம்.) என்றிசினோர் = என்று + சின + ஓர் சூ. 356. 373. 394.
ஆதலால் இகரம் ஆனது சாரியை எனக்கொள்க.
தனை, னைச் சாரியை இன்றி இயல்பாய் வந்தது.

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION.

[*நான்கின் புணர்ச்சிக்கு ஆவதோர் புறனடை.*]

உருச. விகுதி பதஞ்சா ரியைஉரு பனைத்தினும்
உரைத்த விதியுள் ஓர்ந் தொப்பன கொளலே.

[விகுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் (விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும், அவ்) விதிக

ளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும், இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது, என உய்த்துணர்ந்து, எவ்விதி எதற்குப் பொருந்துமோ, அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும் என்பன இறந்தகாலமும்,
சேறு, சேறும் எனபன எதிர்காலமும் பொருந்தும்;

ஆதலால் "றவ்வொடு காவும்மை நிகழ்பல்லவும்" (சூ. 145.) என விதித்தார் ஆயினும் இவ்விகுதி வந்த இடத்தெல்லாம் இந்த இரண்டு காலமும் பொருந்தாது எனக்கொள்க.

255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE: EXCEPTION TO (242.)

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குப் புறனடை.]

உ௫௫. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;
உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்;
அன்ன பிறவும்; ஆகும் ஐ உருபே.

[(வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங்குமுடிதலே அன்றி, அங்ஙனம் விதித்த) இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும், விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்தும், விரிதல் ஒழிந்தும், இவைபோல்வன பிற வேறுபாடாயும் வரும், இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

(உ-ம்.) (1.) வழிபடு தெய்வநிற்புறங்காப்ப. (கின் 21௨.)
மண் கொணர்ந்தான. (மட் 209.)

(2.) நம்பியைக் கொணர்ந்தான். கானமுகத்தெழுது. } உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும் வந்தன.

(3.) கொற்றனைக் கொணர்ந்தான் ஆண்பெற்றள. } விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந் தொக்கும் வந்தன.

(4.) தற்கொண்டான், என உறழப்படுவது திரிந்தே வரும். [சூ. 281.]

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உ௫௬. புள்ளியும் உயிரும் ஆய் இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழின்மொழி வரினே,
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[(மூன்றும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்,) ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய் நின்ற சொல்முன்னர் (க் "கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள்"

(சூ. 297.) என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள்) தம்மால் ஆகிய தொழிற்சொல் வரின் (அங்ஙனம் வரும்) வல்லினம் (வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது) விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் கோட்பட்டான். }

257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உருஎ. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின், விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

☞ இதில் விதிப்ப என்பது அகரங்குறைந்து நின்றது.

[இதற்கிது முடிபென்று (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தகுவனவற்றை) எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு, வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையுங் (கருதல்அளவையான்) வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவள வாதி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என் றீரைந் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன் உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

II. சொல்லதிகாரம்.

ETYMOLOGY.

[சொல்லதிகாரம் எ-து சொல்லினது இலக்கணத்தை உணர்த்திய அதிகாரம். இது பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல், பொதுவியல் என்னும் ஐந்துறுப்புகளோடு கூடுகின்றது.]

(I.) பெயரில். NOUNS.

[பெயரிலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

258. AN INVOCATION.

[கடவுள் வணக்கம்.]

உடுஅ. முச்சக' நிழற்று' முழுமதி முக்குடை
அச்சுதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று குடையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன், (மேலை அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய) சொல்லிலக்கணத்தை.]

§ 1. சொல்.

259. DEFINITION OF "சொல்." THE SUBJECTS OF THE SUCCEEDING VERSES.

[சொல் எனப்பட்டது இது என உணர்த்துமாறு.]

உருகூ. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்று
இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு
மூவகை இடத்தும், வழக்கொடு, செய்யுளின்,
வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும் (சூ. 260.), தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என (மூன்று கூற்றினதாய்,) இருதிணையாகிய (சூ. 261.) ஐம்பால் (சூ. 262.

263.) பொருளினையும், அப்பொருளை அன்றித் தன்னையும், மூன்றிடத்தினும் (சூ. 266.) வழக்கின்கண்ணுஞ் (சூ. 267.) செய்யுட்கண்ணும் (சூ. 268.) வெளிப்படையானுங் (சூ. 269.) குறிப்பினானும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

[மூவகை மொழிகள் ஆம்ஆறு.]

உ௬௦. ஒருமொழி ஒருபொரு ளன ஆந்; தொடர்மொழி
பலபொரு ளன பொது இருமையும் ஏற்பன.

[வி. 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: (பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்று தத்தம்) ஒருபொருளைத் தருவனஆம். தொடர்மொழிகளாவன: (அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும், பிறிதோடும், அல்வழி வேற்றுமைப்பொருள்நோக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய) பலபொருளைத் தருவனஆம். பொதுமொழிகளாவன: (ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும்,) இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிலம், நிலத்தன, கட, கடந்தான், இல், கனி. [ஒருமொழிகள்.]
(2.) நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான. [தொடர்மொழிகள்.]
(3) எட்டு, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டு = ஓர் எண், எள்ளைத் து. தாமரை = ஓர்பூ, தாவுகின்றமரை. வேங்கை = புலி, வேகின்றகை. சூ. 391 காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL [HIGH CLASS] AND IMPERSONAL [NOT (HIGH) CLASS] NOUNS.

[இருதிணை ஆம்ஆறு.]

உ௬௧. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.

[வி. 52.]

[மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை (ஆம்); (அவரை) ஒழிந்த ("விலங்கு" முதலிய) உயிர் உள்ளனவும், ("நிலம், நீர்" முதலிய உயிர்) இல்லனவும், அஃறிணை (ஆம்.)]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE, AND PLURAL OF BOTH.

[ஐம்பாலுள் சில பாலும், அவற்றிற்கு உரியதிணையும்.]

உசஉ. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.

[வி. 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உடைத்து உயர்திணை.]

☞ ஆடவர் எ-து ஆண்பன்மை.
பெண்டிர் எ-து பெண்பன்மை.
மக்கள் எ-து இருபாற்பன்மை.

263. DIVISIONS OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உசங. ஒன்றே, பலஎன் றிருபாற் றஃறிணை.

[வி. 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறிணை.]

☞ அஃறிணைக்கண்ணும் சேவல் எ-து ஆண்பாலும், பெடை எ-து பெண்பாலும் உண்டு.

264. EPICENES.

[திணைபால்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உசச. பெண்மைவிட் டாண்அவா வுவபே டாண்பால்;
ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;
இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு, ஆண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்திணை) ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்திணைப்) பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் (உயர்திணை ஆம் அன்றி,) அஃறிணையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) "பெண்ணவாய் ஆணிழந்த பேடி அணியவோ,
யாத் தக்க கலம்?"

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING திணை AND பால்.

[மூன்றிடத்துஞ் சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தும் ஆறு.]

உசரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின,
பெறப் படுந் திணை பால் அனைத்தும்; ஏனை
இடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வி. 54.]

(வெளிப்படைச் சொல்லாயுங், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணுஞ், செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும்) படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும் முன் குறித்தால், (பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங் கருவியாக) இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையுந், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும் (முன் குறித்தாற் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லுங் கருவியாக இருதிணை ஐம்பாலுள்) ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்) நடந்தான்.
நடந்தாள். } நடந்தார்
நடந்தது. நடந்தன

அவன்
அவள். } அவர்
அது. அவை

இவை முன்பு தம்மை உணர்த்தின, பின்பு இருதிணை ஐம்பாலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின.

நடந்தேன், நடந்தேம்.
நடந்தாய், நடந்தீர்
நீ, நீர்.

இவை முன்பு தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப் பாலையும், உணர்த்தின.

266. THE THREE PERSONS.

[மூவிடம் ஆம்ஆறு உணர்த்துகின்றது.]

உசசு. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூ விடனே.

[வி. 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

[வழக்கம் இன்னதென்பது.]

உசுஎ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மரூஉ, என் றாகு மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலங், குழூஉக் குறி,
எனு முத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையது என்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மரூஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர்அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழூஉக்குறி என்றும், வழங்கும் மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூடஅறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

(உ-ம்)
(1) நிலம், நீர். [இலக்கணம்.]
(2) முன்றில். (இல்முன) / புறநகர். (நகர்ப்புறம்) } [இலக்கணப்போலி] } இயல்பு வழக்கு.
(3) அருமந்தபிள்ளை.) / (அருமருந்தன்னபிள்ளை.) / சோணாடு. (சோழநாடு.) } [மரூஉ]

(4) கால் கழீஇ வருதும். [இடக்கரடக்கல்.]
(5.) துஞ்சினார். (செத்தார்) / நன்காடு. (சுடுகாடு.) } [மங்கலம்.] } தகுதி வழக்கு.
(6.) சொல்விளம்பி. (கள்ளு) / காரை. (பார்ப்பார் ஆடை.) } [குழூஉக்குறி.]

268. POETRY.

[செய்யுள் ஆமாறு உணர்த்துகின்றது.]

உசுஅ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடல் போற் பல [வி. 137.*]
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.
[வி. 167.]

[(தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர், என்னும்) எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல, (இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் (சூ. 271–274.) என்னும்) நால்வகைச் சொற்களாற், பொருட்கிடன் (வி. 214.) ஆகக், கல்வி அறிவினாற் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற (வி. 194.) இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

[வெளிப்படையுங் குறிப்பும் ஆமாறு.]

உசுகூ. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி, [வி. 153. 156.]
ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்,
குறிப்பிற் றரு மொழி; அல்லன வெளிப்படை. [வி.137.*]

[(இருதிணை ஆண் பெண்ணுள்) ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச்சொல்லும் (சூ. 393), (வலித்தல் முதலிய ஒன்பது) விகாரச் சொல்லும் (சூ. 155. 156.), (மூவகைத்) தகுதி வழக்குச்சொல்லும் (சூ. 267.), ஆகுபெயர்ச் சொல்லும் (சூ 290), அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும் (சூ. 410), வினைக்குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 321.), முதற் (குறிப்புச் சொல்லும்), தொகை (க்குறிப்புச் சொல்லும்), (இம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றானும் வருங்) குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 449.), இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினான் (இருதிணை ஐம்பாற்பொருளைத்) தரும் சொற்கள் ஆம்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்படையான் (அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.)]

(உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மக்கள் பொருதார். [உயர்திணை ஆண்பால்.]
(2.) இப்பெற்றங் கறக்கும
இப்பெற்றம உழவொழிந்தன.
(3) மரைபுரைத்தடி [தாமரை.]
(4) சனகாரி [சனிகாரி]
(5) புளித்தின்றான் [ஆகுபெயர், புளியம்பழம்.]
(6.) சொல்லவல்லன. [வினைக்குறிப்பு]
(7) அறத்தாறிதுவென [illegible]. [முதற்குறிப்பு.]
(8.) ஐவர். [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்]

270. DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF WORDS.

[சொல் இவ்வளவினையுடைது என்பது.]

உஎ0. அதுவே,
இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர், வினை
என இரண் டாகும்; இடை, உரி அடுத்து
நான்கும் ஆம்; திசை வட சொல் அணு கா வழி.
[வி. 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல் என்னும் இயல்பினையுடைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; (இவற்றுடன்) இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; (இவை ந[illegible]) திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும் அணுகாத இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[இயற்சொல்லிலக்கணம்.]

உஎக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் (நிலத்து மொழி) ஆகி, (அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப் படும்) திரிசொற்போலாது, கற்றார்க்குங் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கு இயற் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மண், பொன். [பெயரியற்சொல்.]
நடந்தான். [வினைஇயற்சொல்.]
அவனை. [வேற்றுமையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[திரிசொல் ஆமாறு.]

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் ஆகும்.
[வி. 43.]

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியுங், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிள்ளை, சுகம், தத்தை.
[கிளி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்.]

(2.) வாரணம்:
[யானை, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக் குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) படர்ந்தான், சென்றான், ஏகினான்.
[இவை போயினான் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தலால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(4.) ஆர்த்தான். [சூ. 391 காண்க.]
[ஒலித்தான், கட்டினான், என்னும் பொருளைக் குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.]

(5.) சேறும், வருதும். [சூ. 145 காண்க.]
றும், தும் என்னும் விகுதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்.]

(6.) சொல். [சூ. 367 காண்க.]
[ஐயத்தையும், அசைநிலையாவதையும் குறித்து நிற்பதால் பல பொருள் குறித்த ஓரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சால, தவ, உறு, நனி [சூ. 388 காண்க]
[மிகல் எனனும் ஒருபொருள்குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]

(8.) கடி. [சூ. 389 காண்க.]
[காப்பு, கூர்மை, விரை, விளக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE. PROVINCIALISMS AND FOREIGN WORDS.

[திசைச்சொல் வருமாறு.]

உ௭௩. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினுந்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு (கொடுந்தமிழ்) நிலத்தின் கண்ணும் (பதினெண் மொழியுள், தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த) பதினறு மொழியும் வழங்கும் பதினறு நிலத்தின் கண்ணும், (உள்ளோர்) தங்குறிப்பினவாய் (ச் செந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன) திசைச்சொல் என்று கூறுவர் (புலவர்.)]

வெண்பா.

THE TWFLVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண், பூழி,
பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு,—நன்றாய
சீதமலாடு, புனனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.
[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுந்தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிங்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துளுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்க, மகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாம் இவையே.
[முற் குறித்வைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ்ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பசுவைப் பெற்றம். [தென்பாண்டி] அச்சோ. [சிங்களம்]
சோற்றைச் சொன்றி. [குட்டம்.] பாண்டில். [தெலுங்கு]
தாயைத் தள்ளை. [குடம்.] மாமரத்தைக் கொக்கு. [துளுவம்.]

274. SANSCRIT WORDS.

[வடசொல் ஆமாறு.]

உஎச. பொதுஎழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
ஈர்எழுத் தானும், இயைவன வடசொல்.

[வி. 43.]

[(ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்) பொதுஎழுத்தானும், (ஆரியத்திற்கே உரிய) சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினானுஞ் (செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து) வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம)	அமலம்	[பொது எழுத்தால்.]	AMALAM.
	சித்தி.	[சிறப்பெழுத்தால்.]	SIDD'HI.
	சலம்.	[ஈரெழுத்தால.]	JALAM.

[சூ. 146, 147 காண்க.]

§ 2. பெயர்ச்சொல்.

275. NOUN.

[பெயரின் பொது இலக்கணம்.]

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து, தொழில்அல காலந் தோற்று,
வேற்றுமைக் கிடன்ஆய்த், திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வி. 44. 48. 49.]

[இடுகுறியுங், காரணக்குறியும், மரபினையும், ஆக்கப்பாட்டினையுந் தொடர்ந்து, வினையால் அணையுங் காரணக்குறி ஆகிய தொழிற்பெயர் ஒன்றுங் காலந் தோற்ற அல்லன காலந் தோற்றுவாய், எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்தற்கிடமாய், இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றனை எற்பவும், பலவற்றினை எற்பவுமாய் வருவன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) மரம், கழுகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்துவந்தன. ARBITRARY-PRIMITIVES.]

(2.) பறவை. [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்துவந்தது. DESCRIPTIVE-PRIMITIVES.]

(3.) பாட்டினுள் குமரன பெயர் முட்டை. [இடுகுறியாக்கந் தொடர்ந்துவந்தது. ARBITRARY-DERIVATIVES.]

(4.) பொன்னன். [காரணக்குறியாக்கந் தொடர்ந்துவந்தது. DESCRIPTIVE-DERIVATIVES.]

(5.) மரம் [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். காரணமின்றிப்பல்வகை மரங்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-GENERIC.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர். காரணமின்றி ஓர்சாதிமரங்களைக்குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-SPECIFIC.]

(7.) அணி. [காரணப்பொதுப்பெயர் பலவகை அலங்காரங்களுக்குப்பொது. அணிவதால்அணி.]
[DERIVATIVE-GENERIC.]

(8.) முடி. [காரணச்சிறப்புப்பெயர் வேந்தர் அணியும் முடிக்குச்சிறப்பு. முடிவதால் முடி.]
[DERIVATIVE-SPECIFIC.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS, SINGULAR.

[உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎசு. அவற்றுள்,
கிளை,[1] எண்,[2] குழூஉ,[3] முதல்,[4] பல பொருள்;[I] திணை,[5] தேம்,[6]
ஊர்,[7] வான்,[8] அகம்,[8] புற,[8] முதல[9] நிலன்;[II] யாண்[10]
டிருது,[11] மதி,[12] நாள்,[13] ஆதிக்[14] காலம்;[III]
தோள்,[15] குழல்,[16] மார்பு,[17] கண்,[18] காது,[19] முதல்[20] உறுப்[IV]
பளவறி[21,22] வொப்பு,[23] வடிவு,[24] நிறங்,[25] கதி,[26]
சாதி,[27] குடி,[28] சிறப்,[29] பாதிப்,[30] பல் குணம்;[V]
ஓதல்,[31] ஈதல்,[32] ஆதிப்[33] பல் வினை;[VI]
இவை அடை சுட்டு[34] வினாப்[35] பிற[36] மற்றோ[37]
டுற்ற னவ் வீறு; நம்பி, ஆடூஉ,
விடலை, கோ, வேள் குரிசி றோன்றல்;
இன்னன; ஆண் பெயர் ஆகும் என்ப.

[வி. 52. s.]

[(மேல் பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய) பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையுஞ் சுட்டினோடும், வினாவினோடும், பிற என்பதனோடும், மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய னகர ஈற்றுப்பெயர்களும்; "நம்பி" முதலாக எடுத்து ஓதிய (ஏழு) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்திணை) ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவர். (புலவர்.)]

(உ-ம்.)

(1.) தமன், நமன். [கிளையால் வருபெயர்.]
(2.) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]
(3.) அவையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்.]
(4.) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்.]

I. இவை எல்லாம் பொருளால் வருபெயர்.

(5.) வெற்பன், மறவன், இடையன், ஊரன், சேர்ப்பன். [மலை, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய ஐந்திணையால் வருபெயர்.]
(6.) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]
(7.) சிற்றூரான். [ஊரால் வருபெயர்.]
(8.) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான், அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்.]
(9.) மண்ணகத்தான். [முதல் என்றதினால் வருபெயர்.]

II. இவை இடத்தால் வருபெயர். [நிலன்.]

(10.) மூவாண்டினன்.
(11.) வேனிலான்.
(12.) தையான்.
(13.) ஓணத்தான். [ஆண்டு, இருது, மதி, நாள் ஆகிய நான்கினால் வருபெயர்.]
(14.) நெருநலான். [ஆதிஎன்றதினால் வருபெயர்.

III. இவை காலத்தால் வருபெயர்.

(15.) திணிதோளான்.
(16.) செவகுஞ்சியான்.
(17.) வரைமார்பான்.
(18.) செங்கண்ணன்.
(19.) குழைக்காதன். [தோள்முதலிய ஐந்தால் வருபெயர்.]
(20.) குறுந்தாளன். [முதல் என்பதினால் வருபெயர்.]

IV. இவை அவயவத்தால் வருபெயர். [சினை.]

(21.) பெரியன்.
(22.) புலவன்.
(23.) புலியனையன்
(24.) கூனன்.
(25.) கரியன்.
(26.) மானுடன்.
(27.) அரசன்.
(28.) சோழன்.
(29.) ஆசிரியன். [அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகிய ஒன்பதினால் வருபெயர்.]
(30.) நல்லன். [ஆதி என்றதினால் வருபெயர்.]

V. இவை குணத்தால் வருபெயர்.

(31.) ஓதுவான்.
(32.) ஈவான். [ஓதல் ஈதல் என்கிற இரண்டாலும் வருபெயர்.]
(33.) கணக்கன். [ஆதிஎன்பதினால் வருபெயர்.]

VI. இவை தொழிலால் வருபெயர். [வினை.]

(34.) இவன்
(35.) எவன்
(36.) பிறன்
(37.) மற்றையான். [சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்பவற்றால் வருபெயர்.]

[சூ. 132 காண்க.]

---

277. FEMININE PERSONAL NOUNS, SINGULAR.

[உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎஎ. கிளைமுதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்;
தோழி, செவிலி, மகடூஉ, நங்கை,
தையலோ டின்னன; பெண்பாற் பெயரே.
[வி. 52. 5.]

[(மேலைச் சூத்திரத்துக்) கிளைமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப் பொருள்களும் ளகர ஒற்றும், இகர உயிரும் உறுதற்கேற்ற அவ்விரண்

டீற்றவாய் வரும் பெயர்களும்; "தோழி" முதலாக எடுத்தோதிய (ஐந்து) பெயர்களும்; இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்திணைப்) பெண்பாற்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நமன்.
ஒருத்தி.

இருளி, மாது, அரிவை, அங்கனை, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER, OR PERSONAL CLASS.

[பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎ௮. கிளந்த கிளை முதல் உற்ற ரவ் வீற்றவும்;
கள் என் ஈற்றின் ஏற்பவும்; பிறவும்;
பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.
[வி. 69. 52. s.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ரகர ஒற்றீற்றுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் விகுதியை) ஈறாகவுடைய பெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும்; இவை போல்வன பிறவும்; பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தமர், இருவர்.
கோக்கள், மனுக்கள்.
தமர்கள், அரசர்கள்.
பாகதர், மக்கள்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, TAKING THE TERMINATION து.

[அஃறிணை ஒருமைக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎ௯. வினைச் சுட் டுடனும், வேறும் ஆம் பொருள்
ஆதி உறு துச்; சுட்டுஇனை ஆய்தம்;
ஒன்றென் எண் இன்னன ஒன்றன் பெயரே.
[வி. 69.]

[வினாவின் கண்ணுஞ் சுட்டின்கண்ணுங் கரந்து அவற்றுடனும், (வினாவுஞ் சுட்டவும்படாது) வேறாயும், வரும்பொருளாதி ஆறனையும் பொருந்திய துவ்விகுதி ஈற்றுப்பெயருஞ்; சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விகுதி ஈற்றுப்பெயரும்; ஒன்று என்னும் எண்ணுகு பெயரும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) எது, யாது. [வினாவிலே மறைந்தது.]
(2.) இது, அது, உது. [சுட்டிலே மறைந்தது.]
(3.) குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, கரியது, ஆடலது. [வினாவுஞ் சுட்டும் படாமல், பொருள் முதலான ஆறையும் பொருந்தியது.]
(4.) அஃது, இஃது, உஃது. [சுட்டோடு கூடிய ஆய்தம்.]
(5.) ஒன்று.

(6.) பிறிது, அனையது, மற்றையது. [அவைபோல்வன.]

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, ENDING IN வை, அ, வ், கள் AND NUMERALS.

[அஃறிணைப் பன்மைக்குரிய பெயர்கள்.]

உ௮௦. முன்னர் அவ்வொடு வருவை; அவ்வும்;
சுட்டிறு வவ்வுங்; கள்இறு மொழியும்;
ஒன்றல் எண்ணும்; உள்ள, இல்ல,
பல்ல, சில்ல, உள, இல பல, சில;
இன்னவும்; பலவின் பெயர்ஆ கும்மே.
[வி. 69.]

[முன்னர்க் கூறிய "வினாச்சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆதி" ஆறனோடும், (ஏற்ற பெற்றி) வரும் வகர ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும்; அகர ஈற்றுப் பெயர்களும்; வகர (ஒற்று) ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் பகுதிப் பொருள் விகுதி) இறுதி ஆகிய பெயர்களும்; ஒன்றல்லாத (இரண்டு முதலிய) எண்ணுகு பெயர்களும்; "உள்ள" என்பது முதலிய (குறிப்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) எவை.
(2.) இவை.
(3.) செடியவை
(4) பொருள, பொருளன.
(5.) அவ், இவ்.
(6.) யானைகள்.
(7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS ARE EITHER SINGULAR OR PLURAL. THEY HAVE NO DISTINCTION OF NUMBER.

[அஃறிணை இருபாலுக்கும் உரிய பெயர்கள்.]

உஅக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள், (இங்ஙனம்) பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், (அத்திணை இரு) பாற்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) யானை வந்தது.
யானை வந்தன.

☞ தொல்காப. "தெரிநிலை உடைய அஃறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே"

282. DIVISIONS OF NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

[இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள்.]

உஅஉ. [1]முதற் பெயர் நான்குஞ், [2]சினைப் பெயர் நான்கும்,
[3]சினை முதற் பெயர்ஒரு நான்கு' [4]முறை இரண்டும்,
[5]தன்மை நான்கு' [6]முன்னிலை ஐந்தும்,
[7]எல்லாந், [8]தாந், [9]தான், இன்னன, பொதுப்பெயர்.

["முதற்பெயர்" முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும்; இவைபோல் வன பிறவும், (இருதிணைக்கும் உரிய) பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) குரியன உதித்தான, குரியன உதித்தது
ஊமை வந்தான், ஊமைவந்தாள்.

[283 காண்க.]

☞ தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்தும் சூ. 285 காண்க.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

[முதற் பெயர் முதல், முறைப்பெயர் இறுகக் கிடந்தவற்றைக் காரணவகையால் வகுத்தல்.]

உஅ௩. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை, பன்மையின்
ஆம் அந் நான்மைகள்; ஆண் பெண் முறைப் பெயர்.

["ஆண்மை" முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக, முற்கூறிய (முதற்பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும்) ஒவ்

வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை (என்னும் இருபாலுங் கார ணமாக) முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

	ஆண்மை.	பெண்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
1.	சாத்தன்,	சாத்தி	கோதை,	கோதைகள்.	ஆக: 4.
	[இவை முதற்பெயர்.]				
2	முடவன்,	முடத்தி.	செவிபிலி,	செவியிலிகள்.	ஆக: 4.
	[இவை சினைப்பெயர்]				
3	முடக்கொற்றன்,	முடக்கொற்றி	கொம்புமருதி,	கொம்புமருதிகள்.	ஆக: 4.
	[இவை சினைமுதற்பெய				
4.	தந்தை,	தாய்.			ஆக. 2.
	[இவை முறைப்பெயர்]				

☞ கள் என்னும் விகுதி அஃறிணைப் பன்மைக்குச்சிறந்தது; ஆயினும், உயர்திணைப் பன்மையிலும் விரவி வரும்.

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.

[திணைப் பொதுவாய் நின்ற பெயர்கள்.]

உஅச. அவற்றுள்,
ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[("முதற்பெயர்" முதலவாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும் (சூ. 282.), பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள்) ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணுந் தன்றன் பால்களை ஏற்கும்.]

(உ-ம்)
(1.) சாத்தன் இவன்; சாத்தி இவள்.
சாத்தன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பசு.
கோதை இவன்; கோதை இவள்.
கோதைகள் இவர்; கோதைகள் இவை.

(2.) தந்தை இவன்; தந்தை இவ்வெருது.
தாய் இவள்; தாய் இப்பசு.

(3.) யான் நம்பி; யான் நங்கை; யான் பூதம்.
யாம் மக்கள்; யாம் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

[தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உஅரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:
எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ.
அல்லன படர்க்கை; எல்லாம் எனல் பொது.
[வி. 72. 73.]

["தன்மைப்பெயர்" நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் (என்பன ஆம்.)
"முன்னிலைப்பெயர்" ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ (என்பன ஆம்.)

(திணை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்விரண்டிடத்து ஒன்றற்கு பெயரும்) அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் "படர்க்கை" (இடத்திற்குரிய ஆம்). (அவற்றுள்,) எல்லாம் என்னும் பெயர் (ஒன்று) மூவிடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

[வினைப்பெயர்களுக்கும் வினையால் அணையும் பெயர்க்கும் இடம் வகுத்தல்.]

உஅக. வினையின் பெயரே படர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[வி. 94. 95.]

[("யான் உணல்," "நீ உணல்," "அவன் உணல்," என மூவிடத்து ஆயினும் "அவ்வுணல், தினல்," என்றற்றொடக்கத்து) வினையின்பெயர் படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால்அணையும்பெயர் (அவ்வினையின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, "உண்டேனை," "உண்டாயை," "உண்டானை," எனத் தனித்தனி) மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

[சூ. 338 காண்க.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களைப்பற்றிச் சொல்லியது.]

உஅஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மை தாம்,
யாம், நாம், எலாம், எலீர், நீயிர், நீர், நீவிர்.

[வி. 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, (என்னும் நான்கும் இருதிணை முக்கூற்று, ஒருமை (ப்பெயர் ஆம்). தாம், யாம், நாம், எல்லாம், எல்லீர், நீயிர், நீர், நீவிர் (என்னும் எட்டும் இருதிணை இருகூற்றுப்) பன்மை (ப்பெயர் ஆம்).]

☞ [இருதிணை முக்கூறு = ஆண், பெண், ஒன்று.
இருதிணை இருகூறு = பலர், பல. [சூ. 262. 263.]

288. NOUNS FORMED FROM NUMBERS.

[எண்ணால் வரும் உயர்திணைப் பெயர்க்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உ௮௮. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[வி. 159.]

[(எண்ணான், உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணானே) "ஒருவன்," "ஒருத்தி," என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் "இரண்டு" முதலிய எண்களான் இப் பெயர்கள் வருவன இல ஆம்.]

[இருவர் என வருதலே அன்றி இருவர், இருத்தி என வாரா]

---

289. THE NOUN ஒருவர்.

உ௮௯. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றுப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

[வி. 159.]

["ஒருவர்" என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், (அத்திணைப்) பன்மை (வாய்பாட்டு) வினையைக்கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) (1.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்.
(2.) பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார்.
(3.) யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்லவர்.

---

290. SYNECDOCHE.

[காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயர் ஆமாறு.]

உ௯0. பொருண்முதல் ஆறோ டளவை, சொற், றானி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே.

[வி. 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சினையே, குணமே, தொழிலே என்னும் ஆறுடனே, (இவற்றின் பகுதிய ஆகிய நால்வகை) அளவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே (என்னும் ஆறும்) ஆதியாக வரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்

பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத், தொன்று தொட்டு வரு முறையே, கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) தாமரை அனைய தாள். ஆம்பல் அனைய தேம்பொதி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் சினையாகிய மலருக்கும் ஆயிற்று.]

(2.) அகன் அமர்ந்து.
[இடப்பெயர் மனத்துக்காயிற்று.]

(3.) கார்த்திகை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் வெண்தோன்றிக்கும் ஆயிற்று.]

(4.) கார் அறுத்தது.
[இது மும்மடி ஆகுபெயர்; எப்படியெனில், கார் என்பது நிறம், அது மேகத்திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்துக்கும்ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயிருக்கும் ஆகும.]

(5.) புளி முளைத்தது.
[சினைபபெயர் முதலுக்காயிற்று. இத் இருமடி ஆகுபெயர். எப்படியெனில், புளி எனபது சுவைபபெயர், அது பழத்துக்கும் ஆயிற்று. அப்பழத்தின் பெயர் மரத்திற்கும ஆயிற்று.]

(6.) புளித்தின்றான.
[சுவையாகிய குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்று]

(7.) எழுத்தறியத்தீரும் இழிதகைமை.
[தொழிற்பெயர் அக்கரத்திற்கும் ஆயிற்று]

(8.) கால்.

(9.) அரை
[எண்ணல் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயின]

(10.) செஞ்சு சொர்ந்தது.
[மணமாகிய தாளி அதின் தானமாகிய மார்புக்கும் ஆயிற்று]

(11.) திருவாசகம்.
[முதற்கருவிபபெயர் காரியமாகிய நூலுக்கும் ஆயிற்று.]

(12.) இந்நூல் அலங்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காரணத்துக்கும ஆயிற்று]

(13.) இந்நூல் திருவள்ளுவர்.
[கருத்தாவின் பெயர் நூலுக்கும ஆயிற்று.]

(14) காளை வந்தான்.
[உவமை ஆகுபெயர்.]

§ 3. வேற்றுமை.

291. CASE.

[மேலே வேற்றுமைக் கிடனாய் என்றார் (275); அவ்வேற்றுமை இனைய எனவும் இத்துணைய எனவும் சொல்லியது.]

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப் பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

[வி. 55.]

[தன்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்கட்கும் இறுதியாய், அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

292. THE SIGNS AND ORDER OF THE EIGHT CASES.

[வேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும்.]

உகூஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்
விளி என் றாகும், அவற்றின் பெயர், முறை.
[வி. 55. &c.]

[(மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை? கிடக்கை முறை என்னை? எனில்) "பெயர்" முதலாக "விளி" ஈறாக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE

[எழுவாய் உருபே ஏனை உருபுகளையும் ஏற்கும்.]

உகூங. ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே

[(எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர் மாத்திரையாய்த் தோன்றி நிற்கும் நிலை என்ப; ஆகலின்,) அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே (ஐம்முதலிய) ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்]

294. THE NOUNS நீயிர், நீவிர், நான் HAVE NO OTHER CASE [EXCEPTION TO 293.]

[இரண்டாவது முதலிய ஏழுருபும் ஏலாதன இவை.]

உகூச. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெறா.
[வி. 72. 73.]

[இம்மூன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF· ITS RELATION TO THE PREDICATE

[எழுவாயாகிய பெயர் வேற்றுமையிலக்கணம்.]

உகூரு. அவற்றுள்,
எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே,
வினை, பெயர், வினாக் கொளல் அதன் பயனிலையே.

[(மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள்) முதல்வேற்றுமையின் உரு

பாலது திரிபில்லாத பெயரே (ஆம்). அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருந்திவலயாய் வருதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்தன் வந்தான். [வினா. வி. 129.]
சாத்தன் இவன். [பெயர். வி. 131.]
ஆ யாது? [வினா.]

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[ஐயுருபு: இரண்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உ௯௬. இரண்டா வதனுரு வையே; அதன் பொருள்:
ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,
ஒத்தல், உடைமை, ஆதி, ஆகும்.
[வி. 58. 129.*]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு (மேற்கூறிய) ஐஉருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: (தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை) ஆக்கப்படு பொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாகவுந், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.)
வனைந்தான். [ஆக்கல்.]
உடைத்தான். [அழித்தல்]
சேர்ந்தான். [அடைதல்.]
இழந்தான். [நீத்தல்.]
ஒத்தான். [ஒத்தல்.]
[.]
[செயப்படுபொருள்.]

297. THE THIRD CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[மூன்றும் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உ௯௭. மூன்றா வதனுரு வால், ஆன், ஓடொடு;
கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன்பொருள்.
[வி. 59.]

[மூன்றும் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) ஆலே அன்றி, ஆனும், ஓடுவும், ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளைக்)கருவியாகவும், (ஏதுப்பொருட்டாகிய) கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) அறிவால் ஆகிய காட்சி. [கருவி.]
மண்ணால் ஆக்கிய குடம்.
மண்ணான் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.
(2.) தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர். [கருத்தா.]
(3.) கொடியொடு கட்டுண்டான். [உடனிகழ்ச்சி.]
ஊசியொடு குயின்ற தூசமபட்டும்.

மதியோடொக்கும் முகம்.
பெண்டகையாற் பேர்அமர்க் கட்டு. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி.]
"மனத்தொடு வாயமை மொழியிற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற்றலை."
[வேறுவினை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவினை உடனிகழ்ச்சியும்.]

☞ மதிபோடொக்கும் முகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடு வந்தது.]

---

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[நான்காம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

உகூஅ. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.
கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,
பொருட்டு, முறை, ஆதியின் இதற்கிதெனல் பொருளே.
[வி. 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு (மேற்கூறிய) கு ஒன்றுமே ஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அது ஆதலும், பொருட்டும், முறையும், முதலான பொருள் (தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண்,) இதற்கிதென (அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளாகத்,) தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இரப்போர்க் கீந்தான். [கொடை.]
(2.) பிணிக்கு மருந்து. [பகை.]
(3.) விளக்கினுக்கு எண்ணெய். [நேர்ச்சி.]
(4.) அரசருக்கே உரித்து. [தகுதி.]
(5.) அவனுக்கு நெல். [அது அது ஆதல்.]
(6.) கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்தான். [பொருட்டு.]
(7.) சாத்தனுக்கு மகன். [முறை.]

அவனுக்கும் அவளுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]
இன்றைக்கு வரும். [எல்லை.]
அவ்வூர்க்கும் இவ்வூர்க்கும் காதம். [எல்லை.]
அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
மனைக்கு விளக்கு மனைவாட்டி. [உவமை.]
} "ஆதி" என்பதிலே வரும்.

299. THE FIFTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஐந்தாம் வேற்றுமையினது இலக்கணம்.]

உகூகூ. ஐந்தா வதன்உரு பில்லும், இன்னும்;
நீங்கல், ஒப்பெல்லை, ஏதுப், பொருளே.

[வி. 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், (மேற் கூறிய) இன்னும் (ஆம்). அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப் பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவுந், (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

I. நீக்கப்பொருள்.

(உ-ம்.) தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்.
[உருபேற்றசொல் தலை; உருபுசேர்கிய சொல் மயிர்.]
அரசில் பெரியர் கற்றோர். [உயர்வு.]
ஆவின் இழிந்தது மேதி. [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பாலின் வெளிது கொக்கு. [வண்ணம்.]
அதனிற் பெரிது இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

கருவூரின் கிழக்கு, மருவூரின் மேற்குச்சோணாடு.

IV. ஏது.

கள்வரின் அஞ்சினன்.
வாணிகத்தின் ஆயினன்.

300. THE SIXTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஆறும் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩00. ஆறன் ஒருமைக் கதுவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் கவ்வும், உருபாம்; பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டந்,
திரியின் ஆக்கம், ஆந்தற் கிழமையும்;
பிறிதின் கிழமையும்; பேணுதல் பொருளே.

[வி. 62.]

[ஆறும் வேற்றுமையின்து ஒருமை (ப் பொருண்மை) க்கு (மேற்கூறிய) அது என்பதே அன்றி, ஆது என்பதும்; பன்மை (ப் பொருண்மை) க்கு

அகரமும் உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: (குணமுந் தொழிலுமாகிய) பண்பும், சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்தொன்றானதும், ஆகிய (ஐந்து) தற்கிழமைப் பொருளினையும்; பிறிதின் கிழமைப்பொருளினையும்; (உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை) வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) I. தற்கிழமை.

(I.)

நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு. }

(II.)

சாத்தனது கண். [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)

மக்களது தொகுதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
நெல்லினது குப்பை. }

(IV.)

விலங்கினது கூட்டம். [வேறு பல கூடிய பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)

நெல்லினது பொரி. [திரிபினாக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் கிழமை.

சாத்தனது வில். [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]
சாத்தனது தோட்டம். [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எனதுகை, தனதுதாள். [ஒருமை.]
எனகைகள், தனதாள்கள். [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஏழாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩0௧. ஏழன் உருபு கண் ஆதி ஆகும்;
பொருள் முதல் ஆறும் ஓர் இரு கிழமையின்
இடன் ஆய் நிற்றல், இதன் பொருள் என்ப.

[வி. 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) கண்ணே அன்றி, (வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட) பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய) பொருள்முதலிய ஆறும் (சூ. 132) (மேற்போந்த) இருகிழமைப்பொருட்கும் (சூ. 300.) இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

302. VARIOUS NOUNS USED AS SIGNS OF THE SEVENTH CASE.

[மேல் (301) "ஆதி" என்றார்: அவை இவை என்பது.]

௩0௨. கண், கால் கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பாடு, அளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள் உருபே.
[வி. 63.]

[இங்ஙனம் "கண்" முதலாக, "இல்" ஈறாக, எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகள் ஆம்.]

303. THE EIGHTH CASE: METHODS OF FORMATION AND SIGNIFICATIONS.

[எட்டாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩0௩. எட்டன் உருபே எய்துபெயர் ஈற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும் ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோரைத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப் பதுவே.
[வி. 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுஉருபின்று, (அவ்விளி அடைந்த) பெயர்ஈற்றின் திரிபுங், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப்படுவதாக வேற்றுமைசெய்தல் ஆம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

[பெயருக்குள்ளே விளிக்கப்படுவன இவை.]

௩0௪. இ, உ, , வேரடை, ஓ, ன, ள, ர, ல,
ய, ஈற் றுயா, , ஓ, ர, அல்
ணஃகான், ஆ, ஈ றுகும் பொதுப்பெயர்;
ஞ, ந, ஒழி அனைத்தீற் றஃறி[illegible] விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஓ, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப் பெயரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகரமுமான இரண்டும் ஒழிந்துநின்ற எட்டு

னே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப் பெயரும்; நாலாறுமீறே (சூ. 107.) என்றவற்றுள் ஞகரமும், நகரமும், ஈருகாரெனமேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும்) ஒழிந்த (சூ. 108.) இருபத்தோர் ஈற்றஃறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. GENERAL RULE REGARDING THE TERMINATIONS OF THE EIGHTH CASE.

[மூவகைப் பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு.]

௩0௫. இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,
இகர நீட்சியும், உருபா மன்னே.
[வி. 64.]

[மேல் (விளிக்கப்படும் என்ற) மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பாதலும், ஏகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈருய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி. வேந்து [இயல்பு]
முனியே. [ஏகாரம மிகுதல்]
நமபீ. [இகரம் நீளுதல்.]

306. THE SAME NOUNS IN ஐ.

[ஐகார வீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩0௬. ஐஇறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,
உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு (இயல்பும், ஏகாரமிகுதலும் அன்றி,) ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்னே, அன்னை.

307. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ன்.

[னகரவீற்றுயர் திணைப்பெயர்க்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩0௭. ஒருசார் னவீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ றழிவயல் நீட்சி; அதனே
டீறு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;

ஈற்றழிந் தோஉறல்; இறுதிய ஆதல்;
அதனோ டயல்திரிந் தேஉறல்; ஈற்றழிந்
தயல்எ ஆகலும்; விளிஉரு பாகும்.

[(பொதுவிதி அன்றி,) னகரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் [1]சில அளபெழுதலுஞ்; [2]சில ஈறுகெடுதலுஞ்; [3]சில ஈற்றயனீடலுஞ்; [3]சில ஈற்றயனீண்டு, ஈறுகெட்டு, ஓகார மிகுதலுஞ்; [4]சில ஈறுகெட்டு, ஓகாரமிகுதலும்; [5]சில இறுதி னகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலுஞ்; [6]சில இறுதி னகர ஒற்று யகர ஒற்றாய்த் திரிந்து, அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய், ஏகார மிகுதலுஞ்; [7]சில ஈறுகெட்டு, அயலில் அகரம் எகாரம் ஆதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பர்கிழாஅன். [அளபெடை.]
தோழ. [ஈறழிந்தது]
பெருமான. [அயல் நீண்டது.]
இறைவா. [அயல்நீட்சியோடு ஈறழிந்தது.]
ஐயாவோ. [அயல் நீண்டு, ஈறு கெட்டு, ஓ மிக்கது.]
வாயிலாய். [ன யவ்வாயிற்று]
வாயிலோயே. [இறுதி யவ்வாகி, ஈற்றயல் ஓ ஆகி, ஏ மிக்கது.]
ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் எகரம் ஆயிற்று]

௩௦௮. THE SAME PERSONAL NOUNS IN ள்.

[ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௮. ளஃகான் உயர்பெயர்க் களபீற் றழிவயல்
நீட்சி; இறுதி யஒற் றாதல்;
அயலில் அகரம்எ ஆகலும் விளித்தனு.

[ளகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் (பொதுவிதியன்றி) அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயல்நீடலும், இறுதி ளகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்றயல் அகரம் எகாரமாதலும் விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) விறன்மிகு வேளஅ. [அளபெடை.]
துனி கொள்ளல் எல்லா நீ! [ஈறு கெட்டது.]
மக்காள்! [ஈற்றயல் நீண்டது.]
குழையாய்! [ளகரம் யகரம் ஆயிற்று.]
நிலைமிகு சொல்லேம் அடிகேள். [அயல் நின்ற அ, எ ஆயிற்று.]

309. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ர்.

[ரகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩0௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம் இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈ ஆதல்; அதனோ டேஉறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதன் அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர் உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[(பொதுவிதியன்றி,) ரகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும்; ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும்; அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும்; அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்; ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு, அயலில் யாக்கெட்டு, அதன் அயல்இகரம், ஈகாரமாதலும், ஈற்றின்ஈராதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) சிறுஅர். [அளபெடை.]
நல்லன்மின் தெவ்விர். [தெவ்வர் என்பதில் அர் என்பதுஇர் ஆயிற்று.]
வணிகீர். [அ, ஈ ஆயிற்று.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆயிற்று.]
சான்றீரே. [ஆ. ஈ ஆகி, ஏ மிக்கது.]
நம்பீரே. [நம்பியார் என்பதில் ஏ மிக்கு, யா கெட்டு, இ, ஈ ஆயிற்று.]
எமரீர். [ஈற்றில் ஈர் வந்தது.]

310. THE SAME PERSONAL NOUNS IN ல் AND ய்.

[லகார யகார இற்றுயர்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௧0. லகார ஈற் றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்;
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம உருபே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயனீடலும்; யகாரஈற்று (உயர்திணை) ப்பெயர்க்கு அளபெழலும், உருபாம்.]

(உ-ம்.) மாஅல். [அளபெடை.]
தோன்றுஅல். [ஈற்றயல்நீட்சி.]
சேஎய். [யகாரஈற்றிற்கு அளபெடை.]

311. THE SAME NOUNS IN ன்.

[னவ்வீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும், விரவு பெயர்க்குஞ் சிறப்புவிதி.]

௩௧௧. னஈற் றுயர்திணை அல் இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவத ேனாடயல் நீட்சி.

[பொதுவிதியன்றி, னகரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுதலும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) அலவ. (அஃறிணைப்பெயர்.)
சாத்த.
சாத்தா. } (பொதுப்பெயர்.)

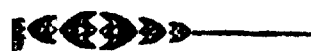
312. THE VOCATIVE CASE: IMPERSONAL NOUNS IN ல், ள்.

[ல, ள, வீற்றுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

௩௧௨. ல; ள, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்கண்
ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபா கும்மே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம.) முயால்.
இசிகாள். } (அஃறிணை.)
மக்காள. (பொதுப்பெயர்.)

313. DIFFERENT FORMS OF VOCATIVE ADAPTED TO DIFFERENT KINDS OF CALLING.

[விளி உருபுகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

௩௧௩. அண்மையின் இயல்பும், ஈ றழிவுஞ்; சேய்மையின்
அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[(மேற்போந்த விளியுருபுகளுள்) இயல்புகளும், ஈறழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. EXCEPTION TO (304.): VOCATIVE WANTING IN CERTAIN PRONOUNS AND OTHER NOUNS.

[ஓர் புறனடை.]

௩௧௪. நுவ்வொடு வினுச்சுட் டுற்ற ன,ள,ர,
வை,துத், தாந்,தான், இன்னன

[(மேல்விளிக்கப்படும் என்றவற்றுள்,) நுவ்வுடனே (மூன்றுமுதல்) வினுவையும், (மூன்று) சுட்டையும், (வரன்முறையேபொருந்திய) ன,ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டீற் றஃறிணைப்பெயர்களுந், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக் கப்படா.]

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

[முதல் சினைத்தொடர் பின்கண் இரண்டாம் உருபு இரண்டன் பாலும் வாராது எனப் புறனடை.]

௩௧௫. முதலை ஐ உறிற் சினையைக் கண் உறும்;
அது முதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை "ஐ" உருபு பொருந்தில் சினையினைக் "கண்"ணுருபு பொருந்தும்; "அது" உருபு முதலுக்கு வரிற் சினைக்கு "ஐ" உருபு வரும்.]

(உ-ம்.) யானையைக் காலின்கண் வெட்டினன
யானையது காலை வெட்டினன்.
யானையின்கண் காலை வெட்டினன.

யானையைக் காலை வெட்டினன எ-து வழு

☞ [முதல், சினை, இரண்டிடத்தும ஐஉருபு வாராது]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.): THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS COMPONENT PARTS.

[மேலே கூறியதற்குக் காரணம். பிண்டப்பொருள்.]

௩௧௬. முதல் இவை, சினை இவை, எனவே றுள இல,
உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றே பிண்டமும்.
[சூ. 428. 282.]

[(கடங்கள்இவை, படங்கள்இவை, என்றாற்போல) முதற்பொருள்கள்இவை, சினைப்பொருள்கள்இவை, என வேறுள்ளன இலவாம், ஒரு பொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துக்கூறுவாரது குறிப்பின் மாத்திரையவேயாம்; பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) யானையது கோடு. } ஒன்றற்குச் சினை மற்றொன்றற்கு முதல்.
கோட்டது நுனி.

செல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான். } (பிண்டப்பொருள்.)
செல்லினது பொலியை வாரினான்.

செல்லைப் பொலியை வாரினான, எனபது வழு.

செல்லினது குப்பை, குப்பையினது செல். [இவையே முதல், இவையே சினை என வேறறியக்கூடாது.]

317. ANOMALOUS INTERCHANGE OF CASES. THE CONTEXT IS THE GUIDE

[உருபு மயக்கம்: புறனடை.]

௩௧௭. யாதன் உருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.
[வி. 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொருவேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்டதாயினும், (அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின், அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது,) பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்) (1.) காகு வேயொடு சக்கு வீங்கு தோள
[ஒடுவை ஐயுருபாகத் திரித்துக் கொள்க]

(2) மணற்கின்ற முன்
[குவ்வைக் கண்ணுருபாக்குக]

(3.) செய்யவடையவையைக்காட்டிவிடும்.

[ஐயுருபைக் குவ்வுருபாக்குக.]

அவரால் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்.
மதுரையை நீங்கினன்.
அவனுக்கு வருவான.

318. POETICAL INSERTION OF அ IN THE 2D, 3D AND 4TH CASES.

[சில வேற்றுமை உருபு செய்யுட்கண் திரிந்துவரும்: புறனடை.]

௩௧௮. ஐ, ஆன், குச் செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;
ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

["ஐ," "ஆன்," "கு" (என்னு மூன்றுருபுஞ்) செய்யுளகத்து (ஒரோவழி) அகரமாகத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் "ஆன்" ஒன்றுமே திரியும், ஐயுங் குவ்வுந் திரியா.]

(உ-ம்) (1.) காவலோனக் களிறஞ்சும். [காவலோனை.]
புலவரான. [புலவரான்.]
கடிநிலையின்றே ஆசிரியற்க. [ஆசிரியற்கு.]
(2.) புள்ளினன. [புள்ளினன்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD FOLLOWING SUCH OF THE CASES.

[எட்டு வேற்றுமைகளுக்கும் முடிக்குஞ் சொல்.]

௩௧௯. எல்லை இன்னும், அதுவும், பெயர்கொளும;
அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்
புல்லும்பெறும் பாலும், என்மனர் புலவர்.

[வி. 129. 131.]

[(“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள்களுள்) எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும், ஆறாம்வேற்றுமையும், பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்த (எழுவாய் முதலிய வேற்று

மைகளெல்லாம்) வினையைக்கொண்டுமுடியும். (அவற்றுள்) நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையேயன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1.) கருவூரின்கிழக்கு. சாத்தனதுகை. [பெயர்கொண்டன.]

(2.) சாத்தன் வந்தான்.
குடத்தை வனைந்தான்.
வாளால் வெட்டினான்.
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.
கோயிலின் நீங்கினான்.
அவையின்கண் இருந்தான்.
கொற்றா கொள்.
[இவை வினைகொண்டன.]

(3.) பிணிக்கு மருந்து.
மணியின்கண் ஒளி.
[இவை பெயருங் கொண்டன.]

சாத்தன் வருதல். குடத்தை வனைதல்.
சாத்தன் வந்தவன். குடத்தை வனைந்தவன.
[தொழிற்பெயரும் வினையாலணையும் பெயருங் கொண்டன. வி. 145.]

சாத்தன் யாவன்?
சாத்தன் யார்?
சாத்தன் அவன்.
[வினாப்பெயரும் வினாவினைக்குறிப்புஞ் சுட்டுப் பெயருங் கொண்டன.]

பெயரியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(II.) வினையியல்.

[இஃது வினை இலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

320. DEFINITION OF A VERB.

[தெரிநிலை வினைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

௩௨0. செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வி. 45.]

[கருத்தாவுங், கருவியும், இடமுஞ், செயலும், காலமுஞ், செயப்படு பொருளும் (ஆகிய) அறுவகைப்பொருளையுந் தருவது (தெரிநிலை) வினைச் சொல்லாம்.]

(உ-ம்) வனைந்தான், [எனபதில் செய்பவன, குயவன்; கருவி, தண்டசக்கரமுதலியவை; நிலம், வனையும் நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செயபொருள், குடம் முதலியவை]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

[குறிப்புவினைச் சொல்லினது பொது இலக்கணம்.]

௩௨க. பொருள் முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
நல் மாத்திரை விளக்கல்

[வி. 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல் (கருத்தா முதலாகச் சொன்ன) ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக் குறிப்புச் சொல் (லினது இலக்கணம்) ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன். [பொருள்.]
அகத்தன். [இடம்.]
ஆதிரையான். [காலம்.]
குறந்தாளன். [சினை.]
கரியன். [குணம்.]
ஊணன். [தொழில்.]

[சூ. 276 காண்க.]

[☞ இவை "குழையை யுடையன ஆயினன்," "அகத்தின் கண்ணிருந்தான," என அர்த்தங் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்று என்று சொல்லுவார்கள. ஆகிலும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும்; ஆயினன, ஆயிருந்தான எனகிற வினைமுற்று அவற்றின்பின தொக்கு நிற்கிறதெனறுங் கூறுவது தகும.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

[வினைச்சொற்களை வகுதது உணர்ததுகின்றது.]

௩௨௨. அவைதாம்,—

முற்றும், பெயர்வினை எச்சமும், ஆகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வி. 77.]

[(மேல் இரண்டு சூத்திரத்தானுங் கூறிய தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வரும்) வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும் ஆகித், (திணை பால் இடங்களின்) ஒன்றற்குரியனவும், பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

[சூ 142-145 காண்க.]

323. THE FINITE VERB

ஆம் ஆறு.]

௩௨௩. பொது இயல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல் அறு பெயர் அல தேற்பில முற்றே.

[வி. 77.]

[(தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக் குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய) அறுவகை வினை வினைக்குறிப்புக்கும் (பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய) ஆறனையும் தோற்றுவித்துப், பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி, அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை, வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ-ம்) செய்தான் அவன்.
நல்லன் அவன்.

324. THE TWENTY SEVEN VARIATIONS OF THE FINITE VERB, IN ITS THREE TENSES, THREE PERSONS AND FIVE பால்.

[தெரிநிலை வினைமுற்று காலவிகற்பங்கள் பற்றி இவ்வளவாம் என்பது.]

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமை*ப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்;
முக்காலத்தினு முரண, முறையே
மூவைந் திருமூன் றுறாய் முற்று
வினைப்பதம் ஒன்றே, மூவொன் பான் ஆம்.
[வி. 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை (என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத்) தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், (வைத்து) முக்காலங்களானும் மாற, முறையே (படர்க்கைவினைமுற்றுப்) பதினைந்தும், (தன்மைவினைமுற்று) ஆறும், (முன்னிலைவினைமுற்று) ஆறும் (ஆகிய) முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்) (1.) நடந்தான், ள், ர், து, ன. [போனகாலம்.]
நடக்கின்றான், ள், ர், து, ன. [நிகழ்காலம்.]
நடப்பான், ள், ர், து, ன. [எதிர்காலம்.]
படர்க்கைவினைமுற்று கடு.

(2.) நடந்தேன், ம். [போனகாலம்.]
நடக்கிறேன், ம். [நிகழ்காலம்.]
நடப்பேன், ம். [எதிர்காலம்.]
ஆக, தன்மை வினைமுற்று

(3.) நடந்தாய், நடந்தீர். [போனகாலம்.]
நடக்கிறாய், நடக்கிறீர். [நிகழ்காலம்.]
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்காலம்.]
ஆக, முன்னிலை வினைமுற்று

ஆக, வகை மூன்றுக்கும் முற்றுவினை உஎ.

*[ப் சந்த இன்பப்பொருட்டு விரித்தல் விகாரமாய் வந்தது.]

---

325. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE, (OF THE HIGHER CLASS.)

[இருவகை முற்றுகள் திணை, பால், இடங்களில் ஒன்றற்குரியவாம் ஆறு.]

௩௨௫. அன், ஆன், இறு மொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் (என்னும் இருவிகுதியும்) இறுதியாகிய மொழிகள் (உயர்திணை) ஆண்பால் படர்க்கை (வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) *நடந்தனன்; நடந்தான். [போனகாலம்.]
*நடக்கின்றனன்; நடக்கிறான். [நிகழ்காலம்.]
*நடப்பனன்; நடப்பான். [எதிர்காலம்.]
*குழையினன்; குழையான். [குறிப்புவினைமுற்று]

*[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க.]

326. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE, (OF THE HIGHER CLASS.)

௩௨௬. அள், ஆள், இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.
[வி. 77.]

[அள், ஆள், (என்னும் இருவிகுதியும்) இறுதி ஆகிய மொழிகள் (உயர்திணைப்) பெண்பாற் படர்க்கை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும்) ஆம்.]

(உ-ம்.) *நடந்தனள்; நடந்தாள். [போனகாலம்]
*நடக்கின்றனள்; நடக்கின்றாள். [நிகழ்காலம்.]
*நடப்பள்; நடப்பாள். [வருங்காலம்.]
*குழையினள்; குழையாள். [குறிப்புமுற்று.]
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

327. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, EPICENE, (OF THE HIGHER CLASS.)

௩௨௭. அர், ஆர், பவ்வூர் அகர மார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கை; மா வினையொடு முடிமே.
[வி. 77

[அர், ஆர், ப, மார் (என்னும் நான்கு விகுதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்) மாரீற்று வினைமுற்றுப் (பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி) வினையுடனும் முடியும்.]

(உ-ம்) *நடந்தனர், நடந்தார்.
*நடக்கின்றனர், நடக்கின்றார். } [தெரிநிலை.]
நடபபர், நடபபார், நடமார்.
நடபப, ஒழிப.
குழையினர், குழையார். [குறிப்பு வினை]

"ஆர்த்தார், கொண்மார், வந்தார்." [வினையுடன் முடிந்தது.]

[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க]

328. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER, (OR OF THE LOWER CLASS.)

௩௨௮. து, று, டுக் குற்றியல் உகர ஈற்ற
ஒன்றன் படர்க்கை; டுக் குறிப்பின் ஆகும்.
[வி. 77.]

[இம்மூன்று குற்றியலுகர ஈற்று விகுதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்

ஆம்). (இவற்றுள்,) வெவ்விகுதி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரிநிலைக்கண் வாராது.]

(உ-ம்.) நடந்தது, நடக்கின்றது, நடப்பது.
*வந்தன்று, கூபிற்று. } [தெரிநிலை.]
அணித்து, அற்று, பொருட்டு, [குறிப்பு.]
*[அன் என்பது சாரியை.]

329. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER, (OF THE LOWER CLASS.)

௩௨௯. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;
'வ எதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.
[வி. 77.]

[இவ்விருவிகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்,) ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக் கண் வாராது.]

(உ-ம்.) (1.) *நடந்தன, நடந்த.
*நடவா நின்றன, *நடக்கின்றன. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
*நடப்பன, நடப்ப.
(2.) *கரியன, கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
(3.) நடந்தில, நடவாநின்றில, *இல்லன, இல்ல.
(4.) நடவா.
*[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க.]

330. VERBAL FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

[இருதிணைக்கும் பொதுவினை, இவை.]

௩௩0. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறில்லை
உண்டீர் *எச்சம், இருதிணைப் பொது வினை.

[தன்மை (வினை வினைக்குறிப்பு முற்றும்), முன்னிலை (வினை வினைக் குறிப்புமுற்றும்), வியங்கோள் (வினைமுற்றும்), வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்), பெயரெச்ச (வினை வினைக் குறிப்பு)ம், வினையெச்ச (வினை வினைக்குறிப்பு)ம், இருதிணைக்கும் பொதுவினை (ஆம்).]

331. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON SINGULAR.

[தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.]

௩௩௧. கு, டு, து, று என்னுங் குன்றியல் உகரமோ
டல், அன், என், ஏன், ஆகும் ஈற்ற
முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.
[வி. 77.]

'யாகவுடைய மொழிகள்
கண்ணவாகிய (ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று) பால்களுக்கும் ஒருமைத்தன்மை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) உண்கு. (= உண்பேன்.) | சென்று. (= சென்றேன்.)
உண்டு. (= உண்டேன.) | சேறு. (= செல்லுவேன்.)
வந்து. (= வந்தேன்.) | திருமு. (= திருமுவேன்.)
வருது. (= வருவேன்.)
உண்பல், உண்பென். } (= உண்பேன்.) | *உண்டனன். *உண்டனென். } (= உண்டே

*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

332. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON PLURAL.

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

௩௩௨. அம், ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும்,
எம், ஏம், ஓம் இவை படர்க்கை யாரையும்,
உம், ஊர் க, ட, த, ற, இருபா லாரையும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.
[வி. 77.]

[(தன்னிலையில் நிற்பதன்றி) அம், ஆம் என்னும்
யும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாரையும்; எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்மூன்று விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்கையாரையும்; கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் (முன்னிலை படர்க்கை என்னும்) ஈரிடத்தாரையுந், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனம், *உண்ணுகின்றனம், உண்பம். } [தெரிநிலை.] (நாமும் நீரும்.)
உண்டாம், உண்ணுகின்றம், உண்பாம்.
நாரினம், நாரினும். [வினைக்குறிப்பு.]

(2.) *உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம். [தெரிநிலை.]
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம். [வினைக்குறிப்பு.] (நாமும் அவரும்.)

(3.) உண்கும், உண்டும், வந்தும், சேறும். (நாமும், நீரும், அவரும்.)
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

333. SPECIAL RULE: FORMS LIKE செய்கு AND செய்கும் MAY ALSO BE USED AFTER THE MANNER OF GERUNDS.

௩௩௩. செய்கென் ஒருமையும், செய்கும்என் பன்மையும்,
வினையொடு முடியினும், விளம்பிய முற்றே.

[செய்கு என்னும் (தனமை) ஒருமைமுற்றும், செய்கும் என்னும் (தன்மைப்) பன்மைமுற்றும், (பெயருடனே அன்றி) வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙனம் முடியினும் மேற்கூறிய முற்றே ஆம்.]

(உ-ம.) உண்கு வந்தேன். } என வினை எச்சமாக வரும்.
உண்கும் வநதேம் }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

[(தன்மையோடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானற் போல (சூ. 330.)) முன்னிலை (யோடு) கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை ஆம்.]

(உ-ம்) உண்டீர் நீயும் அவனும்.

"ஒண் தேரீ நாராய், நின் சேவலு' நீயுமாய்
வண்டேம் பூங் கானல் வைகலுஞ் சென்றீரால்"

335. THE FINITE VERB: THE SECOND PERSONS SINGULAR INDICATIVE AND IMPERATIVE.

[முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.]

௩௩௫. ஐ, ஆய், இகர ஈற்ற மூன்றும்;
ஏவலின் வரூஉம் எல்லா ஈற்றவும்;
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.
[வி 77.]

[ஐ, ஆய், இ (என்னும் மூன்று ஈற்று) மொழிகளும், (விகுதிகுன்றுதுங், குன்றியும், நிற்பனவாகிய) ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றீற்று மொழி

களும்; (ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற) மூன்றுபால் (களுக்கும் பொதுவாகிய) முன்னிலை (ஒருமை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனை, *உண்ணாநின்றனை, உண்பை.
உண்டாய், உண்ணாநின்றாய், உண்பாய்.
உண்டி, உண்ணாநிற்றி, சேறி. } [தெரிநிலை முற்றுவினைகள்.]

(2.) *வில்லினை, வில்லாய், வில்லை. [குறிப்பு.]

(3.) நடவாய், நட, உண், ஆதி. [ஏவல்.]

*[அன் சாரியையும், இன் சாரியையும் வந்தன.]

௩௩௬. ஈ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES, IN POETRY.

[ஏவல் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௩௬. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,
அந்நிலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை (ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு) முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நிற்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் (யாதானும் ஒன்றை) ஊர்ந்து வரும்.]

(உ-ம்.) சென்றீ.
நின்மே.

௩௩௭. SECOND PERSONS PLURAL, INDICATIVE AND IMPERATIVE.

[முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.]

௩௩௭. இர், ஈர், ஈற்ற இரண்டும் இருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை; மின், அவற் றேவல்.
[வி. 77.]

[இர், ஈர் (என்னும் இரு விகுதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைப் பன்மைமுன்னிலை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). மின் என்னும் விகுதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைப் பன்மை முன்னிலை ஏவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டனிர், *உண்ணாநின்றனிர், உண்குவிர்.
உண்டீர், உண்ணாநின்றீர், உண்பீர். } [தெரிநிலை.]

(2.) குழையினிர், குழையீர். [குறிப்பு வினை.]

(3.) உண்மின். [ஏவல்.]

☞ [உண்ணும், தின்னும், உண்ணுங்கள், தின்னுங்கள். இவை வழுவிய புதியன]

*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

338. THE OPTATIVE: ONE FORM COMMON TO ALL PERSONS, NUMBERS AND GENDERS.

௩௩௮. கயவொடு ரஒற் றீற்ற வியங்கோள்;
இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.
[வி. 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டுயிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாக உடையன வியங்கோள்முற்றும். (அவை) மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) *வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.*

"வெல்க, வாழி, நின் வென்றி வார் கழல்,
செல்க நீபன, சிறக்க நின் புகழ்."

"மகன் எனல்; மக்கட் பதடி எனல்." [அல்.] } *இவை புதியன.*
"மரீஇய தோரால்." [ஆல்.] }

339. THE DEFECTIVE VERBAL FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

[இவ்வினைக்குறிப்பு முற்று மூன்றும் பாலிடங்களுக்குப் பொது.]

௩௩௯. வேறில்லை உண்டைம் பால்மூ விடத்தன.
[வி. 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னும் மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்) ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) *அவன்...* } வேறு. இல்லை. உண்டு.
அவள் ...
அவர் ....
அது. ....
அவை ...
யான் ....
யாம்.....
நீ, நீர் ...

340. RELATIVE, (OR ADJECTIVAL) PARTICIPLES: COMMON FORMS.

[பெயர் எச்சம் ஆமாறு.]

௩௪௰. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச் சம்மே.

[வி. 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் (முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று) காலமுஞ், செயலுந் தோன்றி, (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும் தோன்றாது, (அப்பாலுடனே) செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இறப்பு. உண்ட, நிகழ்வு. { உண்ணாநின்ற, உண்கின்ற, } எதிர்வு. உண்ணும், ... { சாத்தன். கலம். இடம். ஊண். நாள். சோறு. } [அறுவகைப் பொருட்பெயரும் எஞ்ச நின்றன.]

(2.) வேலான் முகத்த களிறு. மூவிலைய வேல். உள்ள பொருள். } [உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

(3.) ஓடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

[செய்யும் என் எச்சத்திற்கு, எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௪௧. செய்யும் என் எச்ச ஈற் றுயிர்மெய் சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

["செய்யும்" என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர்மெய்கெடுதலுஞ், செய்யுளகத்து (அதன் இறுதி) உம்மை உந்து எனத்திரித

லும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும், உயிர்மெய்யேனுங், கெடுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) ஆகும் பொருள்................ ஆம்பொருள்.
போகும்பொருள்................ போம் பொருள்.
வாவும் புரவி.................... வாம் புரவி.
[உயிர்மெய் கெட்டது.]

(2.) பாயும்.................. பாயுந்து. [உம் ஏ-து உந்து எனத்திரிந்தது.]

(3.) இவை போகும்........ ... இவை போம்.
சதுழும் .... ஆழும்.
[முற்றுவினையில் உயிர்மெய்யும், உயிருங் கெட்டன.]

342. THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE, OR GERUND.

[வினை எச்சம் ஆம்ஆறு.]

௩௪௨. தொழிலுங், காலமுந், தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினைஎச் சம்மே.
[வி. 86.]

[(பின்னர், "செய்து" "செய்பு" முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடுகளின் கண்) தொழிலும், (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்) காலங்களும், (முறையே) தோன்றி (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும் தோன்றாது (அப்பாலுடனே) வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE OR GERUND.

[வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.]

௩௪௩. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்திய, செய்தியர்,
வான், பான், பாக்கின வினைஎச் சம்; பிற
ஐந்தொன் றாறு முக் காலமு முறைதரும்.
[வி. 86.]

["செய்து" என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும்; வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விகுதியவாய் வருவனவும்; இவை போல்வன பிறவும்; வினையெச்ச வினைகளாம்; (இவற்றுள்,) முன்னைய ஐந்தும் இறந்தகாலமும், ("செய" என்பது) ஒன்று நிகழ்காலமும், (ஒழிந்த) ஆறும் எதிர்காலமுங் காட்டுவனவாம்.]

(உ-ம்.)

இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம், அல்லது முக்காலத்துக்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
(1.) நடந்து,	நடக்க,	(7.) நடக்கின்,	செய்யாது.
உண்டு,	உண்ண,	நடந்தால்,	நடவாது.
சென்று,	(6.) செய்ய,	நடந்தக்கால்,	செய்யாமல்,
கற்று,	——	நடந்தற்கு,	நடவாமல்,
——	செய்குப,	(8.) ஆடிய,	செய்யா.
ஆடி,	நடப்ப,	(9.) ஆடியர்,	நடவா.
ஆய்,		(10.) விடுவான்,	——
(2.) உண்குபு,		(11.) நடப்பான்,	அன்றி.
(3.) உண்ணூ,		(12.) விடுபாக்கு,	இன்றி.
(4.) உண்ணூ,		செய்யில்,	
(5.) உண்டென,		காண்டலும்,	
——			
தழீஇ,			
புக்கு,			
விட்டு,			
பெற்று,			

[இவ்வெச்சங்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED AND SUPPLEMENTED.

௩௪௪. அவற்றுள்,

முதலி ணான்கும் ஈற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் (கூறிய செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ என்னும்) நான்கும், இறுதிக்கண் (கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னும்) மூன்றுந் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற (செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும்) ஐந்தும், (இன்னவென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினைமுதலையும் அஃதல்லாத) பிற கர்த்தாவின் வினையையுங் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) (1.) அவன் உண்டு வந்தான்.
அவன் உண்பு வந்தான்.
அவன் உண்ணாக் களிப்பான்.
அவன் உண்ணூ மகிழ்வான். — வினைமுதலைக் கொண்டன.
அவன் கொல்வான் எழுந்தான்.
அவன் அலைப்பான் சென்றான்.
அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.

(2.) அவன் உண்டென மகிழ்ந்தான்.
அவன் உண்டென மகிழ்ந்தான் இவன்.
அவன் உண்ண வந்தான்.
அவன் உண்ண வந்தான் இவன். — வினைமுதலையும் பிறவினை மு
அவன் உண்ணின் மகிழுவான் இவன்.
அவன் உண்ணிய மகிழ்வான்.
அவன் உண்ணிய மகிழ்வான் இவன்.

[அவன் உண்டால் உவப்பான். … உவப்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE REGARDING A VERB WHOSE SUBJECT IS A MEMBER.

௩௪௫. சினை வினை சினையொடு' முதலொடுஞ் செறியும்.

[(முதலினுன்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள்) சினை வினையாயின், (அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே) சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: (அங்ஙனம் முடியும் ஆயினுஞ் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை உண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதே ஆம்).]

(உ-ம்.) கால் ஒடிந்து இற்று வீழ்ந்தது. [சினையொடு முடிந்தது.]
கால் ஒடிந்து வீழ்ந்தான். [வினைமுதலோடு முடிந்தது.]

346. AN ANOMALY: FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.
[வி. 137.]

[("முதலி னுன்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்" என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப்) பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) ஞாயிறு பட்டு வந்தான். [பட.]
யான் கொள்வான் பொருள் கொடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

[வினைக்குறிப்புக்காவதோர் புறனடை.]

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன் றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் நல்லன் ஆயினன்.
சாத்தன் நல்லன்.
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினன்.
கல்வியாற் பெரியன்.
[ஆக்கச் சொல் விரிந்தும் தொக்கும் நின்றது.]

☞ சாத்தன் நல்லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற், செல்லா தாகுஞ், செய்யும் என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினுந், தன்மை

யினுஞ், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானுகுஞ் செய்யும் என்னும் முற்று.]

(உ-ம்.) அவன் / அவள் / அது / அவை } உண்ணும்.

"நாம், நீர், அவர் உண்ணும்," எ-ன வழு:

349. THE INTERROGATIVE யார் RESTRICTED TO THE HIGHER திணை.

[திணைப்பொது அன்றிப், பாற்பொதுவினை.]

௩௪௯. யார்என் வினவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வி. 6.]

[வினப் பொருண்மையைத் தரும் "யார்" என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன் / அவள் / அவர் } யார்.

350. THE INTERROGATIVE எவன் RESTRICTED TO THE LOWER திணை.

[இதுவும் அது.]

௩௫௦. எவன்என் வினவினைக் குறிப்பிழி ; பால்.

[வி. 6.]

[வினப்பொருண்மையைத் தரும் "எவன்" என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று அஃறி 5ம் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அதுஎவன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS VERBAL PARTICIPLES, OR GERUNDS. APPELLATIVES USED AS VERBAL AND RELATIVE PARTICIPLES.

௩௫௧. வினைமுற் றேவினை எச்சம் ஆகலுங்,
குறிப்புமுற் றீரெச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வி. 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தான் வந்தான். = நடந்து வந்தான்.
(2.) நான் அன்று போகி = அன்றி.
"வெற்றிறவினன் விறலவழுதிவெரி" = திறவினனுடைய.

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

[இஃது இடைச்சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

352. PARTICLES IN GENERAL. DIFFERENT KINDS. DEFINITION.

[இடைச்சொல் இவ்வளவினையுடையன; இவ்வியல்பினையுடையன என அவற்றின் பொது இலக்கணம்.]

௩ரு௨. வேற்றுமை, வினை, சா ரியை, ஒப் புருபுக
ட்த்தம் பொருள, இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென் எண் பகுதியிற், றனித்தியல் இன்றிப்,
பெயரினும் வினையினும், பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

[வி. 107. 46.]

[(எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள், பெயரும் பெயரது விகாரமும்ஆகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து, ஒழிந்த) ஐம்முதலிய ஆறு உருபுகளும்; (பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்பும்ஆகிய வினையுருபுகளுள், முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாதி அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து, ஒழிந்த விகுதிமுதலிய) வினையுருபுகளும்; (அன், ஆன், முதலிய) சாரியை உருபுகளும்; (போலப், புரைய, முதலிய) உவம உருபுகளும்; (பிறவாறு) தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருவனவும்; (வேறுபொருள் இன்றிச் செய்யுள்) இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும்; அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும்; (வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது) குறிப்பின் வருவனவும்; என்னும் எட்டுவகையினை யுடையவாய்த், தனித்து நடத்தல் இன்

றிப், பெயரின்அகத்தும் வினையினகத்தும், (அவற்றின்புறமாகிய) பின்னும் முன்னும், (இவ்விடங்கள் ஆறனுள்) ஓரிடத்து, ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து, (அப்பெயர் வினைகட்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்) ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது இடைச்சொல் ஆம்.]

353. FOURTEEN SIGNIFICATIONS OF PARTICLES.

[*"தத்தம் பொருள" என்றார்; அப்பொருளாவன இவை.*]

௩௫௩. தெரிநிலை, தேற்றம், ஐயம்முற் றெண், சிறப்
பெதிர்மறை, எச்சம், வினா, விழை வொழிஇசை,
பிரிப்புக், கழிவாக்கம், இன்னன இடைப்பொருள்.
[வி. 110.]

[*"தெரிநிலை" முதலாக விதந்த பதினான்கும், இவை போல்வன பிறவும், (மேல் "தத்தம் பொருள" என்ற) இடைச்சொற் பொருள்கள் ஆம்.*]

354. SIX USES OF THE PARTICLE ஏ.

[*ஏகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.*]

௩௫௪. பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம்,
இசைநிறை, எனஆ றேகாரம்மே.
[வி. 111.]

[*"(தெரிநிலை" முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல், அசைத்தல், குறிப்பு என்னும் மூன்று பொருள்களுள்ளும்,) பிரிநிலை முதலிய ஆறு பொருளையுந் தரும் ஏகார இடைச்சொல்.*]

355. EIGHT USES OF ஓ.

[*ஓகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.*]

௩௫௫. ஒழியிசை, வினாச், சிறப் பெதிர்மறை, தெரிநிலை,
கழிவசை நிலை, பிரிப் பென எட் டோவே.
[வி. 112.]

[*ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும் ஓகார இடைச்சொல்.*]

356. USES OF என AND என்று.

[என, என்று, என்னுமிவ்விரண்டு இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௬. வினை, பெயர், குறிப்பிசை, வண், பண் பாறினும்
என என்னு மொழி வரும்; என்றும் அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் "என" என்னும் (இடைச்) சொல் வரும்; "என்று" என்னும் (இடைச்) சொல்லும் அவ்வாறு வரும்.]

357. EIGHT USES OF உம்.

[உம்மை இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையம், எச்சமுற் றளவை,
தெரிநிலை, ஆக்கமோ டும்மை எட்டே.
[வி. 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச்சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம் WHICH INDICATES A TOTAL.

[முற்றும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.
[வி. 113.]

[முற்றும்மை ஓரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதுசெய்யார்.
ஆறுந் தருவது வினையே.

359. உம் INDICATING AN ELLIPSIS.

[எச்ச உம்மைக்கு ஆவதோர் விதி.]

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.
[வி. 113.]

[எச்சஉம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுந் தருந்திறத்தது வினையே.

360. WHEN PARTICLES OF ENUMERATION ARE USED THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

[சில எண்ணிடைச் சொற்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண், ஏ, என்றா, எனா, எண்
ணான்குந் தொகைபெறும்; உம்மை, என்றென வோ
டிந்நான் கெண்ணும் அஃ தின்றியும் இயலும்.

[(பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்ப வருஞ்) செவ்வெண்ணும், (பெயரோடு தொகாது வரும்) "ஏ" (எண்ணும்,) "என்றா" (எண்ணும்,) "எனா" எண்ணும், ஆகிய நான்குந் தொகைபெற்று நடக்கும்; "உம்மை" (எண்ணும்,) "என்று" (எண்ணும்,) "என" (எண்ணும்,) "ஒடு" (எண்ணும் ஆகிய) இந்நான்கெண்ணும், (தொகைபெற்றும்,) பெறாதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) (1) சாத்தன், கொற்றன், தேவன், பூதன், நால்வரும் வந்தார்
[தொகை பெற்றே வந்தது]
(2) சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார்.
சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் நால்வரும் வந்தார்
[தொகை பெற்றும் பெறாதும் வந்தது]
(பிறவும் அன்ன)

361. என்று, என, ஒடு TO BE UNDERSTOOD, THOUGH NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN IN THE ENUMERATION

[சிறப்புவிதி.]

௩௬௧. என்றும், எனவும், ஒடுவும், ஒரோவழி
நின்றும், பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.
[வி. 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் (எண்ணும்பொருளோடு நிற்றலே அன்றி,) ஓரிடத்து நின்றும், பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வினை பகை என்றிரண்டின் எச்சம்.—
பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும்.—
பொருள், கருவி, காலம், வினை இடனொடைந்தும்.

362. THESE ENUMERATING PARTICLES USED WITH VERBS FOLLOW THE SAME RULES AS WHEN USED WITH NOUNS.

[பெயரோடு வரும் எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடும் வருமாறு.]

௩௬௨. வினையொடு வரினும் எண் இனைய ஏற்பன.

[எண் (ணிடைச்சொற்கள்) வினையோடு வரினும் (மேற்பெயரோடு வந்தாற்) போலவும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டில' மழுங்க, மலை நிறங் கிளர,
வண்டின' மலர் பாய்ந்தூத, மிசையே
கண்டலங் கானங் குருகினம் ஒலிப்ப.
[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது. செவ்வெண். சூ. 360.]

(2.) கற்றுங் கேட்டுங் கற்பனை கடந்தான். [உம்மை எண். சூ. 357.]

(3.) உண்ணவென்று உடுக்கவென்று பூசவென்று முடிக்கவென்று வந்தான். [என்றெண். சூ. 356.]
(4.) ஆடல் பாடலொடு வந்தான். [சூ. 361.]

363. THE THREE USES OF தில் (IN POETRY.)

௩௬௩. விழைவே, காலம், ஒழி இசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையுந்தரும் "தில்" (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே. [விழைவு. பெறுதல் வேட்கை.]

(2.) பெற்றாங்கறிக தில் லம்ம இவ்வூரே. [காலம். பெற்ற காலத்து.]
(3.) வருக தில் லம்ம வெஞ் சேரி சேர. [ஒழியிசை. வந்தால் ஒன்று செய்வேன்.]

364. THE SIX USES OF மன் (IN POETRY.)

௩௬௪. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,
கழிவு, மிகுதி, நிலைபே றாகும்.

[இவ்வாறு பொருளையுந் தரும் "மன்" (என்னும் இடைச்சொல்.)]

(உ-ம்.) (1.) அது மற் கொண்கன் றேரே. [அசைநிலை.]
கூரிய தோர் வாண் மன். [ஒழியிசை.]
நெடியன் மன். [ஆக்கம்.]
சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே. [கழிவு.]
எந்தை யெமக்கருளு' மன்! [மிகுதி.]
மன்னா வுலகத்து மன்னிய புகழே. [நிலைபேறு.]

365. THE THREE USES OF *மற்று*.

[மற்றென்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௯௫. வினைமாற் றசைநிலை, பிறிதெனு மற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையுந் தரும் "மற்று" (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) இனி மற்றொன்றுரை. [வினைமாற்று]

அது மற்றம்ம. [அசைநிலை.]

மற்றொன்று சூழினும். [பிறிது.]

366. *மற்றை* INDICATES SOMETHING ALLIED TO SOME OTHER THING BEFORE CONTEMPLATED.

[மற்றை என்னும் ஐகாரவீற்று இடைச்சொல் பொருள் படும் ஆறு.]

௩௯௬. மற்றைய தென்பது சுட்டி னதற்கினம்.

[பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் "மற்றை" என்னும் ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லானது முன் சுட்டப்பட்ட பொருள் ஒழிய அதற்கினமாகிய பொருளைக்குறித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மற்றையதுங் காண வேண்டும். [முன்கண்டதொழிய அதற்கினமாகிய ஒன்றையுங் காணவேண்டும்.]

367. TWO USES OF *கொல்* IN POETRY.

[கொல் என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௨௯௭. கொல்லே ஐயம், அசைநிலைக், கூற்றே.

["கொல்" என்பது இவ்விரண்டு பொருளையுந் தருஞ்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குற்றி கொல்லோ மகன்கொல்லோ. [ஐயம்.]
(2.) சென்ற சக்காதலர் வருவர் கொல். [அசைநிலை.]

368. *ஒடு* AND *தெய்ய* USED TO FILL UP THE METRE.

[ஒடுவெனவுந் தெய்ய எனவும் வரும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௯௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) (1.) விளைக்குற வட்டில் போதொடு போதர.
(2.) சொல்லேன் றெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே.

369. அந்தில் AND ஆங்கு SOMETIMES REDUNDANT, SOMETIMES CONVEYING THE MEANING OF "PLACE."

[அந்தில், ஆங்கு என்ற இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௯. அந்தில், ஆங்கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டு இடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும், இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

(உ-ம.) (1.) அந்திற் கழலினன கச்சினன. [அசைநிலை]
வருமே சேயிழை அந்திற் கொழுநற் காணிய. [இடம.]

(2.) ஆங்கத் திறனல்ல யாங்கழற. [அசைநிலை.]
ஆங்காங்காயினுமாக. [இடம.]

370. USES OF அம்ம REDUNDANT AND WITH THE MEANING OF "HEAR!"

[அம்ம என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௭௦. அம்ம உரையசை, "கேண்மின்," என்றாகும்.

["அம்ம" என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், "ஒன்றுசொல்வன், கேண்மின்" என்னும் எவற்பொருளதாயும் வரும்.]

(உ-ம்) அது மற்றமம. [உரையசை.]
அமம வாழி தோழி [கேளமின]

371. USE OF மா WITH THE OPTATIVE MOOD.

[மா என்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௭௧. மாஎன் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

["மா" என்னுஞ் சொல் வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்) மாயக் கடவுட்குயாக மா வலனே.

372. POETICAL USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES

[மியா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள, ஈ, யாழ, முன் னிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்து இடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண் வரும் அசைநிலைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா. [மியா.]
தண்டுறையூர காணிக. [இக.]
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ. [மோ.]
சென்மதி பெரும. [மதி.]
சொலியாத்தை நின்வெகுளி. [அத்தை.]
நீ ஒன்றுபாடித்தை. [இத்தை.]
காணியவா வாழியமலைச்சாரல். [வாழிய.]
சிறிது தவிர்ந்திக, மாள, நின்பரிசிலர் உய்ம்மார். [மாள.]
சென்றீ, பெரும நிற்றகைக்குநர் யாரே. [ஈ.]
செயவினை மருவிற் செலவயர்ந்தி, யாழ. [யாழ.]

———◆———

௩எ௩. REDUNDANT PARTICLES.

[யா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩எ௩. யா, கா, பிற, பிறக் கரோ, போ, மாதிரும்,
சின், குரை, ஒரும், போலும், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் றசைமொழி.

[யா முதலிய இடைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தி
னும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) யா, பலவிருவர் மாணாக்கர் அகத்தியனுக்கு [யா.]
புரிமுத் பட்டாளோ இவள் இவட்காண்டி, கா. [கா.]
ஆயினை அல்லபிற. [பிற.]
பிறக்கிதுநுட் செல்லான பொருந்ரவம் பட்டான். [பிறக்கு.]
இருமருபிலாறும், அரோ. [அரோ]
பிரியன வாழாதென, போ. [போ.]
விரிந்தன்று, மாதோ, தெளிந்தவெல் கண்ணே. [மாதோ]
காண்டிருமல்லமோ கொண்க. [இரும.]
ஈங்காகிய வால்வன்றிசின. [சின.]
அதுபெறல் அருங்குரைத்தே. [குரை.]
அஞ்சவதோரும் அறனே. [ஒரும.]
வடுவென்ற கண்ணுய் வருந்தினை, போலும். [போலும.]
எழுந்திருந்தேன. [இருந்து.]
நெஞ்சம் பிணந்திட்டு. [இட்டு.]
தேவாதி தேவன் அவனசேவடி சேர்தும் அன்றே. [அன்று.]
பணியும் ஆம் என்றும் பெருமை, சிறுமை.
அணியும் ஆம் தனனை வியந்து. [ஆம்]
நீர்தாம், நீதான். [தாம், தான்]
யான்பிறன அசியன் வாழ்வான் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன. [கின்று.]
அழல் அடைந்த மன்றத்தாத்தைபாய நின்றா நிழல் அடைந்தே
நினனை என்றேத்த. [நின்று.]

இடையியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

[உரிச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL

[உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி,
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப், பெயர்வினை
ஒருவா, செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[வி. 47.]

[(பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுதலின்,) பல (வேறு) வகைப் (பட்ட) பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயர் ஆகி, (அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல்) ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பலகுணத்தை உணர்த்துவனவுமாய், ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய்ச், செய்யுட்கு உரியனவாய்ப், பொருட்கு உரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல் ஆம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

[பண்பு இது என உணர்த்தியது.]

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத (பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப்) பொருள்களின் குணங்கள் பண்பு ஆம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

[உயிராகிய பொருள் இவை என்பது.]

௩எ௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஓர்அறி வாதியா உயிர்ஐந் தாகும்.

[(இங்ஙனம்) மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளாலும், (பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி) ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன உணர்ச்சியுங் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE: GRASS, TREES, &c.

[ஓர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩எஎ. புல்மர முதலஉற் றறியும்ஓர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன (மெய்யாற்) பரிசித்து (ப் பரிசத்தை) அறியும் ஓரறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

378. CREATURES OF TWO SENSES: SHELL-FISH, &c

[ஈர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩எ௮. முரணந் தாதிநா வறிவோடீர் அறிவுயிர்.

[இப்பி, சங்கு முதலியன (கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி) நா (வால் இரதத்தை அறியும்) அறிவோடு ஈரறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

379. CREATURES OF THREE SENSES: INSECTS, &c.

[மூவறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩எ௯. சிதல்எறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

[கறையான், எறும்பு முதலியன (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே அன்றி மூக்கால் கந்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு மூவறிவுயிர்(கள் ஆம்).]

380. CREATURES OF FOUR SENSES: WINGED INSECTS, &C.

[நாலறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௦. தும்பி, வண் டாதிகண் அறிவினால் அறிவுயிர்.

[தும்பி, வண்டு முதலியன, (கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக்) கண்ணால் உருவத்தை அறியும்) அறிவினோடு நாலறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

381. CREATURES OF FIVE SENSES, ALL OTHER ORGANIC BEINGS.

[ஐயறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௧. வானவர், மக்க ணரகர், விலங்கு, புள்,
செவி அறிவோ டைஅறி வுயிரே.

[வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன, (கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றிச்) செவி (யாற் சத்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு ஐயறிவுயிர் (கள் ஆம்).]

382. THINGS WITHOUT LIFE

[உயிரல் பொருள் இவை என்பது.]

௩௮௨. உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த
உடல்முதல் அனைத்தும் உயிர்அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய (உலகத்துப் பொருள்கள்) எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்கள் ஆம்.]

383. BODY AND SOUL, ONE AND YET DIVERSE.

[புறனடை.]

௩௮௩. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[(எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும்) ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றோன்றுமாயினும், (உயிர் சித்தா

யும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும்) வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதிய வழி அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறும்; (ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளென்றும்).]

384. QUALITIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரின்குணம் இவை என்பது.]

௩அ௪. அறிவருள், ஆசை, அச்ச மானம்,
நிறை, பொறை, ஓர்ப்புக், கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவப் பிரக்க நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காறன் பெளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க மத மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

["அறிவு" முதலிய முப்பத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்கள் ஆம்.]

385. FACULTIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரின் தொழில்.]

௩அ௫. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் நுகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும், இவைபோல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற் குணங்கள் ஆம்.]

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

[உயிர் அல்லாத பொருள்களின் குணம்.]

௩௮௬. பல்வகை வடிவிரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறு சுவை, ஊறெட் டுயிரல் பொருட் குணம்.

[(வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய) பலவகை வடிவும், (நற்கந்தம், துர்க்கந்தம் என்னும்) இருநாற்றமும்; (வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும்) ஐந்துவண்ணமும்; (கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும்) ஆறு இரதமும்; (வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சரை என்னும்) எட்டூறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்கள் ஆம்.]

387. FACULTIES AND QUALITIES COMMON TO BOTH.

[இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.]

௩௮௭. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைத னடுங்கல், இசைத்தல்,
ஈதல், இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

["தோன்றல்," முதலிய ஒன்பதும், இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொ குணங்கள் ஆம்.]

388. SIX WORDS IMPLYING "EXCESS."

[ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொற்கள் இவை என்பது.]

௩௮௮. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.
[வி. 120.]

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீறாகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவர்து சாலப் பலகொலென்றெண்ணி. [சால.]
உறு வளி தூக்கும் உயர் சினை மாவின். [உறு.]
தவச் சேய் நாட்டார் ஆயினும். [தவ.]
நனி பேதையே. [நனி.]

பொறையில்லா சோய் கூரப் புல்லென்றிசினே. [கூர்.]
காமங் கழி கண் ணோட்டம். [கழி.]

389. THIRTEEN MEANINGS OF கடி.

[பலகுணந் தழுவிய உரிச்சொல்லுள் ஒன்றனை உணர்த்துவது.]

௩௮௯. கடி என் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
விரையே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
விரைவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வரைவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒண் சுடர் நல்லிருங் கடி நீலி. [காப்பு.]
கடி நுனைப் பகழி. [கூர்மை: கடுமைபொருந்திய நுனியையுடைய கணை.]
கடி மாலைசூடி [நாற்றம்: வாசனைபொருந்திய மாலையை அணிந்து.]
கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன். [விளக்கம்: கண்ணாடிபோன்ற பிரகாசத்தை உடைய மார்பன்.]
கடி அரமகளிர். [அச்சம்: அச்சந்தங்கிய தெய்வப்பெண்கள்.]
கடி மாமிசைப் பூத்துக் கம்புளோடன்னம் ஆர்க்கும். [சிறப்பு: சிறப்புபொருந்திய மாமரம் மிகப்பூத்து.]
எம்மம்பு கடி விடுதும் நும்மரண் சேர்மின். [விரைவு: அம்பைச் சீக்கிரம் விடுவோம்.]
கடிஊண் கடவுட்கிட்ட செழுங் குரல். [மிகுதி: மிகுதியாகிய உணவு.]
கடிமணம். [புதுமை: புதிதாகிய கலியாணம்.]
கடி முரசு. [ஆர்த்தல்: ஒலிக்கின்ற முரசு.]
கடித்துக் கரும்பினைக் கண் டகர நூறி. [வரைவு: இங்கே நீக்கு என்று வினை ஆயிற்று.]
கடிவினைமுடிகினி. [மன்றல்: கலியாணத் தொழில்.]
கடி மிளகுதின்ற கல்லா மந்தி. [கரிப்பு: காரமாகிய மிளகு.]

390. SIXTEEN SYNONYMES OF சொல்.

[ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொல் உணர்த்தியது.]

௩௯௰. மாற்றம் நுவற்சி, செப்புரை, கரை, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி,
பாட்டுப், பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல், இயம்பல் ஈறுகக் கூறிய பதினாறும் சொல் என்னும் ஓர்குணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கோவலர் வாய் மாற்றம்.
பொழுதறிந்து நுவல.
செப்பலுற்றேன்.
உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்.
அறங்கரை நாவின்.
ஆயிழையாடாரொடியும். [வி. 37.]
வாயிலிசை யெனப் புக்கு.
உற்றது சாங்கள் கூற.
புகன்றவன்றியும் பூமி கவருமே.
கண்டது மொழிமோ.
இசைக்கும் பாண, கேளினி.
விளம்பினர் புலவர்.
அறைகுவன் எண்ணே.
அறம்பாடின்றே.
வார்த்தை பகர் குற்றேன்.
இடிபோல இயம்பினன்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMES OF ஓசை.

௩௯௧. முழக்கிரட் டொலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறிரை,
இரக்கழுங் கியம்பல், இமிழ், குளி றதிர், குரை,
கனை, சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஓசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) முழங்கு முந்நீர்.
குடிஞை இரட்டும் கோடியர் நெடு வ கடல்.
ஒல்லென ஒலிக்கும் ஒலி புனல்.
கலி கெழு மூதூர்.
பறையிசை அருவி.
தோறுவைத்தல். [வி. 38.]
பிளிறு வார் முரசம்.
இரைக்கும் அஞ் சிறைப் பறவைகள்.
இரங்கும் முரசினம்.
அழுங்கின மூதூர்.
காலை முரசமதியம்ப.

குளிறு முரசம்.
களிறு களித்த திருங் கார்.
குரை புனற் கன்னி.
கனைகடற் சேர்ப்ப.
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க.
தள்ளாத சும்மை மிகு தக்கண நாடு.
கவ்வை நீர் வேலி.
வினைக் கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்.
அறை கட லரவத் தானை.
ஆர்த்த பல்லியக் குழாம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

[இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடை.]

௩௯௨. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில், பிங்கல முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

[(பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள்,) இன்ன சொல் (தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் மூன்றிடத்துள்ளும், வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும்,) இவ்விடத் திவ்விலக்க

ணத்ததாய் நடக்கும், என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள், (அவ்விலக்கணங் காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி, உரிச்சொல்லாகிய) குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட் கூறினாற்போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம்; விரிக்கின், "மற்றொன்று விரித்தல்" என்னுங் குற்றம் வரும்; ஆதலின், அவற்றினைக் கண்டறிய வேண்டினோர் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவராற் கூறப்பட்ட பிங்கலந்தை, திவாகரம், சூடாமணி, முதலிய நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச்சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

உரியியல் முற்றிற்று.

நன்னூல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(v.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

[பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோர் இலக்கணம்.]

௩௯௩. இருதிணை ஆண்பெண்ணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

[உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும்; அஃறிணைஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினான்.]

394. THE CHANGE OF ஆ INTO ஓ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

[பெயர்க்கும் வினைக்குஞ் செய்யுட்கண் ஆவதோர் இலக்கணம்.]

௩௯௪. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆ, ஓ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.
[வி. 95.]

[பெயர்க்கண்ணும், வினைக்கண்ணும், னகார ளகார ரகார யகார ஈற்றயல் (நின்ற விகுதிமுதல்) ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலுஞ் செய்யுளிடத்து உரித்தாம்.]

(உ-ம்) (1.) வில்லான் என்பதிற்கு வில்லோன் எனவும்.
(2.) தொடியாள் எ-திற்கு தொடியோள் எனவும்.
(3.) நல்லார் எ-திற்கு நல்லோர் எனவும்.
(4.) கொடியாய் எ-திற்கு கொடியோய் எனவும் வரும்.

வண்ணான் முதலியவை வண்ணோன் என வரா.
இழவோன் என அகரமும் ஓகாரம் ஆயிற்று.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

௩௱௯௰௫. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துரைப்ப
யா தத்தம் ஈற் றுருபின் என்ப.

[வி. 89.]

[(எட்டுவேற்றுமை) உருபுகளும், (மூவகை) வினைச்சொற்களும், எதிர் மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின் றும் வேறுபடா என்றுசொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செய்யான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விகுதியைக் காண்க.
நடவாத, நடக்கிற என்பவற்றில் அ என்னும் விகுதியைக் காண்க.
இன்மை, உண்மை என்பவற்றில் மை என்னும் விகுதியைக் காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE SUPPLEMENTARY OR FINITE WORD.

௩௱௯௰௬. உருபுபல அடுக்கினும், வினைவே றடுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் ஈறுற முடியும்.

[வி. 133. 135.]

[(வேற்றுமை) உருபுகள் (விரிந்துந், தொக்குந், தம்முள் விரவிப்பல) அடுக்கி (வரினும், வெவ்வேறு பலஅடுக்கி) வரினும், (மூவகை) வினைச் சொற்களுந் (தம்முள் விரவி அடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல) அடுக்கிவரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனைத்தும் முடிவனவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தன் யானையது கோட்டை நுனிக்கட் பொருட்டு வாளாற் குறைத்தான்.
[உருபுகள் விரவிப், பல அடுக்கி, ஒருவினை கொண்டன.]

(2.) சாத்தனையும் கொற்றனையுந் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினன்.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]

(3.) சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தேவனுக்கும் பூதனுக்குந் தந்தை.
[நான்காம் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.].

(4.) வாள் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வந்தது.]

(5.) உண்டான், தின்றான், ஓடினன், பாடினன் சாத்தன்.

397. WORDS MAY BE INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING (SUPPLEMENTING) AND GOVERNED (SUPPLEMENTED) FORMS. CO. 319. 340. 344.

௩௯௭. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம் ஏற்பன.
[வி. 132.]

[(வேற்றுமை) உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற (சொற்கள்) வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.) சாத்தன் (வயிறார) உண்டான்.
அறத்தை (அழகுபெற) செய்தான்.
விருந்தின்றி (ஒருபோதும்) உண்ணான்.
பகைவரை (மாய) வெட்டினான்.
சாத்தா (விரைந்தோடி) வா!
கொல்லுங் (காட்டெ) யானை.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

௩௯௮. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் ஈறு
[வி. 86. 87.]

[(உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயர் எச்சங்களும், வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும்) எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் (அவற்றிற்கு) ஈற்றினும் வரும். சூ. 319. 340. 344 காண்க.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தன் வந்தான். [முதலில்.]
வந்து போனான். மரத்தைக் குறைத்தான்.
(2.) வந்தான் சாத்தன், போயினான் வந்து. [ஈற்றில்]
குறைத்தான மரத்தை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

[நால்வகைச் சொற்களுக்கும் ஆவதோர் இலக்கணம்.]

௩௯௯. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே.

[(பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள்) ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) சோற்றை ஙனி உண்டான். (கறியை ஙனி தின்றான்.)
ஙஞ்சு உண்டான் அவன். (உண்டான் அவர், உண்பது சாம்.)

400. THE GENDER &C. OF COMMON NOUNS AND VERBAL FORMS DETERMINED BY THE SUPPLEMENTING WORD.

௪00. பொதுப் பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல் வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினை தாமே.

[(திணை பால் இடங் காலங்கட்கும்) பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி, ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள் தாமே. சூ. 282. 284. 330. 338. 339 காண்க.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் ஐயர், ஒருவர் என் தாயர். [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம்.
நீர் எல்லாம் போமின்.
அவர் எல்லாம் வருவர்.
[எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுமையைச் சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீக்கின.]

உண்டு வந்தான், (வந்தாள், வந்தது, வந்தார், வந்தன.)

401. IMPERFECT AND ELLIPTICAL FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

௪0௧. பெயர், வினை, உம்மை, சொற், பிரிப்பென, ஒழி இசை
எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழி பொன்பதும்,
குறிப்புந், தத்தம் எச்சங் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும் (340.), வினையெச்சமும் (344.), உம்மையெச்சமும் (357. 359.), சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும் (353.), எனவெச்சமும் (361.), ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) (1.) செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம், செய்பவனது பெயர்.]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம், வினை.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர்க் கொற்றன் வந்தான் என உம்மை எச்சம்.]
(4.) இல்லென்றல் யார்க்கும் வசைஅன்று. [இல்லென்று சொல்லுதல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டிலர் எனப் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒல்லென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உண்ணுதற்கோ வந்தான். [ஒழியிசை எச்சம்.]
(8.) யானோ செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்டுச் சினம். [இசை எச்சம்: சினத்துள்ளது.]

☞ ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம். [சூ. 269.]

402. COMPOUNDS WHERE THERE IS ELLIPSIS. [ANALOGOUS TO THE SANSCRIT SAMÂSA.]

[தொகை நிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

௪௦௨. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை
ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

[வி. 151.]

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வகுத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்கள் ஆம். (சூ. 152 காண்க).]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS OR COMPOUNDS.

௪௦௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை,
அன்மொழி, என அத் தொகை ஆ றாகும்.

[வி. 151.]

[வேற்றுமை (த்தொகையும்), வினை (த்தொகையும்), பண்பு (த்தொகையும்), உவமை (த்தொகையும்), உம்மை (த்தொகையும்), அன்மொழி (த்தொகையும்) என மேற்கூறிய தொகை (நிலைத்தொடர்சொல்) அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN. [SANS. *tat-purusha.*]

[வேற்றுமைத்தொகை.]

௪௦௪. இரண்டு முதலா இடையா றுருபும்
வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

[வி. 152.]

[(எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபுந் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலங்கடந்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
பானைகோட்டு நுனிக்குறைத்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

[பொற்குடம். உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கது.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

[வினைத்தொகை.]

௪௦௫. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

[வி. 153.]

[காலம் பற்றிப் புடைபெயர்ச்சிவினைஉருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்ப (ச்செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய) (சூ. 320.) தம் எச்சங்கொண்ட பெயர்எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல்.
ஆடிடம்.
திரிதொழில்.
உண்சோறு.
புணர்பொழுது.
செய்நன்றி.

(1.) நெருநல் / இன்று / நாளை } அடுகளிறு. [செய்பவன்.]
(2.) அடுவேல். [கருவி.]
(3.) அடுகளம். [இடம்.]
(4.) அடுதொழில். [செயல்.]
(5.) அடுபொழுது. [காலம்.]
(6.) அடுகந்து. [செய்பொருள்.]

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPOSITION. [SANS. *bahubrîhi* OR KARMAD'HARAYA.]

[பண்புத்தொகை ஆம்ஆறு.]

௪௦௬. பண்பை விளக்கு' மொழிதொக் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங், குணத்தோகை.

[வி. 154.]

[(குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்) குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் (ஆகிய என்னும்) மொழி (யாகிய பண்புருபு) தொக்குநிற்பனவும், (அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய்) ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) செந்தாமரை. [செம்மையாகிய தாமரை.] } [இவை இருமொழித்தொடர்.]
கருங்குவளை. [கருமையாகிய குவளை. }

(2.) ஆயன் சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப்பண்புத்தொகை.]

(3.) செங்கிறக்குவளை. [இது பன்மொழித்தொடர்.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON. [A SPECIES OF THE SANS. BAHUBRÎHI.]

[உவமைத்தொகை ஆம்ஆறு.]

௪௱௭. உவம உருபில தவமத் தொகையே.

[வி. 155.]

[(வினை, பயன், மெய், உருவு, என்பன பற்றிவரும்) உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) குருவி கூப்பிட்டான். [குருவிபோற்கூப்பிட்டான். வினையுவமைத்தொகை.]
(2.) மழைக்கை. [மழைபோலுங்கை. பயனுவமைத்தொகை.]
(3.) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம். மெய்யுவமைத் தொகை.]
(4.) பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய். உருவு உவமைத்தொகை.]

---

408. PARTICLES OF COMPARISON.

[திரிசொலால் வந்த உவமை உருபுகள்.]

௪௱௮. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர; அன்ன, இன்ன,
என்பவும்; பிறவும்; உவமத் துருபே.

[வி. 109.]

[போல என்பது முதலிய (செய என் எச்சம்) பத்தும்; அன்ன, இன்ன, (என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பு) இரண்டும்; இவை போல்வன பிறவும்; உவம உருபுகள் ஆம்.]

---

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE. [SANS. *Dwandwa.*]

[உம்மைத்தொகை ஆம் ஆறு.]

௪௱௯. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த னீட்டல்,
எனுநான் களவையுள் உம் இல தத்தொகை.

[வி. 156.]

[எண்ணல் (அளவை), எடுத்தல் (அளவை), முகத்தல் (அளவை), நீட்டல் (அளவை) என்னும் (நால்வகை அளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும்) அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கபில பரணர். [எண்ணல்.] (கபிலனும் பரணனும்.)
கழஞ்சே கால். [எடுத்தல்.] (கழஞ்சுங் காலும்.)
கலனே தூணி. [முகத்தல்.] (கலனுந் தூணியும்.)
சாணரை. [நீட்டல்.] (சாணும் அரையும்.)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONOMY.

சகO. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

[வி. 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளுக்கும் புறத்து, அவை அல்லாத பிறமொழிகள்ஆகிய உருபுகள் தொகுதல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) { பூங்குழல் = பூவையுடைய குழலினை உடையாள். / பொற் றாலி = பொன்னினாகிய தாலியினை உடையாள். } [வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(2.) தாழ்குழல் = தாழ்ந்தகுழலினை உடையாள். [வினைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(3.) கருங்குழல் = கருமையாகிய குழலினை உடையாள். [குணத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(4.) துடியிடை = துடியன்ன இடையினை உடையாள். [உவமத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(5.) தகர ஞாழல் = தகரமும் ஞாழலும் விரைச் சமைந்த சாந்து. [உம்மைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சகக. முன்மொழி, பின்மொழி, பன்மொழி, புறமொழி, எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

[(தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளின்) முன்மொழிக்கண் எனும், பின்மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், (அனைத்து மொழிக்குப்) புறத்துமொழிக்கண் எனுஞ், சிறந்துநிற்குந் தொகைநிலைத்தொடர் பொருள்.]

(உ-ம்.) குடம் வனைந்தான். [முன்மொழிக்கண். சட்டி முதலானவைகளையும்.]
நிலம் உழுதான். [பின்மொழிக்கண். ஐவேற்றுமைத்தொகை.]
புலி விற் கெண்டை. [அனைத்து மொழிகள். உம்மைத்தொகை.]
தாழ் குழல். [புறமொழிக்கண். அன்மொழித்தொகை.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

[ஐயம் அகற்றுதற்கு ஓர்குறி.]

சகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்; மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்; மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

(உ-ம்.) வடுகக்கண்ணன். [வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.]
வடுகங்கண்ணன். [வடுகனாகிய கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

[உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

சகங. உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[வி. 156.]

[உயர்திணை (ஒருமைப்பாலின்கண் வரும்) உம்மைத்தொகைகள் (ரவ் வீறுங், கள்ளீறும் ஆகிய) பலரீற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்.) கபில பாணர். தேவன் தேவிகள்.

நிலநீர் தீ காற்றுகாயங்கள். } அஃறிணையிலே பன்மைஈற்றும், இயல்பான ஒரு
நிலநீர் தீ காற்றுகாயம். } மை ஈற்றும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS: FROM TWO TO SEVEN DIFFERENT METHODS OF SUPPLYING THE ELLIPSIS.

சகச. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல்ஏழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[(வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள்) தொக்கு நின்ற வழிப், (பொருள்களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள்) இரண்டுமுதல் 'ய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்.]
தற்சேர்ந்தார். [மூன்றுபொருள்: தன்னைச் சேர்ந்தார்; தன்னொடு சேர்ந்தார்; தன்கண் சேர்ந்தார் என விரியும்]
சொல்லிலக்கணம். [நான்குபொருள்.]
பொன்மணி. [ஐந்துபொருள்.]
மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
சொற் பொருள். [எழுபொருள்.]

415. UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

[தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சகரு. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப் பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் (ஆகிய ஐவகைப்) பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய

ஆறும் 'ய விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்,
ஏனை ச்சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல்
அடுக் ம் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்டான் சாத்தன். [தெரிநிலை வினைமுற்று.]
குழையன் கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்று.]

(2.) உண்ட சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]
கரிய குதிரை. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

(3.) உண்டு வந்தான். [வினைஎச்சம்.]
இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்.]

(4.) சாத்தன் வந்தான். [எழுவாய்.]

(5.) சாத்தவா. [விளி.]

(6.) குடத்தை வனைந்தான். [வேற்றுமை உருபு.]

(7.) அதுகொறேழி. [இடைச்சொல்.]

(8.) நனிபேதையே. [உரிச்சொல்.]

(9.) பாம்பு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்.] [சூ. 152 காண்க.]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

[வழு இவை என

௪௧௬. திணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[வி. 134.]

["திணை" முதலாக "மரபு" ஈறாக வரும் ஏழுந் தத்தம்நெறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம்) (1.) அவன் வந்தது. [திணைவழு.]
(2.) அவன் வந்தார். [பால்வழு.]
(3.) யான் வந்தான். [இடவழு.]
(4.) நேற்று வருவான். [காலவழு.]
(5.) கறக்கின்ற எருமை பாலோ, சினையோ. [வினாவழு.]
(6.) கடம்பூர்க்கு வழியாது? என்றால், இடம்பூணி என்றுவின் கன்று. [விடைவழு.]
(7.) ஆடு மேய்ப்பானைப் பாகன் என்பது. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

[திணை பால்களோடு வினாவிடை வரின் வழுவாது காத்தல்.]

௪௧௭. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புப.

[திணைஐயத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானுந், துணிந்து அப்பொருண்மேல் ஏலாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) (1.)

குற்றியோ, மகனோ அங்ஙனந் தோன்றுகிறது?
தோன்றுகிறவன்? என்பது வழு.
குற்றியோ, மகனோ அங்ஙனந் தோன்றுகிற உரு?
எனப் பொதுச் சொல்லாற் கூறுக. [திணையையம்.]

ஆண்மகனோ, பெண்மகளோ, அங்ஙனந் தோன்றுகிறவர் ஆர்? [பால்ஐயம்]

ஒன்றோ, பலவோ, இச்செய்புக்க பெற்றம்? [அஃறிணைப்பால் ஐயம்]

(2.) ஆண்மகன் எனிற், பெண்மகள் அல்லன.

குற்றியெனின், மகன் அன்று.

பல எனின, ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

[திணைவழுவமைதி.]

சகஅ. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்
அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[வி. 137.]

[உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடிபினவாம்.]

(உ-ம்.) நம்பி { பொன் / நாடு / வாளுேன் / மூக்கு / குடிமை / நடை } { பெரியன். / கூரியன. / நல்லன. / கடியன். }

[நம்பிக்குப் பொன் பெரிது என்பது சிறப்பு.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON VERB: ANOMALY II.

[திணை, பால், மரபு வழுவமைப்பு.]

சகக. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[வி. 139.]

[திணையும் பாலும் வேறு வினைப் பலபொருள்களும் விரவிநின்ற வழியவை பலவுஞ் சிறப்பினாலும், மிகுதியினாலும், இழிபினாலும் ஒருமுடிபினவாம்.]

(உ-ம்.) "திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்." "ஆமையும் பெரியரும் ஐந்தடக்கி விற்பார்." [சிறப்பு.]
பார்ப்பார், தவரே, சமந்தார், பிணிப்பட்டார், மூததோர், குழவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
மூர்க்கனும் முதலையுங் கொண்டது விடார். [இழிபு.]

420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND OTHER CAUSES: ANOMALY III.

[திணை, பால், வழுவமைதி.]

௪௨௦. உவப்பினும், உயர்வினுஞ், சிறப்பினும், செறலினும்,
இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வி. 137. 138.]

["உவப்பு" முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவி வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) தன் புதல்வனை, "என் அம்மை வந்தாள்" என்பது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஆவினை "என் அம்மை வந்தாள்" என்பதில், மகிழ்ச்சியினால் அஃறிணை உயர்திணை ஆயிற்று.

ஒருவனை, "அவர் வந்தார்." [உயர்வு.]

"தாதாய்! மூவேழுலகுக்குந் தாயே." [சிறப்பு.]

"எனைத் துணையர் ஆயினும் என்னாம்?
தினைத் துணையுந் தேரான், பிறன்இல் புகல்." [கோபம்.]

பெண்வழிச் செல்வானை நோக்கி, "இவன்பெண்." [இழிவு.]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED: ANOMALY IV.

[பால், இடம், வழுவமைதி.]

௪௨௧. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்,
ஓர் இடம் பிற இடந் தழுவலும், உளவே.

[வி. 137.]

[ஒருமைப்பாலின்கண் பன்மை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், ஓரிடத்தின்கண் பிறவிடச்சொல்லை (த் தழுவி) க்கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குளத்து நீர் எல்லாங் கொண்டுபெய்த்தான் இவன். [ஒருமையிற் பன்மை.]
(2.) இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]
(3.) அவ்வைத் தந்தை அடும்போரிற் செறியர். [ஒருமையில் பன்மை.]
(4.) சாத்தன்தாய் இவை செய்வேனோ? [படர்க்கையில் தன்மை.]
(5.) நீயோ, அவனோ, யார் இதுசெய்தார்? [விரவி ஓரிடத்திற்குரிய முடிபு ஏற்றது.]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

[இடம் வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;
எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச்சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள், முதற்கண் நின்ற "தரல்," "வரல்," என்னும் இருவகைச்சொற்களையுந் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்.) அவனுக்குத் தந்தான். அவனுக்குக் கொடுத்தான்.
அவன்பால் வந்தான். அவன்பால் சென்றான்.

எனக்குத் தந்தான். [ஏனக்குக் கொடுத்தான்.
என்பால வந்தான. எனபால் சென்றான்.] } [வழு.]

நினக்குத் தநதான். [நினக்குக் கொடுத்தான்.
நின்பால் வந்தான். நின்பால் செனறான.] } [வழு.]

423. THE THREE TENSES.

[காலத்தின பெயரும் முறையும்.]

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

[வி. 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றும்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

[கால வழுவமைப்பு.]

சஉச. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல்
செப்புவர் நிகழுங் காலத்தானே.

[வி. 146.]

[(தந்தொழில் இடை அறுது,) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) அவனியைத் தாங்கி அரசர் இருக்கின்றார்.
மலை நிற்கிறது. தெய்வம் இருக்கின்றது.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

[கால வழுவமைப்பு.]

சஉரு. விரைவினு மிகவினுந், தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறூஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வி. 146—149.]

[விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும் '.]

(உ-ம்.) (1.) "உண்டேன், உண்டேன்." [என்பான் விரைவினால்.]

(2.) களவு செயிற் கை அறுப்புண்டான் [மிகுதி.]

(3.) எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மழை பெய்தது. [தெளிவு.]
(4.) நாம் பண்டு விளையாடுவது இக்காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS.

[வினாவின் பெயரும் முறையுந் தொகையும்.]

சஉசு. அறிவறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.

["அறிவு" முதலியன தருதலான் வரும் வி) ஆறனையுங் களையாது கொள்வர் புலவர்.]

(உ-ம) "இசருததிரத்தகுப் பொருள் யாது?"
(1.) ஆசிரியன மாணாக்கனைநோக்கிக் கேட்பது, அறிவினா.
(2.) மாணாக்கன ஆசிரியனைநோக்கி அவ்வாறு கூறுவது, அறியாவினா.
(3.) குற்றியோ, மகனோ? [ஐயவினா.]
(4.) பொனனுளதோ, மணியுளதோ? [கொளல்வினா.]
(5.) சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ? [கொடைவினா.]
(6.) சாத்தா உண்டாயோ? [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

[விடையின் பெயரும், முறையுந் தொகையும் வழுவமைதியும்.]

சஉஎ. சுட்டு, மறை, நேர்; ஏவல், வினாதல்,
உற்ற துரைத்தல், உறுவது கூறல்,
இன மொழி, எனும் எண் இறையுள், இறுதி
நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப.

[இவ்விறை எட்டனுள் (முன்னைய மூன்றும் செவ்வனிறைஆம்,) பின்

னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தலின் இறையாகத் தழீஇக் கொள்வர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) (1.) "கருவூருக்கு வழியாது"? இது. [சுட்டு.]
(2.) செய்வாயோ? செய்யேன். [மறைவிடை.]
செய்வேன். [நேராக உடன்படல். } செவ்வனிறை.

குறிப்பினாலே இறைபயப்பது.
- நீ செய். [ஏவல்.]
- செய்வேனோ. [வினாதல் விடை.]
- உடம்பொராந்தது. [உற்றதுரைத்தல்.]
- உடம்புநோம். [உறுவது கூறல்.]
- மற்றையதைச் செய்வேன். [இனமொழி]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉஅ. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

[சூ. 315. 316. 282 காண்க.]

[வினாவுதற் கண்ணுஞ், செப்புதற் கண்ணுஞ் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தி கண் பெரியவோ, கொற்றி கண் பெரியவோ?
சாத்தன் நல்லனோ, கொற்றன் நல்லனோ?
சாத்திகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய.
சாத்தன் நல்லன், கொற்றன் நல்லன்.
[வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாநிலை.]

(2.) கண்ணல்லவோ, அவள் நல்லளோ?
கண்நல்ல, அவள் நல்லள். [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

[மரபு ஆம் ஆறு.]

சஉக. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதன் மரபே.

[வி. 163.]

[(தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும்) யாதொரு பொருளை, யாதொரு சொல்லால், யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ, அப்பொருளை, அச்சொல்லால், அந்நெறியாற் சொல்லுதல் மரபு ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) யானை மேய்ப்பன் பாகன். [வழாநிலை.]
(2.) குதிரைக்கன்று. [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சளஂ0. வேறு வினைப் பல்பொருள் தழுவிய பொதுச்சொலும்,
வேறவற் றெண்ணும், ஓர் பொது வினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் (ஒழுங்கு) தழுவி நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணி நிற்கும் பலசொல்லும், (ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது, எல்லாவற்றிற்கும்) உரியதோர் பொதுவினை வேண்டுவன ஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து.] உண்பன, தின்பன, நக்குவன, குடிப்பனவு ப் பொது,
ஆதலால், அடிசில் அயின்றார், மிசைந்தார், என்க.
அணி அணிந்தார், படை வழங்கினார்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

சளக. வினைசார் பினம்இட மேவி விளங்காப்
பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[(குறித்த பொருளை விளக்கும்) வினையினையுஞ், சார்பும், இனமும், இடமும், முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒருசொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல், (அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால்,) விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]
மாப் பூத்தது. [மரம். வினையால் விளங்கிற்று.]
மாவீழ் மலர். [வண்டு. சார்பால்.]
காலாள், கரி, மா, இரதம், நாலங்கம். [குதிரை. இனத்தால்.]
மா மறுத்தமலர் மார்பன். [திருமகள். இடத்தால்.]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சளஉ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.
[வி. 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் (அங்ஙனங் குறித்துக் கூறுஞ்

சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற) இசை அறுத்துக் கூறும் வேறுபாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்றொடி.
செம்பொன் பதின் றொடி = செம்பொன் பத்துப்பலம்.
செம்பொன்பதின் றொடி = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

[மரபு வழுவற்க எனக் காத்தலும், அதன் வழுவமைப்பும்.]

௪௱௩௰௩. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஓரோவழி.
[வி. 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வரும் ஆயின், (பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற) இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், (ஒருபொருள் ஆதல் தவறாத வழிப்) பெயர்தோறுங் கொடுத்துங் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன், பேரூர்கிழான், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.
ஆசிரியன்வருக, பேரூர்கிழானவருக, இளங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

௪௱௩௰௪. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,
குணந், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெயர் ஏற்றிடில் பின்வரல் சிறப்பே.

["திணை" முதலாகக் "கல்வி" ஈறாக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப்பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கு ஏற்கும் ஆயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

(உ-ம்.) (1.) குன்றவன் கொற்றவன். [திணை.]
(2.) அறிவாளன் அழகன். [நிலம்.]
(3.) பார்ப்பான் பராயணன். [சாதி.]
(4.) ஊர்கிழான் ஓணன். [குடி.]
(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]
(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]
(7.) ஈாடஇ நம்பீ. [தொழில்.]
(8.) தெய்வப்புலவன் திருவள்ளுவன். [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER. THIS ONLY TO IN PROSE. POETRY IS UNFETTERED.

சருரு. படர்க்கை முப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற் பெயர்க் கெங்கும்
மருவும், வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை (இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்பெயர், என்னும்) மூவகைப் பெயரோடு (சுட்டுப்பெயர்) சாரின் (அச்) சுட்டுப்பெயர் (அம்மூவகைப்பெயர்க்கும்) பின்வரும். (அவ்விடத்தே) வினை (யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின்) அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாஞ்; செய்யுட்கண்ணே (எனின் நியதி இன்றி) வேண்டியஆறே வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சோறு இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பலியிடுக. [விரவுப்பெயர்.]
வந்தான் நம்பி சோறு இடுக.

நம்பி அவன், அவன் நம்பி.

"அவன் அணங்கு நோய் செய்தான், ஆயிழாய், வேலன்." [செய்யுள்.]

436. WORDS REPEATED.

[அடுக்குத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சருசு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், (விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலம் முதலிய) பொருள் நிலைக்கும், இசை நிறைக்கும், ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான் களவும் முறையே அடுக்கும்.]

(உ-ம்.) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [விரைவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகள்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன். [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் மும்முறை.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சாஙஎ. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

(உ-ம்.) சரு சருத்தது. [இது இரட்டித்துப் பிரியாது நின்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சாஙஅ. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

[ஒருபொருள் (மேல்) பலபெயர் (கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்) பிரிதல் இல்லாதன (வற்றை நீக்காது) கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான்.
[மாணாக்கருக்கு நூற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மையும், ஊருரிமையும், கண்ணின் வேறுபாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS AND PLEONASMS SANCTIONED BY CUSTOM: ANOMALY VII.

[வழுவமைப்பு.]

சாஙக. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் (அவ்வாறு வருதற்கு ஓர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச்) சிறந்து நிற்றலின் அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

(உ-ம்.) மீமிசை. [மீஎன்பதும், மிசை என்பதும், மேல்.]
உயர்ந்தோங்கும் மலை. [உயர்ந்து, ஓங்கும், இரண்டும் ஒன்று.]
காளிளங்கமுகு. [காளு, இளமை, இரண்டும் ஒன்று.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சசo. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத் துரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வி. 113.]

[இத்தனையென்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும்

எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை (சூ. 359.) வேண்டி நிற்கும்.],

(உ-ம்.) (1.) தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும் வந்தார். [இனைத்தென்றறிபொருள்.]
(2.) பவளக்கோட்டு நீலயானையென்றும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
ஒளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

[மரபு வழுவமைப்பு.]

சசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வி. 129.*]

[செயப்படுபொருளையுங் (கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங்) கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) இம்மாடு நான் கொண்டது.
இச்சோறு நான் கொடுத்தது.
இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது. } [செயப்படு பொருள்.]

இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது. [கருவி.]
இவ்வீடியான இருந்தது. [இடம்.]
இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
இந்நாள் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசஉ. பொருள்முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழி இனம்.
உள்ளவும், இல்லவும், ஆம் இரு வழக்கினும்.

[வி. 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறாகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம் அன்றி, இனம் இல்லனவும் ஆம்; உலகவழக்கினுள்ளுஞ், செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

(உ-ம்.) (1.) செந்தாமரை.
செய்க்குடம். } [இனம் உள்ளது.]
(2.) உப்பளம்.
சிறைவண்டு. } [இனம் இல்லது, உப்பில்லா அளம் இல்லாததினாலே.]

443. SUCH EPITHETS AND PHRASES MAY ALSO SUGGEST THE OPPOSITE.

௪௪௩. அடைமொழி இனமல் லதுந்தரும் ஆண்டுறின்.

[(மேற்கூறிய) அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அதனொடு இனம் அல்லதனையுந் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்தும் ஆயின்.]

(உ-ம்.) "அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புகுவான" எனின்
"மறஞ் செய்தான நரகம் புகுவான்" என வரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

௪௪௪. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈரடை
முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈரடை
சினையொடு செறிதலும் மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

[சூ. 282. 283 காண்க.]

[(மேற்கூறிய) அடையானது முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும்; இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருதலுஞ் செய்யுள் நடைஆம்.]

(உ-ம்.) செங்காநாரை.
பழக்குலை வாழை.
முழங்குதிரை கடல். [ஓர்அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்.]
மனைச்சிறு கிணறு. [இரண்டு அடை]
சிறுகருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்.]

சிறுபைந்தூவி. [ஈரடை, சினை.]

பெருந்தோட் சிறுமருப்குற் பேரமர்க்கட்பேதை. [மயங்கிவந்தது.]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

௪௪௫. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[(இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், என பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) நிலம் வலிது.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY.

௪௪௬. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றுங்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செயும்பொருள்.

[(முதல் துணை நிமித்தங்களாற் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால்) காரணச்சொல் முன்வர ஆக்கச்சொல் பின்வரப் பெற்றுங், காரணச்சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும், ஆக்கச்சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச்சொல்வரப் பெற்றும், இவ்விருவகைச் சொல்லுந் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் நல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்நல்ல. [இரண்டும் தொக்கு வந்தது.]

---

447. DIRECT AND INDIRECT METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

௪௪௭. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னுய்
உள்ளது கூறிய மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

[(ஒருவன் வினவியது) தம்பக்கல் இல்லையாயின் (அதனை) "இல்லை" என்னல் உறின், (அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த், தம்பக்கல்) உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் (புலவர், வினவுதலுஞ் செப்புதலும் ஆகிய) சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறுளதோ, வணிகீரே?
உழுந்துண்டு.
உண்டு. }
இவ்வளவுண்டு. }

448. THE THREE SYNONYMES ஈ, தா AND கொடு.

௪௪௮. ஈ, தா, கொடுஎனு' மூன்று' முறையே
இழிந்தோன், ஒப்போன், மிக்கோன் இரப்புரை.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தந்தை ஈ!
தோழா தா!
மைந்தா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

௪௪௯. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[(வெளிப்படையான் அன்றிக்) குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களுஞ் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவிஎல்லாஞ் செம்பொன் அணிந்த செல்வத்தினர்.

450. PERSONIFICATION: WHEN FACULTIES AND ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED, USE THE FINITE WORDS PROPER TO THE LOWER CLASS (NEUTER).

௪௫0. கேட்குந போலவுங், கிளக்குந போலவும்,
இயங்குந போலவும், இயற்றுந போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே.

[(கேளாதனவற்றைக்) கேட்குவன போலவுஞ், (சொல்லாதனவற்றைச்) சொல்லுவன போலவும், (நடவாதனவற்றை) நடப்பன போலவும், (இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச்) செய்வன போலவும், அஃறிணைஇடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் நின்றாய் ஆல் சர்க்கதிர்த்திங்கள்!
பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்.
இவ்வழி அவ்வூருக்குப் போம்.
தேன் தேவர்க்கீயும் மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED. [PERSONIFICATION.]

சருக. உருவக உவமையில், திணை, சினை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணினர் கொளலே.
[வி. 205.]

[உருவகத்தின் கண்ணும், உவமைக் கண்ணும், (இரு) திணை (தம்முள் மயங்குதலுஞ்,) சினைமுதல் (தம்முள்) மயங்குதலும், (இவ்வியலுள்) சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ-ம்.) "மன்னர் மடங்கன், மறையவர் சொனமாலை,
அன்ன நடையினர்க் காரமுதந், துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம், பனிமலர்ப்பூம் பைந்தார்
எரிசின வேற்றானை எமகோ?"

§ பொருள் கோள்.

452. THE EIGHT METHODS OF ARRANGEMENT AND CONSTRUCTION OF WORDS IN SENTENCES.

[பொருள் கோளின் பெயருந் தொகையும் உணர்த்திற்று.]

சருஉ. யாற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விற்பூண்,
தாப்பிசை, அளைமறி பாப்புக், கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்பூட்டுப் பொருள்கோளுந், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோளுங், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

453. (I.) NATURAL CONSTRUCTION: WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER UNINTERRUPTEDLY ONWARD.

சருங. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகும் அஃது யாற்றுப் புனலே.

[(மொழிமாற்று) முதலிய போல் பிறழ்ந்து செலவேண்டாது, யாற்றுப்

புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு, அடிதோறும் வான்பொருள் அற்றற்றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்.) "சொல்லரும் சூற் பசும் பாம்பின் தோற்றம் போல்,

மெல்லவே கரு இருந் தீன்று, மேல் அலார்
செல்வமே போல், தலை நிறுவித், தேர்ந்த நூற்
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே."

[சொல்லானது...ஈன்று ..நிறுவி ..இறைஞ்சிக்காய்த்த. இதின்பொருள் ஒழுகியது ஆற்றுநீர் ஒழுக்குக்கு உவமை. சொல்=செந்நெற்கதிர்.]

454. (II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION: WHEN A DISTINCT CLAUSE IS INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

௪௱௫௰௪. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[(இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக் கூறுவார் அந்நான்கனுள்) ஏற்ற பயனிலைகட்கு இயையும் மொழிகளைத் தனித்தனிக் கூட்டிக் கூறுதேலாத பயனிலைகட்கு இயையாத மொழிகளைத் தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) "சுரையாழ (கெண்டை கயத்தாட) மஞ்ஞை, சுரை (ஆழ அம்மி)
மிதப்ப, வரை அனைய யானைக்கு (நீத்து முயற்கு) நிலை, என்ப
கானக நாடன் சுனை."

[கரையில் மஞ்ஞை ஆடும்; கயத்தில் கெண்டை ஆடும்; சுரை மிதக்கும்; அம்மி ஆழும்; யானைக்கு நிலை; முயலுக்கு நீத்து.]

455. (III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION: WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER.

௪௱௫௰௫. பெயரும் வினையுமாம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிறீஇ, முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் (அவைகொள்ளும் பெயரும் வினையும் ஆகிய) பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிரையாக நிறுத்தி, முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இதற்கிது பயன்நிலை என்பது படக் கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறைப்பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) "கொடி, குவளை, கொட்டை; நுசப்புண் கண், மேனி;
மதி, பவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறுவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்ஞை; நடை, நோக்குச, சாயல்;
வடிவினளே வஞ்சி மகள்."

(௭௧-ம். சூத்திரமும் இதற்கு உதாரணம்.)

கொடி .... நுசப்பு	மதி.........முகம்	பிடி............நடை
குவளை...... .. கண்	பவளம்......வாய்	பிணை ... .நோக்கு
கொட்டை...... மேனி	முத்தம்......முறுவல்	மஞ்ஞை.........சாயல்

456. (IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION: WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

௪௫௬. எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முள்
பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[(செய்யுட்கண்) முதலினும் ஈற்றினும் நிற்கும் மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிற் (பொருள்கோள்) ஆம்.]

(உ-ம்.) "'திறந்திடுமின், தீயவை பிற்காண்டு' மாதர்
இறந்து படிற் பெரிதாம் ஏதம், உறந்தையர்கோன்
தண்ணார மார்பிற் றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு."
[கதவைத் திறந்துவிடுங்கள்!]

457. (V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION: WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

௪௫௭. இடைநிலை மொழியே ஏனை ஈர் இடத்து,
நடந்து, பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கும் மொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று, பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) "உண்ணாமை உள்ள துயிர்நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு."
[ஊன் எ-து இடையிலே நின்றது.]

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

௪௫௮. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அளைமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் ஈற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) "தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாள் உடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமுஞ்
சூழ்ந்த வினை யாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமும்
மூழ்ந்த பிணி நலிய முன் செய்த வினை என்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வான்எய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே."

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சருகூ. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது, கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து, அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) 5. (தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட) 3. (பைங்கூந்தல்)
6. (வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன) 4. (மாமேனி)
2. (அஞ்சனத் தன்ன) 7. (பசலை தணிவாமே,)
1. (வங்கத்துச் சென்றார் வரின்)

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES MAY BE CHANGED WITHOUT INJURY TO THE SENSE OR THE METRE.

சகூ0. ஏற்புழி எடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்,
யாப்பி றிடைமுதல் ஆக்கினும் பொருள் இசை
மாட்சியு மாறு அடியவும், அடிமறி.

[(பொருளுக்கு) ஏற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை உடையவும், யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஓசை மாட்சியும், ஓசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும், வேறுபடாத அடியினை உடையவும், ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்,
கொடுத்துத்தா னுயப்பினும் ஈண்டுங்கால் ஈண்டும்,
இடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம்,
விடுக்கும் வினை உலந்தக் கால்."

பொதுவியல் முற்றிற்று.

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN.

சசுக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றிஎன் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறில் முடிவில; ஆதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர் திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம், என்று முற்ற மொழியப் புகின் வரம்பில ஆம்; ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு, சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி, இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஓதித் தெளிதற்குரிய மாணுக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED.

சசுஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திறத்தலும், முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலுங், குற்றம் அல்லவாம், காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, மூவிட' நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை,ஏழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம்
ஒருபது, கோள் எட்டு, முப்பொழு தீர்இடம், ஓர் இயல்பாய்
வருமொழி மூன்றும், உணரச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரியவசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

[II.] THE ELEMENTS OF PROSODY.

(II.) யாப்பருங்கலம்.

NOTE [This work is the most practically useful of all those that have been written on Tamil Prosody. The kârigei quoted here is an able work; but adds nothing really important. Much of Tamil prosody has fallen into deserved desuetude. The more important rules have an asterisk affixed.]

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

*1. VERSE: ITS ESSENTIALS.
[இயாப்பு இன்னது என்பது.]

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப்பெனப் படுமே.
[வி. 167.]

§ க. எழுத்து. [காரிகை. I. 4.]

*2. FIFTEEN DIVISIONS OF LETTERS CONSIDERED AS THE ELEMENTS OF METRICAL SYLLABLES.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று; [வி. 2. 7. 13.]
குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று; [வி. 3. 4. 14.]
வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று; [வி. 8–10.]
சார்பிற் றோன்றுந் தன்மைய என்று; [வி. 12. 15. 24.]
ஐ, ஔ, மகாரக் குறுக்கம் என்றுங் [வி. 15. (1.)]
கைம்மூ எழுத்தும் ஆம் அசைக் குறுப்பே.

3. ÂYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

௩. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம் அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலை யான. [வி. 16.]

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

௪. தளை சீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய இகாரமுங், குற்றிய லுகாரமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல் பிலவே.
[வி. 16. காரிகை. III. 1.]

§ ௨. அசை. [காரிகை. I. 5.]

***5. METRICAL SYLLABLES OF TWO KINDS.**

௫. நேரசை என்று, நிரையசை என்று,
ஆய் இரண்ட் ாகி அடங்கு மன் அசையே.
[வி. 168.]

***6. நேரசை: SINGLE LONG METRICAL SYLLABLES: WHEN THE VOWEL IS LONG BY NATURE OR POSITION; OR WHEN THE SYLLABLE STANDS ALONE AT THE END OF A FOOT.**

௬. நெடில்குறிற் றனியே நின்றும்ஒற் றடுத்தும்,
நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே.
[வி. 169.]

7. A SHORT MONOSYLLABLE DOES NOT FORM A SYLLABLE EXCEPT IN THREE CASES.

௭. குறிப்பே ஏவ றறசுட டலவழி
தனிக்குறின் மொழிமுத றனியசை இலவே.
[காரிகை. III. 2.]

*8. நிரையசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

அ. குறில் இணை குறினெடி றனித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையி னொன்றாய் வருநிரை அசையே.
[வி. 170.]

9. ஐ OCCURRING IN THE MIDDLE AND END SYLLABLES.

௯. ஈறும் இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும் ஐ எனப அறிந்திசி னோரே.
[காரிகை III. 1.]

§ ௩. சீர். [காரிகை I. 6.]

*10. METRICAL FEET.

[சீர்களது பெயர் வேறுபாடு.]

௧0. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என்றும்
மயக்கற வகுத்த சீர்மூன் றாகும்.
[வி. 172.]

☞ The system of technical names for these feet such as Têmâ, &c., is of an origin later than this work. Co. [காரிகை I. 7. 8.]

*11. FOUR KIND OF FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.
[— —, ᴗᴗ—, ᴗᴗᴗᴗ, —ᴗᴗ.]

௧௧. ஈரசை கூடிய சீர் இயற் சீர், அவை
ஈரிரண் டென்ப இயல்புணர்ந் தோரே.
[வி. 174.]

*12. EIGHT KINDS OF FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.
[—, OR ᴗᴗ ADDED TO EACH OF THE FORMER.]

௧௨." மூவசைச் சீர் உரிச் சீர் இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே.
[வி. 175.]

13. SIXTEEN FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES. [—◡◡, ——, ◡◡— OR ◡◡◡◡ ADDED TO EACH OF THE FEET IN 11.]

கந. நாலசைச் சீர்பொதுச் சீர்பதி னாறே.
[வி. 176.]

***14.** FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.

கச. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.
[வி. 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE.

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஓரோவழி
மருவியும் பெறூஉ வழங்குமன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கசா. நிரைநடு வியலா வஞ்சி உரிச்சீர்
கலியினுள் ளகவலிற் கடிவரை யிலவே.

☞ ["மாஞ்சீர் கலியுட் புகா; கலிப்பாவின் "விளங்கனி" வந்த
தாஞ்சீர் அடையா, அகவல் அகத்தும்; அல்லாத எல்லாம்
தாஞ்சீர் மயங்கும்......"]

§ ச. தளை. [காரிகை I. 10.]

***17.** THE SEVEN MODES OF COMBINING METRICAL FEET.

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளை; அவை
ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.
[வி. 177.]

18. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.
[1. காய் + நேர்; 2. மா + நிரை, விளம் + நேர்.]

கஅ. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
என்றிரண் டென்ப வெண்டளைக் கியல்பே.
[வி. 179.]

19. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

[1. நேர்+நேர்; 2. நிரை+நிரை.]

௧௯. ஈரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னிரையசை ஒன்றல்என்
றாயிரு வகைத்தே ஆசிரி யத்தளை.

[வி. 178.]

20. COMBINATION PECULIAR TO கலிப்பா.

௨௦. நிரைஈ றில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிரைவரு காலைக் கலித்தளை ஆகும்.

21. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி: THE OPPOSITES OF 18.

௨௧. தன்சீர் இறுதி நிரையொடு நேர்வரின்
வஞ்சித் தளையின் வகைஇரண் டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

௨௨. வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா; அல்லன
எல்லாத் தளையு மயங்கியும் வழங்கும்.

§ ௫. அடி. [காரிகை I. 12. 13.]

23. FIVE KINDS OF METRICAL LINES.

௨௩. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி,
கழிநெடி லடிஎனக் கட்டுரைத் தனரே.

[வி. 180.]

24. THE NUMBER OF METRICAL FEET IN EACH, FROM TWO TO FIVE.

௨௪. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடிலடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே.

[வி. 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TEN FEET.

உரு. கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பின்,
அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டீறு
வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.
[வி. 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உசு. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண் டடியான்
வஞ்சி நடக்கும் என்மனார் புலவர்.

[காரிகை II. 1. "வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப."]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறின்
அளவடி தன்னால் நடக்கும் என்ப.

[காரிகை II. 1. "வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி."]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உகூ. இயற்சீர் வெள்ளடி, வஞ்சி யடி; அவை
அகப்பட வரூஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

௩0. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

31. THE MINIMUM NUMBER OF LINES IN EACH KIND OF VERSE.

௩௧. ஈரடி வெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரி யத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
ஈரிரண் டடியே இழிபென மொழிப.

§ ௬. தொடை. [காரிகை I. 16–20.]

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.
[IN காரிகை STATED TO BE 35.]

௩௨. தொடையே அடிஇரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, [illegible]ண், இயை பளபெடை,
பாத மிணையே, பொழிப்போ டொரூஉத் தொடை,
சீரியன் முற்றொடு, சிவணும்ஆர் அவையே.
[வி. 181.]

***33.** RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.
[அடி மோனைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

௩௩. ஆதி எழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடைஎன மொழிமனார் புலவர்.

(உ-ம்.) "மாவும் புள்ளும் வதுவையிற் படர,
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப,
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ,
மாலை வந்த வாடை
மாயோன் இன்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே."

[அடி தோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தது.]
[வி. 183. காரிகை I. 16.]

***34.** INITIAL RHYME.

[அடி எதுகைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

௩௪. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியையவதே எதுகை.

(உ-ம்.) "வடிஏர்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றார்,
கடிஆர் கனங்குழாய், காணார்கொல் காட்டின்
இடியின் முழக்கஞ்சி ஏங்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தசைத்த கை."

[அடி தோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தது.]
[வி. 182. காரிகை I. 16.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBIE IN INITIAL RHYME

௩௫. வருக்க நெடில் இனம் வரையார் ஆண்டே.

[வருக்க எழுத்தும், நெடில் எழுத்தும், இன எழுத்தும் எதுகை (யும் மோனையும்) ஆய் வந்தால் அவற்றை வருக்க எதுகை, (வருக்க மோனை,) நெடில் எதுகை, (நெடில் மோனை,) இன எதுகை, (இன மோனை) என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும்.]

(உ-ம) "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை, நட்டபின
வீடில்லை நட்பாள பவர்க்கு" [வருக்கம]

"ஆய்நதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை
தான சாநதுயாந தரும" [நெடில]

...டபுண உள்ளாறும, ஆருதே
விறைற் சுட்டவடு" [இனம இடையினம]

36. ANTITHESIS IN THE INITIAL WORDS.

[அடி முரணதொடை ஆமஆறு.]

௩௬. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன் முரணே.

(உ-ம) "இருளபரந தனன மாநீர மருங்கில்,
நிலவு குவித்தனன வெணமணல ஒரு சிறை,
இருமபின அனன கருநகோட்டுப புனனை,
பொனனின அனன நுணடாா திறைகளுகு
சிறுகுடிப பரதவா மடமகள
பெருமதா மழைக்கணும உடையவால் அணஙகே"

[அடி தோறும முதற்கண்ணே மறதலைபபடத் தொடுததது]

[காரிகை I 16]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடை, இணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண்என
இவையுங் கூறுப ஒருசா ரோரே.

***38.** CONSONANCE IN THE LAST FOOT FINAL RHYME.

[அடி இயைபுததொடை ஆம்ஆறு]

௩௮. இறுவாய் ஒப்பின் அஃ தியைபெனப் படுமே.

(உ-ம) "இன்னகைத் துவர்வாயக் கிளவியும் அணஙகே,
நனமா மேனிச் சுணஙகும ஆா அணஙகே,
ஆடமைத தோளி கூட்டமும அணஙகே,
அரிமதா மழைக்கணும அணஙகே,
திருநுதற் பொறித்த திலதமும அணஙகே"

[அடி தோறும் இறுதிச்சீா ஒன்றி வரததொடுத்தது]

[காரிகை I 16]

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

[அடி அளபெடைத்தொடை.]

௩௯. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) "ஆஅ! அளிய அலவன்றன் பார்ப்பினோ
டீஇர் இரையுங் கொண் டீர்அளைப்பள்ளியுட்
டோஉந் திரைஅலைப்பத் துஞ்சா திறைவன்றேள்
மேஎ வலைப்பட்ட நம்போ னறுறுதால்!
ஓஒ உழக்குந் துயர்."

[அடி தோறும் முதன்மொழிக்கண் உயிர் அளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தது.]

[காரிகை I. 16.]

40. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN THE FIRST AND SECOND FEET.

[இணைமோனை ஆமாறு.]

௪௦. இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்ப திணையே.

[முதல் இருசீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத் தொடுப்பது இணைமோனை.]

(உ-ம்.) "வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டும் இடும்பைஇல."

[காரிகை I. 19.]

41. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

[பொழிப்பு மோனை ஆமாறு.]

௪௧. முதலொடு மூன்றுஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

[முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது பொழிப்புமோனை.]

(உ-ம்.) "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று."

[காரிகை I. 19.]

42. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN FIRST AND FOURTH FEET.

[ஒரூஉத்தொடை ஆம் ஆறு.]

௪௨. சீரிரண் டிடைவிடத் தொடுப்ப தொரூஉத் தொடை.

[நடு சீர்க்கண்ணும் இன்றி முதற் ாக்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது (ஒருவும்) ஒரூஉத் தொடை.]

(உ-ம்.) "அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

[காரிகை I. 19.]

43. LITERAL COINCIDENCE OR COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

[கூழை ஆம் ஆறு.]

௪௩. மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை என்மனர் குறிப்புணர்ந் தோரே.

[இறுதிச்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது கூழை.]

(உ-ம்.) "தானந் தவம்இரண்டுந் தங்கா, வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்."

[காரிகை I. 19.]

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE [= THE UPPER GAP.]

[மேற்கதுவாய் மோனை ஆம்ஆறு.]

௪௪. முதலயற் சீர்ஒழித் தல்லன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.

[முதல் அயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாய்.]

(உ-ம்.) "விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி."

[காரிகை I. 19.]

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE. [= THE LOWER GAP]

[கீழ்க்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சரு. ஈற்றயற் சீர்ஒழித் தெல்லாந் தொடுப்பது
கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும்.

[ஈற்றயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் வரத்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய்.]

(உ-ம்) "சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்."

[காரிகை I. 19.]

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE

[முற்றுமோனை ஆம் ஆறு.]

சசு. சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே.

[வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றாகும்.]

(உ-ம) "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பா யதூஉ மழை."

[காரிகை I. 19.]

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சஎ. செந்தொடை இரட்டையோ டந்தாதி எனவும்
வந்த வகையான் வழங்குமன் பெயரே.

[48. 49. 50 காண்க.]

48. [BLANK VERSE:] SIMPLE COMBINATION WITHOUT EITHER மோனை OR எதுகை.

[செந்தொடை ஆம் ஆறு.]

௪௮. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

[மோனை முதலான தொடையுந் தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை.]

(உ-ம.) "பூத்த வேங்கை வியன்சினை ஏறி
மயிலினம் அகவு' நாடன,
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே"

[காரிகை I. 17. 18.]

49. DOUBLE COMBINATION.

[இரட்டைத் தொடையாம் ஆறு.]

௪௯. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

[ஓர் அடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத் தொடுப்பது இரட்டைத்தொடை.]

(உ-ம) "ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்கும்
விளக்கினிற் சிறெரி ஒக்குமே ஒக்கும
குளக் கொட்டிப பூவினிறம."

[காரிகை I. 17. 18.]

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

[அந்தாதித்தொடை ஆம் ஆறு.]

௫௦. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி என்
றோதினர் மாதோ உணர்ந் திசினோரே.

[அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தாகிலும், அசையாகிலும், சீர் ஆகிலும், அடிஆகிலும் மற்றை அடிக்கு ஆதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.]

(உ-ம்) "உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகழ் அவிரமதி,
மதிநலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை,
முக்குடை கீழற் பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருந்த திருநதொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாநதர் ஈதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின விண்மிசை உலகே.'

[காரிகை I. 17. 18.]

51. IN MINGLED COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

௫௧. தொடைபல தொடுப்பினுந், தளைபல விரவினு',
முதல்வந் ததனன் மொழிந்திசிற் பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

௫௨. செய்யுட் டாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், என இரண் டாகும்.

53. METRES. [காரிகை I. 15.]

௫௩. வெண்பா, ஆசிரியங், கலியே, வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.

[வி. 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசை யால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோ சையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

'. தாழிசை, துறையே, விருத்தம், என்றிவை
பாவின்ம்; பாவொடு பாற்பட் டியலும்.

☞ These names seem to be given to indicate respectively, (1.) a kind of metre resembling the principal metre, but inferior to it in melody, (2.) a composition following the same general methods, and (3.) one freer and more flowery.]

§ க. வெண்பா இலக்கணம். [காரிகை II. 3.]

55. THE METRE CALLED வெண்பா. [= THE CLEAR (SOUNDING) VERSE.]

செப்பல் இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம் அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.
[வி. 185.]

[செப்பலோசை ஆனது ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், கிசைச்செப்பல் என மூன்றுவகைஆம்; இவற்றுள்:]

[I.] வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
ஏந்திசைச் செப்பல் என்மனர் புலவர்.

(உ-ம்.) "யாதானு' நாடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத ஆறு."

[II.] இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
தூங்கிசைச்செப்பல் என்மனர் புலவர்.

(உ-ம்.) "இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு."

[III.] வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
ஒன்றிய பாட்டே ஒழுகிசைச்செப்பல்.

(உ-ம்.) "கடன் என்ப நல்லவை எல்லாங் கடன்
சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு."

☞ வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் என நான்கும், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் என நான்கும், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், என நான்கும், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும், மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழுவகையானசெய்யுள் உண்டென்பார்.

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

௫௬. குறள், சிந் தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
எனஐந் தாகும் வெண்பாத் தானே.
[வி. 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து. [= THE SHORT VERSE, AND THE DEFECTIVE.]

௫௭. ஈரடி குறள்; சிந் திருதொடை இயற்றே.
[வி. 137. காரிகை II. 3. 5.]

58. THE நேரிசை. [=POSSESSED OF CORRECT HARMONY.]

பு. நால் ஓர் அடியாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுடன்
ஈரொரு வாய்முற் றிருவிகற் பொன்றினும்
நேரிசை வெண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வி. 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை. [= THE EUPHONIC.]

விகற்பொன் றாகியு மிக்கும், தனிச்சொல்
இயற்றப் படாதன இன்னிசை வெண்பா.

[வி. 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃறொடை. [= MANIFOLD COMBINATION.]

௬O. பாதம் பலவரிற் பஃறொடை வெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை. [METRE NEARLY OF THE வெண்பா KIND AND PARTAKING OF ITS EXCELLENCE.]

௬க. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே.

[(க.) இது வெண்பாவின் இனம் ஆம்.
(உ.) தளை தட்டும். ஒழுகிய ஓசை.
(ங.) வெள்ளைச் செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.
(ச.) எனைத்துச் சீரானும் ஒத்த அடியாய் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) "ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் [வி. 157.]
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்கம் உடைமை."

☞ அடி இரண்டாய், அளவொத்து விழுமிய பொருளின்றியும், ஒழுகிய ஓசையின்றியும் வருவன எல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக் குறள் எனப்படும்,]

[காரிகை II. 6.]

62. THE *தாழிசைக்குறள்.* [=VERSES LIKE THE *குறள்* BUT WANTING ITS RHYTHM.]

௬௨. அந்தடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே:
உரைத்த இரண்டுங் குறட்பா வினமே.

☞ [(க.) இதுநாற் சீரின் மிக்க பலசீரால் வரும்.
(உ.) இரண்டடியில் ஈற்றடி குறைந்துவரும்.
(ஙு.) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) *"நண்ணுவார் வினைகைய நாடொறு நற்' றவர்க்கரசாம் ஞானநற்*
கண்ணினன் அடியே அடைவார்கள் கற்றவரே."]

[*காரிகை* II. 6.]

63. THE *வெள்ளைத்தாழிசை.* [=WANTING IN THE SMOOTHNESS OF THE *வெண்பா.*]

௬௩. அடி ஒரு மூன்றுவந் தந்தடி சிந்தாய்
விடின், அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.

☞ வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளொத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) *"நண்பி தென்று தீய சொல்லார்,*
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்,
அன்பு வேண்டுபவர்."

[*காரிகை* II. 7.]

64. THE *வெண்டுறை* [=AN IMITATION OF THE METHOD OF *வெண்பா.*]

௬௪. மூன்றடி முதலா ஏழடி காறும்வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை ஆகும்.

(உ-ம்.) *"தாளாளர் அல்லாதார் தாம்பலர் ஆயக்கால் என்னாம்? என்னாம்?*
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்த்துவிழும் பிளிற்றி ஆங்கே."

[*காரிகை* II. 7.]

65. THE வெளிவிருத்தம். [=EXPANDED METRE ANALOGOUS TO வெண்பா.]

நான்கடி யானு' நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

(உ-ம்.) "ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆழ்ந்தார் ஒருசாரார்;
கூகூ என்றே கூவிளிகொண்டார் ஒருசாரார்;
மாமா என்றே மாய்ந்தனர் நீந்தார் ஒருசாரார்;
ஏகீர் நாகீர், என் செய்தும் என்றார் ஒருசாரார்."

[வி. 193. காரிகை II. 7.]

§ உ. ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

[=The master's metre (?)]

66. VERSE CALLED அகவல். [=THE PEACOCK'S DANCE.]

௬௬. அகவல் இசையன அகவன், மற்றவை
ஏ, ஓ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.

[வி. 191.]

[அகவல் ஓசை ஆனது ஏந்திசை அகவல், தூங்கிசை அகவல், ஒழுகிசை அகவல் என மூன்றும். இவையாவன:

நேர்நேர் இயற்றளை யான்வரும் அகவலும்;
நிரைநிரை இயற்றளை யான்வரும் அகவலும்;
ஆய் இரு தளையும் ஒத்தாகிய அகவலும்;
ஏந்த றூங்கல் ஒழுகல் என்றிவை
ஆய்ந்த நிரனிறை ஆகும் என்ப.]

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

௬௭. நேரிசை, இணைக்குறள், மண்டில' நிலைப்பெயர்
ஆகு' மண் டிலம்என் றகவ லொன்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

௬௮. அந்த அடியின் அயல்அடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை ஆசிரியம்மே.

(உ-ம்.) "நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தன்று,
நீரினும் ஆர் அளவின்றே, சாரற்
கருங்கோற குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன இழைக்கு' நாடனொடு நட்பே."

[காரிகை II. 8.]

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

௬௯. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில் இயல்பே.

(உ-ம்.) "நீரின தன்மையுந் தீயின வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்;
சார லுடைன கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீரப் பொல்லாதே!"

[காரிகை II. 8.]

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம். [=THE COIL.]

௭௰. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய் இறின் மண்டிலம்;
நிலைக்குரி மரபின் நிற்கவும் பெறுமே.

☞ மண்டிலம எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில் ஒக்கும்.

[காரிகை II. 8.]

***71.** THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

☞ காரிகையில் இது அடிமறிமண்டிலம் எனப்படுமே.

௭௧. ஒத்த அடியின தாகியும், ஒற்றி
நிற்பவும் என்னும் நிலைமண் டிலமே.

[எல்லா அடியும் ஒத்து, முதல் நடு இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமறிமண்டிலம்.]

[இந்நூலின் சூத்திரங்களை இதற்குதாரணம் எனக்கொள்க.]

[காரிகை II. 8.]

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

௭௨. மூன்றடி ஒத்த முடிபின வாய்விடின்
ஆன்றடி அகவற் றாழிசை ஆகும்.

[மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவு ஒத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை.]

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றுறை.

௭௩. கடையதன் அயல்அடி கடைதபு நடையவு;
நடுஅடி மடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடை குறைநவும் அகவற் றுறையே.

[நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருனவும்; நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து இடை மடக்காய் வருனவும் எல்லாம் ஆசிரியத்துறை.]

[காரிகை II. 9.]

*74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

௭௪. கழிநெடில் அடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியா மரபின தகவல தாகும்.

[கழிநெடில் அடி நான்காய்த், தம்முள் அளவு ஒத்து வருவன ஆசிரிய விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 9.]

§ ரு. கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED *கலிப்பா.* [= THE RESOUNDING VERSE.]

எரு. துள்ளல் இசையன கலியே; மற்றவை
 யும் அகவலும் ஆய்வினோ திறமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தளை இயையின்; வெண்டளை தன்றளை என்றிரண்டியையின் ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றளை பிறதளை என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF *கலிப்பா.*

எசு. ஒத்தா ழிசைக்கலி, வெண்கலிப் பாவே,
 கொச்சகக் கலியொடு கலிமூன் றாகும்.
 [காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF *ஒத்தாழிசைக்கலி.* [SEE 79-81.]

எஎ. நேரிசை, அம்போ தரங்கம்,வண் ணகம்என
 ஓதிய மூன்றே ஒத்தா ழிசைக்கலி.
 [காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF *வெண்கலி* AND *கொச்சகம்.* [SEE 82-86.]

எஅ. வெண்கலி ஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்
 பண்பறி புலவர் பாற்படுத் தனரே.
 [காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED *நேரிசை ஒத்தாழிசை.*

எகூ. தரவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,
 தாவிற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச்,
 சுரிதகஞ் சொன்ன இரண்டினுள் ஒன்றாய்,
 நிகழ்வது நேரிசை ஒத்தா ழிசையே.

[முன் ஒருதரவு வந்ததன்பின் மூன்று தாழிசை வந்ததன்பின் ஒரு

தனிச்சொல் வந்ததன்பின் ஆசிரியத்தாலும் வெண்பாவாலுஞ் சுரிதக உறுப்பு வந்து சொன்ன பெற்றியிற் றிரியாது வருவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.]

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

௮௰. முந்திய தாழிசைக் கீழாய் முறைமுறை
ஒன்றனுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின
அம்போ தரங்க ஒத்தா ழிசைக்கலியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

௮௧. அவற்றொடு முடுகியல் அடிஉடை அராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தா ழிசையே.

[அராகம், அடுக்கியல், போக்கியல் எனவும்படும்.]

[II. 11.]

82. THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

௮௨. தன்றளை ஓசை தழீஇய நின் றீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் பாவே.

[கலித்தளை தட்டு கலிஓசை தழுவியும், வெண்டளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும் வந்து, ஈற்றடி முச்சீரான் இறும் எனின் கலிவெண்பாவாம்.]

[வெண்கலிப்பா எனவும்படும்.]

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

௮௩. தரவே, தரவிணை, தாழிசை தாமுஞ்
சிலவும் பலவுஞ் சிறந்து மயங்கியு
மற்று விகற்பம் பலவாய் வருநவுங்
கொச்சகம் என்னுங் குறியின ஆகும்.

☞ [கட்டளைக்கலித்துறைக்கு (85 காண்க) கொச்சகக்கலிப்பா என்று பெயரிடுவார் உளரே.]

[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED *கலித்தாழிசை.*

அச. அடி எனைத் தாகியும் ஒத்து வந் தளவினிற்
கடை அடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[இரண்டடியாலும், பல அடியாலும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, அல்லாத அடி தம்முள் ஒத்துவருவன எல்லாங் கலித்தாழிசை.]

[காரிகை II. 13.]

***85.** THE VERSE CALLED *கலித்துறை.*

அரு. நெடில் அடி நான்காய் நிகழ்வது க

[ஒரு சீர் அடி நான்காய் வருவது கலித்துறை.]

☞ கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளைபிழையா,
கடைச்சீர் ஒன்றும் விளங்காய் ஆகி,
நேர்பதினாறே நிரைபதி னேழென்
றோதினர் கலித்துறை ஓரடிக் கெழுத்தே.

[வி. 192. காரிகை II. 13.]

***86.** THE VERSE CALLED *கலிவிருத்தம்.*

அசு. அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே.

[நாற்சீர் அடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம்.]

(உ-ம்.) "என்பு தோல் உடை யார்க்கும் இ லார்க்குந் தம்
அன்ப னைப்புலன் மாசற மாய்ப்பதென்
முன்பு பின் பின்றி மூவுல கத்திலும்
அன்பின் அல்லதோர் ஆக்கம் உண் டாகுமோ?"

[வி. 193. காரிகை II. 13.]

---

§ ச. வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

☞ This is now entirely disused.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அஎ. தூங்கல் இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலின் இறுமே.

[ஒன்றிய வஞ்சித் தளையே வரினும்;
ஒன்று வஞ்சித் தளையே வரினும்;
என்றிவை இரண்டும் பிறவு' மயங்கினும்;
ஏந்தல், அகவல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என்
றாய்ந்த சீரனிறை ஆகும் என்ப.]

[காரிகை II. 14.]

88. THE VERSE CALLED வஞ்

அஅ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம், என்மனார் புலவர்.

[முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி எஞ்சா விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 14.]

(3.) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அகூ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

கூ0. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்; அஃ
திடையினும் வஞ்சியுள் இயலும் என்ப.

☞ தனிச்சொல் எனினும் கூன் எனினும் ஒக்கும்.

[காரிகை III. 8.]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

௯௧. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்; [வி. 41.]
எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத் தியற்றலும்;
வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
அம்மை முதலிய வாயிரு நான்மையும்;
வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி னடத்த றெளிந்தோர் கடனே.

☞ அம்மை = அழகு. [காரிகை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [காரிகை III. 9]

[நன்னூல் 401. &c. 155. 441. 388.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வெண்பா.

௯௨. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
வந்த 'வடமொழியு' மாற்றுதே,
சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினோர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்தது முற்றும்.

VOCABULARY AND CONCORDANCE OF GRAMMATICAL TERMS.

லக்கண அகராதி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar and the exercises. References in brackets refer to the *analysis* of the word.

வி refers to the foregoing Catechism; சூ to the Nannûl; and யாப் to the Yâpparungalam.

A line thus | is intended to shew the root, or the parts of the compound word.

அ

அ. வினு 2. 3. 5. சூத். 63. 64. 66. 73. 125. ஆறன் உருபு. சூ. 62. சூ. 300. பலவினபடர்க்கை விகுதி. சூ. 329. சாரியை. சூ. 108. 140. 244. 247. 318. வி. 106. எதிரர்த்தம். வி. 166. விகாரத்தால் இடையிற்றோன்றுவது. சூ. 225.

அக்கான் = அகரஎழுத்து. (கான், எழுத்துச்சாரியை.) சூ. 126. 212.

அக்கான் அடைவு = அகரச் சாரியைபெறுதல். சூ. 212. [94. 97.

அக்கு | தல் = குறுகுதல். வி. 26. சூ. 60.

அக்கு = அ... சூ. 251.

அஃறிணை = [அன்மையாயதிணை. வி. 38. சூ. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகிய தாழ்ந்தசாதி. சூ. 261. வி. 52.

அஃறிணை இருபாற்று = தாழ்ந்தசாதி ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாலும், என இரண்டு பிரிவுடையது. சூ. 263.

அஃறிணை | ப்பன்மை = அகர இற்று அஃறிணைப்பலபெயர். சூ. 280. வி. 28.

அஃறிணை | ப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெயர். சூ. 281. வி. 52.

அகச் | சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] சூ. 66.

அகடு = நடு. வி. 79.

அகத்தியம். வி. 1. 5. 6. 27. 56. 62. 96. 124.

அக | த்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறு பொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.]

அகத்து = உள்ளே. வி. 63.

அகப் | படுதல் = கிடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.]

அகப் | பொருள். வி. 220.

அகம் = இடம். சூ. 222. ஏழன் உருபு. வி. 63.

அகத்தால்வருபெயர். சூ. 276. வி. 162. மனம். வி. 85. 137.

அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. சூ. 126. [252.

அகர | முனை = அகரஉயிரீற்றின்முன். சூ.

அகலல் = அகலம் ஆதல், வி. 93. 143. நீங்கல், வி. 61. 81.

அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. &c. மயிலின் நடை. வி. 81.

அகவற் | சீர். வி. 174.

அகவற் | றுறை. யாப். 72.

அகவற் | றுறை. யாப். 73.

அகழ் | தல் = தோண்டுதல். வி. 143.

அகற் | றுதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல். வி. 103.]

அகன் = அகம். சூ. 290. [வி. 17. சூ. 122.]

அகில் = நல்ல வாசனையுள்ள மரம். வி. 63.

அக்கரம் = எழுத்து. (அக்ஷரம்.) சூ. 290. [வி. 18.]

அங்கம்=உறுப்பு. வி. 86.
அங்கனை=பெண். சூ. 277. [S. Anganâ.]
அங்கா=வாயைத்திறத்தல். சூ. 87.
அங்கா | த்தல்=வாயைத்திறத்தல்.
அங்கா | ப்பு=வாயைத்திறத்தல். சூ. 76. 77. [வி. 94.]
அங் | ஙனம்=அப்படி, அங்கே. [அ+ஙனம். வி. 25. சூ. 106.]
அசை. வி. 168. [வி. 96.]
அசை | ச்சீர். வி. 173.
அசை | த்தல்=அசையச்செய்தல். யாப். 34.
அசை | நிலை=அசையாக அசைசத்தலே பொருளாகநிற்பவை. வி. 116. சூ. 355. 364. 367. 436.
அசை | மொழி=அசைச்சொல். சூ. 93. 373.
அசோகு=ஓர்மரம். சூ. 56.
அச்சம்=பயம், அஞ்சிக்கை, அவைக்கு அஞ்சுதல். சூ. 31. 384.
அச்சம | றடல்=கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப பேசுதல். சூ. 31.
அச்ச | ாணி=கடையாணி, தேரின் அச்சுக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்சு+ஆணி. வி. 119.]
அ | ச்சுதன் = அழிவில்லாதகடவுள். சூ. 258. [வி. 166.]
அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிடு மை. சூ. 459.
அஞ்ச | தல் = பயப்படல். வி. 89. 92. 213.
அஞ் | செஞ் | சீறடி=அழகிய சிவந்த சிறிய அடி. சூ. 156. [வி. 121.]
அடக்கம்=விநயம். வி. 85.
அட | ங்கு | தல்=வணங்கல். வி. 95. மனம் வாய் மெய்களை அடக்குதல். சூ. 40.
அடி=கீழ், பாதம். சூ. 80. முதல். சூ. 82. முதல்நின்ற. சூ. 136. யாப். 23. &c. வி. 180. பகுதி. வி. 76.
அடிகள்=குருவே! வி. 84. 85.
அடி | சில்=உணவு, சாதம். சூ. 430.
அடி | நா=முதல்நாக்கு. சூ. 82.
அடி | ப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாகப்படுவது. வி. 96.]
அடி | மறி | மாற்றுப் | பொருள் | கோள். 460.
அடி | மறி | மண்டலம். யாப். 71.
அடி | யணம்=மேல்வாய் அடி. சூ. 82.
அடி | யளந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி. 152.]
அடி | யேன் = அடியனேன் = அடியான். அடிமையாகியநான். [வி. 93.]
அடு | க்கு = ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி வருதல். சூ. 436. வி. 200.
அடு | க்கு | ப்புணர்ச்சி. சூ. 415. வி. 126.
அடு | தல்=சமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி. 188. கொல்லல். சூ. 421.
அடு | த்தல்=சேருதல். வி. 34. 94. சூ. 270.
அடை=விசேடணம். [வி. 96.]
அடை | சேர் | மொழி = அடை மொழிகள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். சூ. 442. 443.
அடை | தல் = சேருதல். சூ. 387. 444. அடையப்படுபொருள். சூ. 296.
அடை | மொழி = ஒருமொழியை விசேடித்துவருவது. வி. 132. சூ. 443. 444.
அடை | வு=அடைதல், பெறுதல். சூ. 212.
அட்டு = பழ இரசம் முதலியவை அட்டபாகு. சூ. 203.
அணங்கு = பெண். யாப். 38. கொலை. சூ. 435.
அணம் = மேல்வாய்க்கட்டை. சூ. 82.
அணி = அலங்காரம். சூ. 268. வி. 194. சூ. 430.
அணி அதிகாரம். வி. 194—213.
அணி | கலம் = ஆபரணம். வி. 70. [வி. 153.]
அணி | தல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்ளுதல். வி. 29. 59. சூ. 385. 430.
அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]
அணிந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்வது; புனைந்துரை என்றதுபோல், அணிந்துரைப்பது. சூ. 1. 55.
அணி | வகுத்தல்=அணிஅணியாக வகுத்தல். வி. 27.
அணு=ஒலிநுட்பம். சூ. 58.
அணுகா | வழி = சேராதஇடம். சூ. 270. [வி. 91.]
அணுகு | தல் = கிட்டல், சேர்தல். சூ. 270.
அணுத் | திரள் = செவிக்கு விடயமாகிய நாதம். சூ. 58. 74. [வி. 152.]
அணை | தல்=சேருதல். வி. 24. 26. 29. 63. சூ. 279. 435.
அண்ட | கூடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம்=மேல்வாய் அகம். சூ. 74. 83.
அண்ணல்=அரசன். வி. 157.
அண்ணுத்தல் = மேனோக்கல். அங்காத்தல். சூ. 457.
அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப் பல். சூ. 77. 80.
அண்மை=சமீபம். சூ. 313. வி. 5. (ந.)
அதர்=ஆட்டின் கழுத்திலிருக்கும் அதர். வி. 68.=வழி. வி. 86.
அதி. வி. 123. (உ.)
அதிகார(உரை) = அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டுத் தன் அதிகாரத்தோடு பொருந்தக்காட்டி எழுதுவது. சூ. 21.
அதி | காரம் = அதிகரித்தல், முறைமை. சூ. 21.
அதிரல்=ஓசைஇடல். சூ. 391.
அது=சுட்டுப்பெயர். வி.71.சூ.180.298. ஆறும்வேற்றுமைஉருபு.வி.62.சூ.292. விகுதி. வி. 77. 93.
அது | வாதல்=முதற்காரணப் பொருள். சூ. 298.
அத்தி=ஓர்மரம். வி. 161.
அத்து=சாரியை இடைச்சொல்.சூ.244. 252. வி. 66. 108.
அத்தை=முன்னிலைஅசை. சூ. 372.
அநவரதம் = என்றென்றைக்கும். வி. 117. [வி. 166.]
அநாதி எழுத்து=ஒலி எழுத்து.
அநு. வி. 123. (உ.)
அந். வி. 166.
அந்தடி=கடைஅடி. யாப். 55.
அந்தணன்=பெரியோன். வி.84.95.137. [அம் + தண் + அன். வி. 93.]
அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.
அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம்+ ஆதி. வி. 42.]
அந்தில்=இடைச்சொல். சூ. 369.
அந்தோ. வி. 79. 117.
அப. வி. 123. (உ.)
அபி. வி. 123. (உ.)
அமரர் = சுரர், வானோர். (சாவில்லாதவர்.) வி. 152. [166.]
அமர்=யுத்தம். சிற. பா. 17.
அமர்தல்=அமைதல், இருத்தல், இனிப்பபாறுதல். சூ. 56.
அமிழ்து=அமிழ்தம்=அமிர்தம்=சாவா மருந்து. வி. 113. [166.]
அமுதம்=அமிழ்தம். சூ. 451.
அமைபவன் = பொருந்தி இருப்பவன். சூ. 26. [வி. 95.]
அமைதல். வி. 95.
அமைத்தல்=நிறைத்தல், அரிப்படச்செத்தல். சூ. 36. 40.
அமை | த்தோள் = மூங்கில் போன்ற தோள். சூ. 55. [வி. 155.]
அமைவரல்=தன் அறிவினிடத்து நிறைதல். சூ. 41. 44. [வி. 124. (இ.)]
அம் = சாரியை இடைச்சொல். சூ. 202. 244.
வினைப்பெயர்விகுதி வி. 96. தன்மைப் பன்மை விகுதி. வி.77. அழகு. வி.61. 81. 93.
அம்பாதரங்கம். (கடலலை.) யாப். 80. (அம்பல் + தரங்கம்.)
அம்ம=இடைச்சொல். வி. 117. உரையசை ஏவல். சூ. 370.
அம்மா=அதிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.
அம்முதல்=அகரமுதல். சூ. 63. 73.
அம்மை=அழகு. யாப். 91. தாய். சூ.420.
அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. எழுன் உருபு. வி. 63.
அயற் | றிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரிதல். சூ. 303. 307.
அயிலல்=உண்ணல். சூ. 430.
அரக்கி=இராட்சசி. வி. 84.
அரசு=அரசன். வி. 108. [17.]
அரமகளிர்=தேவமகளிர். சூ. 389.
அரம். வி. 76.
அர | வம் = ஓசை. சூ. 391. பாம்பு (சர்ப்பம்.)
அர | ற்று | தல்=ஒலித்தல். வி. 81.
அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி கருவரி.)
அரிது, அரிய = அருமையானது, அருமையானவை. வி. 82.
அரிதின்=அரிதாக. சூ. 34.
அரிதுணர்பொருள்=அரிதாகக் கற்றோர் அறிகின்றபொருள். சூ. 272. [வி. 93. 153.]
அரி|ப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.
அரி | மா | நோக்கம்=முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தின்பார்வை. சூ. 19.
அரி | வை=பெண். சூ. 277.
அரு=அரிய. வி. 93. [அருமை. சூ. 6. 135. வி. 121.]
அருகு=சமீபம். வி. 41. 93.

அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம். சிற. பா. 17. [வி. 121.]
அருத்தாபத்தி=அருத்தத்தின் வரிசை.
அருமந்தபிள்ளை = அருமருந்தன்ன பிள்ளை. சூ. 267.
அரும்=அருமையான. [வி.121.] சூ.453.
அரும்பு = அரும்பர், முகை, மொட்டு. வி. 17.
அரும்புதல்=மலர்தல். வி. 84.
அருவா, அருவாவடதலைநாடு. (அதன் வடக்கு) = கொடுந்தமிழ்நாடுகள். சூ. 273.
அருவி=மலையின் வீ... ...ருவி. வி. 61. 64.
அருள்=கிருபை. வி. 70. 82. 93. சூ. 26. 384. (அரிய உள்ளம்.) [ருள்.
அரூபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருளா உயிர். வி. 23.
அரோ=அசைநிலை. வி. 79. 116. சூ. 373.
அர்=பல்லோர் படர்க்கை விகுதி. சூ. 140. 327. வி. 77. [யாப். 3. 4.
அலகு=செய்யுள் அலகு, எண் அளவு.
அலங்கல்=மாலை. வி. 94.
அலங்|காரம். வி. 162.
அலர்=மலர். சிற. பா. 5.
அலர்தல் = மலர்தல், பூத்தல். வி. 34.
அலவன்=நண்டு. யாப். 39.
அலறுதல்=புலம்பல். வி. 79.
அலி எழுத்து = ஆய்தம் ஆகிய எழுத்து.
அலை|த்தல்=அலையச்செய்தல்.யாப். 39.
அல்=மெய்யெழுத்து. வி. 7. இரவு. வி. 70. வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற்பெயர் விகுதி. வி. 94. சாரியை. 108. சூ. 244 ஒருமைத் தன்மை விகுதி. சூ. 331. வியங்கோள் விகுதி. சூ. 338.
அல்ல, அல்|லவை = தீயவை, (அறனல்லாதவை.) வி. 79. 81. 95.
அல்|லல்=துன்பம். வி. 31. 79.
அல்|லால்=அல்லாமல். வி. 41. 125.
அ|ல்வழி=[அல்லாதவழி.]வேற்றுமை அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.] [176. அல்வழிச் சந்தி. வி. 22. சூ. 152. 171.
அல்|வழி|ப்புணர்|ச்சி. சூ. 152.
அவ. வி. 123. (உ.)
அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.
அவ|ற்றுள் = முன்சொல்லிய பலவற்றில். [வி. 63. 71.]

அவனி=பூமி. வி. 86. சூ. 424.
அவா=ஆசை. பொருளின் மேல் அதிகமாக வைக்கும் ஆசை. சூ. 31. வி. 27.
அவா|நிலை=சில சொற்களை வேண்டிநிற்கு நிலை. (அவாவியநிலை. வி. 153.)
அவா|வுதல் = ஆசித்தல். வி. 87. 93.
அவி|தல்=அழிதல். வி. 137.
அவிழ்|தல்=கட்டவிழ்தல். வி. 26. மலர்தல். வி. 93.
அவை = சபை. வி. 26. 213. சூ. 53. அஃறிணைப்பன்மை. சூ.250. வி.71.213.
அவை|யம்=அவை. வி. 86. சூ. 276. [வி. 108.]
அவ்வது=அவ்வகை. வி. 25.
அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்சொல. வி. 123. (உ.)
அழல் = தீ. குளிர் காய்வோன் விட்டு நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கின்ற நெருப்பைப் போல. சூ. 46.
அழி|த்தல்=அழிக்கப்படு பொருள். சூ. 296.
அழீ|இ=அழித்து. வி. 79.
அழு|கல்=அழுகியது. சூ. 229.
அழுக்காறு = பொறாமை. சூ. 31. 384. [வி. 89. (உ.)] பிறருக்கு வருங் கல்வியைக் குறித்துக் கொள்ளும் பொறாமை.
அழு|க்கு=ஓசை. சூ. 391.
அழு|ங்க|ல்=ஒலித்தல். சூ. 391.
அழை|த்தல்=விளித்தல். சூ. 303.
அளத்தல், அளக்கல்=அளவுசெய்தல். வி. 73. சூ. 28. [307. 308. 310.
அளபு=மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ.
அள|பெழ|ல்=ஓசை நிரம்பத் தத்தம் மாத்திரையின் மேற்பட்டொலித்தல். சூ. 91.
அளவடி. வி. 180. (அளவு + அடி.)
அளவில்=அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.
அளவு = (அளபு,) மாத்திரை. வி. 25. சூ. 72. 89. 101. பெருமை சிறுமை முதலிய பிரமாணங்களால் வருபெயர். சூ. 276.
அளவை=எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல், ஆகிய அளத்தல். சூ 290.
அளபெடை. வி. 14. சூ. 91, 92. வி. 79. [அளபு + எடை. வி. 94. 96.]

அனறு=நரகம், நிரயம். சூ. 457.
அளாவுதல்=கலத்தல். வி. 113.
அளி = எளிமை. வி. 72. தயவு. வி. 84.
அளித்தல்=கொடுத்தல்.வி.37.84.சூ.35.
அளிய=எளிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]
அளை=ஏழன் உருபு.வி.63.வளை.யாப்.39.
அளை|மறி|பாப்பு. சூ. 458. [வளையில் மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]
அள்=பெண்பாற்படர்க்கை விகுதி. சூ. 140. 326. வி. 77.
அள்|ளல்=குழை சேறு. வி. 81.
அற=இல்லாமல், நீங்க. வி.82. [வி.140.] யாப். 25.
அறத்திற்|றிரியா|ப்படர்|ச்சி = தருமத்தினின்றும் வேறுபடாத நடை. சூ. 46.
அறம், அறன் = தருமம். வி. 39. 59. 60. 216. சூ. 443.
|ஞன். வி. 95.
|யாமை. சூ. 426. [வி. 94.]
அறி|பொருள்=அளவறியப்படுகிறபொருள். சூ. 440.
|வு. வி. 25. சூ. 384. 426. [வி. 94.]
அறி|வாளன்=(அறிவு + ஆள் + அன்.) அறிவை யுடையோன். சூ. 434.
அறு=நீங்கின. வி. 25. = ஆறு. வி. 159.
அறு|சுவை. சூ. 386. வி. 27.
அறு|தல்=நீங்கல், ஒழிதல். வி.26.79.82.
அறு|த்தல்=நீக்கல். வி. 72.
அறை|தல்=சொல்லுதல். வி.81.85. சூ. 450.
அற்|கு|தல் = நிலைபெறுதல். வி. 93.
அற்பு. வி. 26.
அற்புதம்=அதிசயம். சிற. பா. 5.
அற்று = அதுபோல. வி. 41. 70. 108. 109. 137. சூ. 95.
அத்தன்மைத்து.சூ.164.231.236. [82.
ஓர் சாரியை.சூ.244.245.250.நீங்கி. வி.
அற்றற் றொழுகுதல் = அறுபட்டு அறுபட்டு நடக்குதல்.சூ. 453. [அறு. வி.86.]
அற்றோர் = இல்லாதவர். வி. 82. [அறு.]
அன=அன்ன. வி. 109.
அனன். வி. 93.
அனை=அளவு. வி. 93. 96.
அனை|த்து=அத்தன்மைத்து, அவ்வளவு. வி. 93. சூ. 156.
எல்லாம். சூ. 209.
அனைய=போல. வி. 59. 70. 93. 109.
அன்=சாரியை இடைச்சொல். சூ. 251. வி. 65. 108.
ஆண்|பாற்|படர்க்கை விகுதி. சூ. 140. 325. வி. 77.
ஒருமைத் தன்மை விகுதி. சூ. 331.
அன்பு=ஆர்வம். சூ. 384. வி. 60. 212. யாப். 63. [சூ. 417.
அன்|மை = அல்லாத தன்மை. வி. 95. [அல் + மை. வி. 94.]
அன்|மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொக்கு நிற்பது. சூ. 152. 410. வி. 157.
அன்|றி=அல்லாமல், வினை எச்சக்குறிப்பு. சூ. 173. வி. 93. 125.
அன்றில்=ஓர் பட்சி. வி. 63.
அன்று — அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு. வி. 125. சூ. 180. அன்றைக்கு. வி. 81.
அன்றோ=அல்லவோ. வி. 93. [வி. 93. 112. 125.] [408.
அன்ன = ஒப்பன. வி. 63. 109. சூ. 19.
அன்னம்=அன்னப்பட்சி. வி. 23. சூ. 38. 451.
[அது பாலையும் நீரையும் வேறு பிரித்துப் பாலைமாத்திரம் உண்ணும் என்று பாவித்துச் சொல்வார்கள்.]
அன்னன். வி. 93.

ஆ. பசு. வி. 61. 65. சூ. 171. 248.
[பசுவானது மேய்தலும் மெல்லுதலுமே முக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டதுபோல இடையிடையிற் பாடம் கேட்டதைச் சிந்தித்தலுமே முக்கியமான தொழிலாய்க் கொள்ளுதலால் தலையான மாணாக்கருக்கு உவமை.]
வினை எச்ச விகுதி. வி. 86. (செய்யா.)
எதிர்மறை வினைமுற்றுவிகுதி. வி. 89.
வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ. வி. 42. ஆகாரம் அகாரம் ஆகும். வி. 41.
விளி வேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.
வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.
(உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82, (ஆகு.)
அகரச் சுட்டின் நீட்டல். சூ. 163.
ஆக. வி. 60. 120. 140.
ஆகார இறுகள். சூ. 171. 172.
ஆகாரவீற்று வினைமுற்றுமுதலிய. சூ. 171.
ஆகிய=ஆன. பண்புருபு. சூ. 406. வி. 87. 119. (ஆ. ஆகு.)
ஆகிறும். வி. 142.
ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல். சூ. 269. 290. வி. 162.
ஆகுலம்=ஆரவாரம்; ஒலி. வி. 93. 213.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. சூ. 275. 300. 347. 357. 364. 446. பொருள். வி. 79. 86. 96. 112.
தமிழ்மொழி ஆக்கம். சூ. 128.
வடமொழி ஆக்கம். சூ. 146.
ஆக்கப்பாடு = விகுதிகள் சேர மொழி உண்டாகப்படுந் தன்மை. சூ. 275.
ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச்சொல்லைப் பெறுதல். சூ. 446.
ஆக்கல்=ஆக்கப்படு(பொருள். சூ. 296. எடுத்துக் கூட்டல். சூ. 460.
ஆக்கியோன்=கர்த்தா, நூல்செய்தவன். சூ. 47.
ஆங்கு = அசைநிலை, இடப்பொருள் ஆகிய இடைச்சொல். சூ. 369.
போல. வி. 109.
அவ்விடம். வி. 93. [44
ஆசான் = ஆசிரியன். குரு. சூ. 37. 41.
ஆசிரியத்தளை. வி. 178. யாப். 19.
ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.
(ஆசிர)யவசனம்=ஆசிரியவசனங்களை எடுத்தெழுதுவது. சூ. 21.
(ஆசிரி)யன்=குரு. சூ. 276. [384.
(ஆ)சை. (s. ஆசா)=ஆவல், இச்சை. சூ.
ஆடமை=ஆடும்மூங்கில். சூ. 55. யாப். 38. [வி. 153.]
ஆடரங்கு=ஆடும்படியான அரங்கம். வி. 120. [153.]
ஆடல்=கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவுதல். வி. 86. தமக்கு உரிமையாக ஆளுதல். சூ. 31.
ஆடி=கண்ணாடி. சூ. 18.
ஆடு. சூ. 38.
[ஒரு செடியிலே தானே தன் வயிறு நிரம்பும் படி தழைகள் இருப்பினும், அதைச் சிறிது கடித்த மாத்திரமே விட்டுக், காடெல்லாஞ் சென்று சென்று மேய்தலால், கடைமாணுக்கருக்கு உவமை.]
ஆடூஉ=ஆண்மகன்பெயர். சூ. 276. [ஆடுவோன. வி. 96.] [33.
ஆட்சி. [ஆள் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.
ஆண்டு=அவ்விடம். சூ. 196. 443.
வருடம். சூ. 276,
ஆண்டை=அவ்விடம். சூ. 23.
ஆண் | பால். வி. 53, சூ. 276.
ஆண்|பெயர்=உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர். சூ. 276.
ஆண்|மை=ஆண்டன்மை. சூ. 264. 283. தைரியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆதி = முதல். சூ. 79. 136. முதலான. வி. 158. சூ. 72. கடவுள். வி. 27. 70. [162.] = ஆகு. வி. 84.
ஆதியெழுத்து=வடிவெழுத்து.
ஆது=ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை வினை எச்சவிகுதி. வி. 90.
ஆத்திரையன் = பேராசிரியன், தொல்காப்பியன்.
ஆநின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. வி. 80. சூ. 143.
ஆபரணம்=நகை. வி. 59.
ஆமை=கூர்மம். வி. 23. சூ. 419.
எதிர்மறைவிகுதி. வி. 90. 91.
ஆம்பல்=அல்லி,செவ்வாம்பல்.சூ. 290.
ஆம். வி. 87. 124. [30.
ஆ | யிடை. சூ. 163.
ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய்+இழை. வி. 153. 157.]
ஆயிழையாள்=தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யுடையவள். (ஆய்ந்த+இழை+ஆள. வி. 153. 157.)
ஆயினும். வி. 142.
ஆய்தம்=தனிநிலை எழுத்து. சூ. 235. வி. 12. சூ. 87. [90. 251.
முப்புள்ளிஆகிய ஆய்தவெழுத்து. சூ.
(அதின வடிவு குளம்புதத்தின் வடிவு எனக் காண்க)
உயராய்தம் = குறுகாத ஆய்தம். சூ. 60. 61. 97.
ஆய்தக் குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் குறைந்தது. வி. 12. (G.) சூ. 97.
ஆய்தல்=ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல். யாப். 35. 87. வி. 121. சூ. 237.
ஆரியம்=வடமொழி.
ஆர் = அருமையான. வி. 121. வினைப்பகுதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விகுதி. வி. 41. 77. சூ. 327.
ஆர் | கலி=கடல். யாப். 61. [நிறைந்த ஓசை (உடையது.) வி. 153 156.]
ஆர் | க்கோடு = ஆர்ங்கோடு =ஆத்திமரத்தின்கொம்பு. (ஆர் + ங் + கோடு.)சூ. 116. 224.
ஆர் | தல்=நிறைதல். வி. 152.
ஆர் | த்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி. 27. 79. சூ. 391. தட்டல். சூ. 272.
ஆர்வ | த்தன்=விருப்பமுடையவன். சூ. 40. [ஆர்வம். வி. 93.]
ஆர்வம்=ஆசை. அன்பு. வி. 95. 212.

ஆலயம்=தேவர் ஆலயம். வி. 33.
ஆல் = மூன்றும் வேற்றுமை உருபு. சூ. 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116. 124. சூ. 450.
ஆவது. வி. 142. [95.]
ஆவி=உயிரெழுத்து. வி. 2. சூ. 63. 75. 101. 159. உயிர். வி. 124.
ஆழமுடைத்தாதல்=ஆழமானகருத்தை உடையதாதல். சூ. 13.
ஆழி = சமுத்திரம். வி. 155. 205. [வி. 96. (௦.)]
ஆழ்தல் = அமிழ்தல். வி. 25. ஆழமாதல். வி. 79.
ஆளுதல்=ஆண்டுகொள்ளல், அப்பியாசித்தல். வி. 70.
ஆள்=ஆண்மகன். [வி. 77.
பெண்பாற்படை கைவிகுதி. சூ. 326.
ஆளன் = உடையவன். வி. 63. சூ. 45.
ஆறனுருபு=ஆறுவேற்றுமை உருபுகள். சூ. 293.
ஆறுவது வேற்றுமயின் உருபு. சூ. 300. வி. 65. 159.
ஆறும்வேற்றுமை. வி. 62. 65. சூ. 300.
ஆறு=வழி. 124. விதம். நதி. வி. 26. 70. 84. 87. ஓர் எண். வி. 159. [415.
ஆறுருபு=ஐமுதலிய ஆறுருபு. சூ. 404.
ஆற்ற=மிகவும். வி. 113.
ஆற்றங்கரை. வி. 108.
ஆற்றல் = வலிமை. சூ. 53. செய்தல். வி. 31. 86. 90. 143.
ஆற்று | ப்புனல்=ஆற்றுநீர். சூ. 453.
ஆற்றொழுக்கு = நடுவில் விடாது, செல்லுகின்றஆற்றினது நீரோட்டம். சூ. 19.
ஆனும். வி. 142.
ஆன்=பசு. வி. 30. சூ. 248.
மூன்றன் உருபு. சூ. 297. வி. 59.
ஆண்பாற் படர்க்கை விகுதி. சூ. 325. வி. 77.
ஓர்சாரியை. வி. 108. சூ. 244.
எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை. சூ. 249.
ஆன்ற = மாட்சிமையான. வி. 79. [அகன்ற.]

இக = முன்னிலை அசை இடைச்சொல். சூ. 372.

இகத்தல்=போகுதல். சூ. 41. கடத்தல் வி. 89. சிற. பா. 4.
இகரக்கு = இகர எழுத்துக்கு. சூ. 277. [வி. 66.] [வி. 24.
இகரக்குறுக்கம்=குற்றியலிகரம். சூ. 93.
இகரநீட்சி=இகரம் ஈகாரமாதல். சூ. 305.
இகல். வி. 109.
இகல்=பகை. சூ. 384.
இகழ் | தல்=நிந்தித்தல். வி. 189.
இகுளை=தோழி. சூ. 277.
இசின் = இறந்தகாலத்து இடைநிலை. யாப். 9. 51.
[இ சாரியையுஞ் சின் இடைச்சொல்லும் என்பாருமுளர். சூ. 373.]
இசை | நிறை=ஓசையை நிறைத்து நிற்பவை. வி. 115. சூ. 352. 354. 368.
இசை=பாட்டின் ஓசை. சூ. 91. இராகம். சூ. 101. சேர்வு. சூ. 432.
சொல். சூ. 401.
இசை எச்சம்=பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள் ஒன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்தும் வரவேண்டுவது. வி. 62. சூ. 401.
இசை | த்தல்=ஒலித்தல். சூ. 125. கூறுதல். வி. 89. சூ. 387. சேர்த்தல். சூ. 459.
இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வது. சூ. 267.
இடத்தில். வி. 63.
இடத்து, இட | த்தே=இடத்தில். வி. 63.
இட | த்தொகை. சூ. 412.
இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காகச் செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு. சூ. 302. வி. 63.
இட | ப்பொருள் = வினைமுதலின் தொழிற்காயினுஞ் செயப்படு பொருட்காயினும் இடமாகிய பொருளாம்.
இடம்=சொல் நிற்கின்ற மூன்று தானம். சூ. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்வரு பெயர். சூ. 132. ஏழன் உருபு. வி. 63.
இருதலைக்கும் ஒத்திருக்கும்படியான இடம். சூ. 36.
எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.
இட | வழு சூ. 416.
இட | வாகு | பெயர். வி. 162. சூ. 290.
இடி=அசனி. யாப். 34.
இடு | குறி = இடப்பட்ட அடையாளம். சூ. 275. வி. 49. (குடி.)

இடுகுறிப்பெயர். சூ. 62
இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொருளுக்குப் பொதுவாய் வரும்பெயர். சூ. 62.
இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர்=ஒருபொருளுக்குச்சிறப்பாய்வரும்பெயர். சூ. 62.
இடுக்கண்=துன்பம். வி. 34.
இடுக்கு=நெருக்கம், துன்பம். சூ. 460.
இடுதல்=இதல், விடுதல். வி. 82. 124.
இடும்பை =பொல்லாங்கு. வி. 89. யாப். 40. [சூ. 57. 91. 253.
இடை = இடைச்சொல். சூ. 239. நடு. இடம் வி. 23. 61. 63. சூ. 53. 302.
இடை (நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின் நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம் சூ. 57. 110—121.
இடை | எழுத்து. வி. 10. சூ. 94.
இடை | கள் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.
இடை | க்கணம் = இடை எழுத்துகள். வி. 10.
இடை | க்குறை. வி. 41.
இடை | ச்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபடுந் தன்மையது. வி. 107. சூ. 352—373. 239.
[முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும் பெரும்பாலும் இடையிலே வருதலால் இடைச்சொல்.]
இடை | த்தொடர்=இடைச் சொற்கள் கூடிநிற்பது. சூ. 152. 182. 415.
இடை | நிலை=முதனிலைப் பகுதிக்கும் இறுதிநிலை விகுதிக்கும் இடை நிற்பதால் இடைநிலை.
பெயர் இடைநிலை=பகுபதப் பெயர்ச் சொற்களின் இடையில்நிற்பது. சூ. 141. வி. 95. [வி. 123.
வினை இடைநிலை. சூ. 133. 142—144.
இடை | மை = இடை எழுத்துகள். சூ. 75. வி. 10.
இடை | யறுது = இடைவிடாமல். சூ. 424. வி. 164.
இடை | யினம் = வல்லெழுத்திற்கும் மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். சூ. 70. வி. 10.
இடை | யூறு=உபத்திரம். வி. 72. தடை. (இடையில் உறுவது.) வி. 96.

இடை | ப்பிற | வரல்=நடுவிலேபெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். சூ. 397. வி. 132.
இடைப்பொருள் எட்டு. சூ. 353.
இடை | மாணாக்கர்=நடுமாணாக்கர். சூ. 38.
இடையன்=இடைச்சாதியான், ஐவகைநிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். சூ. 276. (திணைகாண்க.)
இட்டு=தந்து. வி. 86. விட்டு. 72.
இணை=இரண்டு. யாப். 40.
இணை | க்குறள். யாப். 69.
இணைந்தியலல் = இரண்டெழுத் தோரெழுத்தாய்க்கூடி நடத்தல் சூ. 149.
இதழ்=உதடு சூ. 74. 78.
இதற்கிதுமுடிபு = இவ்விலக்கியத்திற்கு இவ்விலக்கணந்தான் முடிபு. சூ. 257.
இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். சூ. 461.
இத்தை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். சூ. 372.
இப்பி=சிப்பி. வி. 23.
இமிழ் | தல்=ஒலித்தல். சூ. 391.
இமை = நிமைக்கொட்டுதல். சூ. 100. வி. 16.
இயங்கியற்பொருள்=திரிகிறதாகிய சரப் பொருள்.
இயங்கு | தல்=நடத்தல். சூ. 450.
இயம்பு | தல்=சொல்லுதல். சூ. 36. 51. 56. வி. 95.
இயலுதல்=வருதல். சூ. 121. 128. 131. நடக்கல். சூ. 360. 392. 446. யாப். 90.
இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள் கொண்டது, அங்கம், ஒத்து, உறுப்பு, தன்மை. வி. 84.
இயல்பின்விகாரம் = விதித்தஇயல்பிலே விகாரமாதல் சூ. 255.
இயல் | பு=சுபாவம். வி. 32. சூ. 31. 100. 136. 151.
இயல்புப்புணர்ச்சி சூ. 153. 204. வரலாறு சூ. 4. 36. 160. 165. 172. 173. 176. 178. 179. 201.
இயல்பு | ச்சந்தி = விகாரமின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. சூ. 153. 204. வி. 19.
இயற் | கை=தன்மை, சுபாவம். வி. 59. 93. சூ. 253. [வி. 98.]
இயற் | கை=அளபெடை=விகாரத்தால் வராத அளபெடை. சூ. 91.

இயற் | கைப் | பொருள் = தோன்றுதொட்டு இயல்பாய் வழங்கிவருகின்றபொருள். சூ. 445.
இயற் | சீர். வி. 174.
இயற் | சொல் = யாவருக்கும் வழக்கமாய்த் தெரியுஞ்சொல். சூ. 270. வி. 43.
இயற் | பெயர் = சிறப்பில்லாத இயல்பானபெயர்.
இயற் | றமிழ் = சுத்ததமிழ்.
இயற்று | தல் = செய்தல். சூ. 450. வி. 164. யாப். 92.
இயற்றுதற் | கருத்தா, குலாலன்குடத்தை வனைந்தான் எ-ல் குலாலன் எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.
இயற்றும் | வினை | முதல் = செய்யுங்கர்த்தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது.
இயை | தல் = பொருந்தல் சூ. 274. (இசை.)
இயை | பு = புணர்ச்சி. சூ. 97. (இசைவு.) யாப். 38.
இயைய. வி. 109.
இயைய | ப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்படி புணர்க்கை. சூ. 239.
இயைவன = வழங்குவன. சூ. 274.
இர | க்கம் = உருக்கம் சூ. 384.
இர | க்கு = ஓசை. சூ. 391.
இர | ங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.
இர | ட்டுறமொழிதல் = ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல். சூ. 14.
இர | ட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல். சூ. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்டைமொழி.
(உ-ம்.) மொடுமொடுத்தது, சுறுசுறுத்தது.
இர | ட்டல் = ஒலித்தல். சூ. 391. இரட்டையாதல், இரட்டித்தல் சிற்றல். சூ. 136.
இர | ட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுறூறு = இருநூறு. சூ. 61. [சூ. 448.
இர | த்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124.
இர | ப்புரை = இரத்தற்கு வருகிற சொற்கள். சூ. 448.
இர | வு = இராத்திரி. சூ. 450.
இரி | தல் = ஓடுதல். சிற. [illegible]. 6.
இரீஇ. வி. 70. [இருத்தல். 86.]
இரு = பெரிய. வி. 157. = இரண்டு. வி. 159. சூ. 189.
ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ, ங.) 89. 92.
இருகால் = இரண்டுதரம். சூ. 42. [வி. 159.]
இருக்கு. வி. 84.
இருதிணை = உயர்திணை, அஃறிணை. சூ. 330. 337.
இருந்து. வி. 61.
இருது = பருவம். சூ. 276. [S. Ritu.]
பருவத்தால் வருபெயர். சூ. 276.
இருத்தல் = இருப்புச்செய்தல். வி. 70. [வி. 103.]
உட்காருதல். சூ. 40.
இரு | பால் = இரண்டுவகை. சூ. 128.
இரு | பாற்று = இருபாலையுடையது. சூ. 289. [வி. 93.] [சூ. 57. காண்க.]
இரு | பான் = இருபது. சூ. 137. 249. இரண்டு பகுதி. சூ. 110.
இரு | பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை = இரண்டுபெயர்கள் கூடும் இடத்து ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு நிற்பவை. சூ. 406.
இரு | பெயர் = பொதுப்பெயர், சிறப்புப் பெயர். சூ. 406. [55.
இரு | மை = இம்மை மறுமைகள். யாப். இருதன்மை. [வி. 94. 159.]
இரு | மைக் | குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர் மெய்க்குறில். சூ. 126. [வி. 154.]
இருவர் | நூல் = கடவுள், பின்னவன் என்னும் இருவராற் செய்யப்பட்ட முதனூல் வழிநூல். சூ. 8. [வி. 152.]
இருவர் | மாறு | கோள் | ஒரு | தலை | துணிவு = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டனுள் ஒன்றைநீக்கி ஒன்றைத் துணிந்து எடுத்துக்கொள்ளுதல். சூ. 11.
இரு | வழக்கு = உலகவழக்குஞ் செய்யுள் வழக்கம். சூ. 442.
இரு | வழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. சூ. 214. 227. [சூ. 152.]
இருளல் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இருள் வி. 76.]
இருள் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 39. 93. (இரவில் உள்ளது.)
இரை = ஆகாரம். யாப். 39. ஓசை. சூ. 391.
இரை | த்தல் = சத்தித்தல்; ஒலித்தல். சூ. 391.
இர் = பன்மை விகுதி. வி. 69.
முன்னிலை விகுதி. வி. 77. சூ. 140. 337.
இல | கல் = விளங்கல். சிற. பா. 2.

இலக்கணம்=இலக்கியத்தின் அமைதி. சூ. 141. 267. வி. 1.(a) முகவுரை. (ச.) தேவலட்சணம். (காப்பு.)
இலக்கணப்|போலி=இலக்கண முடையதுபோல்வருவது. சூ. 267.
 ...யம் ஈ. அறிவுடையோரால நிய ...தப்பட்ட புராணகாவியங்கள். சூ. 141. முகவுரை. (ச.)
இல|ங்கு|தல்=பிரகாசஞ்செய்தல். முக. வி. 37. 59.
இலம், இலன். வி. 93. 125.
இலி|கார்=இல்லாதவரே. வி. 86. [வி. 64. 96. 125.] [401.
இல்=ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. சூ. 233. வேற்றுமையுருபு. வி. 61. 63. சூ. 299. வினை எச்சவிகுதி. வி. 86. சூ. 343. வீடு. சூ. 420.
இல்|பொருள் உவமை. வி. 204.
இல்|லம்=வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]
இல் | லறம்=வீட்டிற்குரிய கடமைகள். வி. 216.
இல்லி|க்குடம்=ஓட்டைப்பானை. சூ. 38. நீர் வார்க்குந்தோறுங் கீழ்இழிந்து நிரம்பாதது. [இல்லி=சில்லி.]
இவறு | தல்=உலோபமுடைமையாதல். வி. 35.
இவண்=இவ்விடம். வி. 89.
இவ்|விரண்டு = இரண்டிரண்டு. சூ. 71.
இழ | த்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல். வி. 79.
இழி | இரு | பால் = அஃறிணையில்வரும் இரண்டுபால். சூ. 350. [வி. 153.]
இழி|குணம் = தாழ்ந்தகுணம். சூ. 31.
இழி | தல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.
இழி | திணை = அஃறிணை. சூ. 245.
இழி | ந்தோன் = தாழ்ந்தோன். சூ. 448. [வி. 95.]
இழி|பு=தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]
இழி|ப்பு = பழிப்பு. சூ. 420. [வி. 94.]
இழு | க்கம்=இழிவு. வி. 86.
இழு|க்கல்=வழுவுதல். சூ. 420. யாப். 1. வழுக்குநிலம். வி. 41. [சூ. 426.
இழு | க்கார் = வழுவாது கூறுவார்கள்.
இழு | க்கு = வழு, தப்பு. வி. 143.
இழை=பஞ்சின்நூல். சூ. 24. ஆபரணம். வி. 121.
இழை|த்தல்=நியமித்தல். வி. 89. ஒழுகல். யாப். 68.

இள = இளைய = இளம்= இளமையான. வி. 121
இளங் | கண் | ணன் = இளையகண்ணையுடையவன். சூ. 433. [வி. 93. 121.]
இள | மை = இளமை = இளமைப்பருவம். வி. 23. 191. சூ. 384.
இளைத்தல்=ஆயாசப்படுத்தல். வி. 79.
இற | த்தல்=கடத்தல். வி. 17. சூ. 101. மரித்தல்.
இற|ந்த|காலம்=போனகாலம். சூ. 142.
இற|ந்தது விலக்கல்=முன்புள்ளதாய்ப் பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்குதல். சூ. 14. [வி. 94.]
இற | ப்பு = போனகாலம். சூ. 145. 423.
இற | ல்=சாவு. வி. 164.
இற்று|ப்போதல்=அழிதல். வி. 191.
இறு|தல்=முடிதல். யாப். 87. சூ. 256.
இறு|தி=கடைசி. வி. 17. சூ. 94. 122. கடைநிலை. சூ. 256.
இறு|தி|அழிவு = இறுகெடுதல். சூ. 311.
இறு|தி|நிலை=இறுதிலே நிற்பது. [வி. 96.]
(செய்யும் எனபதில் இறுதிநிலை காலங் காட்டும்)
இறுதி|ப்போலி=கடைப்போலி. சூ. 122.
இறு | த்தல்=செலுத்தல், ஒடித்தல், சேரல். யாப். 33.
இறை = கடவுள். வி. 95. விடை. சூ. 427. [சூ. 453.
இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)
இறை | த்தல்=சிதறல். யாப். 36.
இறை | வழு. சூ. 416. விடைவழு.
இறை | வன் = கடவுள். வி. 63. அரசன். புருடன். யாப். 39. [இறை + அன். வி. 93.]
இற்|று = ஓர்சாரியை. சூ. 244. இத்தன்மைத்து. சூ. 445. 461.
இற்றை. வி. 26.
இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன. வி. 41.] சூ. 343.
இன | க்குறில் =நெட்டெழுத்திற்கினமாகிய குற்றெழுத்து. சூ. 91.
இன|மணி=[ஒரு] சாதிமணி. சூ. 16.
இன|மிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமான எழுத்து மிகுதல். சூ. 136.
இன|மொழி. சூ. 427. (ஓர் இறை: இதைச்செய்யேன், என்று நெல்லுநெறைச் செய்வேன்.)

இன்ம்=சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. 72. வி. 11. (ஈ.)
பந்துக்கள். வி. 76. 96.

இனிய = இன்பமான. வி. 84. 94. 113. [93.]
இனை | த்து=இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]
இனை | ய=இவைபோல்வன பிற. கு. 26. 136. 384. [வி. 93.] [292.
இன்=ஐந்தாம்வேற்றுமைஉருபு. வி. 61 கு.
இனிமையான. வி. 30. 86. யாப். 38.
இறந்தகாலத்து இடைநிலை. வி. 79.
வினைஎச்சவிகுதி. வி. 86. கு. 343.
சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.
இன் | பம்=நூற்பயன் ஒன்று. வி. 35. 218. கு. 10. 384. முன்.]
இன்முன் = முன்றில். வி. 41. [இல் +
இன்மை=இல்லாமை. வி. 32. [இல் + மை. வி. 96.] கு. 31.
இன் | றி=இல்லாமல். வி. 93. 125.
இன் | றி அமை | யாத=இல்லாமல் தீராத. கு. 23. யாதொரு நற்கருமமும் அது வில்லாமற் கூடாதாகி. கு. 30.
இன் | று=இன்றைக்கு. வி. 25. 93.
இல்லாதது. வி. 125. [வி. 5.
இன் | ன=இவைபோல்வன. கு. 135. 280.
இன் | னணம்=இவ்வகையாய். கு. 392.
இன் | னதல்லதிது | வென | மொழிதல்= சந்தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது அன்று, இதுதான்" எனத் துணிந்து சொல்லுதல். கு. 14.
இன் | னல் = துன்பம். வி. 124. 164. (இன் + அல்.)
இன் | னலம்=இனியநன்மை. வி. 213.
இன் | னன=இவைபோல்வன. கு. 276. 277. 279. 282. 314. 353.
இன் | னா=தீமை. வி. 38. 93. 95. 113.
இன் | னாது=தீமையுள்ளது. வி. 34.
இன் | னாய்=இல்லாததாக. கு. 447.
இன் | னான் சீட. வி. 5.
இன் | னிசை. வி. 190. யாப். 59.
இன் | னிசை | வெண்பா. யாப். 59.
இன் | னினி | யே=உடனே. வி. 39.
இன்னோர்=இவ்வகையோர். கு. 39.

ஈ

ஈ = முன்னிலை அசையாகிய இடைச்சொல். கு. 372.

விளிப்பகுதி. கு. 448.
நெட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.
ஈஇர்=இர்=இரமான. யாப். 39. [வி. 121.]
ஈ | கை=தானம். வி. 203. [94.]
ஈ | ங்கு=இவ்விடம். வி. 72.
ஈசன்=ஆதிகடவுள். வி. 112.
ஈட் | டம்=கூட்டம். திரள். தேட்டம். கு. 300. [இட்டல். வி. 96.]
ஈண் | டல்=சேர்தல். கு. 460.
ஈண் | டு = இண்டை=இவ்வுலகம். இங்கு. வி. 109. கு. 73. யாப். 55. இதற்கு. கு. 309.
ஈ | தல்=கொடுத்தல். கு. 34. 387.
கற்றுக்கொடுத்தல். கற்பித்தல். கு. 36.
ஈத்து=இந்து. வி. 213. [வி. 42.]
ஈம்=சுடுகாடு. கு. 223.
ஈரடை=இரண்டு அடைமொழிகள். கு. 444. [378.
ஈரறிவுயிர் = இப்பி, சங்குமுதலிய. கு.
ஈரெச்சம் = பெயரெச்சம், வினைஎச்சம். கு. 351. 397. 415.
ஈரேவல் = இருவகை ஏவுதல். கு. 138.
ஈரைங்குற்றம் = பத்துக்குற்றம். கு. 12.
ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.
இரண்டு. வி. 159. கு. 189. 457.
ஈர்ங்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450.
ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.
ஈறழிதல்=கடைசியில்கெடுதல். கு. 307. 308. 313. [137.
ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 89. 97. 107.
ஈறு (நிலை)= எழுத்துகள் சொல்லின் கடைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. 107—109.
ஈறு | போதல் = சொல்லின் கடைசியில் கெடுதல். கு. 307.
இறுதிவிகுதி நீங்கல். கு. 136.
ஈற்றசை=சொல்லின்கடைசியில்நிற்கும் அசை இடைச்சொல். கு. 354. (முதற்கண்வராது.)
ஈனல்=தருதல். வி. 112. 212. கு. 458.
பிறப்பித்தல். வி. 82. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம் = குற்றியல் உகரம். கு. 60. 94. வி. 15.
உகுதல்=உதிர்தல். வி. 110.

உக்குறள் = குற்றியலுகரம். சூ. 164. வி. 15. சூ. 94. 99.
உச்சி=தலை. சூ. 74. சிகரம். சூ. 152.
உஞற்றல்=முயற்சிசெய்தல். வி. 79.
உடம்படுமெய் = நிலைமொழி இறுதியிலும் வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்கள் உடம்படுதற்பொருட்டு இடையே வரும் மெய். வி. 23. சூ. 162.
உடம்பு (உடல்)=தேகம். சூ. 268. மெய்யெழுத்து. சூ. 59. 193.
உடறுதல்=வருத்தப்படுத்தல். யாப். 44.
உடனுயிர் = உடல்கொள் உயிர் = உடலோடு கூடிய உயிர். சூ. 384. 385. [வி. 157.]
உடல்=மெய்யெழுத்து. சூ. 204.
உடனிகழ்ச்சி=வினைகொண்டு முடிகிற பொருளினது தொழில்போன்ற தொழிலைத் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்கிறதாக உடையது. சூ. 297. வி. 59. [உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]
உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் = எழுத்துகள் தன்னொடுதான் கூடுங் கூட்டம். சூ. 110. 118.
உடன், மூன்றன் உருபு. வி. 59.
உடன்படல்=பிறர்மதத்திற்குத் தான் உடன்படல். சூ. 11.
உடன்=விரிவிலே. சூ. 32.
உடைதல்=ஒடிதல். வி. 65. சூ. 458.
உடைத்தல்=ஒடித்தல். சூ. 459.
உடைமை = உடைமைப்பொருள். சூ. 296.=உடைத்தாதல். வி. 32. செல்வம். வி. 85. சூ. 434.
உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.
உணியார்=இல்லாதவர். வி. 79.
உணங்கல்=உலர்தல். வி. 89.
உணர | ல்=உணர்தல்=அறிதல். வி. 79. 86. 93. சூ. 272. 449.
உணர் | த்துதல் = அறிவித்தல். சூ. 29.
உணர் | வியல்=அறிவுமயம். சூ. 382.
உணர் | வின்றேற்றல் = அறிவில்லாமற் சொன்னல்.
உணர் | வு = உணர்ச்சி, கல்வி, அறிவு. வி. 5. 32. சூ. 268. 458.
உண்=வினைப்பகுதி. வி. 105.
உண் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.
உண் | டி=உணவு. வி. 27.
உண் | ணல்=புசித்தல். வி.73. சூ.467.
உதவி=உபகாரம். சூ. 35.
உதாரணம்=திருட்டாந்தம், மேற்கோளை, காட்டுவது, எடுத்துக் காட்டுவது. சூ. 21.
உத்தி=யுத்தி, புத்திநுட்பம். சூ. 4. 14.
உப. வி. 123. (உ.)
உபசர்க்கம். சூ. 123. (உ.)
உமண்=ஓர்சாதி.
உமி. வி. 60.
உம் உந்தாகல்=உம்விகுதியானது உந்து எனத்திரிதல். சூ. 341.
உ | ம்மை = மறுமை. வி. 189. [வி. 5.] உம்மை எச்சம். சூ. 358. 359.
உம் | மை எட்டு=உம் என்னும் இடைச்சொல் எட்டுவகைப்பொருளைத்தரும். சூ. 152. 357. 360. 409. 440. வி. 113.
உம் | மைத் | தொகை. சூ. 409. 413. வி. 156.
உயராய்தம் = தன் அளைமாத்திரையிற் குறுகாதது. சூ. 61. 97. [உயர்ந்த. வி. 153.]
உயர் | தல்=மேலாதல். வி. 72. 86.
உயர் | திணை = வானவர், மனிதர், நரகர், ஆகிய மூன்றுதிறத்தாரும் உயர்ந்த சாதி. சூ. 261. 413. 418.
உயர் | திணைப் | பெயர் = உயர்ந்தகுலப் பெயர் சூ. 259.
உயர் | மூப் | பால்=உயர்திணையில்வருமூன்றுபால்கள். சூ. 349.
உயர் | வு=உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93. [வி. 94.] சூ. 420.
உயல்=பிழைத்திருத்தல். வி. 35.
உயிரல்பொருட்குணம் = வட்டம் சதுர முதலியவாம். சூ. 386.
உயிரல்பொருள் = அறிவுமயமாம் உயிர் ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். சூ. 382. 386.
உயிரளபு=உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்துகள் அளபெழுகிறது. சூ. 60. 91. வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]
உயிர்இறுப்புணரியல் = உயிர்எழுத்துகள் சொல்லின்கடைசியில் சேர்ந்து நிற்குந் தன்மையைச் சொல்வது. சூ. 162—203. வி. 23—28.
உயிர்=உயிரெழுத்து. சூ. 59. 204. 205. சீவன். சூ. 268. மனிதன், வி. 86.
உயிர்|எழுத்து=அக்கரம், வி. 2. சூ. 63.

உயிர் | க்குணம்=அறிவுமுதலிய முப்பத்திரண்டும். சூ. 384.
உயிர் | த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86 பிறப்பித்தல். வி. 81.
உயிர் | த்தொடர்=உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்துவருவது. சூ. 182.
உயிர் | நிலை=சீவன். சூ. 457. உடல். உயிர்நிற்கும் நிலை.
உயிர் | மெய் = உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துங்கூடி இருக்கிற எழுத்து. சூ. 60. 89. 169. வி. 13.
உய் | தல் = சுகத்தோடிருத்தல். தப்புதல். வி. 112. 124.
உய் | த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86. சூ. 421.
செலுத்தல். வி. 9 385.
உய் | த்துணரவைப் மிகை
லைக்கொண்டு உ சால்
லுதல். சூ. 13·
உரம்=மார்பு. சூ. 74. 75. வலி. சூ. 25.
உரவோர்=பெரியோர். சூ. 253. வல்லமையுள்ளவர். வி. 86.
உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.
உரி = உரிச்சொற் புணர்ச்சி. சூ. 415. பண்புத்தொடர். சூ. 152. 239. உரி என்னும்அளவுப்பெயர். சூ. 174.
உரிஇயல்=உரிச்சொல்லானது பொருளினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்புகளை விளக்கிநிற்றலால், உரிஇயல். வி. 118—121. சூ. 374—392.
உரிச்சீர். வி. 175.
உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்டு வருஞ்சொல். சூ. 374. வி. 47.
உரிச்சொற் பகாப்பதம். சூ. 131.
உரித்து=உரியது. வி. 93. சூ. 168.
உரிமை. வி. 62.
உருபு, வேற்றுமை உருபு. சூ. 241.
உருபுப்புணர்ச்சி. 253. 254.
வேற்றுமையின் அவயவம். சூ. 293. 395. 396.
உருபுப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழிபுணருஞ் செய்கையைக் காட்டுவது. சூ. 240—257.
உருபுமயக்கம். வி. 137. சூ. 317.
"ஓர் உருபின் பொருளொடு தன் பொருள் விரித்த நிலையக்குறுதல்."
(உ-ம்) [illegible]
உரும்=இடி. சூ. 223.
உருவகஉவமை =உருவகமும், உவமையும் என இரண்டும். சூ. 451.
உருவகவணி. வி. 205.
உருவம்=[எழுத்தின்] வடிவு. சூ. 57. 98. [உரு. உருவு.]
உருவு=உருவம். வி. 91. சூ. 407
உருவு உவமைத் தொகை. சூ. 407.
உருளுதல்=உருண்டையாதல். சூ. 459.
உருள்=சக்கிரம். வி. 91. 191. {370.
உரை அசை=உரையசைப்பொருள. சூ.
[செய்யுட்கண் வருஞ் செய்யுளின் பொருட்டு அன்றித்தான் அடைந்தசொல்லின் பொருட்டுவருவது.]
உரைகாரன் = தன்னூலுக்கு உரைசெய்தவன். சூ. 51.
உரைகோளாளன் = சொல்லும் உரைமுழுமையும் மனத்துட்கொள்ளவல்ல அறிவாளன். சூ. 37.
உரைத்தல்=சொல்லல். வி. 91. சூ. 45.
உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொன்னோமென்றல். சூ. 14.
உரைத்து மென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல், சூ. 14.
உரையாசிரியர் = நூலுக்கு உரை எழுதுவோன்.
உரையிற்கோடல் = நூலிற் சொல்லாதிருந்தும் உரியபொருளை உரையிற் கொள்ளுதல்.
உலகமலையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது, உலகமலைவில்லாமற் சொல்லல். சூ.
வி. 25. 72. 93. [சூ. 148.]
உலகியல் அறிவு = உலகநடையை அறியும் அறிவு. சூ. 26.
உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 60. 72. 93.
உல | த்தல்=கெடுதல். வி. 157. சூ. 460.
உலாம். வி. 87.
உலாவுதல்=நடக்குதல், சிந்துதல். வி. 81.
உவ | த்தல்=மகிழ்தல். வி. 93. 114. சூ. 46.
உவ | ப்பு = சந்தோஷம். சூ. 384. 420.
[வி. 94.]
உவமஉருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம உருபுகள். சூ. 407.
உவமத்துருபு=போலமுதலிய உவமை உருபுகள். சூ. 408.

உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் மறைந்து நிற்பவை. சூ. 407.
உவமப்பொருவு = ஒன்றினொன்று சமமாக உணர்த்துவது.
உவ|மன். வி. 112.
உவ|மை அணி. வி. 204.
உவமை=ஒப்பனை. வி. 38.
உவ|மை|ஆகு|பெயர் = உவமையினால் வருகிற ஆகுபெயர். சூ. 290. வி. 162.
உவரி=கடல். [உவர். வி. 96.]
உவர்=கடல். வி. 81.
உவ்வுரு=உகரம்பெறுவாம். சூ. 230.
உவ்வுறும்=உகரச் சாரியைபொருந்தும். சூ. 207.
உழத்தல்=துன்பப்படுத்தல். துன்பப்படல். வி. 79. யாப். 39. [103.]
உழப்பித்தல்=துன்பப்படுத்தல். வி. 31.
உழப்பு=(எழுத்திற்குரியமூவகை ஒலி) முயற்சி. சூ. 88.
உழுதல்=உழுதுகொள்ளல். வி. 82.
உழுநர். வி. 95. (உழு.)
உழை, உழி=ஏழன் உருபு. வி. 63. 86. இடம். வி. 93. சூ. 36.
உளர்=இருக்கிறார்கள். வி. 60.
உளி=ஏழன் உருபு. வி. 63. சூ. 302.
உள்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
வினைப்பகுதி. வி. 25. 125.
உள்வளி = உள்ளேநின்ற உதானன் என்னும் காற்று. சூ. 74. (உள்+வளி.)
உள்ளம்=மனம், அந்தக்கரணம். வி. 81. 93. கருத்து. சூ. 36.
[உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]
உள்ளுதல்=நினைத்தல். சூ. 25. வி. 81.
உறங்கல்=நித்திரைசெய்தல். வி.
உறந்தை=ஓர்ஊர். சூ. 456.
உறழ=வி. 109. சூ. 408.
உறழ்ச்சி=விகற்பம்.
உறழ்தரல்=பெருக்கல். சூ. 240.
உறழ்தல்=பொருந்தல். சூ. 217.
ஒத்தல். சூ. 122. 124. 408.
விகற்பித்தல். 224.
ஒன்றினொன்று மிக்குச் சமமாகாமல் மாறுபடல்.
உறழ்பொருவு = உயர்வு தாழ்வுகளை உணர்த்துவது.
உறழ்வு=விகற்பம். சூ. 203.
உறு=மிகுதி. சூ. 272. 388. மிகுந்த. சூ. 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.
உறுதல்=பொருந்தல். சூ. 70. 74. 77. 81. சேருதல். வி. 87. வி. 145. 121. சூ. 443.
உறுப்பு=அங்கம், அவயவம். சூ. 4. 300. சினைப்பெயர். சூ. 276.
உறைதல்=இருத்தல். வி. 32. நடத்தல். வி. 25.
உறைபதி=தங்குமிடம். வி. 41.
உற். வி. 123. (உ.)
உற்றதுரைத்தல்=ஓர் இறை. சூ. 427. (உண்டானதைச்சொல்லுதல்.) [377.
உற்றறிதல் = பரிசத்தை உணர்தல். சூ. வி. 73.
=உன்னை வி. 124.

ஊ

ஊ=தசை, மாமிசம். வி. 65.
ஊக்கம்=மனஉறுதி, முயற்சி. வி. 79. 86. சூ. 384.
ஊக்குதல்=ஏறுதல். வி. 17.
ஊங்கு=மிகுதி. வி. 112.
ஊங்குதல்=மிகுதல். வி. 76.
ஊண்=உணவு. வி. 82. [வி. 96.]
ஊருணி=ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்று. வி. 87. [ஊர்+உண்+இ. வி. 96.]
ஊர் = ஊரால் வருபெயர். சூ. 276.
ஊர்ந்த. சூ. 140.
ஊர்கிழான்=[ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத் தலைவன். சூ. 484.
ஊர்தல்=ஏறுதல். சூ. 94. 140. 196. 336.
ஊழ்வினை=விதி, தெய்வம். வி. 125.
ஊறு=தீமை, இடையூறு. வி. 153. பரிசம். சூ. 386.
ஊற்றுக்கோல் = ஊன்றுகோல். வி. 41.
ஊன்=மாமிசம். சூ. 216. 457.
ஊன்றல் = ஊன்றிநிற்றல். வி. 27. 34. சூ. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. சூ. 64. 67. 77. 106. 108.
எகு=எகு, கூர்மை. சூ. 90. 94.
எகர|வினா=எ-என்னும் வினாச்சொல். சூ. 168.
எகின். சூ. 215. [451.
எங்கு = எங்கே = எவ்விடம். வி. 6. சூ.
எச்சம்=குறைவு. சூ. 322. 351. 340-348. 353. 357. 397. 398.
சொல்லொழிபு. சூ. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. சூ. 401.
எஞ்ச | ல்=சுருங்கல். சூ. 23—24. 257.
ஒழிதல். வி. 85. சூ. 340. 422.
குறைதல். யாப். 88.
தொக்குநிற்றல். வி. 27. (L.)
எஞ்ச|ாமை=குறையாமை. வி.203.[94.]
எஞ்சிய = மற்றவைகள். சூ. 422. [95.]
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்றால் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்லுதல். [அருத்தாபத்தி.] சூ. 14.
எஞ்சு=எச்சம். சூ. 173.
எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல்=எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். சூ. 14.
எடு|த்தல்=எடுத்தல் அளவை. சூ. 409.
உயர்த்திக்கூறுதல். சூ. 88. [409.
எடுத்தல் அளவை=தூக்கிநிறுக்குதல்.
எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். சூ. 14.
எடுத்துக்காட்டு=உதாரணம்.சூ.211.
எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.
எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். சூ. 303. [வி. 65.]
எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. சூ. 303-314.
எட்டுக்கோள்=ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அளைமறிபாப்பு, கொண்டுகூட்டு, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். சூ. 452.
எட்டுருபு = பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பனவாம். சூ. 292.
எண் = எட்டென்னும் எண். சூ. 158. 193. வி. 82. 159. [எண்டிசா=எட்டுத்திசை.] [57.
எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். சூ.
எண்ணிடைச்சொல். சூ. 359. 360. 362.
எள்ளின் திரிசொல். சூ. 211.
எண்மையான=எளிய வி. 34. [121.]
எண்ணிநிற்கிறபலசொற்கள். சூ. 430.
எண்ணால்வருபெயர். சூ. 276.
எண்ணிறை=எட்டுவிலைப்பு... சூ. 427.
எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159. சூ. 188—199.
எண்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். சூ. 361.
எண்மூவெழுத்து = இருபத்துநான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] சூ. 158.
எதிர். வி. 109.
எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப் பின்பு வழக்கில்வருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். சூ. 14.
எதிர்=பகை. சூ. 135. எதிரிடை. சூ.455.
உத்தரம். வி. 84.
எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்தடுத்தல். சூ. 395.
எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்தடுத்தல். சூ. 329. 353. 355. வி. 82-92.
எதிர்மறை எச்சம். சூ. 401.
எதிர்மறைவிகுதி=எதிரேநின்று அவ்வினையை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.
எதிர்வு=எதிர்காலம்.வருங்காலம்.சூ.423.
எது. வி. 6. 71.
எதுகை. வி. 182.
எந்தை=தந்தை. வி 74.
எம். வி. 72.
எம்பி=தம்பி. வி. 74.
எயிறு=பல். வி. 79.
எயினர்=வேடர். [எய்.]
எயின்=வேடர்சாதி. சூ. 212.
எய்தல்=பெறுதல். வி. 79. 95. சூ. 98.
பொருந்தல். சூ. 125.
அடைதல். சூ. 458.
வருதல். சூ. 49.
எய்துபெயர்=ஏற்கும்பெயர்கள்.சூ.303.
எய்த்தல்=இளைத்தல். வி. 86.
எரி=தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]
எரிதல்=வேதல். சூ. 451. [வி. 153.]
எருத்து. வி. 26.
எருமை. சூ. 38.
[எருமை சேற்றின்மேல் நின்று நீரை விரும்பு உவக்கும், அருந்தநவர்க் கடைமாணுக்கர்க்கு உவமை.]
எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப்பெயர். சூ. 245. 285. வி. 67.
எல்லாரும், எல்லீரும். சூ. 246.
எல்லை=அளவு. சூ. 436.
எல்லைப்பொருள். வி. 61. சூ. 299. 319.
வரையிறும். சூ. 414.
பொருளடக்கம். சூ. 47.
எவன்=என்ன. வி. 6. 86. சூ. 350.
எவ்வது=எவ்வகை. வி. 25.
எழில்=அழகு. வி. 156.
எழுதல்=எழும்புதல். சூ. 74. 100.

எழுத்ததிகாரம்=எழுத்தில் அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.
எழுத்தியல்=எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். சூ. 56.
எழுத்|து=எழுதப்படுவது, இரேவரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம் தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளையுணர்த்தினால் சொல். சூ. 128. எழுத்ததிகாரம். சூ. 56.
எழுத்|து|முறை|மை. சூ. 56.
எழு|பான்=எழுபது. சூ. 61. 249.
எழு|மதம்=எழுவகைமதம். சூ. 4. 11.
எழு|வாய். சூ. 295. 415. வி. 128. முதல் ஆதி. சூ. 422. 456. [295. முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். சூ. "பெயர்முழுவது உம் உருபாய எழுவாய்."
எழு|வாயுருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச்சொல். சூ. 291. 294.
எழு|வாய்|ச்சந்தி. வி. 27. [L.]
எளிதீவில்லது=எளிதாகக் கொடாதது. சூ. 34. [எளிது + இவு + இல்ல.]
எளிமை = வறுமை. சூ. 384. [வி. 94.]
எள்|ளுதல்=இகழ்தல். வி. 91.
எற்றே=எவ்வளவு. வி. 85. [எற்று + ஏ.]
என. சூ. 356. வி. 86. (ந.) 72.
எனு=இடைச்சொல். சூ. 360.
எனினும். வி. 142.
எனைத்|துணை=எவ்வளவு. சூ. 420. [218.
என்=யானென்பதுதிரிந்தஎன். வி. 72. சூ. வினைப்பகுதி=சொல்லு.
ஓர் விகுதி. வி. 77.
வினைச்சொல்=என்ன.
என்ப=என்றுசொல்லுவர். சூ. 36. 193. 195. 198. 414. 432. வி. 81. [81.
என்மர்=என்றுசொல்லுவார். சூ. 124. வி.
என்மனார்=என்றுசொல்லுவர் (புலவர்) வி. 81. சூ. 319. [356. 361.
என்று, என்ரு. வி. 114. 86. (க.) சூ. 343. எண்ணிடைச்சொல். சூ. 360.
என்னை=என்ன. சூ. 292.

ஏ

ஏ = ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. சூ. 65. 67. 77. 98.
ஓர்சாரியை. சூ. 244. இடைச்சொல். வி. 111. 65. (ந.) சூ. 201. 354.
எட்டன் உருபு. சூ. 305. 307. 308. 309. வி. 64.
ஏகல்=கெடுதல். சூ. 168. 341. போகுதல், செல்லல். வி. 63. 72. 91.
ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.
ஏகாங்க|உருவகவணி. வி. 205. [ஏக+ அங்கம். வி. 42.]
ஏங்|கல்=மனமடிதல். வி. 79.
ஏதம்=குற்றம். வி. 86. சூ. 456.
ஏதிலார்=அயலோர். வி. 86. [சூ. 219.
ஏது=காரியப்படுபொருள். வி. 59—61.
ஏதுப்பொருள்=காரணப்பொருள். வி. 61. சூ. 299.
ஏதுவின்முடித்தல்=முடிவுபெறாததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். சூ. 14.
ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.
ஏந்தல்=ஏந்திசை. யாப். 55. 87.
ஏமம்=களிப்பு. வி. 96.
ஏமா|த்தல்=களித்தல். வி. 82.
ஏம|ார்த்தல்=காப்புச்செய்தல். வி. 70.
ஏயது=ஏற்றது. வி. 95.=இயைவது.
ஏயும்=ஏகாரமிகுதல். சூ. 305.
ஏயுறல்=ஏகாரம் ஏற்றல். சூ. 309.
ஏய்ப்ப. வி. 109.
ஏய்த்தல்=இளைத்தல். சூ. 384.
ஏர்=அழகு. யாப். 34.
ஏலல் = பொருந்தல். சூ. 108. (இயலல்) ஏற்றுக்கொள்ளல். வி. 89.
ஏல் = ஏற்றுக்கொள். வி. 89. ஆனல். இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)
ஏவல் = ஏவுதல்=எழுப்பல், தூண்டல்.
ஏவல்|வினு. சூ. 426.
ஏவல்|வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். சூ. 161. 207.
ஏவற்|கருத்தா. அரசன் ஆலயஞ் செய்தான் எ-ல் அரசன் எ-து ஏவற்கர்த்தா.
ஏவும்|வினை|முதல் = இயற்றும் வினைமுதல் தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. ஏவுங்கர்த்தா. வி. 103. சூ. 138.
ஏழனுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. [redacted] 301. [வி. 159. 65.]
ஏழாம்வேற்றுமை. வி. 63. சூ. 301. 2.
ஏழு. வி. 85, 159.
ஏழை=அறிவில்லாதவன். சூ. 39.
ஏழ்|வழுவு. சூ. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
ஏற் | குதல் = தாங்குதல். சூ. 293.
ஏற் | கும் = பொருந்தும். சூ. 195.
ஏற் | ப=ஏற்க. வி. 86. (ந.) 109.
ஏற் | பன=ஏற்றமொழிகள். சூ. 174.=ஏற்கும். சூ. 362.
பொருநதுவன. சூ. 397.
ஏற் | பில=ஏலாதன. சூ. 323. [460.
ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். சூ. 188. 425. 435.
ஏற் | புக் | கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவித்துககொள்ளல்.
ஏற் | றல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுதல். சூ. 172. [ஏல். வி. 82. (ஏ.)]
ஏற்றுதல்=கூட்டல். சூ. 48.
ஏனும். வி. 76. 142. [194.
ஏனை = மற்ற. வி. 59. சூ. 11. 89. 162.
ஏனை | யவும், எனவும், மற்றையவும். சூ. 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. சூ. 255. 292. வி. 58. [203.
ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ந.) சூ. 202.
முன்னிலை ஒருமை விகுதி. வி. 77.
வினைப்பெயர்விகுதி. வி. 96.
ஐ | கார | குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஐகாரம். சூ. 60. 95.
ஐ | கான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) சூ. 61.
ஐகாரம். சூ. 124. 126.
ஐங் | காண்டிகை | புறுப்பு - காண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்து. சூ. 23.
ஐது=அழகியபொருள். சூ. 55. [வி. 93.]
ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல். ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். சூ. 419. [வி. 152.]
ஐந் | திணை = ஐந்துவகையான நிலம். [திணைகாண்க. வி. 159.] சூ. 276.
ஐந்து. வி. 159. சூ. 192.
ஐந் | தொகை | மொழி=வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத் தொடர்சொல். சூ. 410.
ஐப்பசி=ஓர்மாதம். சூ. 95.
ஐம் | பால்=ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல. சூ. 142. வி. 53.
ஐயந் | திரப் | பொருளை | புணர்த்தல்=பிறருக்குச் சந்தேகம்நீங்கப் பொருளைத் தெரிவித்தல். சூ. 29.
ஐ | யம்=சந்தேகம். வி. 39. சூ. 417. 353. 357.
ஐ | யறிவுயிர் = மக்கள், வானவர், நரகர், விலங்கு, புள்முதலியவை. சூ. 381.
ஐ | யிரு | குற்றம் - பத்துக்குற்றம். சூ. 4. 12.
ஐ | யுறல் ஐயுருபுபொருந்தல். சூ. 315. சந்தேகப்படல். சூ. 426. 432.
ஐ | வண்ணம். சூ. 386.
ஐ | வாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. சூ. 78. 103. [சூ. 297.
ஒடு - மூன்றாம்வேற்றுமை உருபு. வி. 59.
இசை நிறைக்கிற சொல். சூ. 368.
எண் பொருள். சூ. 361.
ஒட்டாம் - ஒட்டை. வி. 17. 89.
ஒட்டணி. வி. 208.
ஒட்டல் சேரல். வி. 81. வி. 96.]
ஒட்பம் - அழகு. வி. 87. [ஒள் + பு + அம்.
ஒண் - ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.]
வி. 31. யாப். 26.
ஒதுங்கல அடங்குதல். வி. 35.
ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருள். சூ. 296.
இசைவாக நடத்தல். வி. 25. 59. 125.
யாப். 74. 81.
ஒத்தாழிசை. யாப். 77. 79. 81.
[தாழிசை ஒத்து ஆழ்த்திறின ஒத்தாழிசை.]
ஒத்தியல்பொருள் தமது தொழிலில் இடையறாது ஒத்து நிகழுகின்றபொருள்கள். சூ. 424.
ஒப்ப - ஒக்க. வி. 59. [36.]
ஒப்பல் ஒக்குதல். சூ. 251. 419.
ஒப்பின்முடித்தல் = ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல். சூ. 14.
ஒப்பு=ஒத்தல். சூ. 72.
ஒப்புப்பொருள். வி. 61. சூ. 299. அதாவது: புகழ்பொருளினுந் தன்னினும் இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படுபொருளால் வருபெயர். சூ. 276.
ஒப்புமை = ஒத்திருக்குந்தன்மை. வி. 213. யாப். 89. [வி. 96.]
ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள் = போலமுதலிய உவமை உருபுகள். சூ. 352. [448.
ஒ|ப்போன் = சமானமுடையோன். சூ.
ஒரா அல=ஒருவுதல். வி. 81.
ஒரீஇ=ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79. [86.]
ஒரு|குறி=ஒருதரம். சூ. 42.
ஒரு|ங்கு=முழுவதும். சூ. 7.
ஒரு|சார்=ஒருபுடை. சில. சூ. 307.
ஒரு|தலை|துணிதல்=இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டனுள் ஒன்றைத் துணிந்தெடுத்துக்கொள்ளல். சூ. 14.
ஒரு|தலை=ஒருபட்சம். சூ. 11.
ஒரு|பக்து=ஒருபத்து. சூ. 196. 249.
ஒரு|பான். சூ. 249.
ஒரு|புணர்=ஒருபுணர்ச்சி. சூ. 157.
ஒரு|மை=ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.
ஒருமையிற்|பன்மை=ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். சூ. 421.
ஒரு|மொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். வி. 43. சூ. 259. 399. பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்று நின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. சூ. 260.
ஒரு|வந்தம்=சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)
ஒரு|வர்=உயர்திணை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுப்பெயர். சூ. 289.
ஒரு|வன், ஒருத்தி, ஒருவர். சூ. 288. 289.
ஒரு|வன் = ஆண்பாற்பெயர். சூ. 240. ஒன்றென்னும் எண்ணுணல்வரும் உயர்திணை ஆண்மைப்பெயர். சூ. 288. 324.
ஒருவு|தல் = விட்டுநீங்கல். சூ. 374. வி. 87. 145.
ஒரூஉத்|தொடை. யாப். 42. (ஒருவுத்தொடை.)
ஒரூஉம். வி. 87.
ஒரோ|வழி=ஒரோர் இடங்களை. சூ. 358. 361. வி. 112.
ஒலி=அணுத்திரளின் காரிய ஒலி. சூ. 58. 391. சப்தம். வி. 23.
ஒலி|த்தல்=சத்தித்தல். சூ. 391.
ஒலி|வடிவெழுத்து=செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (ஈ.)
ஒல்கு|தல்=தளர்தல். வி. 86.
ஒல்லு|தல்=கூடுதல். வி. 34. [ஒல்வது. வி. 95.]
ஒழி|தல்=தொக்குநிற்றல். மறைதல். சூ. 342. 399. 402. நீங்குதல். வி. 91.
ஒழி|த்தல்=நீக்கல். வி. 89. சூ. 110. 393.
ஒழி|ந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.
ஒழி|பு=எச்சம். குறைவு. சூ. 401.
ஒழி|ய. வி. 140.
ஒழி|யிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். சூ. 355. 353. 363. வி. 112.
ஒழு|கல்=நடத்தல். வி. 59. 86.
ஒழு|கிசை. யாப். 55.
ஒழு|கிய ஓசை= தளைதட்டுவதால்வரும் ஓசை. யாப். 61.
ஒழு|க்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 86. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]
ஒழு|ங்கு=வரிசை. வி. 95.
ஒள் (ஒண், ஒட்) = பிரகாசம், அழகு. வி. 31.
ஒற்றளபு=ஒற்றளபெடை =மெய்யெழுத்து அளபெடுப்பது. சூ. 60. 92.
ஒற்று = மெய்யெழுத்து. சூ. 89. 101. 198. வி. 7.
ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். சூ. 84. யாப். 71.
ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குந்தன்மை. சூ. 383. 406.
ஒன்பதிற்றிரண்டு=பதினெட்டு. சூ. 273. 249.
[ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + து. வி. 93.]
ஒன்|பான்=ஒன்பது. சூ. 194. 196. 249.
ஒன்ற|உணர்த்தல்=தெரிய அறிவித்தல். சூ. 253.
ஒன்றன்|கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட்டம். சூ. 300. [வி. 65. 159.]
ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். சூ. 14.
ஒன்று=ஒன்றன்பாற்பெயர். சூ. 240. 279.
ஒன்று|தல்=கூடுதல். சூ. 117. 204. தெரிதல். சூ. 253.
ஒன்றொழி=ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. சூ. 61. [வி. 153.]

ஓ

ஓ. வி. 112. சூ. 65. 201. 355.

ஒைகப்பாட்டமை=சக்கர இன்பம் உடைக் தாயிருத்தல. சூ. 13.
ஓடல்=கெடல். சூ. 249.
ஓடு, மூன்றும் வேற்றுமையின் உருபு. வி. 59.
ஓணம்=ஓர் நட்சத்திர இராசி. சூ. 276.
ஓதல்=வாசித்தல். புகழ்தல். பயிற்சிசெய்தல். வி. 70. 93.
ஓதி=ஓந்தி. சூ. 156.
ஓத்து=இயல். உறுப்பு. அங்கம். சூ. 4. 16. நூல். வி. 124. [ஓது. வி. 96.]
ஓத்துமுறை வைப்பு=இயல்களைக் காரணகாரிய முறைப்படிவைத்தல். சூ. 14.
ஓம்புதல்=பாதுகாத்தல். வி. 86.
ஓரறிவுயிர்=புல் மரமுதலியவை. சூ. 377.
ஓரன்ன = ஒருதன்மையன. சூ. 125.
ஓராஅல்=ஒருவுதல். வி. 81.
ஓரிருகிழமை=தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை. சூ. 301. வி. 62.
ம், அசைநிலை. வி. 93.
ஓரெழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாய்ப் பொருளைக்காட்டுகிற சொல். சூ. 129.
ஓர்=எண். வி. 159. விகுதி. சூ. 391.
ஓர் | தல்= உய்த்துணர்தல். சூ. 251.
ஓர்ப்பு=ஆராய்தல். சூ. 381.
ஓலை பனையின்ஓலை. வி. 23.
ஓலைத்தூக்கு=சீட்டுக்கவி. சூ. 53.
ஓவல்=ஒழிதல். நீங்கல்.

ஔ

ஔ | காரக் | குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஔகாரம். சூ. 60. 95.
ஔ | கான்=ஔ, ஔகார [க்குறுக்க] ம். சூ. 61. 126. [17.
ஔவியம்=அவ்வியம். பொறாமை. வி.

க

க=வியங்கோள் விகுதி. வி. 85. [86. ந.] சூ. 338.
ககசு=காற்பலம். சூ. 90. 94.
கங்கம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.
கசடு=குற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.
கஜம். வி. 18.
கஞலுதல்=ஒளிர்தல். வி. 162.
கட. வி. 125.
கடம்பூர் = ஓர் ஊர். [கடம்பு (ஓர்மரம்.) ஊர்.]
கடல்=சமுத்திரம். வி. 25.
கடன்=கடமை. யாப். 55. 91. [கட. வி. 96. 121.] முறை. சூ. 41. 51.
கடாரம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.
கடி = வாசனை. வி. 81. கடிது = விலாவு. வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல். சூ. 272. 389. பிரகாசம். யாப். 34.
கடிதல்- கண்டித்தல். வி. 90. [63.
கடு=கடுககாப். சூ. 446. கடுமையான. வி.
கடு | த்தல் = கோபங்கொள்ளல். வி. 63.
கடு|ப்ப -போல. வி. 109. சூ. 156.
கடை -கடைசி. சூ. 91. இடம். வி. 35. 61. 63.
கடைகள் -இழிவானவர்கள். வி. 89.
கடை|க்குறை. வி. 41.
கடையர்- பள்ளத்தியர். வி. 133.
கடை | நிலை—கடையில் நிற்பது. வி. 18. (J.) விகுதி. வி. 77.
கடை|ப்பிடி |த்தல் = தளராமுயற்சிசெய்தல். வி. 120.
கடை|ப்போலி இறுதிப்போலி. சூ. 122.
கடை|முறை -ஈடைசி. யாப். 35.
கட் -கண். வி. 70.
கட்டளைக்கலித்துறை = ஒருவிதப பா. யாப். 85. வி. 192.
கட்டு கட்டே. வி. 93.
கட்டுரைத்தல் தீர்மானித்துச் சொல்லல். சூ. 26. யாப். 23.
கணமொழி பன்மையைக்காட்டுவது.
கணம் க்ஷணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.] வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.
கணை அம்பு. வி. 19.
கண் இடம். வி. 63. ஏழாம்வேற்றுமை உருபு. சூ. 292. வி. 63. 93.
இரக்கம். வி. 140.
நேத்திரம். அக்ஷி. வி. 16. 70.
கணு. வி. 89.
கண்|டது செய்தது. சூ. 6.
கண்டம் மிடறு. கழுத்து. சூ. 74.
கண்|ணி -கண்ணையுடையவள். வி. 93. மாலை.
கண் | ணேடல் தயவாதல். வி. 90.
கண் | ணேட்டம் - தயவு. வி. 70.
கண்|படுத்தல்- நித்திரைசெய்தல். வி. 81.
கண்படு நித்திரை. வி. 89.
கதி-பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். சூ. 276. திசை. சூ. 458.

கதிர் = இருப்புக்கதிர். நூற்குங்கதிர். சூ. 24. கிரணம். சூ. 450.
கந்தம்=வாசனை. வி. 32.
கபிலன்=ஓர்புலவன். சூ. 413.
கமலம்=தாமரை. வி. 81. 124. 154.
கமழ்தல்=வாசனையாதல். யாப். 33.
கம்=கம்மியரது தொழில். சூ. 223.
கம்பலை=ஓசை. சூ. 391. [389.
கம்புள்=வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. சூ.
கயம்=குளம். வி. 33. 70.
கரத்தல்=தொக்குநிற்றல். சூ. 198. 405. மறைதல். வி. 32.
கரம்=எழுத்துச்சாரியை. சூ. 126. கை.
கரவு=வஞ்சம். வி. 149.
கரிய=கருமையானவை. [வி. 93.]
கரியன்=கருமையுடையவன். சூ. 434. [வி. 93.]
கரு=கரும். வி. 61. 86. 121. சி. பா. 15. சூ. 152.
கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்பையுடைய. யாப். 36.
கரு | தல்=நினைத்தல். வி. 112.
கருதலளவை=அநுமானப்பிரமாணம். சூ. 257.
கருத்தன்=செய்தவன். சூ. 49.
கருத்தா=வினைமுதற்பொருள். வி. 128. செய்பவன். சூ. 320.
இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவற்கருத்தாஎன இரண்டாம்.
கருத்தா | வாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
கருத்து=தாற்பரியம். வி. 81. 85. பெருமை. சூ. 21. கருத்துரை. [கருது. வி. 96.]
கருத்து | ப்பொருள் = நினைக்கப்படும் பொருள்.
கருப்பம். சூ. 453.
கருப்பு. வி. 26. [220.
கரு | ப்பொருள்=உரிமைப் பொருள். வி.
கருமம், கர்மம் = காரியம். வி. 90. 112.
கருவி=காரணம். 320.
கருனை=பொரிக்கறி. வி. 26.
கரை=சொல். 390.
கலக்குதல் = கலங்கச்செய்தல். வி. 74.
கலகலத்தல்=ஒலிக்குறிப்பு. வி. 23.
கல | த்தல்=கூடல். வி. 82.
கல | ப்புறு | மொழி=இருதிணையினுங் கலந்துவருவது.
கலம்=ஆபரணம். வி. 27.
கலன், பாத்திரம். வி. 30. 70. [17.]
கலி=ஓசை. சூ. 391.
கலிங்கம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.
கலி | த்தளை. யாப். 20.
கலி | த்தாழிசை. யாப். 84.
கலி | த்துறை = ஓர்பாவினம். யாப். 85. வி. 192.
கலி | ப்பா. யாப். 75. 76.
கலி | ப்பு=மிகுதி. வி. 85.
கலி | விருத்தம். யாப். 86.
கலி | வெண்பா. யாப். 82.
கலை | பயில் | தெளிவு=நூல்களிலே பழகிய தெளிவு. சூ. 26. [போதஞசக்தி.]
கல்=மலை. கன்மலை. சிலை. வி. 70. 83. 84. ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 82.
கல் | வி=படிப்பு. வி. 59. 82. [96.]
கவண். சூ. 211.
கவி=பாட்டு. யாப். 16.
கவிகை=குடை. வி. 30.
கவுடம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.
கவுள்=யானைக்கதுப்பு. யாப். 34.
கவ்வை=ஓசை. சூ. 391.
கழங்கல்=ஒலித்தல். சூ. 391.
கழல் = பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.
கழற்குடம் = கழற் (காய்) பெய் (த) குடம். சூ. 32.
கழனி=நிலம். வி. 85.
கழி=மிகுந்த. வி. 120. 140.
கழி | தல்=நீங்கல். சூ. 462.
கழித்தல்=நீக்கல். வி. 86.
கழி | நெடில் | அடி. யாப். 25.
கழி | வு=இறந்தகாலம். சூ. 145. கழிதற்பொருள். சூ. 364.
கழி | வு=இரக்கம். வி. 112.
கழுத்து = கண்டம். மிடறு. வி. 18. (ர.)
களன் = சபை. சூ. 48. கொள்ளும் இடம். சூ. 40.
களி = மயக்கம். வி. 27. கட்குடியன். கள்ளுண்டுகளிப்பவன். சூ. 39.
களி | த்தல்=களிப்படைதல். வி. 79. 81.
களி | று=ஆனை. வி. 93.
களை | தல்=பிடுங்குதல். வி. 34. [களைபவோ=பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]
களை | வு = தள்ளிவிடல். சூ. 11. வி. 94.
கள் = மது. வி. 81. பன்மைவிகுதி. சூ. 280. 283.
கள்வன்=திருடன். வி. 39.
கள் | ளம்=வஞ்சனை. வி. 81.

கள் | ளல் (கட்கல்.), திருடல். வி. 81. 82.
கற | வை = பசு. வி. 61. 137. [96.]
கறை = மாசு. வி. 80.
கற்கா = தமிழ்நாடொன்று. சூ. 273.
கற்பு = சுத்தம். மகளிர்கற்பு. வி. 62. 81.
கற் | றல் = கற்றுக்கொள்ளல். வி. 29. 82. 140.
கற்ரு. வி. 26.
கனகம் = பொன். வி. 153.
கன | க்கோட்டம் = அதிககோணல். சூ. 25. [கனம் = மிகுதி.]
கனங் | குழாய் – கனமுள்ள குழையுடையவளே! யாப். 34. [வி. 61. 151. 157. குழை.]
கன | வு = சொப்பனம். வி. 94.
கனல் = அக்கினி. வி. 17. 153.
கனி. வி. 124.
கனை | தல் – ஒலித்தல். சூ. 391.
கனை = சிறுதராசுத்தட்டு. சூ. 217.
கன்று. வி. 26. 61. 137 சூ. 429.
கன்னடம் – ஒருதேசம். சூ. 273.
கன்னல் = கரும்பு. வி. 26.
கன்னி கன்னிகை. இலக்குமி. சூ 391.

கா

கா – தோட்டம். வி. 63. வினைப்பகுதி. வி. 91.
காசு = ஓர்வாய்பாடு. வி. 173.
காட் | சி = தோற்றம். காண்டல. வி. 39. 95. 125.
காட்சிப்பொருள் = காணப்படுபொருள்.
காட்டினும். வி. 61. (w.)
காட்டினா = உதாரணம். சூ. 22.
காணிய. வி. 86. (உ.)
காண்டம் = அதிகாரம்.
காண்டிகை = சுருக்கமானஉரை. சூ. 22.
காதலி = மனைவி. வி. 63. [காதல் + இ. வி. 96.]
காதல் = ஆசை. வி. 25.
காதன்மை = அன்புடைமை. வி. 34. 91.
காத்தல் = காப்பாற்றுதல். வி. 6. 85. 91.
காந்தள் = ஓர்மலர். வி. 79.
காந்துதல் = பிரகாசித்தல். வி. 133.
காமம் = ஆசை. வி. 35.
காமர் = அழகு. வி. 81.
காமி = காமமுடையவன். சூ. 39.
காய் = இளங்கனி. வி. 82. 124. [26.
காய்தல = சினத்தல் வி. 93. எரிதல். வி.
காய்த்தல் = பழுத்தல். சூ. 453.
காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு வேற்றுமைகளேபுர தந்து அவாறவற்றின முடிக்குஞ் சொல்லோடு முடித்தல்.
காரணக்குறி = ஒருநிமித்தம் பற்றிவரும் இடுகுறி. சூ. 275.
காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம் பற்றிவருவது. சூ. 62. வி. 50. சூ. 275.
காரணப்பொருள = ஏதுப்பொருள். வி. 59. 140.
காரணம் ஏது. நிமித்தம். காரணச் சொல். சூ. 446.
முதற்காரணம்: குலாலன்மண்ணால் குடத்தை வனைந்தான், எ-ல் மண் எ-து முதற்காரணம்.
துணைர்காரணம்: முன் உதாரணத்திற் தண்டசக்கரம் முதலியவை துணைக் காரணங்கள்.
காரணவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
காரம் எழுத்துச்சாரியை. சூ. 126.
காரிகை – அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி. 119.
காரிய | வாகு | பெயர். வி. 162. சூ. 290.
கார். வி. 121. 162. மேகம். வி. 61.
கார்த்திகை – ஓர்மாசம். பூ. சூ. 290.
காலை பொழுது. வி. 78.
காலத்தால்வருபெயர். சூ. 276.
இருக்கும், இத்திருக்கும்படியான காலம். சூ. 36.
காலங்காட்டும் வினை இறுதிகள். சூ. 405. [வி. 162.]
கால | இடை | நிலை – காலத்தைக் காட்டு இறநடுநிலை. வி. 78—81. சூ. 142. 144.
கால | ப்பெயர் | பகு | பதம் = காலத்தால்வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.
காலமயக்கம். வி. 146 149. சூ. 423. 425.
காலமூன்று நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம், எனமூனறு. வி. 78. சூ. 423.
கால | வழு சூ. 416.
கால | வாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
காலை = காலம். சூ. 36. 40.
கால் – காற்று. வி. 81. 84. காலம். வி. 82. 86. 91. 113. [வி. 41.]
பாதம். அடிமரம்.
ஏழன்உருபு. வி. 63. திசை. சூ. 42.
காவலன் = புருடன். வி. 64.

காளை=வாலிபன். வி. 120. சூ. 290.
கான்=கானம்=கானகம்=வனம்.வி.124.
கானல்=சூ. 202.

வி. 81.
கிழ|மை. வி. 62.
கிழ|மைப்|பொருள்=உரிமைப்பொருள். சம்பந்தப்பொருள்: தற்கிழமைப் பொருள். தன்னின்வேறுயது. வி. 62. சூ. 300.
த்தல்=சொல்லல். சூ. 277. 450.
வி=சொல். சூ. 449. யாப். 38.
கிளி=கிளிப்பிள்ளை. சூ.272. [கிள.வி.96.]
[ஏறுமற் குறையாமற் சொல்லித்தபடி சொல்வது கிளி; ஆதலால் இடைமாணுக்கருக்கு உவமை.]
=சுற்றம். இனம். சூ. 276.
ப்|பெயர் = சாதிப்பெயர். சூ. 212.
கிள்ளை. சூ. 272.
கிறு = நிகழ்கால இடைநிலை. சூ. 143. வி. 80.
கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. சூ. 143. வி. 80.

கீதம்=பாட்டு. வி. 80.
கீழிடுதல்=தாழ்த்துதல். வி. 74.
கீழிதழ்=கீழுதடு. சூ. 81.
கீழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=பிளப்பு.)
கீளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. சூ. 292. வி. 60.
ஒருமைத்தன்மை விகுதி. சூ. 331.
ஓர்சாரியை. சூ. 244.
குசலம், ஓர்தேசம். சூ. 273.
குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.
குஞ்சி=ஆண்மயிர். சூ. 276.
குடகம் = குடகநாடு சூ. 273. குடகம் என்னும் மேல் நாடு. சிற. பா.
குடம். வி. 65.
குடல்=குடர். வி. 17.
குடி = குலத்தால் வருபெயர். சூ. 276.
குலம். குடும்பம். வீடு. வி. 34.
கடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக் கடல். நன். சிற. பா. 8.

குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தியில்ஒன்று. வி. 42.
குணத்தொகை. சூ. 406. வி. 154.
குணம் = கருமைமுதலிய குணம். சூ. 434.
குணவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
குணி = குணத்தையுடையது. சூ. 406.
குணுங்கர்=நாய். வி. 143.
குத்துதல்=கொத்துதல். வி. 34.
குமரி = இந்தியாவின் தென்முனை. நன். சிற. பா. 8.
குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புற்புதம். வி. 23.
கும்பி=சேறு. வி. 121.
குயின்=மேகம்.சூ. 216. [குயில். வி. 17.]
குரக்கு. வி. 26.
குரம்பு=செய்கரை. வி. 137.
குரிசில்=அரசன். சூ. 276.
குரை|தல்=ஒலித்தல். வி. 63. சூ. 391.
குலன், குலம்=சாதி. நல்லசாதி. சூ. 26.
குலை|தல்=நடுங்கல். வி. 86.
குவலயாநந்தம், ஓர் நூல். [455.
குவளை=நெய்தல். உற்பலம். வி. 81. சூ.
குவி|தல்=குவியலாகச்சேரல்.யாப்.36.
குவி|வு = குவிதல். உருண்டையாதல். சூ. 78.
குழ|ல்=மாதர்தலையின்மயிர். வி. 81.
கூந்தலால் வருபெயர். சூ. 276. 410.
குழ|வி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ+வி= வி. 96.]
குழ|ாம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
குழு|வுப்|பெயர்=திரள்பற்றிவரும் பெயர். சூ. 211. 276.
குழூஉ=கூட்டம். கூட்டத்தால் வருபெயர். சூ. 276.
குழூஉ|க்குறி=ஒரு கூட்டத்திலுள்ளோர் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளினது சொற்குறியை யொழித்து, வேறொரு சொற்குறியாற் கூறுவது. சூ. 267.
குழை=காதணி. சூ. 152. 276.
குழாய் = காதணியுடையவளே! [வி. 64. 157.]
குளிறல்=ஒலித்தல் சூ. 391.
குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32. [113.
குறவர்=ஓர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார். வி.
குறள் = குறைந்தது. சூ. 93. யாப். 57. 69. வி. 137.

=மகரக்குறுக்கம். சூ.99.
குறி = குற்றெழுத்து. சூ. 172. பலவற்றையுங் குறித்து அறியவருங் குறிச் சூத்திரம். சூ. 20. தரம். சூ. 42. குறிப்பு. சூ. 91.
குறிஞ்சி = ஐந்திணையில் ஒன்று. சூ. 276. மலையும், மலைசார்ந்த இடமும். ஓர் மரம். யாப். 68.
குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டாகிய. சூ. 316. [வி. 93.]
குறிப்பின்=வரலாம் என்கின்ற கருத்து அறிந்து. சூ. 40.
குறிப்பு = மனத்தால் உணரப்படுவது. குறிப்புவினைமுற்று. சூ. 328. குறிப்பினால் வருபவை. சூ. 352. குறிப்புச்சொல். சூ. 269. குறித்தல். சூ. 265. எண்ணம். சூ. 272. நூல். யாப். 43. (சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்ப்பாடு.)
குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும் பொருள்.
குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச் சொல். சூ. 351.
குறிப்பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச் சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள். சூ. 269. 401.
குறிய = குறைந்தவைகளாம். சூ. 93. [வி. 93.]
குறியதன்=குற்றெழுத்தின். சூ. 90. (குறுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன். [வி. 65.])
குறிலிணை=இருகுறில் கூடினது. சூ. 72.
குறில்=குற்றெழுத்து. சூ. 64. குறுமை. வி. 3.
குறில்வழிலள = தனிக்குறிலின் பின்னின்ற லகர ளகரங்கள். சூ. 228.
குறு|கு|தல்=சேருதல். வி. 41. தன் மாத்திரையிற் குறைதல். சூ. 96. 172.=சுருங்குதல். சூ. 177.
குறு|க்கல்=நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கல். சூ. 155. வி. 41.
குறை = இனம். [குறையப்படுவது. வி. 94.] சூ. 119.
குறைபொருள். வி. 62.
குறை|வினை. வி. 125.
குறை|தல்=எஞ்சல். சிறுகல். யாப். 89.
குற்றம்=பிழை. தப்பு. வி. 86. [96.]
குற்றி=தறி. சூ. 426.
குற்|றுகரம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்த உகரம். சூ. 183. வி. 15.
குற்|றுயிர்=உயிர்க்குறில். வி. 108.
குற்|றுயிர்|மெய். வி. 13.
குற்றியலிகரம்=தன்மாத்திரையிற் குறுகிய இகரம். வி. 15. 24. சூ. 93.
குற்|றியல்|உகரம்=குற்றுகரம். வி.15. [குறு + இயல். வி. 119.]
குற்றேவல். வி. 121.
குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச் சொல்லல்.
குன்றவன் - குன்றின்மேல் வசிப்பவன். சூ. 434. [வி. 93.]
குன்றி=குன்றிமணி. வி. 61.
குன்று=குன்றம்=கிரி, மலை. வி. 35. 61. 113. [வி. 96.]
குன்றுதல் = குறைதல். வி. 27. (ப.) 61. 86. இழிதல்.

கூ

கூடு. வி. 125.
கூட்டம் கூடுங்கூட்டம். சூ. 110.
கூந்தல் - பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114. சூ. 459.
கூம்புதல்=குவிதல். வி. 33. யாப். 33.
கூர் =நிறைந்த. வி. 89. சூ.388.[வி.153.] கூர்மையான. [வி. 121.]
கூரம். வி. 121.
கூர்மை. வி. 76.
கூழை. யாப். 43.
கூழ்=குழம்பு. வி. 113.
கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடியுஞ் சொல்லல். சூ. 12.
கூறு = பங்கு. பகுதி. சூ. 20. 287. வி. 125.
கூறு|தல்=சொல்லுதல். வி. 84. சூ. 40.
கூற்றம் = சாவு. யமன். வி. 38. 73. 82.
கூற்று இடைச்சொல். சூ. 367=வரலாறு. சூ. 3. வி. 96. (ப.)
கூனி. வி. 123.
கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முதலில்நிற்கும் அவற்றுள், அவ்வழி முதலிய மொழிகள். சூ. 121. யாப். 90. பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல். சூ. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.
கெண்டை=ஓர்மீன். சூ. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124. கெடுதல் விகாரம். சூ. 210.
கேட்டி. வி. 84.
கேண் | மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள். சூ. 370. வி. 84.
கேண் | மை = சிநேகம். வி. 27. 32. (т.) யாப். 35.
கேழ். வி. 109.
கேள் | வி = கேள்விப்பட்டது. விஞ். கல்வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = கரம். பொருள். வி. 34. 79. 93. 140. தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின் துதிக்கை. யாப். 34.
கை | த்தல் = கசத்தல். வி. 30.
கை | த்து = கையிலுள்ளது. பொருள். ஆஸ்தி. வி. 35. 79. [வி. 93.]
கை | ந்நொடி = கையினல் நொடித்தல். வி. 16.
கை | ம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.
கை | யல்லதன்கண் [கை + அல்லது + அன் + கண். வி. 63. 108. 125.] = உறுதியில்லாதவைகளிடத்தில்.
கை | வாயாக = நூல்நூற்குங்கை புலவன் வாயாக. சூ. 24.

கொ

கொக்கு. சூ. 273.
கொங்கணம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.
கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.
கொச்சகம். யாப். 78. 83.
கொடாஇடம் = இடுகாடு, சூழவும் முள்ளுள்ள இடம் முதலியது. சூ. 33.
கொடி = படர்கொடி. வி. 70. 109. 121. சூ. 203. 455.
கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.
கொடியை. வி. 93.
கொடு. சூ. 448.
கொடுந்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (முகவுரை.)
கொடு = கொடும். வி. 121.
கொடை. வி. 96. சூ. 426. 422.
கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள். சூ. 298.
கொட்டி = ஓர்பூ.
கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. சூ. 455.
கொணர்தல் = கொண்டுவரல். வி. 109.
கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]
கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாக வருவது. சூ. 20.
கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். சூ. 459.
கொண்டு, மூன்றன் உருபு. வி. 59. 72.
கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்பர். வி. 17.
கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. சூ. 272. 367. கொல்லன். சூ. 232.
கொல்லம் = ஓர்தேசம். சூ. 273.
கொல் | லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.
கொல் . வி. 96.
[சேர்ந்தாரைக் கொல்லி = நெருப்பு.]
கொழு = பெரிய. வி. 153.
கொழுநன் = புருடன். வி. 109.
கொள்கை = கருத்து. எண்ணம். சூ. 26. [வி. 94.]
கொள்வோன் = மாணக்கன். சூ. 3. 36. [வி. 95.]
கொள்ளல் = தன்னுள்ளே கொள்ளுதல். சூ. 34. பிடித்துக்கொளல். வாங்குதல். வி. 124. சூ. 419. 426. [31.
கொளுவுதல் = கொள்ளச்செய்தல். வி.
கொள்ளை = மிகுதி. வி. 137.
கொள்வகை = கேட்கும் அறிவின் தன்மை. சூ. 36.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. சூ. 276.
கோடல் = கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக்கொள்ளல். பாடங்கேட்கை. சூ. 3. 40.
கோடற்பொருள் = கொடுத்த தொழிலின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு உரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைத்து.
கோடாய் = செவிலித்தாய். வி. 63. [கோள் + தாய். வி. 37.]
கோடி. வி. 84.
கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ. வி. 26.] வஞ்சனை. கோணல். வி. 38. விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.
கோட்டம் = மாறுபாடு. சூ. 36.
கோணல். சூ. 25.
கோதை = சேரன். பெண். பூமாலை. சூ. 4. 283. யாப். 33.

கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு தலையுடைய சொற்கள். சூ. 459.
கோமான்=அரசன். வி. 81.
கோமகன் = அரசர் குமாரன். வி. 84. [வி. 152.]
கோலுதல் = சூழ்ந்திடல். சிற. பா. 13.
கோல் = தடி. துலாக்கோல். மரக்கொம்பு. யாப். 68. வி. 153. [390.
கோவலர் = கோபாலர். இடையர். சூ.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி. 140. உதாரணம். சூ. 9. [வி. 96.]
கோளாளன்=மனத்துள் கொள்ளவல்ல அறிவாளன். சூ. 37.
கோறல்=கொல்லல். வி. 94.
கோறி. வி. 84.

கௌ

கௌ=கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

ங

ங. சூ. 106.
ஙனம்=இடம். தன்மை. [சூ. 106. தனித்துவராது.]

ச

சங்கம்=சங்கு. வி. 23.
சடப்பொருள்=சரீரப்பொருள். உயிரல்லாதபொருள். சூ. 382.
சண்பகம்=ஓர்மரம். வி. 11.
சதை=தசை. வி. 41.
சாலகை=ஓர்ஊர். சிற. பா. 20.
சந்தனம்=ஓர்மரம். 32.
சந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்தலால் உண்டாகிய தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் சந்தி. சூ. 133. வி. 21. 22.
சம். வி. 123. (உ.)
சம்பந்தப்பொருள். வி. 62.
சர்ச்சனை=எட்டுறுகளில் ஒன்று. சூ. 386.
சலம்=நீர். நீடட்கை. வி. 70.
சழக்கென=ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.
சனகன்=ஓர் அரசன். வி. 123.
சன்மதி=ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82. சூ. 169.
சாகாடு=வண்டில். வி. 208.
சாண். சூ. 211.
சாதல் = இறத்தல். வி. 82. 143. கெடுதல். சூ. 169.
சாதி=அந்தணர்முதலிய நால்வகைச் சாதிகளால் வருபெயர். குலம். சூ. 211. 276. 436. [283. 284.
சாத்தன்=வைரவன். எருதின்பெயர். சூ.
சாம். வி. 87.
சாம்பல், சாம்பர்=நீறு. வி. 17.
சாயுமுகரம் = குற்றியலுகரம். சூ. 107.
சாரியை = பகுதி விகுதிகளைச் சார்ந்து இசைந்து நிற்பது சாரியை. சூ. 133. வி. 108. (விகுதிமுதலிய புணர்ப்பைச் சார்ந்து ஆண்டைக்கியைந்து நிற்றலிற் சாரியை.)
சாரியையுருபுகள் = அன் ஆன் முதலிய சாரியையுருபுகள். சூ. 243. 244. வி. 108.
சார்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
சார்தல்=சேர்தல். வி. 93. சூ. 40. 246.
சார்பு=புடைநூல். சூ. 58.
ஆதரவு. வி. 60.
சார்பெழுத்து உயிரையு மெய்யையுஞ் சார்ந்துவருவது. சூ. 58. 61. 150. வி. 11.
சால மிக. வி. 33. [120.] சூ. 272. 388.
சாறுதல் நிறைதல். வி. 74.
சால்பு=அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.
சாவ. சூ. 169.
சாவகம் ஓர்தேசம். சூ. 273.
சானகி சீதை. வி. 123. னா.)
சான்று சாட்சி. உதாரணம். (மூகவு
சான்றோர் (அறிவால்) நிறைந்தோர். வி. 111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்களம் = ஓர்தேசம், இலங்கையின் தென்பங்கு. சூ. 273.
சிதல் = கறையான். சூ. 379.
சிதைதல் = கெடல். வி. 90.
சித்திரவணி. வி. 197.
சித்திரம்=எழுதிய சித்திரம். சூ. 40. 55.
சித்திரித்தல். வி. 76. சித்திரஞ்செய்தல்.
சித்துப்பொருள் = ஆத்துமப்பொருள். உயிராகியபொருள். சூ. 376.
சிந்தை = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79. [சூ. 147.]
சில. சூ. 170.
சிலம்பி=சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.
சிலம்பு=பாதத்தின் அணி. வி. 81.
சிலம்புதல்=சத்தித்தல். சூ. 391.

சிலிர்த்தல்=புளகிதமாதல். மயிர்பொடித்தல். வி. 79.
சிலை = வில். வி. 26. 93. கல். வி. 123. ஓசை. சூ. 391. [சூ. 147.]
சிலை|த்தல்=சத்தித்தல். வி. 391.
சில்வழி=சிலவிடம். சூ. 207.
சிவணல் = பொருந்தல். வி. 28. 109.
சிற|த்தல்=விசேஷித்தல். சூ. 36. சீர்த்திபெறுதல். சூ. 18. 338.
சிற|ப்பு=உயர்வு. மேன்மை. வி. 59. 82. சூ. 73. 129. 276. 355. 357. 434. இடைப்பொருள் ஒன்று. சூ. 353.
சிற|ப்பு|ப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முதலிய பதினொருவகையும் உடையது. சூ. 2. 47. 48.
சிற|ப்பு|ப்பெயர் = ஒருபொருளை விசேஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.
சிற|ப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. சூ. 274.
சிற|ப்பு|விதி=விசேஷிக்கும் விதி.
சிறு. வி. 121. 124.
சிறு|பான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவிடத்து, அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால் (வி. 121.) + மை. வி. 94.]
சிறை = புடை. பக்கம். சூ. 8. இறகு. சூ. 391. காவல். வி. 81.
சிற். சூ. 170.
சிற்|றின்பம். வி. 121. [39.
சினத்தன்=கோபத்தை யுடையவன். சூ.
சின|த்தல்=கோபித்தல். வி. 90. [76.]
சினம்=கோபம். வி. 35. 96.
சினை=உறுப்பு. அவயவம். சூ. 282. 315. 316. 388.
சினை|ப்பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 132. 282. [277.
சினை|ப்பொருள்=உறுப்புப்பொருள். சூ.
சினை|முதற்|பெயர்=சினையையும் முதலையும் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 282.
சினை|யாகு|பெயர். வி. 162. சூ. 290.
சினை|வினை=அவயவத்தின் றொழிலாகிய வினை. சூ. 345.
சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி. 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம்=தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
சீர், குணம். குற்றம். வி. 171. சூ. 32.
சீர்மை=நல்லசீர். வி. 59. கனமாயிருப்பது. [எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 386.]
சீயகங்கன்=ஓர் அரசன். சிற. பா. 16.
சீறடி. வி. 121.
சீறுதல்=கோபித்தல். வி. 82. 89.
சீற்றம்=கோபம். வி. 93.
சீனம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.

சு

சு=நல். சுய. வி. 123. (உ.)
சுட|ர்=ஒளி. வி. 31. சூரியசந்திரர்=இருசுடர். வி. 82.
சுடுதல். வி. 96.
சுட்டு=சுட்டெழுத்துகளால் வருபெயர். சூ. 235. 250. 251. 276. 279. 314. 427.
புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டுதல். சூ. 5.
அண்மைச்சுட்டு=சமீபச்சுட்டு.
சேய்மைச்சுட்டு=தூரச்சுட்டு.
பொதுச்சுட்டு=தூரஞ் சமீபம் இரண்டிற்கும் நடுவான சுட்டு.
சுட்டு|தல் = குறித்தல். குறித்துக்காட்டல். சூ. 366.
சுட்டெழுத்து=சுட்டிக்காட்டுகிற எழுத்து. சூ. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]
சும்மை. ஓசை. சூ. 391.
சுரன்=சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]
சுரிதகம் = மடக்கியல், வாரம், வைப்பு. யாப். 79.
[குனிநிரை நீர்ச்சுழி போல நின்று சுரிந்திறுதலால் சுரிதகம்.]
சுரு|ங்க|ச்சொல்லல்=சொற்சுருங்கச் சொல்லுதல். சூ. 13.
சுரு|ங்கல். சூ. 387.
சுவேத|நீர்=சுக்கிலம். சூ. 268.
சுவை=உருசி. அறுசுவை. சூ. 175. 386. வி. 82. 137.*
(ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு.)
சுழ|லல்=சுற்றுதல். வி. 82.
சுற்று|தல் = சூழவருதல். வி. 63.

சூ

சூடி=சூடினவன். சூ. 389. [19. 20.
சூத்திரம் = சூத்திரயாப்பு. சூ. 4. 18.
சூது. வி. 31. 82.

சூத்திரநிலை = சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள். சூ. 19.
சூலம்=சூலாயுதம். வி. 70.

செ

செ, (செம், செந், செஞ், செங்) = செவ்விய, செவந்த. வி. 70.
செ|ங்|கோல்=அரசர் செலுத்துஞ் செம்மையானகோல். சிற. பா. 16. [வி. 121. சூ. 135. 136.] சூ. 24. [121.
செ|ஞ்|சொல் = செவ்வியசொல். [வி.
செந்து. வி. 109.
செ|ந்|தமிழ்=செந்தமிழ் நிலத்துமொழி. சூ. 271.
செ|ந்|தமிழ்|நிலம்=பாண்டி நாடு.
"சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியும்
சவுந்தர பாண்டியனா எனுந் தமிழ் நாடனும்
சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி திருந்த
மங்கலப் பாண்டி வளநா டென்ப."
(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்கே, வைகையாற்றின்தெற்கு மருதயாற்றின் வடக்கே உள்ளசீமை.) சூ. 271. [வி. 121.]
செப்|புதல்=சொல்லல். வி. 89.
செம், (செஞ், செந்,) = செம்மையான. வி. 121.
செய|ப்பபடு|பொருள் = வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவதாகிய இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. சூ. 320.
செய|ப்பாட்டு|வினை=மூன்றாம் வேற்றுமைக்கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது. வி. 105. 124.
செயற்கை = செயல். விகாரம். விதி.
செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு பொருள்.
செயற்கை|அளபெடை = பாட்டின் இசை|நிறைப்பது. சூ. 94.
செயிர் = குற்றம். வி. 80. 112.
செயும்|பொருள்=செயப்படு பொருள். சூ. 446.
செய்கை=தொழில். வி. 79.
புணர்தல், முடிதல் முதலிய செய்கைப்பட நிற்கும் செய்கைச் சூத்திரம். சூ. 20.
செய்|கை|அளபெடை = விகாரத்தால் வந்த அளபெடை. சூ. 91.
செய்|தது = வினையாலணையும் பெயர். சூ. 441.
செய்தி=செய்கை. சூ. 32.
செய்|து=செய்து என்பது முதலியவைகள் வினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 343.
செய்|பவன்=கர்த்தா. சூ. 320.
இயற்றுதற்கருத்தா.
ஏவற்கருத்தா.
செய்|பொருள்=செய்யப்படுபொருள். சூ. 320.
செய்|யவள் = செய்யாள். இலக்குமி. சூ. 317.
செய்|யாள்=இலக்குமி. வி. 23. [வி. 93.]
செய்|யிய = அகரவீற்றுவினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 167.
செய்|யுமெனெச்சம் வருங்காலப் பெயரெச்ச வாய்பாடு. சூ. 341. [259.
செய்|யுளிடம் கவிகளின் வழக்கம். சூ.
செய்|யுள் பாட்டு. சூ. 120. 155. 288. 374.
செய்|யுள்|வழக்கம் கவிகளில் வழங்கும் வழக்கம்.
செய்|யுள்|விகாரம்=கவிகளில்உள்ள விகாரம். வி. 41. சூ. 155. 156.
செய்|வி|பொன்னேவல் — செய்பொன்றும்ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. சூ. 138.
செரு—போர். வி. 132.
செரு|க்கு அகங்காரம். வி. 72. 89.
செரு|க்கு|தல்=களித்தல். வி. 82.
செல|வு—போனகாலம். சூ.145. [செல். வி. 91.] [34. 82.
செல்|லுதல்—போகுதல். நடத்தல். வி.
செல்=மேகம். சூ. 232.
செல்வம்=ஐசுவரியம். வி. 34. 112.
செல்வன் = செல்வத்தையுடையோன். மகன். வி. 93.
செவி—காது. வி. 89. சூ. 40.
செவியறிவு — செவியாற் சத்தத்தை யறிதல். சூ. 381.
செவிலி=தாதி. சூ. 227. [சூ. 427.
செ|வ்வணிறை= நேரான பிரதியுத்தரம்.
செ|வ்வன் செவ்வையாக. சூ. 18.
செ|வ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121. சூ. 290.

செ|வ்வி=செம்மை. தகுதி. வி. 89. 95. சூ. 45. [124.
செ|வ்வியான் = செம்மையானவன். வி. [செவ்வி + ஆன். வி. 93.] [359.
செ|வ்வெண்= செவ்விதாகிய எண். சூ.
செழு = செழுமையான. செழித்த. வி. 32. 81. [121.]
செறல்=கோபம். சூ. 420.
செறி|தல்=பொருந்தல். சூ. 71. 73. முடிதல். சூ. 345. [18.
செறி|த்தல்= அடக்கல். சேர்த்தல்.சூ.
செறு|தல்=நெருக்குதல். வி. 82.
செறும்பு= ^ராய். சூ. 203.
சென்றுதே ந்திறுதல் = செல்லச் செல்லச் செ ்வலி பொருள்வலி இரண்டுந்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். சூ. 12.
சென்னி=சிரசு. 153.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23. சிவந்த. வி. 121.
சேண்=தூரம். வி. 17.
சேதாம்பல். வி. 121.
சேயிழை = நால்நூற்கும் மடந்தை. சூ. 24. [வி. 157.]
சேய்=மகன். வி. 152. தூரம். நீளம். சூ. 388.
சேய்|மை=தூரம். சூ. 313.
சேர் | க்கை = சேர்வு. திரட்சி. வி. 17. [வி. 94.] [வி. 63.
சேர்|தல். வி. 96. சம்பந்தப்படுதல்.
சேர்|ப்பன்=கரைஆளும்நாதன். சூ.391.
சேர்|ப்பு=கரை.
சே|வடி=சிவந்த அடி. வி. 112. [121.]
சேறல்=கெடுதல். சூ. 341. செல்லல். வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொரி|தல்=பொழிதல். வி. 153.
சொல்=மொழி. வி. 43. (P.) சூ. 232. சொல்லதிகாரம். = சொல்லினது இலக்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. சூ. 258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]

"சொல் லெனப் படுவ பெயரே, வினையென் றாய் இரண் டென்ப அறிந்திசினி னோரே; இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும் அவற்று வழி மருங்கிற் றோன்றும் என்ப."
(தொல்காப்.)

செந்நெற்கதிர். சூ. 453.
சொல்|லணி. வி. 196. 7.
சொல் | லாகு | பெயர். சூ. 290.
சொல் | லிசை யளபெடை = சொல்லிசையை நிறைக்கவருவது. சூ. 91.
சொற்|பொருள்=சொல்லுக்குப் பொருளெழுதும் உரை; விதனே, சொற்பொருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை எனவும் வழங்குவர். சூ. 21.
சொற் | பொருள் | விரி | த்தல். சூ. 14.
சொற்றுக = சொல்லுவாயாக. வி. 85.
சொல்வகை (உரை) =குன்றியக்கால் எ-து குன்றிக்கால் என் விகாரப்பட்டுநின்றது என்றாற்போலச்சொற்களைக் குறித்தெழுதும் உரை. சூ. 21.

சோ

சோணாடு=சோழநாடு. சூ. 239.
சோமன்=சந்திரன். வி. 123. [வி. 27.
சோம்பு | தல் = சோம்பலாகத்திரிதல்.
சோர்|வு=மயக்கம். வி. 74. [94.]
சோலை = வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.
சோழியன்=சோழதேசத்தான். சூ. 276.
சோனகம்=ஓர்தேசம். சூ. 273.

சௌ

சௌமன். வி. 123.

ஞ

ஞகரம். சூ. 105. 107.
ஞஃகான்=ஞகரம்.
ஞண்டு=நண்டு. வி. 17.
ஞமலி=நாய். மயில். சூ. 14. சூ. 158.

ஞா

ஞாலம்=பூமி. வி. 35.
ஞாலுதல்=தொங்கல். சூ. 158.
ஞாற்சி=தொங்குதல். சூ. 158.

ஞெ

ஞெள்ளன்=ஓர்நாமம். சூ. 158.

டு

டு=ஒன்றன் படர்க்கை விகுதி. சூ. 328. ஒருமைத்தன்மை விகுதி. சூ. 331.

டும்=தன்மைப்பன்மை விகுதி. சூ. 332.

த

தக=தகும்படியாய், தகுதியானபடி. வி. 82. [40.
தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. சூ.
தகு=வி. 79. 125.
தகுதி=மூவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல். சூ. 269.=பொறுமை. வி. 23.
தகை=தகுதி. வி. 74. [வி. 96.]
தகைமை=தன்மை. சூ. 190.
தக்கணம்=தென்னாடு. சூ. 391.
தங்கு|தல்=தரித்தல். வி. 34.
தங்கை=இளைய சகோதரி. வி. 74.
தசை. வி. 41.
தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.
தடம்=பாதை. வி. 86.
தடி|த்தல்=வீங்கல், கனத்தல். வி. 79.
தடுமாறுளத்தன்=(ஆதிநூலின் பரப்பைக் கண்டு கற்கப்பயந்து) ஒன்றினும் நிலைக்கொள்ளாத மனதை உடையவன். சூ. 39.
தணி|தல்=ஆறுதல். வி. 91. 96. [121.]
தண்=குளிர்ச்சிபொருந்திய. வி. 70. 93.
தண்டம்=தண்டனை. வி. 216.
தண்டி=போஜராசன் காலத்தில் இருந்த ஓர்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியநூலைச் செய்தவன்.
தண்மை=குளிர்ச்சி. (எட்டுநீறில் ஒன்று.) சூ. 386.
ததை|தல்=நெருங்குதல். வி. 157.
தத்தம். வி. 74.
தத்தம்பொருள்=தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்திவருபவை. சூ. 352. வி. 110.
தத்து|தல்=தாண்டுதல். வி. 137.
தத்தை=கிளி. சூ. 172.
தந்தம். வி. 74.
தந்திர|வுத்தி=நூலுத்தி. சூ. 15.
தந்துரை=நூலிற்சொல்லிய பொருளல்லாதவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தல் சூ. 1.
தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74. 86.
தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார் வி. 14. [74. 93. 74.]
தமிழொழி|நிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத நிலம். சூ. 273.
தமிழ். சூ. 225.
தமிழ்|ப்பாஷை. முகவுரை. 1.
தமிழ்|மொழி|ஆக்கம். சூ. 128.
தம். வி. 74. சூ. 244. 246. 247.
தம்மின். வி. 84.
தம்|பால்=தம்மிடம். சூ. 447. [வி. 74.]
தம்|பி. வி. 74.
தரவு=எருத்தம். [தரவுமுன் னிற்றலில் தரவு.] யாப். 79. [448.
தரு|தல்=காட்டல். சூ. 343. இதல். சூ.
தரை=பூமி. சூ. 225.
தலம்=ஸ்தலம். இடம். வி. 37.
தலை=சிரசு. வி. 61. இடம். தலம். வி. 63. சிற. பா. 1. தலைமை. வி. 81. 143.
தவ=மிக. சூ. 273. 388.
தவம்=தவசு. வி. 95.
தவழ்|தல்=பரவுதல். வி. 63.
தவளைப்|பாய்த்து இடம் விட்டுக் குதிக்கின்ற தவளையின்பாய்ச்சல். சூ. 19.
தவிர்|தல் வாராதொழிதல். சூ. 243.
தவ்|வணைதல் தகரம்வந்து புணர்தல். சூ. 229.
தவ்வை=தௌவை. மூதேவி. சூ. 317.
தழு|வுதல்=அங்கீகரித்தல். வி. 87. உணர்த்துதல். சூ. 374.
தழை=தளிர். வி. 133. இலை. வி. 64.
தளர்தல்=தளர்ந்துபோதல். வி. 90.
தளிர்=தழை. வி. 30.
தளிர்|த்தல்=தளிர்விடுதல். வி. 137.
தளை=பாசம். பந்தம். வி. 26. 93. யாப். 17. 22. வி. 177.
தள்ளை. சூ. 273.
தறுகணன்=அஞ்சாத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவன். சூ. 39.
தற்|கிழமைப்|பொருள்=தன்னோடொற்றுமையுடையது. வி. 62.
தற்|பவம்=ஆரியசிறப்பெழுத்தானும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இரண்டெழுத்தானுந் தமிழிற்சிறந்து வருவது. வி. 43. (P.)
தற்பொருட்டுவிகுதி. வி. 124.
தற்|சமம்=ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43. (P.)
தற்|சுட்டளபு=தன்னைக் குறிக்கும் அளவு. சூ. 95.
தற்புகழ்தல்=தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல். சூ. 52.

தனம்=ஆஸ்தி. வி. 32. 86.
தனி|க்குறில்=தனித்துவருங் குற்றெழுத்து. வி. 29. சூ. 205.
தனி|க்குறில் அணைந்தஒற்று=தனித்துவருங்குறிலைச் சேர்ந்தமெய் (உ-ம்.) மண் எ-ல் ண் என்னும் மெய் ம என்னுங் குறிலைச்சேர்ந்தது.
தனிச்சொல் = விட்டிசை. தனிநிலை. யாப். 59. 65.
தனித்து = தனியே. சூ. 128.
தனி|நிலை=ஆய்தஎழுத்து. (உயிரின்கணத்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்திலுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அகஇய) தனிநிலை. சூ. 60. தனிச்சொல். யாப். 79.
தனை=அளவு. வரைக்கும். வி. 87.
தன் = தானென்பது திரிந்தது. வி. சூ. 218.
தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துரைத்த...— தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை இடமிடந்தோறும் அதிகப்பட எடுத்துச் சொல்லுதல். சூ. 14.
தன்முகம்=தனக்கெதிர்முகம். தன்னிடத்தில். சூ. 303.
தன்மேம்பாட்டுரை அணி. வி. 211.
தன்மை = யான்முதலிய தன்மைப்பெயர். வி. 54. 72. சூ. 282. 285. 324. 330.
தத்துவம்=இயல்பு. வி. 25.
தன்மைஅணி. வி. 203.
தன்மைச்சொல்=சொல்வோன் றன்னைக்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.
தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில் அநேகம். வி. 54.
தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்னொடுசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை. வி. 77.
தன்மைப் பொருள்=தன்மைஇடப்பொருள். வி. 54. [102.
தன்வினை=தன்கர்த்தாவின் தொழில். வி.
தன்னின முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அதனோடு முடித்தல். சூ. 14.

தா

தாக்கு=பாய்தல். போர். வி. 121.
தாங்கல்=பொறுத்தல். வி. 17. 84.
தாது=பூந்தாது. வி. 110.
எழுவகைத்தாதுக்கள். சூ. 268.
தாப்பிசை. சூ. 457. (தாம்பு+இசை.) (ஊஞ்சல் போல் இடைநிலைச் சொல் இருமருங்குஞ் செல்வது.)
தாப்பு=ஊஞ்சல்; தாம்புஎன்பதின்விகாரம். சூ. 457. (தாம்புக்கயிறு.)
தாமரை=கமலம். வி. 23. 162.
தாம். வி. 74. சூ. 247.
தாய்=அன்னை. வி. 72. [தாவி?]
தாஅநாட்டி|த்தனாது|நிறுப்பு=தானொருபொருளையெடுத்துநாட்டி அதனைவருமிடந்தோறும் நிறுத்துதல். சூ. 11.
தாரை=துளி. வி. 153.
தார்=மாலை. வி. 23. 32. 93. 157.
தா|வுதல்=தாண்டல். வி. 95.
தாள் = பாதம். அடி. சரணம். வி. 38. 41. 95.
தாழிசை=இடைநிலைப்பாட்டு. யாப். 54.
தாழ். சூ. 225.
தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பிடம். சூ. 72. வி. 18. (ர.) இசை. வி. 113.
தானி = தானத்தையுடைய ஆகுபெயர். 290.
தானெடுத்து|மொழி|தல்=தான் பழையசூத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல். சூ. 14.
தானை=சேனை. வி. 93.
தான். வி. 74. சூ. 247.

தி

திகை|த்தல்=நடுநடுங்கல். வி. 79.
திங்கள்=சந்திரன். வி. 37.
திசா=திசை. வி. 82. [சூ. 147.]
திசை = திக்கு. திசைச்சொல். சூ. 270. ஏழன்உருபு. வி. 63.
திசை|ச்சொல். சூ. 273.
கொடுந்தமிழ் மொழியாகியும் அந்நிய மொழியாகியும் வருவது.
திசைப்|பெயர்கள். வி. 160.
திட்|பம் = சொல்வலி பொருள்வலி. சூ. 18.
திணி=பலன். சூ. 276.
திணை = குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என ஐந்துநிலம். சூ. 276. 434.
உயர்திணை அஃறிணையாகிய இரண்டு. சூ. 416.
திண்|ணியர்=வலிமையுடையர். வி. 137.

திண்|மை=கனமாயிருப்பது. எட்டேில் ஒன்று. 368. பெரிய பாரஞ்செய்து, தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காதுவலிமை. சூ. 27.
திரள் = கூட்டம். சூ. 58. திரட்சியென்னும் பெயர். சூ. 203.
திரி|சொல் = இயல்பில்லாமற் றிரியுஞ்சொல். சூ. 270. 272. வி. 43.
திரி|தல்=மாறுதல். வி. 20. சூ. 89. 93. 154. 158. 271.
விகாரப்படுதல். சூ. 136.
வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)
திரிபினுக்கம்=ஒன்றுதிரிந் தொன்றுதல். சூ. 300. (திரிபினாலாகிய ஆக்கம்.)
திரி|பு=ஒவ்வாமை. சூ. 8. வேறுபாடு. சூ. 88.
திரிதல், மாறுதல். சூ. 303.
திரி|யாது திரிசொறபோலாகாமை. சூ. 2 .
திரு=செல்வம். வி. 31. 87.
திரிகுதல் முறுக்குதல். வி. 93.
திரு|ந்து|தல் செம்மையாகுதல். சிற. பா. 16. [வி. 87.]
திரு|வள்ளுவன். வி. 162.
திரு|வாசகம். வி. 162.
திசை அலை. வி. 37. 79. 153. திசைச்சொ. வி. 37. வி. 69. (ப.) [363.
தில் தில்லென்னும் இடைச்சொல். சூ.
திறம் தன்மை. சூ. 46.
திற|ம்பு|தல்=மாறுபடல். வி. 91. 112.
திறல்=வலி. சிற. பா. 11.
திறன்=கடன். சூ. 461. வரலாறு. சூ. 3.

தீ

தீ-தீங்கு. தீமையானா. வி. 38. தித்திப்பு
தீ|ங்கு இனிமை. வி. 84. தீமை.
தீ|து-தீயது=தீமையையுடையது. வி. 32. 93.
தீ|மை|வளம்-அறியாமையின் மிகுதி. சூ. 25.
தீ|ம்|புனல்=இனிமையான ஆறு. வி. 27. [தீமையான. வி. 121. சூ. 136.]
தீப. வி. 93.
தீர்க்க|சந்தி=வடமொழிச்சந்தியில்ஒன்று. வி. 42.
தீர்|க்கும்=நீக்கும். சூ. 25.
தீ|வளி=சுழற்|காற்று. 124. [தீமையான. வி. 121.]
தீன்=உணவு. வி. 96.
தீரு|தல்=நீங்குதல். வி. 93.

து

து=புசி அனுபோகி. (ஏவல்.) சூ. 158.
விகுதி. சூ. 140. 279.
ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி. சூ. 328.
ஒருமைத்தன்மை விகுதி. சூ. 331.
துகள்-குற்றம். வி. 37.
தூசி. வி. 70.
துகில்=வஸ்திரம். 34.
துகிலிகை. சூ. 156.
துஞ்சு|தல் துஞ்சல். நித்திரைசெய்தல். உறங்கல். சாதல். சூ. 167. 335. 385.
துணிதல்-தீர்மானித்தல். வி. 143.
துணிநர் அறிநிற்பொருளுவார். சூ. 206. [வி. 95.]
துணிபுவினை. வி. 125. (ப.)
துணிவு துணிதல். சூ. 11. 21.
நிதானம், யதுணிவு. சூ. 381.
துணிவுப்பொருள் நிச்சயப்பொருள்.
துணிபுவினை. வி. 121.
துணி (வுஎா) எக்ரோப்பட நின்ற விடத்து இதற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்தெழுதும் உரை. சூ. 21.
துணை உதவி. வி. 23. 60. 70. அளவு. வி. 76.
போல். வி. 109.
துணைமொழி தொடர்ந்துவருவது.
துணைவினை. வி. 121.
துப்பு. வி. 87.
துப்|புதல் உண்ணல். அனுபவித்தல். வி. 87.
தும் தன்மைப் பன்மைவிகுதி. சூ. 332.
தும்|பி வண்டினபேதம. சூ. 380.
துபா துன்பம. வி. 35. 80. 155.
துயிலல் - நித்திரைசெய்தல். வி. 155.
துயில்வோன் - மிகத் தூங்குவோன். சூ. 39.
துய|த்தல், அநுபவித்தல். வி. 79. உண்டல். சூ. 385.
துர|த்தல் = எழுப்புதல். சூ. 74. 388.
துர் (துற், துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)
துவை|த்தல்-வாத்தியம் வாசித்தல். ஒலித்தல். சூ. 391.

துவ் | வுதல்=அநுபவித்தல். வி. 86.
துழாய்=துளசி. வி. 93.
துள|க்கலாகா = நிலை அசைக்கப்படாத நிலை. சூ. 28.
துள | ங்கல் = அசைதல். வி. 79. 90.
துளி. வி. 61.
துறத்தல்=விட்டுநீங்குதல். வி. 13.
துற | வறம்=நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல் =விட்டு நீங்கல். வி. 94.]
துறை=வழி. நூல். சூ. 52.=நீர்த்துறை, ஆறு. வி. 23. 43.
துன்|ஞர்=பகைவர். சிற. பா. 11. வி. 95.
துன் | னுதல்=சேர்தல். வி. 95. 206.

தூ

தூக்கு=செய் ... 3. 172.
தூக்(...ல்=நி ... 3.
போல. வி.
தூண்டில்=து
தூய்மை=பரி ... வி. 96.]
தூர்=தூர்வை, ...
தூர் | த்தல்=நிறைத்தல். வி. 70. 79. 84.

தெ

தெங்கு=தென்னமரம். வி. 161.
தெங்கங்காய்=தேங்காய். சூ. 187.
தெண், தெள்=தெளிவான. வி. 37.
தெய்ய=இடைச்சொல். சூ. 368. இசைநிறை. வி. 115.
தெய்வம்=திவ்வியமுள்ளது. வி. 84. வழிபடுகடவுள். சூ. 36.
தெய்வங்கொள்கை = கடவுள்வழிபாடு. சூ. 26.
தெரிநிலை = இடைப்பொருளுள் ஒன்று. சூ. 353. 355. 357. (தெரிந்த வழி நிற்றலால் தெரிநிலை.)
தெரிநிலைவினை=காலந்தெரிய நின்ற வினை. வி. 98. சூ. 320.
தெரிநிலை | வினைமுற்றாலணையும் | பெயர்ப் | பகுபதம் = காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யேற்றுவருவது. வி. 95.
தெரியல்=மாலை. வி. 93. 109.
தெரிவரும் = காண்கிறதற் கரிதாகிய. சூ. 27. [வி. 153. 121.]
தெருளல்=தெளிதல். வி. 95.
தெலுங்கம்=தெலுங்குதேசம். அந்திரம். சூ. 273.
தெவ்=பகை. சூ. 236.
தெவ்விர்=பகைவர். வி. 211. [77.]
தெளிதல்=மெய்யுணர்தல். வி. 40.
தெளிவெய்தல்=துணிவுண்டாதல். சூ. 433.
தெளிவோர் = நூலோதித் தெளிதற்குரியமாணுக்கர். சூ. 461.
தெள் | ளல்=தெளிவாதல். வி. 89.
தெள், தென்=தெளிவான. வி. 37.
தென் | பாண்டி = கொடுந்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
தென்=தென்றிசை. வி. 84. 160.

தே

தேசிகம்=திசைச்சொல்.
தேம்=தேசம். சூ. 276.
ஏழன் உருபு. வி. 63.
இடம்.. சூ. 303.
இனிமை, [தேன். சூ. 214.] வி. 93. 152.
தேய்தல்=குறைதல். வி. 32.
தேரு | தல் = தெளிதல். ஆராய்தல். வி. 70. 95.
தேற்றப் | பொருள்=நிச்சயப்பொருள். வி. 111. [354.
தேற் | றம்=தெளிவு. நிச்சயம். சூ. 353.
தேற்றவினை. வி. 125.
தேர்=இரதம். வி. 72.
தேன்=மது. வி. 154. சூ. 214.

தை

தையல்=பெண். சூ. 277.

தொ

தொக|ா|நிலை. சூ. 415. வி. 151. [வி. 91.]
தொகு|த்தல்=எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சுருக்குதல். வி. 41. சூ. 155.
விரிந்துகிடந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். வி. 79. சூ. 50.
தொகு|த்துச்|சுட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். சூ. 14.
தொகுத் | துணா = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புகளைத் தொகுத்தெழுதும் உணா, இதைப் பொழிப்புணாவென்றும் வழங்குவர். சூ. 21.
தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். சூ. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொகைச் சூத்திரம். சூ. 20.
மறைந்துநிற்பவை. சூ. 403.
தொகை|க்குறிப்பு=தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. சூ. 269.
தொகை | ச்சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.
தொகை|ஆறு. சூ. 403. வி. 151.
தொகை | நிலை. சூ. 402. வி. 151.
தொகை | ப்பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். சூ. 411.
தொகை| விரி = தொகுத்தும் விரித்தும் முடித்தல். சூ. 50.
தொட | க்கம்=ஆதி. (தொடு.) என்றற்றொடக்கத்து =என்று சொல்வது போலவரும்.
தொடர். வி. 126. [11. 94.
தொடர் | கை = தொடர்பு, சிநேகம். வி.
தொடர் | ச்சொற்புணர்தல் - ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுக்களைச் சேர்த்துவைத்தல். சூ. 11.
தொடர்தரல் = தொடர்தல். வி. 121.
தொடர்|தல் = இற்றெழுத்திற்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர்தல். வி. 109. சூ. 91. இரண்டுமுதலியவாகத் தொடர்ந்துவருதல். சூ. 128.
தொடர் | பு = செய்யுள். சூ. 173. ஐக்கியம். வி. 91.
தொடர் | மொழி. வி. 150. சூ. 259. 260.
தொடி = வளை. வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]
தொடுத்தல் = கட்டல். அம்புகளைகாணின்மேல் தொடுத்தல். வி. 19.
தொடை = மோனைமுதலிய தொடை. யாப். 32. வி. 181.
தொய்தல்=தொடுதல். வி. 37.
தொல்லை=பழமை. சூ. 98.
துன்பம். வி. 96.
தொல்லோர் = முன்னோர். வி. 145. [93.]
தொல்=பழமை. வி. 60.
தொழில்=உவமை. வி. 204.
தொழில்=வினை. செயல். வி. 312.
தொழிற்|பெயர்=வினைப்பெயர்.சூ.217. 286. வி. 155. [256.
தொழின் | மொழி = வினைச்சொல். சூ.
தொழு|தல்= பணிதல். சூ. 385. வழிபஞ்செய்தல். வி. 82.
தொறும். வி. 110.

தொன் | முறை = தொல் + முறை=பழமையானமுறை. சூ. 290.
தொன்று | தொட்டு = பூர்வம் முதற்கொண்டு. சூ. 290.
தொன் | நூல் = பழமையான நூல். சூ. 39.

தோ

தோகை = மயில். வி. 23. 162.
தோட்ட [பகுதி தோடு. வி. 82. (எ.) தோண்டின.]
தோய் | தல் = கலத்தல். வி. 37.
தோரை = சரமணிக்கோர்வை. சூ. 91.
தோழி = தோழமையுடையவள். சூ. 277. [வி. 96.] வி. 96. (ம.)
தோள் = புயம். வி. 60. புயத்தால்வருபெயர். சூ. 276.
தோறும். வி. 110. [95.
தோற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86. கெடுக்கூரம் தோன்றுகின்ற உயரம். சூ. 28.
தோற்றுதல் = வெளிப்படுத்துதல். சூ. 22. 52.
தோன்றல் = விளங்கல். சூ. 52. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர்விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். சூ. 154. வி 20. இராசா. சூ. 276.
தோன்று | எழுவாய் முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தௌ

தௌவை = தவ்வை. மூதேவி. 317.

ந

நகு|தல் சிரித்தல், நகைத்தல்.வி.76.79.
நகுநர் நகைத்தோர். வி. 76. [72.]
நகை = சிரிப்பு. நகைத்தல். வி. 79. [வி. 96.]
நகை | த்தல்=சிரித்தல்.
நக்கு. [நகு. வி. 82. (கு.)] சூ. 317.
நங்கை பெண்ணிற்சிறந்தாள். [வி. 47.] சூ. 277.
நஞ்சு = விஷம். வி. 32.
நடி | த்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.
நடுங் | கல். சூ. 387.
நடு | தல்—பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடு | நிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ் சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோல, மாணாக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தில் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில் வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமையுமாம். சூ. 29.
நடு | வன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்லாதது. வி. 95.
நடுவு = நீதி. வி. 81.
நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188. [நள். 76.]
நட்பு = சிநேகம் [நள் + பு. வி. 96.] வி. 26. 33.
நடை = வழக்கம்.
நணியது = சமீபமுள்ளது. வி. 40.
நண்டு = ஞண்டு. கற்கடகம். வி. 17.
நண்பு = நட்பு. வி. 212.
நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாதல். வி. 89. சூ. 210.
நந்து = சங்கு. 378. [74.
நம்பி = ஆணிற்சிறந்தவன். சூ. 276. [வி.
நம். வி. 72.
நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.
நயம் = நியாயம். தகுதி. சூ. 383.
நரகர் = நரகவாசிகள். சூ. 261. 381.
நல | ம். வி. 96.
நலி | தலோசை = கலந்தவோசை. சூ. 88.
நலி | தல் = வருந்திக்கூறுதல். சூ. 88.
நல் | கு | தல் = அளித்தல். வி. 73. 152.
நல்கூர்ந்தார் = தரித்திரர். வி. 213.
நல்லாள் = பெண். [வி. 93.]
நல் | வினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.
நவின் | றோர்க்கினிமை = படித்தவருக்கு இன்பந்தருதல். சூ. 13.
நவை = குற்றம். வி. 95. 213.
நளன் = ஓரரசன்பெயர். வி. 93.
நறு, நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63. 79. 93. 109.
நனி = மிக. வி. 35 சூ. 37. 41. 86. 272. 388. பெரும்பால். சூ. 207.
நனை = அரும்பு. வி. 114.
நன் = நன்றாக. சூ. 26. 96.
நன்காடு. சூ. 267. (நல்ல.)
நன்கு. வி. 96.
நன்மை. வி. 96.
நன்மொழிபுணர்த்தல் = நல்ல சொற்களைச் சேர்த்துவைத்தல். சூ. 13.
நன்றி = உபகாரம். வி. 86. 95. 96.
நன்று = நன்மையானது. வி. 33. 93.

நா

நாகன் = ஓர்நாமம். சூ. 158.
நா = நாக்கு. வி. 82. சூ. 74. 376.
நாகம் = கிருஷ்ணசர்ப்பம். வி. 32. [317.
நாகு = இளமை, இள மரம். வி. 93. 94.
நாடு | தல் = தேடுதல். வி. 70. 72. 212.
நாட் | டம் = கண். சூ. 376.
நாட் | டல் = தாபித்தல். சூ. 11.
நாணு | தல் = வெட்குதல். வி. 95.
நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.
நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். சூ. 125. 265. பயம். வி. 93. 157.
நாமுடி = நாக்குநுனி. 80.
நாயகம் = சிரேட்டம். வி. 152.
நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.
நாய் = சூ. 231.
நால். சூ. 191. [சூ. 380.
நாலறிவுயிர் = தும்பிவண்டு முதலியவை.
நாழி = ஓர் அளவு. வி. 89. சூ. 174.
நாள் = நட்சத்திர இராசி. சூ. 276. வாழ்நாள். வி. 73. ஓர்வாய்பாடு. வி. 174. அந்நாளில் மலர்ந்த. வி. 79. 84.
நாற் | கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.
நாற்றம் = கந்தம். சூ. 386. [294.
நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். சூ.
நான்கு. வி. 159. சூ. 191.
நான் | முகன் = நான்கு முகங்களையுடைய அருகன். சூ. 56.
நான் | மை = நான்கு.
நான் | மொழி = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்குசொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)
நிகர் = நிகர்க்கின்ற, ஒத்த. சூ. 26. வி. 109. சிற. பா. 15.
நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 76. 95. 109.
நிகர் | த்தல். வி. 76.
நிகழ்காலம். வி. 80.
நிகழ் | பல்ல = நிகழ்காலமல்லாத இரண்டுகாலம். சூ. 245.

நிகழ் | வு=நிகழ்காலம். சூ. 423.
நிதி=திரவியம். வி. 79.
நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.
நிமித்தப்பொருள். வி. 60. 140. 164.
நிமித்து = நிமித்தம், காரணம். சூ. 49.
நிமிர் | தல்=நெருங்குதல். வி. 64.
நியதி=நியமம், நிச்சயம்.
நியதிப் | பெயர் = நியமமுடைய பெயர்.
நிரல்=முறை, வரிசை. வி. 194. சூ. 246.
நிரல் | பட=வரிசைப்பட. சூ. 16.
நிரனிறை. சூ. 455.
நிரை=வரிசை. வி. 64. 153.
நிரைத்தல்=வரிசைப்படுத்தல். வி. 153.
நிரை | யசை. வி. 170.
நிர். வி. 123. 166. (உ.)
நிலம்=நாடு. வி. 73. சூ. 273. பூமி. வி. 63. சூ. 26. 27. [வி. 96.]
நிலமலைநிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சி நிலத்தையும், மலையையும், துலாக்கோலையும், பூவையும் ஒத்த மேன்மை. சூ. 26.
நில | வுதல்=விளங்குதல். சூ. 427. 17.]
நிலன்=இடப்பெயர். சூ. 276. [நிலம். வி.
நிலை — இருத்தல். சூ. 456. நிலைமை. வி. 61. 74. உறுதி. வி. 95. வாசல் நிலை. வி. 120. [வி. 96.]
நிலை | த்தல் = நிலைபெறுதல்.
நிலை | யாமை = நிலைபெறாதிருக்குந்தன்மை. வி. 39.
நிலை | யியற் | பொருள் = நிற்பனவாகிய அசரப்பொருள்.
நில்லுதல்=நிற்றல். வி. 86.
நிவத்தல்=எழும்புதல். வி. 63.
நிழல் = சாயை. வி. 23.
நிழற்றல்=நிழலைத்தருதல். சூ. 258.
நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய வண்ணங்களால் வரும்பெயர். சூ. 276. வருணம். வி. 60. 70.
நிறீஇ=நிறுத்தி. சூ. 194. [வி. 79. 86.]
நிறு | த்தக் | குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின் அடையாளம். வி. 165.
நிறு | ப்பு=நிலைநிறுத்தல். சூ. 11.
நிறு | வுதல், நிறுத்தல்=ஸ்தாபித்தல். இற. பா. 14. வி. 74.

நிறை=சால்பு. வி. 120. மன அடக்கம். சூ. 384. [26. 29
நிறை | கோல் = துலாக்கோல். தராசு. சூ.
நிற் | ப=நிற்க. வி. 32. [86.]
நினை | த்தல்=எண்ணல். கருதல், யோசித்தல். வி. 124.
நினை | வு=எண்ணம்.
நின் = நீ என்பது திரிந்த நின். வி. 73. சூ. 218.
நின்று | பயனின்மை=சொல்நின்று, அதற்குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல். சூ. 12.
நின்று. வி. 61. 86.

நீ

நீ. வி. 73.
நீங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலின்றிப் பிரிவைமட்டுந் தன்னிடத்திலுடைய பொருள். சூ. 299. 387.
நீக்கல், நீக்குதல். வி. 61. 86.
நீடல் = நெடிது ஆதல். சூ. 136.
நீடு = காலமெல்லாம், என்றைக்கும். 63. [வி. 120.]
நீட்டம் = நீட்சி. வி. 93.
நீட்டல் = நீட்டலளவை. சூ. 409. குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல். சூ. 155. வி. 41.
நீதி = நியாயம். வி. 95.
நீத்தம் = வெள்ளம். வி. 82.
நீத்தல் = துறக்கப்படுபொருள். சூ. 296.
நீத்து = நீக்கி. வி. 37. நீத்துவரும்நிலை. சூ. 454.
நீந்தல். வி. 205. விட்டு. (நீ.) வி. 124.
நீப்பினும். வி. 86. [294.
நீயிர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். சூ.
நீர் = சலம். வி. 23. 60. 70. குணம். வி. 35. [நீர = குணத்தையுடையன. வி. 93.] முன்னிலைப்பன்மை. வி. 73.
நீவி=அரக்கி. சூ. 389.
நீல்=நீலம். சூ. 156. [வி. 41.] [294.
நீவிர் = முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். சூ.
நீள் = நீண்ட. பெரிய. வி. 39. 79.

நு

நுகர் | தல்=உண்ணல். வி. 81.

நுகர்|வு=அனுபவித்தல்.இன்பம்.வி.111.
நுசுப்பு=இடை. சூ. 455.
நுட்=நுண். வி. 34.
நுட்|பம் = பொருள்நுணுக்கம். சூ. 18.
நுண | ங்குதல் = நுட்பமாதல். வி. 87.
நுண்=நுட்பமான. வி. 32. 34. 37. [நுண்மை. வி. 121.]
நுதலிப் | புகுதல் = இதனைச் சொல்லுவேன் என்றுசொல்லிப் புகுதல். [சபதஞ்செய்தல்.] சூ. 14.
நுதல்=நெற்றி. வி. 154.
நுதலல்=சொல்லல். வி. 28. ம. சூ. 47.
நும். வி. 73.
நுவலல் = பாடஞ்சொல்லலின் வரலாறு. சூ. 3. சொல்லல். சூ. 41. 390.
நுவல் | வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு. சூ. 3.
நுவற்|சி=சொல். சூ. 390.
நுறை. வி. 60.
நுனி=முனை. வி. 17. 39.

நூ

நூலாசிரியன்=நூல்செய்தகர்த்தா.
நூலுரை|யாசிரியன் = நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன். சூ. 26.
நூல்=நூல்வரலாறு. சூ. 3. சாஸ்திரம். சூ. 24. எற்றுநூல். சூ. 25.
நூல்யாப்பு=நூற்கட்டு. சூ. 47. 50.
நூறு|தல்=பொடியாக்குதல்.சிற. பா.12.
நூன்|முகம் = முகவுரை. நூலுக்குமுகம் போற் சிறந்திருத்தல். சூ. 1.

நெ

நெஞ்சம்=நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக்கரணச்சாட்சி. வி. 40. 81. 86. 124. கருத்து. சூ. 46.
நெடிய=நெடுமையான். வி. 121.
நெடிலளபெடை = நெட்டெழுத்தளபெடுத்தல்.
நெடிற்றொடர். சூ. 94.
நெடில்=நெட்டெழுத்து. சூ. 65. 129. நெடுமை, திர்க்கம். வி. 4.
நெடு, நெடு|ம். நெட்டு. வி. 35. 84. 121.
நெட்|டுயிர் = உயிர் நெடில். சூ. 126. [வி. 121.]
நெய். வி. 63.
நெய்|தல்=ஐந்திணையில் ஒன்று. சூ. 276. கடல்சார்ந்தஇடம். வி. 220.
நெய்|யரி=பன்னாடை. சூ. 38.

(நெய்யை உருக்கி வடிகட்டும்பொருட்டு இதனை மேல் விடும்போது சாரமான நெய்யை ஒழுகவிட்டுக் கசட்டைப்பற்றிக்கொள்ளும். ஆதலால் கடைமாணக்கர்க்கு உவமை.)

நெரு|நல் = நேற்று. வி. 25.
நெல், நெல்லு. வி. 60. 82. சூ. 232.
நெறி = வழி. வி. 32. 39. 95. முறை. சூ. 194. 199. கடன். சூ. 253.

நே

நேரசை. வி. 169.
நேர்=நேர. வி. 109. உடன்படல். சூ. 427. சமமான. சூ. 16.
நேர்|ச்சி = நட்புப்பொருள். சூ. 298.
நேர்|தல்=பொருந்தல். சூ. 361.
நேர்|ப= தழுவிக்கொள்வர் புலவர். சூ. 427.

நை

நை|தல்=பலவீனம். தளர்ச்சி. வி. 112. தன்மாத்திரையிற்குறுகுதல்.சூ.95.120.

நொ

நொடி=ஒருமாத்திரையினளவு. சூ. 100. வி. 16. சொல். சூ. 390.
நொடி|தல்=சொல்லல். சூ. 390.
நொய்|மை=கனமில்லாதது. இலேசு. [எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 386.]
நொய்|ய = நொய்மையானவை. வி. 124. [93.]

நோ

நோ|தல், நோ|கு| தல் = வருத்தமடைதல். வி. 65. 82.
நோக்|கு = கண். வி. 37.
நோக்கு|தல் = பார்க்குதல். வி. 37.
நோய்=பிணி. வி. 26. 91. துன்பம். வி. 35.
நோ|வு = வருத்தம். வி. 89.
நோற்|றல்=பொறுத்தல். வி. 27.

ப

ப=பல்லோர்படர்க்கை. விகுதி. சூ. 327.
பகரு|தல் = கற்பித்தல். சூ. 39. சொல்லல். சூ. 390.
பஃ. சூ. 170.

பகு|ஒருடை. யாப். 60.
பகா|ச்சி=சொல். சூ. 390.
பகழி=கணை. அம்பு. சூ. 389.
பகாப்|பதம்=பிரிக்கப்படாத பதம். வி. 122. சூ. 128. 130. 131.
பகுதி=முதனிலை. வி. 76. சூ. 133. இயல்பு என்றர்த்தங்கொள்ளும் பிரகிருதி என்னும் ஆரியமொழித்திரிவு, அது தன்னியல்பிறல் நிற்கையால் பகுதியாம். சூ. 133. 134.
பகு|த்தல்= பிரித்தல். சூ. 281.
பகு|த்துணர்தல்=ஆராய்ந்தறிதல்.
பகு|பத|உறுப்பு= பகுக்கப்படும் பதத்தின் அவயவம். வி. 123.
பகு|பதம்=பிரிக்கப்படும் பதம். வி. 123. சூ. 128. 130. 132.
பகை—பகைதொடர்பொருள். சூ. 298.
பக்கம் விதம். வகை. பட்சம். வி. 32.
பசு—பசும். பசுமைபான. வி. 70. [121. பச்சு, பாசு, பைம்.]
பசை ஆசை. வி. 11. 95.
பர்சிசி. வி. 121.
பஞ்சி பஞ்சானது. வி. 61. சூ. 21.
படா|க்கை படர்க்கையிடம். சூ. 266. 324. பேசுவோனையும் அவன் முன்னிற்போனையும் அல்லாத மற்றப்பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். சூ. 285
படர்க்கை|ப்|பெயா படர்க்கையிடத்தையுடைய உயர்திணைபபெயர், அஃறிணைப்பெயா, விரவுப்பெயர் என்கிற மூவகைப்பெயர்கள். சூ. 135.
படர்க்கை|யோர்—படர்க்கையிடத்தோரை. சூ. 303.
படர்க்கை|வினைமுற்று. படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல். சூ. 295.
படர்|ச்சி நடை. சூ. 46.
படர்|தல்=ஏகுதல். 86. சூ. 272. பரவிப்போகுதல். வி. 88.
படலம்=அதிகாரம். சூ. 4. பலபொருள் கொண்டது. சூ. 17.
படாகை=விருது. சூ. 91. [11.
படா அன=உடன்படான், கலவான். சூ.
படி,படிக்கு,படியாக,படியால். வி.164.
படிறன்=பொய்சொல்பவன். சூ. 39.
படு. வி. 105. 124.
படு|தொகை. வி. 157. (w.)
படு|த்தல்= தாழ்த்திக்கூறுதல். சூ. 88. ஆக்குதல். வி. 124.
படு|த்து|தல் = வி. 124.
படை|க்கலம் = ஆயுதங்கள். வி. 84.
பணி=தொழில். வி. 96.
பணி|தல்=வணக்கம். வி. 94.
பணி|த்தல்=சொல்லுதல், உரைத்தல். சூ. 431. வி. 95. 133.
பணிலம்=சங்கு. வி. 81. 137.
பணை பெருமை. வி. 27. வயல். வி. 81.
பணை|த்தல்=பெருத்தல். வி. 32.
பண்ண மிகவும். வி. 32.
பண்ட|மாற்று - விலைகூறுதல். சூ. 101.
பண்டம் - பதார்த்தம். வி. 208.
பண்|டு, பண்டை=பழமை. வி. 26. 87.
பண்|பிற்|பகா|நிலை|ப்பதம். சூ. 135. 136. (செம்மை முதலியவை சொல் நிலையாற் பகுபதம்; ஆயினும் பொருணிலையாற் பகாபதம். இவை மை விகுதி இன்றி நடவாதநிலைமையால் இவ்விகுதியையும் பகுதியாக வைக்கும்)
பண்|பு குணத்தோடு குணிக்குண்டாகும் நிறமணம், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியவைபற்றி வருவது. சூ. 406. குணம். வி. 30. 76. 136. 143.
(ஐம்பொறிகளால் உணரப்படுவது)
பண்|பு|த்தற்|கிழமை= குண சம்பந்தப் பொருள்.
பண்|பு|தொகை "ஆகிய" முதலிய பண்புருபு தொக்குநிற்பவை. சூ. 152. 406. வி. 154.
பண்|புருபு, "ஆகிய." சூ. 406.
பண்|புவமை. வி. 201.
பதர் - பதா. வி. 92. சூ 338.
பத|ப்புணர்|ச்சி — சொல்லொடு சொல் கூடுதல்.
பதம். சூ. 253. 254. எழுத்தாலாகிய பதத்திலக்கணம். சூ. 57. எழுத்துகள் பிறபொருளைக் காட்டுஞ் சொல். சூ. 128. பாதம். வி. 41. 79.
பத|வுரை சொற்பொருள். பதப்பொருள். சூ. 21. 22.
பதி. இடம். வி. 41.
பதிகம்- தொகுத்துச் சொல்லுதல். சூ. 1.
"பதிகம் சிறவிப் பல்வகைப் பொருளைத் தொகுதியாகச் சொல்லுதல் ருனே."
பத்து. சூ. 195–197.

பத்தினீற்றுயிர்மெய்=பத்தென்னுமெண்ணின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள துகர உயிர்மெய்யெழுத்து. சூ. 198.
பந்தனம்=கட்டுதல். வி. 197. 201.
பந்தி=ஒழுங்கு. வி. 61.
பயத்தல்=விளைதல். வி. 35. 145. உண்டாக்கல். வி. 95.
பயம், புயன் = பலன். சூ. 10. 47. வி. 27. ட. 91. 92. 113.
பயனிலை=பொருள்நிலை. சூ. 295. வி.129.
பய(னுரை)=இப்படிச் சொன்னதினாலே வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுதுமுறை. சூ. 21.
பயனுவமை. வி. 204.
பயிறல் = கற்றல். சொல்லுதல். பழகுதல். சூ. 41. 45.
பரண்=பரணென்னும் பெயர். சூ. 211. (காவற் பரண்.)
பரதன்=பரதராசன். வி. 89.
பரத்தல்=விரித்தல். வி. 81. சூ. 372.
பரத்தை=வேசி. வி. 63.
பரம்=பாரம். வி. 17.[பரவுதல். வி.96.]
பரவை = கடல். வி.37.
பரா. வி. 123. (உ.)
பரிசம்=ஊறு. சூ. 386.
(வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, சருச்சரை, பருபருக்கை, ஆக: எட்டு.)
பரிதல்=விரும்பல். வி. 86.
பரிதி=சூரியன். சிற. பா. 3. [121.
பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி.
பருகுதல்=உண்ணுதல். சூ. 40.
பருத்திக் குண்டிகை = பருத்தியடைத்த கரகம். பஞ்சுபோட்டகுடுக்கை. சூ.34.
பருந்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுகின்ற பருந்தின் வீழ்ச்சி. சூ. 19.
பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக் கொள்ளல். [எட்டிறில் ஒன்று. சூ. 586.]
பருவமுயற்சி=காலத்தோடு பொருந்தச் செய்யுமுயற்சி. சூ. 27.
பருவரல்=வருந்தல். சூ. 388.
பல=சூ. 170. பலவின்பாற் பெயர். சூ. 240.
பலகை. சூ. 231.
பலபொருளொருசொல் = பலபொருளைத் தருகிற ஒருசொல். சூ. 431.
பலர்=பலர்பாற்பெயர். சூ. 240.
பலர்பாற்சொல் = பலரைக் குறிக்குஞ் சொல்.
பலவகைத்தாது = தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர் என்கிற எழுவகைத் தாதுக்கள். சூ. 268.
பலவினீட்டம் = பலபொருளின் கூட்டம். சூ. 300.
பல்லவம். ஓர்தேசம்.
பல்லியம்=கீதவாத்தியம். சூ. 391. விரிந்துந் தொக்குந்தம்முள் விரவிப்பலவடுக்கிவருதல்.
பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர். சூ. 278.
பவணந்தி=ஓர்முனி. நன்னூலைச் செய்தவன். சிற. பா. 21.
பவம்=பாவம். வி. 87. [41.]
பழகுதல்=பயிலல். சூ. 40.
பழஞ்சூத்திரக்கோள்=மேற்கோள். ஆசிரியவசனம். சூ. 81.
பழி=நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை. வி. 82. 95. [210.
பழித்தல் = நிந்தித்தல். தூஷித்தல். வி.
பளிங்கு, பளிக்கு. வி. 26.
பறவை. வி. 96. (௦.)
பறை=சாற்றும் பறை. வி. 109.
பற். சூ. 170.
பனுட்டு. சூ. 203.
பனுவல் = செய்யுள். நூல். சூ. 24. 54. பனை. சூ. 203.
பன்=பன்னல். சூ. 217.
பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்திணைப் பன்மை, அஃறிணைபன்மைப் பொதுப் பெயர். [287.
பன்மையிருதிணை=இருபாற்பன்மை.சூ.
பன்மொழித்தொடர் = பலசொற்கள் தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை. பன்மைப்பால். சூ. 265. 300.
பன்றி=தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
பன்னரும்=சொல்லுதற்கரிய. சிற. பா. 21. [வி. 121. 153.]
பன்னுதல்=சொல்லுதல்.
பன்னிரண்டு. சூ. 198.

பா

பா, பாவினம். வி. 184.
பாகதம் = எல்லாநாட்டினும் வழங்குவது. (பிராக்கிரதம்.)
பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவானவினையெச்சவிகுதி. வி. 86. சூ. 343.

பாங்கிற்று=பாகங்களையுடையது. சூ. 289. [பாகசூ. வி. 93.]
பாசம்=கயிறு. வி. 137.
பாசிழை. வி. 121.
பாடம்=உரைசெய்தற்பொருட்டு எடுத்தெழுதிய மூலம். "மன்றுபறித்துண்ணேல்," என்பதை "மணபறித்துண்ணேல்," எனப்பாடமோதுவாருளரென்றாற்போல்வன பாடவுரை. சூ. 21.
பாடல் = சொல்லல். ஓதல். வி. 80. சூ. 390.
பாடு = ஏழன்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு. வி. 79.
வாய்பாடு. சூ. 340. வி. 96.
பாணன்=புகழ்ந்துபாடுவோன். சூ. 390.
பாணி=கை. வி. 80.
பாண்=பாட்டு. வி. 81.
பாண்டிநாடு=பாண்டியனாடு. சூ. 239. 273.
பாண்டில். சூ. 273.
பாதம்=அடி. வி. 95.
பாந்தம் பகரவிகுதி. சூ. 145.
பாயிரம்- வரலாறு. சூ. 1. 47.
பாரம். வி. 17.
பாராட்டல்=காட்டுதல். வி. 92. பார்+ஆட்டல்.]
பார்-பூமி. வி. 61. 121.
பாலகன்-குழந்தை. வி. 120.
பாலது [பால (பன்)] பாறறு, பாலையுடையது, தன்மையுள்ளது. வி.93.[35.]
பாலை=ஐந்திணையில் ஒன்று. சூ. 276. நீரும் நிழலுமல்லாத இடம். வி. 220.]
பால்= பகுப்பு. சூ. 128. 181. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். வி. 53. சூ. 342. 360 416. ஏழன்உருபு. வி. 63.
பாவி=பாவஞ்செய்வோன். சூ. 39.
பாவித்தல்=எண்ணல். வி. 124.
பாவை=பிரதிமை. வி. 40.
பாவைமார்=பெண்கள். வி. 120. [69.]
பாழ்=பாழ்ங். வெறுமையான. வி. 121.
பாறு=பருந்து. சூ. 183. [93.
பாற்று=பான்மையுடையது. சூ. 57. வி.
பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிகுதி. சூ. 343.
சிலவிடத்து பத்து என்றும் (உ-ம்.) ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான்= முப்பது. சூ. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.
பிங்கலம்=பிங்கலந்தை என்னும் நூல். சூ. 392.
பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.
பிணக்கன்-மாறுபாடுடையவன். சூ. 39.
பிணங்கல் = வேறுபடல். வி. 89.
பிணி = வியாதி. வி. 26.
பிணியன்=நோயாளி. சூ. 39.
பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு, பொதுப்பட நிற்கும் பிண்டச் சூத்திரம். சூ. 20. பிண்டப் பொருள். சூ. 316.
பிண்டி - அசோகுமரம். வி. 63.
பித்தி=பித்ததத்தையுடையவன். வி. 152. [64. 96]
பிர. வி. 123. (உ.)
பிரதி. வி. 123. (உ.)
பிரி|நிலை இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பிரிக்கும்படி நிற்பது. சூ. 354.
(உ-ம்) சாத்தனே கொண்டான் எ-ல். கொள்ளுதல் வினையாற் சாத்தனின் வேறும் பிறர் எல்லாரும் பிரிக்கப்பட்டார்.
பிரி|ப்பு பிரிநிலை. சூ. 351. 353. 355.
பிழை|பாடு தப்பு. சூ. 42.
பிளிறல் - ஒலித்தல். சூ. 391.
பிற சொற்றொடர்ந்தவை. சூ. 451.
பிற|நூல் ஆசிரியவசனம். சூ. 23.
பிற|ப்பு எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணம். சூ. 57. 74. வி. 18. (ர.) ஓர்வாய்பாடு. 173.
பிற|முதல் = ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படுதல். 425.
பிறர்|தம்|மதம் |மேற்கொண்டு| களைவு= பிறர்மதத்தை அங்கீகரித்துத் தள்ளிவிடுதல். சூ. 11.
பிறர்|நூற்|குற்றங்|காட்டல் = பிறருடைய நூலிலுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டுதல். சூ. 11.
பிறர்|நூன்|முடிந்தது |தானுடன்படுதல் =பிறநூலிலே சொல்லப்பட்ட விகுதிகளுக்குத்தான் சம்மதப்படுதல். சூ. 14.
பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.
பிற|விடை|நிலை = வேறு இடைநிலை, அதாவது விகாரப்படல்.
பிற|வினை=பிற கர்த்தாவின்றொழில். வி. 103.

பிறழ்|தல்=மயங்குதல். சூ. 32. 451.
பிறன்=மற்றொருவன்.அடுத்தவன்.சூ.34.
பிறன்|கோட்|கூறல் = தன்னூலின் பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல். சூ. 14.
பிறிதல்=பிரிதல்.
பிறிதின்|கிழமை = தன்னில்வேறாயது. சூ. 306. வி. 62.
பிறிது = மற்றையது. வி. 35. பிறர்மதம். சூ. 11. [பிற. வி.]
பிறிது|விதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.
பிறிதொடு | பட அன் | றன் | மதங்|கொளல் = பிறர் மதத்தோடு கலவாதவனுகித் தன் மதத்தைத்தான் ஆண்டுகொள்வது. சூ. 11.
பின் = ஏழன் உருபு. வி. 63. சூ. 217.
பின்வருநிலை அணி. வி. 207.
பின்னது நிறுத்தல் = முறை பிறழாமல் முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வைத்தல். சூ. 14.
பின்னவன் = மகன். வி. 93.
பின்ஞேன்=வழிநூல்செய்வோன். சூ. 7.

பீ

பீ. சூ. 177.
பீலி = மயிற்றோகை. வி. 208.
பீழை = துன்பம். வி. 35.

புகறல்= புகலல். சூ. 390. [புகல்+தல். வி. 38.]
புகு|தல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 82.
புடை=சார்பு, எல்லை. சிறை. சூ. 8. 72. ஏழன் உருபு. வி. 63.
புடை|நூல்=சார்புநூல். சூ. 8.
புடை|பெயர்ச்சி=அசைவு.
புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]
புணரியல் = பதங்கள் ஒன்றோடொன்று புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி. 153.]
புணர்|ச்சி = புணர்ப்பு. சந்தி. சூ. 151. [வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இருவகை. 19. விகுதி பதம் உருபு எனமூன்றுவகையும் ஆம்.
புணர்|தல்=கூடுதல். சூ. 90.
புணை=மரக்கலம். வி. 96.
புண்=இரணம். காயம். வி. 29.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.
புதியன|புகுதல் = முற்காலத்தில் இல்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாதல். சூ. 462.
புது|மை = சூ. 389.
புர|த்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.
புர|த்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. சூ. 25. (புரம்=சரீரம்.)
புரவி=குதிரை. வி. 61. 153.
புரிதல்=செய்தல். வி. 63. 81. 157.
புரை = புரைய. போல. வி. 109. துவாரம். வி. 37.
புரை|தல்=போலுதல். சூ. 156. [210.
புல ப்படுத்தல்=உணரச்செய்தல். வி.
புல சூ. 45.
புலம்பல்=அழுதல். சூ. 313.
புல|வன் = அறிவுடையோன். சூ. 276. [வி. 93.]
புலவோர்=புலவர் கூட்டம். சூ. 53.
புலன், புல = அறிவு. வி. 156. திசை. இடம். ல். ஐம்புலன். வி. 34. 103. 218. 376.
புலுதம்=அளபெடை. வி. 14.
புல், புல்லு=திரணம். கோரை. வி. 39.
புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டுமுடிதல். சூ. 246. 319.
புல்|விதழ்=புறவிதழ். வி. 60. [117.
வியன்=புன்மையுடையோன்.வி.93.
= பூமி. வி. 70. [229.
புழுங்கல்=புழுங்கற்கறி,சோறு,பயறு.சூ.
புள்=பறவை. வி. 17. சூ. 381.
புளி = சூ. 175.
புள்ளி = மெய்யெழுத்திற்குரிய புள்ளி. சூ. 89. ஒற்றெழுத்து. சூ. 189.
புறச்|சுட்டு. வி. 5.
புற|த்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியபதம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால் புறத்திலக்கணம். சூ. 57.
புற|ப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினி
புற ப்பொருள்=சூ. 220.
புற மொழி = புறத்துவருகிறசொல். சூ. 411. புறப்பொருள். சூ. 220.
புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்தால் வருபெயர். சூ. 276. ஏழன் உருபு. வி. 63.

புற|வுரை=நூல்சொல்லியபொருள் அல்லாதவைகளைச் சொல்லுதல். சூ. 1.
புற|னடை, புறநடை = [புறன்+நடை. சூ. 210. அல்லது புறன்+அடை. சூ. 204. அல்லது, புறம்+நடை. சூ. 219. வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது புறத்து அடையாய் வந்தது. சூ. 20.
புறன்|அழிதல் = மற்றவரை நிந்தித்துப் பேசுதல். வி. 79.
புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.
புனல் = கடல். வி. 64.
புனனாடு=புனல் நாடு. தண்ணீருள்ளதே. சம். தஞ்சாவூர்சீமை. தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
புனிதம் = பரிசுத்தம். வி. 87.
புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. சூ. 56. [வி. 153]
புனை|ந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்லல். சூ. 1. வி. 96.]
புன்|மை=கீழ்மை. வி. 157. [புல்+மை.
புன்னை = ஓர்மரம். சூ. 202.

பூ

பூ. வி. 60. சூ. 30. 200.
பூகம் = கமுகமரம். வி. 110.
பூ|ங்குழல். வி. 157.
பூசல். வி. 96. (ம.)
பூட்டு|வில். சூ. 456. பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.
பூண்=ஆபரணம். வி. 125.
|த்தல்=மலர்தல். வி. 82. 213.
நனை=மொக்குள். (பூ=நனை.) வி.114.
|ந்தடம். வி. 86. சூ. 200.
|ப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொருளொருசொல். சூ. 200.
பூழி=தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண். வி. 74.
பெண்|டீர் = மனைவி. வி. 62.
பெ ணெழுத்து=நெடில்.
பெ |பாற்|பெயர்=உயர்திணை பெண்பால்பெயர். சூ. 277. வி. 52. (க.)
பெண்|மை=பெண்தன்மை. சூ. 264. பெண்மை முதற்பெயர். பெண்மைச் சினைப்பெயர். சூ. 283.
பெண்|மை|ச்சினை|முதற்|பெயர். சூ. 283.
பெண்|மை|முறைப்|பெயர். சூ. 283.
பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை விளக்குதலால் பெயரியல். [சூ. 258-319.]
பெயரினெச்சம்=அகரவீற்றுப் பெயர்க் குறைவு. சூ. 167.
பெயரெச்சம்=பெயரெச்ச வினைச்சொல். சூ. 322.
பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. சூ. 340. வி. 87. 143.
பெயர்எஞ்சு கிளவி.
"காலமும் வினையுக தோன்றிப பாறேன்றுது பெயர்கொள் ளும்மது பெயர எச் சம்மே" (அகத்.)
பெயர்|ச்செவ்|வெண் = பெயர்களிடத் தேவரும் செவ்விய எண்ணிடைச்சொல். சூ. 360.
பெயர் - எழுத்துகளின் பெயரினிலக்கணம். சூ.57. முதல்வேற்றுமை. சூ.292. பெயர்பபகாப்பதம். சூ. 131.
பெயர்|த்தொகை = இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்து நிற்பவை. சூ. 152. பெயரின் கண்ணே தொக்கதொகை.
பெயர்|பகு|பதம் = எட்டுவேற்றுமைகளிலொன்றை யேற்றுவருவது.
பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தன்னுள்ளேபோடுதல். சூ. 32. திணித்தல். சூ. 34. போடுதல். சூ. 55. பொழிதல். வி. 70. 95.
பெருமை = மாட்சிமை. வி. 25.
பெரும்=பெரிய. பேர். வி. 79. 121.
பெற்றம் - பசு. சூ. 273.
பெற்றி=குணம். தன்மை. சூ. 280.

பே

பேகன் = தவனை. ஆண். சூ. 91.
பேடு = அலி. சூ. 264.
பேணுதல்=காப்பாற்றுதல். வி. 30. 74.
பேதை = பேதைமை யுடையவள். பெண். சூ. 388.
பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்கல். வி. 124. [96.
பேதைமை=அறிவின்மை. வி. 34. 94.
பேர்=பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.
பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்ந்து= போய்.

பேறு=பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு=பொங்குதல். வி. 82.
பொச்சாப்பு = மறப்பு. சூ. 384.
பொதிதல்=மூடுதல். சூ. 290.
பொட்ட பொதுவில். சூ. 239.
பொது=பலவற்றினையேற்பது. சூ. 275.
பொதுச்சாரியை=விகுதி, பதம், உருபு என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும் வருதல். சூ. 244.
பொதுச்சீர். வி. 176.
பொதுப்படக் கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.
பொதுப்பெயர் = இருதிணைக்கும் உரியபொதுப்பெயர். சூ. 159. 282. விரவுபெயர்.
ஓர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.
பொதுமை=பொதுத்தன்மை. சூ. 400.
பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையுந் தருகிற பொதுச்சொல். சூ. 259.
பலபொருள்களை உணர்த்தும் பொதுச்சொல். சூ. 17.
பொதும்பர் = சோலை. வி. 63. 81.
பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரிஎன்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிற்றல். [சூ. 393—460.]
பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குந் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. சூ. 274.
பொதுளல் = நெருங்கல். தழைத்தல். சூ. 368.
பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.
பொய்கை = குளம். வி. 110.
பொய்|த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40. 79. ஏமாத்தல். வி. 86.
பொரி|துல = பொரிந்திடுதல். வி. 41.
பொருட்டு=நிமித்தம். வி. 60. சூ. 298.
பொருட்டுப்பொருள். வி.60. 140. 164.
பொருட் புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ் சேருஞ் சேர்க்கை.
பொருணிலை = விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலைகள். சூ. 436.
பொருண்மை = பொருள் கொள்ளுந் தன்மை. சூ. 427. [வி. 94.] [93.
பொரு|தல்=சண்டை செய்தல். வி. 27.
பொரு|நர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]
பொரு|நுதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மறறொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். சூ. 208.
பொரு|ந்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.
பொருவ. வி. 109.
பொரு|வு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.
பொருவுதல் = உறழ்தல். சூ. 213.
பொருள = பொருளன = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. சூ. 272.
பொருளணி = வி. 202.
பொருள|ாகு|பெயர். வி. 162.
பொருள|ாசிரியர் = நூலுக்கு அர்த்தஞ் செய்பவன்.
பொருள் = காரியம். வி. 25. உண்மை. வி. 63. பெயர்ப்பொருள். சூ. 291. ஆஸ்தி. வி. 79. 82. 85. சூ. 37.
பொருட்பெயர். சூ. 276. அர்த்தம். சூ. 10. 72. 128. வி. 214. 217.
பொருள்ஐந்து = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு, [சிற. பா. 10.]
பொருள்|கோள் = அந்வயம், சொற்கள் பொருளைக்கொள்ளுங்குணம். சூ. 452. 460. [வி. 96.]
பொருள் |மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள் விடாது நலைமயங்குதல். சூ. 317.
(உ ம.) கோட்டினகண குறைத்தான=கோட்டைக குறைததான.
பொலி=தூற்றுநெல்லின் குப்பை. சூ. 316.
பொழிப்பு. யாப். 41.
பொழிப்புரை=தொகுத்துரை. சூ. 21.
பொழில்=சோலை. வி. 23. 64.
பொழுதில் = தப்பாமலே அதன்காலத்தில். சூ. 30.
பொழுது=காலம். சூ. 416.
தருங்காலம். சூ. 40.
பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. சூ. 376.
பொறை = பாரம். வி. 96. பொறுமை. சூ. 27. 388.
பொற்பு=அழகு. வி. 93.
பொன்றல்=சாதல். வி. 82. 87.

பொன் = தங்கம். இரும்பு. லோஹம். வி. 82.

போ

போ. வி. 81.
போந்த=போன. வி. 84.
போக்கல்=போக|விடுதல். வி. 103.
போது = பூ. அலர். வி. 110. சூ. 368. பொழுது, வினைப்பகுதி. வி. 125. போம். வி. 17.
போர்=நெற்போர். வி. 23. 73. யுத்தம். [பொரு. வி. 96.]
போர|த்தல் = மூடுதல். வி. 79.
போலி. வி. 17. சூ. 57. 122. 123. 239. 267.
முதற்போலி = முதலிலே ஒரெழுத்துக்கு மற்றோரெழுத்து வந்துமாறி ஒத்துநடப்பது. சூ. 123.
இடைப்போலி = நடுவிலேமற்றோரெழுத்துவந்து ஒத்துநடப்பது. சூ. 123. 124.
கடைப்போலி=கடையிலேமற்றோரெழுத்துவந்துஒத்துநடப்பது. சூ.122.
போலு|தல்=ஒத்தல். வி. 76.
போல், போல. வி. 109.
போற்று|தல் = காத்துக்கொள்ளுதல். எண்ணுதல். வி. 35. சூ. 9. பலகால் சிந்தித்தல். சூ. 41.
போன|காலம். வி. 79.

ம

மக|கான்=மகரக்குறுக்கம். சூ. 60. 61. 99. வி. 15. (L.)
மகள் = பெண். வி. 109.
மக = குழந்தை. வி. 23.
மகன்=மனிதன். வி. 92.
மக|டூஉ=பெண். சூ. 277.
ம|கரக்|குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற்குறைந்த மகரம். சூ. 96. வி. 15. (L.)
மகி|தலம்=பூமி. வி. 64.
மகிழ் = ஓர்மரம். வி. 152.
மகிழ்|தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.
மக்கள்=மனிதர். பிள்ளைகள். வி. 59. 76. 92. [69.]
மங்கலம்=சுப செய்கைக்குரியது. சூ. 30. சுபமாகிய சொற்களைச் சொல்லுதல். சூ. 267.

(நிலமானது முயற்சி அளவிற்பயன்தருவது போல ஆசிரியன் கற்பிக்கும் முயற்சி அளவிற்குத்தக்க கல்விப்பயன விளைவதற்கு இடமாதலால் இடையான மாணாக்கர்க்கு உவமை)
மச்சை=மூளை. சூ. 268.
மஞ்ஞை=மயில். சூ. 454.
ம|டக்கு=மடக்கணி. வி. 197.
மட|ந்தை=பெண். சூ. 277.
மடம்=அறிவீனம். வி. 22.
மடல்=இலை. வி. 152. பனைஏடு. அதின் மட்டை. சூ. 33.
மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. சூ. 33.
மடி = சோம்பல். வி. 95. சோம்பேறி. சூ. 39.
மணத்தல் = சேருதல். வாசனையாதல். வி. 153.
மணி. வி. 63. 84.
மண்=மணல். வி. 70. பூமி. வி. 70. சூ. 38.
மண்|ணாங்|கட்டி. வி. 124. (s.)
மதம்=மனத்தின்கொள்கை. சூ. 11.
மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். சூ. 276.= திங்கள். வி. 157.
இடைச்சொல். சூ. 372. 444.
மதி|யம்=சந்திரன். வி. 63.
மது=தேன். வி. 79.
மந்தன்=புத்திநுட்பமில்லாதவன். சூ. 39.
மந்தி=குரங்கு. வி. 389.
மய|க்கம், மயக்கு = இணக்கம். கூடுங்கூட்டம். சூ. 110. 113.
(உயிருடன உயிர் மயங்கலும், மெய்யுடன் மெய் மயங்கலும், இவ்விரண்டும் மாறி மயங்கலும், என மூன்றுறு. இவற்றுள், முதலாவது வாராது.)
மயங்கல் = இணங்குதல். கூடல். ஒன்றுதல். சூ. 115.
வரம்பு கடந்து வருதல். சூ. 444.
மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ எனத் துணியப்படாமற் சொல்லல். சூ. 12.
மயல்=மயக்கம் (மையல்). வி. 17.
மயில்=தோகை. வி. 81.
மரபு=தன்மை. சூ. 7. பழமை. சூ. 275. (ஆக்கப்பாடின்றி பழமையாக இருப்பது.) வழி. சூ. 40. 416. 429. வி. 163.
மர|ப்பெயர்கள். வி. 161.
மரியாதைப்|பண்மை. வி. 138. சூ. 420.
மருங்கு= இடம். சூ. 450.
மருதம் = ஐந்திணையில் ஒன்று. சூ. 276. வயலும் வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.
மருத்துவர்=வயித்தியர். வி. 26.
மருவுதல்=வருதல். சூ. 174. தழுவுதல். வி. 133.
மருளல் = மயங்குதல். வி. 113. சூ. 96.
மருள்=மயக்கம். வி. 39. சூ. 96.
மரூஉ=மரூஉமொழி. இலக்கணமில்லா மற் சொல்லைக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். சூ. 239. 267. (மருவுதல்.)
"ஒருவர் செய்யவேண்டாத தானே திரிதருஞ் சிதைந்தும் நிற்பதொரு செய்கை."
மரை=தாமரை. வி. 42. சூ. 156.
மலங்கு=விலங்கு. வி. 152.
மலர்=அலர். பூ. வி. 84. ஒருவாய்பாடு வி. 173.
மலர்தல்=விரிதல். சிற. பா. 1.
மலர்வு=மலர்ச்சி. சூ. 30.
மலாடு = மலைநாடு. [மலையமாநாடு. சூ. 239.] மலையாளம். தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. சூ. வி. 3.
மலி=நிறைந்த. சூ. 56. [வி. 153.]
மழை. வி. 60.
மலைய. வி. 109.
மல்|கு|தல்=நிறைதல். சிற. பா.1.வி.93.
மல்|லல்=செழிப்பு. வி. 119.
மற|ம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். சூ. 384.
மற|வன்=பாலைநிலத்தான். படைவீரன். சூ. 276.
மற|வி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். சூ.384.
மறி|த்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
மறி|நிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
மறு|கு|தல்=மயங்கல். வி. 133.
மறு|தலை=எதிரி. சூ. 53.
மறு|த்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி. 81. 209.
மறை=எதிர்மறுத்தல். வி. 89. சூ. 427. இரகசியம். வி. 109.
மறை|தல். சூ. 387.
மறைத்தல்=மூடுதல்.
மற்று = இடைச்சொல். வேறு. வி. 32. 82. சூ. 365.
மற்றையது. சூ. 366.
மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது நிறுக மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். சூ. 12.
மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். சூ.25.
மனை=வீடு. வி. 125.

மனையாட்டி=மனைவி. சூ. 298. [மனை+ஆள+தி. வி. 93.
மன்=பெரும்பான்மை. சூ. 165. மிகுதி. சூ. 184. 252. 304.
(சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
இடைச்சொல். சூ. 364. [37.
மன்|மகன்=அரசனுடைய குமாரன். சூ.
மன்றம்=சபை. சூ. 53.
மன்|றல்= கலியாணம். சூ. 389.
மன்|னன்=அரசன். வி. 79. [53.
மன்|றிடை|மன்றம்=இராசசபை. சூ.
மன்|னுதல்=நிலைபெறுதல். வி.86.சூ.53.
மன்னோ=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா = குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். – 271. பெரிய. வி. 70.
மாகசுள். வி. 25. 69.
மாசு=குற்றம். வி. 39. 93.
மாடக்கு=மாடத்திற்கு. சூ. 55.
மாடம்=மாளிகை. வி. 63. சூ. 55.
மாடா=மாடனே. சூ. 158.
மாடு=மாட்டு. வி. 63.
மாட்|சி=அழகு. பெருமை. சூ. 4.13. 26. [வி. 96.]
மாட்|டு=இடத்து. வி. 63. 125.
மாட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அதுவென எடுத்தெறிந்து போதல். சூ. 14.
மாண=மிக. வி. 95.
மாண்=மாட்சிமை. வி. 63. 91. 156.
மாண்பு=மாட்சிமை. வி. 96. சூ. 41. 45.
மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
மாது=பெண். வி. 277.
மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
மாத்திரை = அளவு. வி. 16. 70. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். சூ. 57. 99. 100.
மாந்தர்=மனிதர். வி. 5. 61. 93.
மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
மாய்தல்=கெடுதல். சூ. 229.
மாய்த்தல்=கெடுத்தல்.
மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
மார், உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கை விகுதி. வி. 69. சூ. 327.
மார்பு=நெஞ்சத்தால்வருபெயர். வி. 93. சூ. 276.

மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை. வி. 79. 212.
மான=இடைச்சொல். சூ. 375.
மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.
மாறு|கொள|க்கூறல்=முன்சொன்னதற்குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்படச் சொல்லல். சூ. 12.
மாறு|கோள் = விரோதமாகக் கொள்ளல். சூ. 11.
மாறு|தல்=மயங்குதல். சூ. 121.
மாறு|படு|புகழ்ணி. வி. 210.
மாற்றம்=சொல். சூ. 390.
மாற்றான்=சத்துரு. வி. 23.
மான. வி. 109.
மானல்=ஒத்தல். சூ. 223.
மானி=அபிமானமுடையவன். சூ. 39.
மான் = மிருகத்தின் பொதுப் பெயர். வி. 157.
மாற்றல், மாற்றுதல்=வேறாக்குதல். பதிலாகக்கொடுத்தல். நீக்குதல். வி. 60.

மி

மிகல் = அதிகரித்தல். வி. 79. சூ. 136. 170. 178 388.
மிகுதி = மிகுதிப்பொருள். சூ. 364.=வீண்பெருமை.வி.23. பெருமை.வி.109. சூ. 389. [வி. 96.]
மிகை|பட|க்கூறல் = அதிகப்படச் சொல்லல். சூ. 12.
மிகை|யொற்றுமைஉருவகவணி. வி.205.
மிக்|கவை = குற்றங்கள். வி. 23. [82. சூ. 95.]
மிக்|குமுடிதல். சூ. 92. 158.
மிக்கோன் = உயர்ந்தவன். சூ. 448.
மிசை = மேல். வி. 63. 72. 162. சூ. 90. 96. 149. 111.]
[மிசைத்தே=மிசை+த்து+ஏ. வி.93.
மிடறு = கண்டம். சூ. 75.
மிதிலை = ஓர்தேசம். வி. 81. [171.
மியா = முன்னிலை இடைச்சொல். சூ. அசைச்சொல். சூ. 93. 372.
மிழற்றல் = பாடுதல். வி. 81.
மிளிர்|தல் = கதிர்வீசுதல். வி. 31.
மின் = மின்னல். சூ. 217.
பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று விகுதி. சூ. 337.

மீ

மீ=மேல். சூ. 81. 178.
மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். சூ. 178. (இலக்கணப்போலி.)
மீகாமன் = மாலுமி. சூ. 96. [178.
மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகியசொல். சூ.
மீக்தோல்=மேற்றோல்.சூ.178. [வி.154.]
மீளு|தல் = திரும்பிப்போதல். வி. 82.
மீன் = மச்சம். நட்சத்திரம். வி. 82. சூ. 213. [மின்னு. வி. 96.]

மு

மு. சூ. 190.
முக|த்தல் = முகத்தலளவை. வி. 409. மொண்டுகொள்ளல். வி. 89.
முக|த்தால் = உறுப்புகளால். சூ. 54.
முகம்=வதனம். பக்கம். வி. 82. சூ. 30.
முக|வுரை=நூலுக்கு முகம்போலச் சிறந்திருப்பது. முன்னுரைக்கப் படுவது. சூ. 1.
முகில் = மேகம். வி. 63.
மு|க்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் என மூன்றுநேரம். வி. 78. சூ. 423.
மு|க்குடை=பொன் மணி முத்து இவைகளாலாகிய குடை. சூ. 258. 343.
மு|க்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற மூன்று பால்கள். சூ. 331.
மு|ச்சகம்=மூன்று உலகம். சூ. 258.
மு|ச்சுட்டு = அ, இ, உ என்னும் மூன்றுசுட்டிடைச் சொல். சூ. 163.
முட|த்தெங்கு = முடங்கியதெங்கு. சூ. 35.
வழிஅருகே, வேலிக்கப்புறம் வளைந்த தென்னமரம்.
முடி|தல்=சாதல். வி. 103.
முடி|த்தல் = முடிவாக்கல். உண்டாக்கல். வி. 82.
முடி|த்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இலக்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். சூ. 14.
முடி|ந்ததுமுடித்தல் = சொல்லி முடிந்ததைத் தொகுத்துமுடித்தல். சூ. 14.
முடி|பு=சொல் பொருள் முடிவு. சூ. 7.
முடி|விடங்கூறல்=தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றும் இடத்தைச் சொல்லுதல். சூ. 14.
முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக் காரணமான தலைமையானவெழுத்து. சூ. 71.
முதல, முதற்று. வி. 93.
முதல் = ஆதி. சூ. 58. 91. 95. ஏழன் உருபு. வி. 63.
அடைமொழிகளைக் கொள்ளும்பெயர். வி. 282. 283. 444. [345.
முதல்வினை = கர்த்தாவின்றொழில். சூ.
முதற்கருவி = செயப்படு பொருளோ டொற்றுமையுடையது.
முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். சூ. 58.
முதற்குறிப்பு=ஒருபாட்டிலே முதல் நிற்குஞ் சொல்லைமாத்திரங் குறித்ததும், ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்தைமாத்திரங் குறித்ததும். சூ. 269.
முதற்குறை = வி. 41.
முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெயர். சூ. 282.
முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.
முதனுனிம்பு=அடிநாவின்ஓரம்.சூ.77.
முதனிலை = எழுத்துகள் மொழிக்கு முன்னிற்கும்இலக்கணம். சூ. 57. பகுதி. வி. 71.
முதனூல் = ஆதிநூல். சூ. 56.
முதுபோத்து = ஓர்மீன். சூ. 156.
முத்தகுதி=மூன்றுதகுதிவழக்கு.சூ. 267.
முத்து. வி. 81.
முந்நீர் = கடல். சூ. 391.
முப்பான்ஏழ் = முப்பத்தேழு. சூ. 61.
மு|ம்மை = மூன்று. சூ. 4.
முயற்சி=நால்வகைத் தொழில். சூ. 72.
முயால் = முசல். வி. 63.
முயிறு=மந்தி.
முரசம் = முரசு = பறை. சூ. 391.
முரண = மாற. சூ. 324.
முரணுதல் = திரிக்குதல். சூ. 194. மாறுதல். சூ. 324.
முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல். யாப். 36.
முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள மனம். மாறுபாட்டு நினைப்பு. சூ. 31.
முரள் = இப்பி. சூ. 378.
முருக்குதல்=கெடுத்தல்.சூ. 25. [109.
முருந்து=இறகின் அடியிற்குருத்து. வி.
முல்லை=ஓர் பூ. வி. 76. ஐந்திணையில் ஒன்று. சூ. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இடமும். இது இடைநிலம். வி. 220.
முழ|க்கு = ஓசை. சூ. 391.
முழ|ங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.
முழு = எல்லா. பழுதற்ற. வி. 63.
முழு|மதி = பூரணசந்திரன். சூ. 258.
முழை=குகை;மலையினுட்குகை.சூ.152.
முளை = பயிரின் முளை. வி. 32.
முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்தல். வி. 76.
முறை = [illegible]கிரமம். சூ. 32. வரிசை, ஒழுங்கு. சூ. 71. முறை நிரனிறை. சூ. 79.
முறைப்பெயர் முறைமையைப் பற்றிவரும்பெயர். வி. 74. சூ. 282.
முறைமைப் பொருள். சூ. 298.=எழுத்துக்கள் முன்பின்னிற்கு முறையிலக்கணம். சூ. 57.
முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று விசேடித்து வருதல். 444.
முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலான வைகளைக் காரணகாரிய முறையாக வைத்தல். சூ. 13.
முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124. உ. முடித்தல். வி. 81. 103. முடிதல்.
முற்றிழாய்=பூரணமான ஆபரணங்களையுடையவளே. [முற்று. 153. இழை. வி. 64. 157.]
முற்று=முடிவு. முற்றுகரம் சூ. 164. முற்றுவினை. சூ. 167. 171. 397. 415. இடைச்சொல்வின் பொருளில் ஒன்று. சூ. 353.
("தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார்; எல்லாரும் வந்தார." என்பது முற்றுப் பொருளில்வந்த உம)
முற்று|த்தொடர்=தெரிநிலைதெரியாநிலையாகிய முற்றுத்தொடர். சூ. 152. 322. 323.
முற்|றும் = முழுதும். வி. 79.
முற்|றும்மை = முழுவும்மை. சூ. 358.
முற்று|விகுதி = முடிந்தசொல்லின் கடைநிலை.
முற்று|வினை. வி. 77.
முற்றேல் = முற்று ஆகின். [முற்று+ ஏல்.] சூ. 341.
முனியான்=வெறுப்பில்லாதவன்.(ஆகி). சூ. 40.
முனிவு=வெறுப்பு. வி. 89. சிற. பா. 37.
முனைவன் கடவுள். சூ. 6.

முன் = ஏழன்உருபு. வி. 63.
முன்மொழிந்து கோடல்=முன் ஓரிடத்தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டுமிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளுதல். சூ. 14.
முன்னதினுணர்தல் = குறிப்பினாற் பொருளறிதல். சூ. 449.
முன்னம்=எண்ணம். குறிப்பு. சூ. 449. வி. 209. முன்பு. வி. 91.
முன்னிலை=முன்னிலையிடம். 266. 282. 285. 324. 330.
முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் குறிக்குஞ்சொல்.
முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப் பொருள்.
முன்னிலையசை = முன்னிலையிடத்துவருகிற அசைச்சொல். சூ. 372.
முன்னிலையேவலொருமை =முன்னிற்கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி. 84.
முன்னிலை யேவல்|வினை=முன்னிற்பவனுக்குக் கட்டளையிடுந்தொழில்.வி. 84.
முன்னின்ற|மெய்|திரிதல் = முனணிருந்தமெய்மற்றொரு மெய்யாக விகாரப்படுதல். சூ. 136.
முன்னுருவு=பழையவடிவம். சூ. 89.

மூ

மூ. சூ. 190.
மூக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளோயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறிதல். சூ. 379.
மூக்கு=நாசி. சூ. 74. 75. 376. 379.
மூங்கை|யான் = ஊமையன். வி. 145.
மூட்டு | தல் = எழுப்புதல். வி. 81.
மூ | தூர் = பழமையானஊர். சூ. 391. [வி. 121.]
மூரல் = பல். வி. 109.
மூர்த்தி=உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.
மூ|வழி=முதல் இடை கடை. சூ. 95. 156.
மூ|வறிவுயிர் = கறையான் எறும்பு முதலியவை. சூ. 379.
மூ|வறுமொழி = பதினெட்டுப் பாஷைகள். சிற. பா. 7. சூ. 273.
மூ | விடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களினும் வரும். சூ. 339.
மூ|விடம்=தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை. சூ. 142. 266.
மூ|வினம்=வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம். சூ. 239.
மூ|வொன்பான=இருபத்தேழு. சூ. 324.
மூழ்|கு|தல்=முழுகுதல். வி. 41.
மூளு|தல் = எழும்பல். வி. 12. 82.
மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா, செயப்பாட்டு வினையையாளும் வினைமுதல். மூன்று சூ. 190.

மெ

மெய்ந்நடுநிலை = உண்மை பெறத்தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கை. சூ. 29.
மெய்=உண்மை, நிச்சயம். வி. 65. 95. ஒற்றெழுத்து, சூ. 199. 214. மெய்யெழுத்து. சூ. 63. சரீரம். வி. 26. 79. சூ. 6.
மெய்ம் மயக்கு = பிறநிலை மெய்ம்மயக்கம். வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம். தம்மோடு பிறமெய்கள கூடுங்கூட்டம். சூ. 110.
மெய்|யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப்பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. சூ. 201. 237. [158. 178.
மெலி=மெல்லெழுத்து. வி. 9. சூ. 94.
மெல்லிது=மெல்லியது. வி. 61.
மெலி|த்தல் =வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கல். சூ. 155. வி. 41.
மெல்|கி=கனஞ்செய்யாதிருந்து. சூ.30.
மெல்லிய = மென்மையான. வி. 121.
மெல்லியார், மெல்|லியர் = சிறியோர். வி. 85. [93.]
மெல்|லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்லினம். வி. 9.
மெல்|லினம் = மென்கணம். மெலிவாயுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். சூ. 69. வி. 9.
மென்|மை=மெல்லினம்.சூ. 124. மெல்லெழுத்து. சூ. 75. வி. 9. மிருது. மெதுத்தன்மை, எட்டில் ஒன்று. சூ. 386.
மென்|றொடர் = மெல்லெழுத்தைத் தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. சூ. 94.
மென்=மெல்லிய. வி. 79. [மெல். 121.]

மே

மேதினி=பூலோகம். வி. 79.

மேதை=நரம்பு. சூ. 268.
மேதி=எருமை. வி. 23. 61. 137.
மேல்=மிசை, மீ. ஏழன் உருபு. வி. 63.
மேவலது = பொருந்தாதது. சூ. 153. [மேவு+அலது.]
மேவல்=பொருந்தல். சூ. 75. பிறத்தல். சூ. 85. 101. வருதல். சூ. 110. விரும்புதல். வி. 210.
மேவிடல் = உண்டாதல். சூ. 85. [வி. 124. (ஞ.)]
மேளம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.
மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். சூ. 9. உதாரணம். சூ. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. வி. 31. மாசு. சூ. 45.
ஓர்விகுதி. வி. 91. 94.
மைந்தன்=மகன். வி. 84.
மையல்=காமமயக்கம். வி. 17. சூ. 384.

மொ

மொய்த்தல்=கூடுதல். வி. 91. 114. 153.
மொழி = சொல். சூ. 91. 94. 299.
மொழி|தல்=சொல்லல். வி. 91. சூ. 48.
மொழி|குணம் = மேற்சொல்லிய நற்கு சூ. 31. அல்லது, பாடஞ்
மொழிநர் = சொல்லுவார். சூ. 48.
மொழி|பெயர்ப்பு = ஒருபாடைமொழியை மற்றொரு பாடைமொழியாகத்திருப்பி முடித்தல். சூ. 50.
மொழி|மாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. சூ. 454.
மொழி|முதற்|போலி=மொழிக்கு முதலில்வரும்போலியெழுத்துகள். சூ. 123.
மொழி|யிடைப்|போலி=மொழிக்குநடுவில்வரும்போலியெழுத்துகள். சூ. 123.
மொழி|யீற்று = மொழியின் கடையில் நின்ற. [வி. 26. 152.]

மோ

மோ=இடைச்சொல். சூ. 372.
மோனை=முதற்றொடை. வி. 188. (முகனை.) யாப்பரு. 32. 33.

மௌ

மௌவல் = வனமல்லிகை. சூ. 95.
மௌலி = முடி. வி. 140.

ய

யகரம். சூ. 104.
யகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (உ.)
யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல். வி. 96.]
யாங்கணும்=எவ்விடமும். [யாங்கு+அன்+உம். வி. 108. 113.]
யாண்டு=வருடம். சூ. 276.
எந்தவிடம். சூ. 286.
யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். சூ. 286.
யாது = எது. வி, 71.
யாதானும் = யாது ஆனாலும். வி. 116.
யாப்|படி = செய்யுளடிகள். சூ. 459. யாப். 23.
யாப்பருங்கலம்=ஓர்நூல். [யாப்பு + அருமை+கலம். வி. 121. 152. 162.]
யா|ப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது கேட்கத்தகுமென்னும்.) இயைபு. சூ. 47. 50. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.
யாம் = நாம். வி. 72. 81.
யார். வி. 6. 41. சூ. 349.
யாழ = யாழவென்னும் இடைச்சொல். சூ. 372.
யாற்றுப்|புனல் = யாற்று நீர்ப்பொருள்கோள். சூ. 453.
[ஆறு. வி. 119.]
யான். வி. 72.

வ

வ. சூ. 103. 250. வி. 25.
வஃகான்=வகரவெழுத்து. சூ. 96. 236.
வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வகரவொற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.
வகு|த்தல்=நூற்செய்தல். சி. பா. 19.
வகுத்துக் காட்டல். பிரயோகித்தல். வி. 70.
வகு|த்துக்|காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துச் சொல்லுதல். சூ. 14.
வகை = வகைச்சூத்திரம்=தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச் சூத்திரம். சூ. 20.

வஞ்சம் = வஞ்சனை. மெய்ப்பொருளை மறைத்துப்|பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தல். வி. 84. சூ. 31.
வஞ்சனம். வி. 93.
வஞ்சி|ச்சீர். வி. 175.
வட|சொல்=வடமொழி. சூ. 239. 290.
வட|நூல்=கிரந்தம்.
வட|மரபு|ப்பெயர்கள். வி. 123.
வட|மொழி|ஆக்கம். சூ. 146. 150.
வட|மொழி|எதிர்|மறை = எதிர்மறைப் பகுபதம். வி. 166.
வட|மொழி|ச்சந்தி. வி. 42. அது தீர்க்க குண விருத்தியென மூவகை ஆம்.வி.27.
வட|வெழுத்து = கிரந்தவெழுத்து. வி. 18. சூ. 146. 147.
வடிவு=உருவம். சூ. 72. 386. வட்டஞ் சதுர முதலிய உருவங்களால் வரு பெயர். சூ. 276.
வட்டில் = கூடை. சூ. 368.
வணிகம் = வியாபாரம். வி. 25.
வண் = இசை. சிற. பா. 15. [சூ. 135. 136. வி. 121.]
வண்டு. வி. 23. 79. 109. சூ. 380.
வண்ணம்=வகை. வி. 94. வர்ணம். சூ. 386. [28.
வண்மை = கொடை. வள்ளன்மை. சூ.
வம்மின். வி. 84.
வயின். வி. 63. 81. சூ. 89.
வய்யம் = வையம். வி. 17.
வரலாறு. வி. 145.
வரவு = வருங்காலம். 145.
வரி|சிலை = வரிந்தசிலை. வி. 109.
வரிவடவெழுத்து=வட்டஞ்சதுரமுதலி யனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது. கட்புலனாலறியப்படுவது.
வரிவடிவு = எழுதியவடிவு. வி. 1. (B.)
வருக்கம் = கூட்டம். உயிர்வருக்கம். மெய்வருக்கம். உயிர் மெய்வருக்கம். சூ. 147.
வருடல் = தடவல். சூ. 83. 84.
வருணம் = குலம். வி. 74.
வரு|தல்=பிறத்தல். சூ. 86.
வருந்து|தல் = பிரயாசப்படல். வி. 86.
வருங்காலம். வி. 81.
வரை = மலை. வி. 63. 64. 93. 153.
வரையாதுகூறல் = குறியாதுசொல்லல்.
வரைவு = நீக்கல். பிரிவு. சூ. 389.
வலம்= ஏழனுருபு. வி. 63.
வலாய்=வலனே! வலிமையுடையவனே! வி. 64. 72. [வலன்.]
வலி=வல்லெழுத்து. சூ. 15. 94. 178. 203. 214. வி. 8. 27. L.=வல்லமை. வி. 23.
வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற் றாக்கல். சூ. 155. வி. 41.
வலிமைவினை. வி. 125.
வலியுறுத்தல்=வல்லமைப்படுத்துதல்.
வல்=சூதாடுகருவிப்பெயர். சூ. 231.
வலவ[illegible]. வி. 23.
வல்லாறு=வல்லெழுத்தாறு.சூ. 90.வி.8.
வல்லினம் = வன்கணம், வல்லமையா யுச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். சூ. 68. 209. வி. 8.
வல்லூற்று - வலிமையானஊற்று. வி. 81.
வல்லெழுத்து வலி. வன்மை. வன்க ணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
வல்லோர் = செய்யுள் செய்யவல்லவர். சூ. 268.
வழ|க்கியல் — வழக்குநடை. சூ. 267. 444.
வழ|க்கு - உலகவழக்கு செய்யுள்வ ழக்கு. சூ. 15. 41. 259. 441. விவகா ரம். வி. 216.
வழ|ங்கல் - ஈதல். வி. 79. வழக்கமாதல். சொல்லல். வி. 119.
வழாநிலை=வழுவாதநிலை. இலக்கண வி தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
வழி - வழிநூல். சூ. 5. 7. உண்டான வகை. சூ. 47. இடம். சூ. 156. பின். சூ. 174. 241.
வழிபடுதல் = வணங்குதல். வழிபாடு செய்தல். சூ. 35. 37. 40.
வழிபாடு. சூ. 40.
வழு - குற்றம். சூ. 462. இலக்கணக்குற் றம்.
வழூஉச்சொற்புணர்த்தல் - குற்றமுள்ள சொற்களைச்சேர்த்து வைத்தல். சூ. 12.
வழுவமைதி. வி. 137. இலக்கணக் குற் றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத் துக் கொண்டது.
வழுவு=வழு. குற்றம். சூ. 416.
வழுவுதல் = நீக்கப்படுதல். 439.
வளை=சரப்புன்னைமரம். வி. 64.
வளம் = நன்மை. செல்வம். சூ. 25. 28. செழிப்பு. வி. 81.

வளர்|தல் = பெருகுதல். மிகுதல். சூ. 387. வி. 26. 70. 90.
வளவன் = இவோன. சூ. 96.
வளி = காற்று. வி. 60. சூ. 388.
வளே = சங்கு. வி. 81.
வளே|பாய். வி. 93. 157.
வள்ளல் = அரசன. வி. 93. கிண்ணம். வி. 81.
"வள்ளவாய் மலர்" = தாமரை. [வி. 152. 155.]
வறத்தல் = காய்தல். வி. 86.
வற|ப்பினும் = மழைபெய்யாது உலர்ந்துவிடினும. சூ. 28. [வி. 86. 142.]
வறி|யார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை. வி. 93.]
வறு|மை = தரித்திரம். வி. 32. 34. [வெறுமை. வி. 94.] [137.
வற்றல் = காய்தல். வி. 23. காய்ந்த. வி.
வனம் = காடு. வி. 110.
ல் = குடசதை வ
வுனை இ. வி. 79. [8.
கணம் — வல்லெழுத்துக்கள்
|பால் = பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி. 137. (வல்.)
வன்|மை = வல்லெழுத்து. சூ. 75. 94. 159. வி. 8. கனமாயிருப்பது, எட்டில் ஒன்று. சூ. 368. திறமை. வலிமை. சூ. 26.
வன்|றொடர் = வல்லெழுத்தின்றொடர்ச்சி. சூ. 94. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.
வாசக|த்தமிழ் = கொடுந்தமிழ்.
வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.
வாம் = வாவும். வி. 87.
வாய். வி. 63.
வாயில் = வாசல். வி. 72.
வாய்|பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய்படுதல். சூ. 340.]
வாய்|ப்ப = பொருந்த. சூ. 47.
வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு. கோழி. சூ. 272.
வாரம் = அன்பு. வி. 93.
வாராய். வி. 84.
வாரி = வெள்ளம். வி. 25.
வார் = பறையின்வார். சூ. 391. கச்சு. ரீளம். சூ. 338.
வாலிதின் = தூய்தாக. சூ. 36.
வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.
வாவல் = வவ்வால்.
வா|வுதல் = தாண்டல். வி. 157.
வாழி, வாழிய = இடைச்சொல். 372. வியங்கோள். சூ. 168. 388. வி. 85.
வாழி, வாழ்க. வி. 85. சூ. 388.
வாழுதல = செழித்தல். வி. 34.
வாழை = வாழைப்பழம்.
வாழ்த்துதல் = புகழ்தல். வி. 79. 85.
வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60. (வான்+அகம்.)
வானம் = ஆகாசம். மேகம். வி. 86.
வானவர், வானோர் = வானவாசிகள். வி. 72. சூ. 381. [வி. 93.]
வான் = வானம். வி. 86. 153. வானத்தால் வருபெயர். சூ. 276.
முக்கால வினைஎச்சவிகுதி. சூ. 343.
வான|கோழி = ஓர்புள். வி. 124. [453.
வான|பொருள் = சிறந்தபொருள். சூ.
வான்|மூளை = சிறியமூளை. (வால்.) வி. 85.
வான்|யாறு = ஆகாயகங்கை. சூ. 26.

வி

வி = ஓர்விகுதி. வி. 96. 103.
விகற்பத்தின்முடித்தல் = தலைதடுமாற்றமாகச் சொல்லிமுடித்தல். சூ. 14.
விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. சூ. 4.
விகற்பப்பொருள். வி. 142.
விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஓர்கால் மிகாமை ஓர்கால் மிகுத்தல். சூ. 170. 176. 226.
விகற்பு = வேறுபாடு. சூ. 161.
விகாரம் = மூவகை விகாரம். சூ. 154.
வலித்தல் முதலியசெய்யுள் விகாரங்கள். சூ. 154. 155 வி. 19. 41.
விகாரப்புணர்ச்சி = வி. 19. சூ. 154.
விகுதி = கடைநிலை. வி. 77. சூ. 183. 140.
(விகாரம் என்றர்த்தங்கொள்ளும, விகுர்தி எனனும ஆரியமொழித திரிவு: பகுதிப பொருளைத் தன்னகப்படப் பினனின்ற விகாரபபடுததலால் விகுதி ஆம)
விக்குள் = விக்கல். வி. 82.
விசும்|பு = மேகம். வி. 61. 153.
விசேடம் = (உரை.) சூத்திரத்துட்பொருளன்றி அங்கே வேண்டியிருந்தால் பெய்துரைப்பது விசேடவுரை. சூ. 21.

விசேடித்து|நிற்றல் = ஒருபொருளுக் குரிமையாய் நிற்குதல்.
விசையன்=செயத்தையுடையவன்; ஓர் பெயர். வி. 93.
விடலை=ஆண்மகன். சூ. 276.
விடாத ஆகு|பெயர் = தத்தம் பொருளை விட்டு நீங்காது நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளைபுணர்த்தல்.
விடு|தி. வி. 96.
விடு|த்தல்=உத்தரஞ்சொல்லுதல்.சூ.41.
விடை=உத்தரம். சூ. 21. எதிர்மொழி.
விடை(உரை.) = எதிர்மொழி எழுதும் உரை. சூ. 21.
விட்ட|ஆகு|பெயர் = பொருத்தமில்லா தமொழியாய் நின்று பிறிது பொருளு ணர்த்தல்.
விட்டிசை|த்தல் = வெவ்வேறாகவொலித் தல்.
விண், விண்டு=ஆகாசம். வானம். வி. 37. 70. 82. 86.
விண்|ணவர்=வானோர். வி. 82. 93.
வித|த்தல்=சிறப்புவிதி கூறுதல். சூ. 165.
வித|ப்பு- பின்பு கூறப்படுஞ்சிறப்புவிதி. சூ. 165. [விதம். விதித்தல. விதப்பு. வி. 76. 94.]
வித|வாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன. சூ. 165.
விதி=செயற்கை. சூ. 165. முறை. சூ. 139. 169. 221.
விதி|த்தல் = வகுத்தல். சூ. 257.
விதிர்த்தல் = நடுங்கல். வி. 213.
வித்துனர் = விதைத்தார்கள். வி. 85.
வி|நோதன்=பொழுதுகழித்து விளையாடு பவன். சிற. பா. 17. [வி. 93.]
வி|பத்தி = வேற்றுமை. வி. 27. (I.) 55. (T.)
வி|மானம்=தேர். வி. 86. [91.
விம்மு|தல்=விம்மி அழுதல். வி. 79. 81.
வியங்|கோள் = மரியாதையேவல். சூ. 338. 371. ‌. 27. 85. சூ. 168. வி. 140.
வியன்=விஸ்தாரமான. வி. 157.
விரவா|சினை|முதல்=சினையுமுதலும் ஒற்றுமை கருதிமயங்கச் சொல்லப்படா வாம். 428. [17.
விரவிய|பொருள்=கலந்தபொருள். சூ
விரவு|தல் = கலத்தல். சூ 419.
விரவு|த்திணை = பொதுத்திணை.
விரி = விரிவு, தொகையின் விரிவு. சூ. 91. [வி. 96.]
விரி|தல் - பரம்புதல். வி. 70.
விரி|த்தல் - தொகுத்துக்கிடந்தலத விரிந்து முடிப்பதல். சூ. 50. ஓசைகுறைந்தால் எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது. வி. 11. சூ. 155.
விரி|வு (உரை.) வேற்றுமையுருபு முத லியன தொக்குநிற்பின் அவற்றை வி ரித்தெழுதுவது விரியுரை. சூ. 21.
விருத்தம். வி. 193.
விருத்தன் கிழவன். வி. 120.
விருத்தி|சந்தி வடமொழிச் சந்தியில் ஒன்று. வி. 42.
விரித்த|யுரை விரிவான உரை. பதி ன்கு உறுப்புகளைக் கொண்டுவரு வது. சூ. 23. [272.
விரை வாசனை. மணம். வி. 61. சூ.
விரையான் துரிதப்படாதவன். சூ. 36. [விரைதல்]
விலா|கல். வி. 11.
விலா|ககணி. வி. 209.
விலா|க்கல் - நீக்கல். வி 70.
விலகாசலோசை நரமடாகள், என்பா. ஐகாரம் அவ்வோசை புள்ளது.
விலங்கு மிருகம். வி. 59. சூ. 381.
வில் - தனுசு. வி. 70.
விழுங்கல் பட்சித்தல். வி. 82. [79.
விழுதல் கீழேவீழ்தல்.124.சாகுதல் வி.
விழுமியது|பயத்தல் - சிறந்தபயனைத் தருதல். சூ. 13.
விழுமியார் - நல்லோர். வி. 89. [விழு மை + ஆர். வி. 93. 121.]
விழை|வு - ஆசை. வி. 111. விருப்பம். சூ. 353. 363. [158.
விள - விளாமரம். வி. 41 70. (IV) சூ.
விள|க்கு = தீபிகை. வி. 111.
விள|க்குதல் விளங்கச்செய்தல். சூ. 271.
விளங்க|வைத்தல் யாவருக்கும்பொ ருள்விளங்கிததோன்றவைத்தல். சூ. 13.
விள|ங்கல் = பிரகாசம். சூ. 6.
விள|ங்கு|தாரணத்தாகுதல். = தெரியாத தககவுதாரணங்களையுடையதாதல். சூ. 13.

விள|ம்புதல்=சொல்லுதல். வி. 93.
விளி = விளித்தொடர், அது எட்டாம் வேற்றுமைத் தொடர். சூ. 152. 292.
விளி|த்தல்=அழைத்தல். சூ. 304. 314.
விளி|ப்பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப் பெயர். சூ. 160.
விளி| வேற்றுமை=அழைத்தலாகிய எட்டாம் வேற்றுமை. சூ. 101. 292.
விள்| ளுதல்=வேறுபடல். சூ. 82.
விறல=வெற்றி. வி. 159.
விற்| பூண். சூ. 452. 456.
வினா=கேள்வி. சூ. 416=கேள்வியைக் கொண்டு முடித்தல். சூ. 295.
வினாவெழுத்துகளால் வருபெயர். சூ. 276. 279.
வினா| தல்=கேள்விகேட்குதல். விசாரித்தல். சூ 41. வி. 86.
வினாய். வி. 86.
வினா|வெழுத்து=முதலினும்கடையினும் நின்று கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. சூ. 67. வி. 6. [21.
வினா(வுமை.)=வினாவிளழுதும் உமை. சூ.
வினை, (வினைச்சொல்) =மூவகைவினைச் சொற்கள். வி. 75. சூ. 395. 396.=வினைச்சொற் பகாப்பதம் சூ. 131. = தொழில். கிரியை. வி. 23. 63. 82. 86.
வினை|இடை|ச்சொல். வி. 124. (т.)
வினை |க்குறிப்பு=வினைக்குறிப்புச் சொல் லிலக்கணம். சூ. 321.
வினை|க் குறிப்பு|முற்று=குறிப்பாகக் காலங்காட்டுஞ்சொல். சூ. 321. வி. 93.
வினை|க்குறிப்பு|முற்றாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம்=முக்காலங்களுள் ஒன்றைக் குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமையுள் ஒன்றையேற்றுவருவது. வி. 93.
வினை|க்குறை = வினையெச்சம். சூ. 346.
வினை|த்தொகை சூ 152.179.405.வி.153.
வினை|ப்பெயர்=தொழிற்பெயர். சூ. 141. 286 வி 94.
வினை|மாற்று=தொழிலைமாற்றுவது. வினைமாற்றுப்பொருள். சூ. 365.
(வினை ஒழிவு தோன்றமாற்றலும், ஒழிவு தோன்றாத மாற்றலும், என இருவகைப்படும்.
(உ-ம்.) "மற்றறிவாம் நல்வினை" என் வினை தறிவாம, எனனும வினையைமாற்றி, வினை யாதறிவோம் என்பது வினையைத்தரும்)
வினை|முதல்=காத்தா. 321. செய்பவன். 344. வி. 128.
வினை|முதற்|பொருள்=தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலில் சுதந்தரமுடையபொருள்.
வினை | முற்று = தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்கள். வி. 77. சூ. 325. 351.
வினையாலணையும்பெயர்=காலம் நின்றவினையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. சூ. 286.
வினையியல் = வினைச்சொல்லின் பங்கு. சூ. 320-351. வி. 76-106.
வினையின்விகுதி =வினைப்பகுபதங்களின் கடைநிலை. சூ. 140.
வினையுருபு = விகுதிமுதலிய வினையுருபுகள். 352.
வினையெச்சம் = வினைக்குறை. சூ. 322.
வினையைக்கொண்டு முடிபவை. சூ. 342. 343. 351. வி. 86. 140.

வீ

வீ|க்குதல்=கட்டல். வி. 137. [84.
வீ|ங்கு|தல்=வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.
வீசு=வீச்சு. வி. 96.
வீசு |தல்=எறிதல். வி. 70.
வீதி=தெரு. வி. 84.
வீடு=மோட்சம். சூ.10. வி. 219. [வீடு. வி. 96.]
வீரன்- சூரன். வி. 70.
வீழ்|தல்=விழுதல். வி. 34. 61. 80. 90.
வீற|திரு | த்தல்=எழுந்தருளியிருத்தல். வி. 108.

வெ

வெ (வெம்,வெஞ், வெங்,வெந்,வே,)= வெம்மையான. வி. 70. 82.
வெஃகுதல்=விரும்புதல்.வி 61.95.125.
வெகுளான்=கோபஞ்செய்யாதவன். சூ. 36. [வெகுளுதல்.]
வெ|குளி=கோபம். வி. 152.
வெண்=வெண்மை. வி. 121. சிற. பா. 15. சூ. 135. 136.
வெண்சீர். வி. 175.
வெண்|பா. வி. 176. 185. 190.
வெம்=வெம்மையான. வி. 17. [121.]
வெய்து=விரைவாக. வி. 132.
வெரிந்=முதுகு. 156.
வெருகு=பூனை. வி. 26.
வெருக்கு. வி. 26.
வெருவரல்=அஞ்சல். வி. 132.

வெல்|லல்=செயித்தல். வி. 23. 82. டு.
சூ. 388.
வெல்|லுறுதல்=வெல்லல். செயங்கொ
ள்ளல். சூ. 53.
வெவ்=வெம்மையான. வி. 82. 121.
வெளிப்|படவில்லது = மறைந்துநிற்ப
து. சூ. 404.
வெளிப்|படை=விரி.விரிவாகியசொல்
சூ. 259. [வி. 96.]
வெள்=வெண்மையான. வி. 76.
வெள்|கு|தல்=அஞ்சல். வி. 81.
வெள்ளம். வி. 93. [153.
வெள்ளி = பஞ்சலோகங்களில் ஒன்று.
வெள்|ளுதல். வி. 76.
வெற்பு=மலை. சூ. 276.
வெற்றிலை. வி. 162.
வெறறெனததொடுத்தல் = பொருளொ
ன்றுங் கருதிக்கொள்ளாமல் வெளிறுப
டச் சொற்களைச் சோத்துவைத்தல.
சூ. 12. 96.]
வென்றி=செயம். சூ. 338. [வெல். வி.

வே

வேகுதல்=எரிதல். வி. 87.
வேங்கடம்=வடவேங்கடம், திருப்பதி.
நன். சிற. பா. 8.
வேங்கை=ஓர்மரம். வி. 63. 79.
வேட்டல் = ஆசைப்படுதல். வி. 33.
[95.]
வேட்டை=வேண்=அவா. வி. 96. (o.)
வேண்டுழி = வேண்டுமிடம். சூ. 155.
[வி. 63. 153.]
வேண்டல்=விரும்பல். வி. 26. 82.
வேண்டு. வி. 126.
வேண்=தமிழ்நாடுகளில்ஒன்று. சூ. 273.
வேதனை=உபததிரவம். வி. 136.
வேதின = கத்தியைப்போன்ற. சூ. 156.
வேத்தவை = வேந்தனுடைய சபை.
வி. 26.
வேந்தன்=அரசன். வி. 29. 65. 159.
வேந்து=அரசன். வி. 26. 65. [வி. 17.]
வேந்தோன்றி=கார்த்திகைப்பூ. சூ. 290.
வேம்பு. வேப்பு. வி. 26.
வேம். வி. 87.
வேய்=மூங்கில். சூ. 116.
வேய்ங்குழல்=வேய்க்குழல். [சூ. 116.
224.] மூங்கிலாலான ஊதுகுழல்.
வேர்த்தல் - வியர்த்தல். வோவையடல்.
வி. 79.
வேல் = கைவேல், ஓர் ஆயுதம். வி. 39. 93.
வேள்=காமன். வி. 93. சூ. 276.
வேளாவி - யாகம். பலி. வி. 81. 103.
வேறல் - வெலலல். வி. 94. [125.
வேறு. வி. 125. சூ. 339. விதம். கூறு. வி.
வேறுவினை. வி. 125.
வேற்|று|மை -வேற்றுமைப்பொருட்
புணாசசி. சூ. 152.
வேறுப்படுத்துவது சூ. 291. 202. 203.
204. வி. 55.
வேற்று- வேறு. வி. 112.
வேற்று|நிலை|மயக்கம்- பிறமெய்ம்மயக்
கம். சூ. 110.
வேற்றுமைச்சந்தி. வி. 21. சூ. 152.
வேற்று|மைத|தொகை. சூ. 152. 404.
வி. 152.
வேற்று|மை|யுருபு ஐமுதலிய வேற்று
மையுருபு. சூ 352.
வேனில் வேனிற்காலம், ஆறுபருவத்
தில் ஒன்று, கோடைக்காலம். வி. 93.
சூ. 276.

வை

வை|கலும்=தினந்தோறும். வி. 73.
வை|கு|தல்=தங்குதல். வி. 63.
வை|தல நிந்தித்தல். வி. 82. [79.
வை|த்தல்=இட்டல். சோகுதல். வி.
வை|ப்பு இடம். வி. 157. [வி. 60.
வை|யகம் பூலோகம். (வை+அகம்.)
வை|யம்=பூமி. வி. 17. 40. 93. [வை+
அம். வி. 96]

ஙு

ஙு, ஙும், விகுதிகள். வி. 77. சூ. 145. 272.
ணகான் ளகரம். சூ. 212.

முடிந்தது முற்றும்.